

လုံးချင်းဝတ္ထု

တက္ကသိုလ်

နေဘုန်းဦး

ကျွန်တော့်ဆွေမျိုး

BURMESE
CLASSIC

တက္ကသိုလ် နေ့ဘုန်းဦး

ထွန်ထောင် ဆွေမျိုး

BURMESE
CLASSIC

(နှစ်ဆုတ်တွဲ သိုင်းစာစဉ်)

ပထမပိုင်း

နဂါးနက်ဂိုဏ်း၏အခင်

ချန်ရှင်း အိပ်ရာမှနိုးလာသောအခါ နေ့မုန်းတည့်ပြီ၊
 ခုတင်တစ်ခုပေါ်တွင် သူ့ရောက်နေသည်။
 အခန်းထဲတွင် မည်သူမျှမရှိ။
 အခန်းတံခါး ပွင့်လာသည်။
 အမျိုးသမီးငယ်တစ်ဦး ဝင်လာသည်။
 ချန်ရှင်း ခုတင်ပေါ်မှ ထလိုက်သည်။
 'ရှင် အိပ်ရာကနိုးပြီကိုး'။
 ချင်ရှင်း 'မိန်းကလေးကိုမြင်လိုက်သည်နှင့် အံ့ကြသွား

သည်။
 မိမိ သည်နေရာသို့အဘယ်ကြောင့်ပြန်ရောက်လာရသနည်း။
 ရှင် အိပ်ရာကို တစ်ညလုံးထိုင်စောင့်နေတာ

★ တက္ကသိုလ် နေ့ဆန်းခင်း

မိန်းကလေးသည်...

သွန်ခိုင်ဘာလအတွင်း တာဝန်ကျေခဲ့သော မိန်းကလေး
အင်္ဂါ ဖြစ်သည်။

အနေကြာလာသော နှစ်တွေကို မိန်းကလေး အမှတ်ရနေ
ပုံရသည်။

ချန်ရှင်း မိန်းကလေးကို တစ်ချက်ခုကြည့်လိုက်သည်။

မိန်းကလေး ဝတ်စုံအင်္ကျီ ငေးမောနေသည်။

သူ့ကိုလှည့်မကြည့်ဘဲ မိန်းကလေးပြောသည်။

'ရှင်ကို တစ်ပါးတည်းခေါ်ခဲ့ရမယ်တဲ့'

'အေး... ခါဖြင့် ခဏစောင့်'

ချန်ရှင်း ထလိုက်စဉ် ရုတ်တရက် ယိုင်ထိုးသွားသည်။

'ရှင် အရမ်းမထနဲ့လေ'

မိန်းကလေး သူ့ကိုလာတုံ့သည်။

'ကျေးဇူးတင်ပါတယ်'

'ခဏနေဦး နွားနို့ပူပူလေး သောက်လိုက်ဦး'

စားမဲ့တစ်ခုတွင် သူ့ကိုပြန်ဆိုင်ခိုင်းသည်။

နွားနို့ခွက်ကို မိန်းကလေး သူ့ရှေ့သို့ထိုးပေးသည်။

မိန်းကလေး သူ့ကိုစိုက်ကြည့်နေသည်။

သူကတော့....

နွားနို့ကိုသာ ကုန်အောင်သောက်နေသည်။

'ရှင်ကို မမဟွာဟင် ဒီအိမ်ပြန်ခေါ်လာတာ'

အသက်အစပ်မရှိသော စကားတို့ကို မိန်းကလေးပြော
နေသည်။

သူ့ဖွဲ့ကျင်းမြို့ကိုတာဝန်နှင့်သွားပြီးအပြန် လမ်းတွင်လဲကျ
သွားမုန်း နောက်ဆုံးသိရသည်။

နောက်တော့ ဆူ ဘာမျှမသိတော့။

မိမိနှင့် ဟွာဟင် ချစ်သူတွေဖြစ်မှန်းကိုမိန်းကလေးသိသည်။

မိန်းကလေးက

မိမိအား တစ်ဖက်သတ် ကြိုက်နေမှန်းကိုလည်း ချန်ရှင်း
သိသည်။

ခုနက....

မိမိကိုလာတုံ့စဉ်ကပင် မိမိတို့နှစ်ယောက် အမှုအယာပျက်
ခဲ့ကြသည်။

ခါပေမယ်....

မိမိရော မိန်းကလေးပါ ထိန်းသိမ်းခဲ့ကြသည်။

ခါကို မိန်းကလေး သိသည်။

သူ့တွင် ဓာတုဗေဒက တသိစာသန်းကြီး ရှိသေးသည်။

'က... သွားလို့ရပြီ'

သူ့ ရှင်ခေါ်နောက်က လိုက်ခဲ့သည်။

လူသားခံကြံတစ်ခုကို ဖြစ်ကျော်လာရသည်။

ကြီးမားသော အဆောက်အအုံ၊ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးနေထိုင်
သော ခန်းမ ဒီအထဲသို့ အရေးကြီးစောအကြောင်းရှိမှဝင်ရ
သည်။

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ကုလားထိုင်တစ်လုံးတွင် ထိုင်နေသည်။

ကျားသားရေသည် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး၏ နူးညံ့သောခြေဖဝါး
တို့ကို နှေးထွေးစေသည်။

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး၏ညာဘက်တွင် ကျန်ချေ၊ ဘယ်ဘက်တွင်
ဟွာဟင်မိန်းကလေး။

ချန်ရှင်း ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးကို အရိုအသေပြုလိုက်သည်။

သူ သတိထားမိလိုက်သည်က ကျန်ချေပင်။

မြေမြေချင်း မြေမြင်သည့်သဘောပင်။

ဟွာဟင်မိန်းကလေး သူ့ကိုစိုက်ကြည့်နေသည်။

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးသည် ချန်ရှင်းကို တစ်ချက်ပြုံးပြပြီး....

'မင်းရဲ့သတ္တိကိုတော့ ချီးကျူးပါတယ်၊ ဖူကျွင်းကတော့
ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး၏ ချီးကျူးသံကို မနာလိုသည်က ကျန်ချေ
င် ဖြစ်သည်။

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး၏ ချီးကျူးသံကို မနာလိုသည်က ကျန်ချေ
င် ဖြစ်သည်။

ခါတေ့ကို သူ့ဂရုစိုက်တတ်သူမဟုတ်မိန်း သူသိသည်။

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး သူ့ကို စလွယ်တစ်ခု ချီးမြှင့်သည်။

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး သူ့ကို စေ့စေ့ကြည့်ပြီး ထွက်သွားပေပြီ။

ကျန်ချေလည်း နောက်ကလိုက်သွားသည်။

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး၏လက်ရုံး ဟွာဟင်တစ်ဆောင်သာ ကျန်
တော့သည်။

သူ့လက်ထဲတွင်....

တောင်ဝှေးတစ်ချောင်း ကိုင်ထားသည်။

သူမ၏ရုပ်သွင်သည်....

သိုင်းသမားတစ်ယောက်လိုရုပ်မျိုး မဟုတ်။

နန်းတော်ထဲက အပျိုတော်ရုပ်သွင် ဖြစ်နေသည်။

ချန်ရှင်း သူ့ကို....

'ကျုပ်ကို ဒီအထိပြန်ခေါ်လန်တဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်
ပါတယ် ဟွာသခင်မလေး'

ဟွာဟင်သည် တစ်ချက်ပြုံးသည်။

၁၀ ★ ကတ္တသိုလ် နေသုန်းဦး

‘နှစ်က ထွေးဇူးတရားကို သိတတ်သားပဲ’

သူ့ကို ခွဲပြောနေမှန်း သူသိသည်။

ဒါပေမယ့် မဆီချင်ယောင် ဆောင်လိုက်သည်။

‘ဘာကယ် ကျေးဇူးတင်တာပေါ့’

ချစ်သူအတွက် ဘဝကျိန်စာ

စုခင်းတောင်တန်း.....

ယင်းတောင်တန်းသည် အမြစ်စိမ်းလန်း စိပြေနေသော
တောင်တန်းဖြစ်၍ သာယာလှသည်။

ဂူမငြီးအောင် ဖြစ်သည်။

စမ်းချောင်းဒလေးများ တသွင်သွင်စီးနေသည်။

ဤတောင်တန်းသည် ကဗျာဆန်နေတော့သည်။

အတူးသဖြင့်....

ချစ်ကြည်နူးကြသမှုများအတွက် ချစ်ကြည်မှုအမာစိတရ ဖြစ်
သည်ဆိုလျှင် ပို၍မှန်ကန်ပေလိမ့်မည်။

ထိုအချိန်တိုင်း...

ခေါင်းထောင်တန်း စမ်းချောင်းလေးထဲက ချစ်သူနှစ်ဦး
အဘွားဘွား စမ်းရေနှင့်အတူ အေးမြနေသည်။

ခွန်စားလေးများ ဖောင်ပွဲ၍ပင် မကုန်နိုင်တော့ပေ။
ခွန်သွယ်ပန်းတလေးတစ်ပွင့်သည် ကောင်မလေးဆီပျော့၍
လာသည်။

ထိုပန်းတလေးကို ကောင်မလေးဆယ်၍ ပန်ဆိုက်သည်။
လှလင်ကား....

ခွန်ရှင်းဖြစ်ပြီး လုံမဝယ်မှာ ဟွာဟင်ပင်ဖြစ်သည်။
ဟွာဟင်သည်....

နဂါးနက်ဂိုဏ်း၏ အားအထားချဆုံးတပည့်မ ဖြစ်သည်။
ထို့ကြောင့်...

ဂိုဏ်းချုပ်သည် သူမအား တစ်နေ့ကျလျှင် ဂိုဏ်းချုပ်၏
အမွေဆက်ခံမည့်သူတစ်ယောက်အဖြစ် သတ်မှတ်ထားသည်။

နဂါးနက်ဂိုဏ်းသည်...

ထိုအချိန်က တိပိထိပိကျဂိုဏ်းတစ်ဂိုဏ်း ဖြစ်သည်။
ထိုအချိန်ဝယ်....

ချန်ရှင်းသည် အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်ရုံလေး ဖြစ်သည်။
နပျိုသားနား ရှုချင်စဖွယ်လှိုင်းသမားတစ်ယောက်ဖြစ်၏။

သို့သော်....

ယူသိုင်းပညာများ ထူးခြားအံ့ဩဖွယ်ကုတ်မြောက်သည်။
တစ်နည်းဆိုသော်....

သိုင်းပညာအဆင့်အတန်း ထိပ်ဆုံးရောက်နေပြီဖြစ်၏။
ချန်ရှင်းကတော့....

မိမိသိုင်းပညာကို သတိမထား၊ ဝရုမဖြစ်ပေ။
တမန်ဆိုသော်....

မိမိပညာကို ဂုဏ်ယူဝင်ကြားခြင်းမရှိသူတစ်ယောက်ဖြစ်၏။
ထိုသို့....

သိုင်းအကျော်အမော် ခေတ်လူငယ်မျိုးကို နဂါးနက်ဂိုဏ်း
ချုပ်ကြီး မွေးမြူလေ့ရှိလေသည်။

ယစွာတော် ခံခွင့်ပေးထားသည်။
တစ်နည်းဆိုသော်....

အဖွဲ့တွင် ချန်ရှင်းလိုလူငယ်ပေါင်းများစွာရှိသည်။
သို့ပေမယ့်....

ချန်ရှင်းလောက် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးမျက်နှာသာပေးခံရသူမရှိ
ပေ။

ခါကြောင့်လည်း....

ဟွာဟင်သည် ယူအပေါ် လေးစားမိသည်။ ကြည်ညို
သည်။

ထိုမှတစ်ဆင့်တက်၍....

မေတ္တာသက်ဝင်သည်အထိ ဖြစ်လာသည်။

ခါကို--

မုက်စိစား၊ ခွေးစူးသူက ကျွန်ချေဖြစ်သည်။

ကျွန်ချေသည်--

ဟွာဟင်ကို ထက်ဖက်သပ် ကြိုက်နေဘူးဖြစ်သည်။

သုတိုအတွဲတွင်....

ဟွာဟင်နှင့်သူ လက်ယာရံလက်ဝဲရံဖြစ်သည်။

ဒါကို....

ဟွာဟင်က သူ့အားကျော်လွှား၍ ချွန်ရှင်းကို နှစ်သက်
နေသည်ကို သူ့နည်းနည်းမှမကျေနပ်ပေ။

ချွန်ရှင်း၏ပျော့ကွက်များကို အမြဲထောက်ထောက်ကြည့်
နေသည်။

သူ့ကို --

တစ်နေ့ ပညာပေးဖို့ ချောင်းမြောင်းနေသလို ဖြစ်သည်။

ဒီအကြောင်းတွေကို သူတို့နှစ်ဦးစလုံး မသိကြပေ။

ကျွဲခတ်ခံရလော့အသည်း အမြဲနာနေသည်။

ချွန်ရှင်းကို သူ့ရှင်းပစ်မှ သူ့အဖို့အေးမည်။

ချွန်ရှင်းရှိနေသရွေ့....

သူနှင့်ဟွာဟင် နီးစပ်ဖို့အဆင်မခံပြုနိုင်ပေ။

မေတ္တာစိတ်ကြောင့်--

ဧဝါသမီး တစ်ဟုန်းဟုန်း ထောက်နေသည်။

မနာလိုမုန်းတီးမှုများ တဖွားဖွားပေါ်နေသည်။

ချွန်ရှင်းကိုသတ်ရမည်။

အပြတ်ရှင်းရမည်။

သို့သော်....

သိုင်းပညာ တစ်ဖက်ကမ်းခတ်တတ်မြောက်နေ ချွန်ရှင်း
အား သူမည်သို့အပျောက်ရှင်းရမည်နည်း။

တယ်ထုံနှင့်မျှမရ။

မည်သို့ဖြစ်စေ....

မစားရသည့်အမဲ သဲနှင့်ပက်တော့မည်။

ထို့ကြောင့်--

ချွန်ရှင်းနှင့်ဟွာဟင်တို့ကို ကောက်ကျင်စဉ်းလဲမှုတွေ လုပ်
တော့သည်။

ချွန်ရှင်း၏ဘိုးဘွားလက်ထက်ကပိုင်ဆိုင်ခဲ့သော ဘေးကျမ်း
တစ်ကျမ်းရှိသည်ကို သူသိသည်။

ထိုကျမ်းကို....

မျက်နှာလုပ်၍ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးအား ပြောလိုက်လျှင်သဘော
ကျမည်ဖြစ်သည်။

သဘောကျလျှင်...

ချန်ရှင်းကို ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးသုခိုင်းမှာဖြစ်သည်။

ဒီအခန်းအရေးကဏ္ဍ...

သို့ အတွက် အသုံးဝင်သောအခွင့်အရေးတစ်ခုပင်။

ဘီလူးချက်နာဘွားဘွားသည် ထိုအကြံကို သဘောတူ လိုက်သည်။

ကျန်ချေကိုဦးစီးဖို့ စီစဉ်ခိုင်းသည်။

ကျန်ချေသည်...

အစစ်အမှန်တစ် ခေတနာထူးသလိုနှင့် တစ်ဖက်တွင် အလွန် ကောင်းကျစ်တော့သည်။

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးသည်...

ထိုင်းကျွန်း ချန်ရှင်းဆီမှာရှိသည် ဆိုကတည်းက ဘယ်သူ တေတေ ငါ့ထောမာရင်ငြီးခရာဖုံဖြစ်သွားလည်း။

သူမ၏...

နဂါးနက်ဂိုဏ်းအဖွဲ့ အာဏာကြီးစိုးရေးကို သူတစ်ဖက်သပ် ကြံစည်နေသောသူဖြစ်သည်။

မိမိသည်...

လောကကြီးတစ်ခုလုံး ကြီးစိုးသူအဖြစ် ခံယူချင်သည်။

ထိုအတွက်ဆိုလျှင်...

ဘယ်အရာနှင့်လဲရလဲရ သူလဲမည်ဖြစ်သည်။

တရားသည်ဖြစ်စေ၊ မတရားသည်ဖြစ်စေ သူ စဉ်းစားနိုင် စွမ်းမရှိတော့ပေ။

ချန်ရှင်းကို အနုနည်းနှင့်စည်းရုံးကြည့်သည် မရ။

သူ့ကို အဖွဲ့၏ခိုင်းသောတာဝန်များတွင် ရန်သူနှင့်အတူ အဖွဲ့မှ သိုင်းအကျော်အမော်တို့ပါ ပူးပေါင်း တိုက်ခိုက်သည်။

ဒါပေမယ့်...

တာဝန်ကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင်တတ်သော ချန်ရှင်းကို မည်သူမျှမနိုင်ပေ။

ထိုအခါ...

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးသည် ပို၍ခံပြင်းလာသည်။

စိတ်မကျေမနပ်၊ စိတ်မချမ်းမလှဖြစ်လေတိုင်း အပြစ်မဲ့ သောချန်ရှင်းကို အညှိုးကြီးလာသည်။

ခုနကမိတ်ဆွေ၊ အခု ရန်သူဖြစ်လာသည်။

ဒေါသကြောင့် အမောင်ဖုံးလာသည်။

အမောင်ဖုံးလေ မိုက်တွင်းနက်လာလေ ဖြစ်တော့သည်။

အခွင့်အခါကို ချောင်းနေသော....

ကျန်ချေအဖွဲ့ ခရီးလမ်း ပိုဖြောင့်သွားသည်ဟု ထင်နေ သည်။

သူ အတွက်....

ခလုတ်တစ်ခုလျှော့သွားတော့မည်ဟု သူထင်သည်။

၁၈ ★ တက္ကသိုလ်နေတန်းခိုး

သုတိုက်စားမှ....

လူငယ်များကောင်းများဖြင့် ချန်ရှင်းကို အနိုင်မရလေစေသာ
အခါ သူ့ လမ်းကြောင်းပြောင်းဖို့ကြိုးစားရပြန်သည်။

အကွက်သမားတစ်လောက်အဖို့....

ဒီအတွက်ဖြင့်မရနိုင်လျှင် နောက်ထပ်ကွက်ရှေ့ဖို့ ဝန်မလေး
ငေ့

တက်ထံတော့....

ကျန်ချေ၏အဓိကပစ်မှတ်သည် ချန်ရှင်း အမြစ်ပြတ်ရေး
ပင်ဖြစ်သည်။

ဒီအတွက်....

သုညဏ်သုံးသည်၊ ကောက်ကျစ်သည်၊ ဓမ္မစွမ်းကောင်းတို့
လုပ်အပ်မလုပ်အပ်သည်ကို သူထည့်မတိုက်နိုင်။

သူ့အသာရဖို့က အဓိကဖြစ်နေသည်။

ချန်ရှင်းမရှိလျှင်....

သူ့ ဟွာဟင်ကို ထစ်ယောက်စည်းရမည်။

ဒီအခွင့်အရေးမျိုး သူလိုချင်နေသည်။

သူနှင့်ဟွာဟင်....

ပျော်ရွှင်စွာ ဂိုဏ်းကိုထိန်းသိမ်းဖို့ရာ ခလုတ် တစ်ခုက
အရေးထဲကရှာပေါ်နေသည်။

ကျန်တော်ဆွေမျိုး ★ ၁၉

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး၏အစီအမံကို သူထမြောက်အောင် တွန်း
စို့ပေးဆဲဖြစ်သည်။

လူအချင်းခင်း....

ပညာတူရန်သူအဖြစ် သူတစ်ယောက်စည်း တစ်ဖက်သတ်
သတ်မှတ်လိုက်သည်။

အချစ်အတွက်....

အညှိုးကြီးစွာ သူ့ အားထုတ်ပေးနေပြီ။

အချိန်အတော်ကြာသော်....

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးကို နောက်အစီအစဉ်တစ်ခု ထပ်မံ တင်ပြ
သည်။

ထိုအစီအစဉ်က....

ဟွာဟင်နှင့် ချန်ရှင်း နီးစပ်မှုများ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးသိသည်။

သို့အတွက်ကြောင့်....

အစီအစဉ်အရ ဓားသိုင်းကျမ်းကို ဟွာဟင် မိန်းမတို့ မာ
ယာဖြင့်တောင်းလျှင် ရနိုင်ကြောင်း ကျန်ချေဂိုဏ်းချုပ်ကြီး
အား တိုက်တွန်းပြောတော့သည်။

ဒီအတွက်....

ဟွာဟင်နှင့်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးတို့ တိုက်တွက်မည်သို့ဖြစ်မည်ကို
ကျန်ချေသိချင်သည်။

လူ့အစီအစဉ်ကို...

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးစဉ်းစားပြီး လက်ခံရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ အဆင်မပြေရသည်မှာ ဟွာဟင်ဖြစ်သည်။

ဟွာဟင်သည် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး၏လက်ယာရံဖြစ်သည်။

နှစ်ရှည်လများ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးနှင့်အတူ နေလာသည်ကို ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး သူ့အပေါ် အမြင်စောင်းနေပြီဟု သူထင်သည်။

ပြန်မပြောရဲသောဟွာဟင်သည် ချစ်သူနှင့် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးကြားတွင် သောကရောက်ရတော့သည်။

မိမိ၏သောကကို ချစ်သူအား ဖွင့်မပြောရက်ပေ။

ချစ်သူနှစ်ဦးအတွက် မုန့်တိုင်းကျရောက်မည့်အချိန် ဖြစ်သည်။

ထိန်းမနိုင်သိမ်းပနိုင်သော သောကကို ရင်ဝယ်ပိုက်ထားရသည်။

သို့ပေမယ့်...

ထိုဝေဒနာသည် နှစ်ယောက်စလုံးအတွက် ကံကောင်းမည်မဟုတ်ဟူထင်သည်။

အချိန်ကြာလာလျှင်...

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး သူ့ကိုမေးတော့မည်။

အဲဒီအခါ သူမပြန်ပြောရမည့်စကား သူမမစဉ်းစားဝံ့... ရက်များကြာလာသောအခါ သူမရင်ထဲ မျှိသိပ်မထားနိုင်တော့။

ချစ်သူမျက်နှာပျက်နေသည်ကို ချွန်ရှင်း သတိထားမိသည်။

ဟွာဟင် မျက်နှာမကောင်းတာကြာပြီ။

သူမ ချစ်သူစိတ်ချမ်းသာအောင် အားယူ၍ပြုံးလိုက်သည်။

သူပြုံးသည့်အပြုံးကို ချွန်ရှင်းနားလည်သည်။

အလိုလိုသိနေသော သူသည် မရအရမေးသည်။

ကိုယ့်ချစ်သူတစ်ယောက်ဆို ပြောသင့်တယ်ဟွာဟင်။

ငိုသံ...

စမ်းချောင်းထဲသို့ မျက်ရည်စီး စီးဆင်းသွားသည်။

သူမ ငိုနေပါပြီ။

ချွန်ရှင်း နားမလည်နိုင်အောင် ဖြစ်သွားသည်။

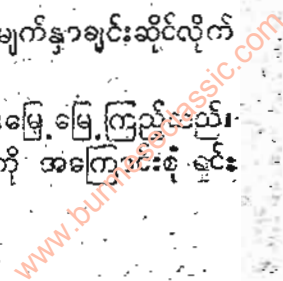
ခါဟာ သူတို့ နှစ်ယောက်အတွက် စိတ်မကောင်းခြင်း

လက္ခဏာပင် ဖြစ်သည်။

ဟုန်လှုပ်သော သူတို့နှစ်ယောက် မျက်နှာချင်းဆိုင်လိုက်

ကြသည်။

ဟွာဟင် ချစ်သူမျက်နှာကိုဆွေးဆွေးမြေ့မြေ့ ကြည့်သည်။ ရင်ထဲက ဆို နှစ်လှာသောစကားတို့ကို အကြောင်းစုံ ခြင်းပြုသည်။

★ တက္ကသိုလ် နေ့အုန်းဦး

အုန်းဦးလုံး မခွဲချင်ကြဘဲ ခွဲရတော့မည်ဖြစ်သည်။
 ချစ်သက်လက်ဆောင်အဖြစ် လည်ဆွဲသီးကလေး (ကြာပြ
 ကလေး) ဟင်ဟင်ကို ပေးအပ်သည်။
 အမှတ်တရပစ္စည်းအဖြစ် ဟွာဟင်လက်ခံလိုက်သည်။
 အုန်းဦးလုံး ချစ်သက်ကို နောက်ဆုံးနှုတ်ဆက်သည်။
 'သွားမယ်နော် ဟွာဟင်'
 ခွဲရတော့မည်ဆိုသော်လည်း ပိုရှိဝမ်းနည်းမိပါသည်။
 ဆွေးမြေ့စွာ ဟွာဟင်ခံစားရပါသည်။
 ချစ်သက်ကို ကျောခိုင်း၍ ထွက်ခွာရပါပြီ။
 မိမိရွာကိုပြန်ရပေမယ့် ချစ်သက်တော့ ထားခဲ့ရပါပြီ။
 လိုနေမစေချင်...
 ဟွာဟင်တစ်ယောက် ဘယ်သို့ပျောက်သွားသည်မသိတော့
 ပေ။
 မည်သူနှင့်မျှလည်း အတွေ့မခံတော့။
 သူတို့နှစ်ဦး ခွဲပြီးမကြာမီ...
 ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးသည် ပေးသောတာဝန်ကို ကျေပွန်စွာမထမ်း
 ဆောင်နိုင်ဟုပြောပြီး ပြန်ဖော်ပေးတော့သည်။
 တာဝန်ပျက်ယွင်းသူအတွက် တာဝန်မဲ့ ပြစ်ဒဏ် ဟွာဟင်
 ခံစားရတော့သည်။
 ဟွာဟင် ချစ်သူအတွက် အနားခံနိုင်ပါသည်။
 အစပေးခံမိမည်လွှဲ သစ္စာပြုသည်။

အုန်းဦးလုံး ချစ်သက်ကိုချော့သည်။
 ခိတ်တင်းထားဖို့ပြောသည်။
 သိုင်းအကျော်အမော်ပင် ဖြစ်လင့်ကစား...
 နှစ်ဦးစလုံး အသည်းနှစ်လုံးနှင့် လူတော်ဖြစ်ကြဘိအတွက်
 ပုဆိုးမူလည်း ရှိကြစမြဲပင်ဖြစ်သည်။
 ထိုစဉ်က...
 ချစ်ခြင်း၏မေတ္တာတရားသည် တဝကိုသစ္စာပြုနိုင်ပေသည်။
 ထိုသစ္စာတည်ဖို့ နှစ်ဦးသားအာရုံပြုကြသည်။
 သို့အတွက်...
 ဝမ်းနည်းစွာ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ရင်ခွင်ထဲချော့လိုက်ရသည်။
 ကြည်နူးသော ချစ်ခြင်းမေတ္တာတရားပင်ဖြစ်သည်။
 ချစ်သူကို ရင်ခွင်ထဲက ခွဲထုတ်ပြီးမထားခဲ့ချင်ပါ။
 ဟွာဟင် သူ့ကိုထားပြီးထွက်သွားဖို့ အတန်တန်ပြော
 သည်။
 မချစ်၍ခွဲခွာရသည် မဟုတ်ဘဲ...
 ချစ်လျက်နှင့် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ဒုက္ခရောက်မည့်စိုး၍သာ
 ခွဲခွာခြင်းဖြစ်သည်။
 ဒီအတွက် ဒုက္ခတို့ကို လည်စင်းခံရပေတော့မည်။
 စမ်းချောင်းကလေးက တသွင်သွင်စီးမြပ်ဖြစ်သည်။

၂၇ ★ ထက္ကသိုလ် နေဘုန်းဦး

အနှိုင်းခဲ ဟွာဟင် အဝထီးကျန်လှောင်ပိတ်ခဲရတော့သည်။
ဆူမ တစ်ချက်ကလေးမျှ ဝမ်းနည်းမှု မဖြစ်မိပေ။
သည်အတွက်....

ဖြစ်ခဏ် ဆူကျေကျေနပ်နပ်ခံစားပါသည်။
ဒါကို....

အကွက်ချောင်းနေသည်က ကျန်ချေ့၊
သူသည် ဒီဂိုဏ်းတွင် ဝိုလ်ဖြစ်ပေပြီ။
ဒီအခွင့်အရေးမျိုး သူစောင့်နေသည်မှာ ဤပြီ။
ရမယ့်ရတော့ အလွယ်ကလေးဟု သူ ဆင်လိုက်သည်။
ခါပေမယ့်....

သူ လိုအပ်မှုသည် မပြည့်စုသေးပေ။
ဟွာဟင်ဆိုတော့မိန်းကလေး ဤမိန်းကလေးကို သူအပိုင်
ရဖို့က ကျန်သေးသည်။

မိမိလို လက်ဝဲရံတစ်ယောက်က ချစ်ရေးဆိုခြင်းကို ဟွာဟင်
လက်ခံနိုင်ရမည်။

ဝါမှ နေနှင့်လ ရွှေနှင့်မြပမာ ဖြစ်တော့မည်။
ကျေနပ်မှုပီတိတို့သည် သူ အပေါ်လွှမ်းခြုံလာသည်။
အကယ်၍....

ဟွာဟင် ဆူကို ပြန်ချစ်မည်ဆိုပါက ကျွန်တော်သော ဖြစ်
ခဏ်များကို လျှော့ပေါ့မေးဖို့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးအား လှူပြောသွင်
ရကြောင်း ပြောသည်။

‘ကျွန်မ လက်မခံနိုင်ဘူး’
ခါးသီးသောစကားကို သူ မကြားဝံ့ပေ။
သို့အတွက် ပို၍ခေါ်သထွက်မိသည်။
မိမိ....

ကလေးတစား ချစ်ခွင့်ရသည်ကို ငြင်းပယ်သောမိန်းကလေး
ကို သူ အမုန်ချေ့ချင်ပစ်လောက်အောင် စိတ်ဆိုးလွှားသည်။

‘ဟွာဟင် တစ်နေ့ နှင် ငါ့အကြောင်းသိစေရမယ်’
သည်လိုဖြစ်ခြင်းသည်ပင် ချွန်ရှင်းကြောင့်ဟု သူထင်သည်။
ဝါဆို ဒီနှစ်ယောက်စလုံးကို သုတ်သင်ရှင်းလင်းရေးသည်
သူ တာဝန်ပင် ဖြစ်လာသည်။
များမကြာမီ....

ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသောအကြံအစည်တစ်ခုကို ဂိုဏ်းချုပ်
ကြီးအား တင်ပြလိုက်လေသည်။
အကြောင်းစုံဘား....

စုဂိုဏ်းကို သစ္စာဖောက်သူတို့အတွက် အပြစ်ဒဏ်ဘား
မရမာမီးဒဏ်ကျခံစေရန်ဖြစ်သည်။

လူနာ သူ့ထပ်ည့်များရဲ့ အကြံအစည်ကို ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး သဘောတူလိုက်သည်။

ထိုမရဏမီးဒဏ်ခံရသူသည် အလွန်ပူပြင်းသော မီးဒဏ်ပင် ဖြစ်သည်။

အသက်ပင်ဆုံးနိုင်သည်အထိ ဖြစ်သည်။

ကျွန်ခေ့၏အစီအစဉ်မှာ...

ဟွာဟင်ကိုမရဏမီးဒဏ်သင့်စေကြောင်းအမိန့်ကို ချန်ရှင်း ဆီပို့လိုက်မည်။

အကယ်၍...

သူ့ကို မရဏမီးဒဏ်မကျခံစေလျှင် အရောက် လာခဲ့ရန် ဖြစ်သည်။

ခားကျွမ်းကိုလာရောက်ပေးဆောင်ပါက...

ဟွာဟင်ကို အပြစ်မှ လွတ်ငြိမ်းခွင့် ပေးမည်လည်း အကြောင်းကြားလိုက်သည်။

မလာရောက်ပါက...

လွမ်းရင်း အသက်ပင်ဆုံးရှုံးနိုင်ကြောင်း အကြောင်း ကြားလိုက်သည်။

ထင်သည်အထိပင်...

ချန်ရှင်း တိုးဘွားတို့၏အမေ့ ခားကျွမ်းကိုင့်၍ ဟွာဟင် ဆီ အရောက်လာတော့သည်။

တကယ်ထင်သည်နှင့် တခြားစီဖြစ်ပြီး လက်မခံသည်က ဟွာဟင်ပင်ဖြစ်သည်။

ခားကျွမ်းကို ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးအား ပေးအပ်မီက မိမိ၏ အသက်ကိုပင် အဆုံးစီရင်မည်ဟု ပြောသည်။

မိမိသည်...

ချန်ရှင်းအတွက် ပြုံးပြုံးကြီးဖြစ်အပ်ကျခံသည်ကို ချန်ရှင်း အနေဖြင့် ချစ်သက်လက်ဆောင်ပြန်ပေးသည်ကို လက်ခံဖို့ တောင်းပန်သည်။

ချစ်သူကို ဘယ်လိုမှပြောလို့မရသောကြောင့် ချန်ရှင်းစိတ် ပျက်ခဲ့တော့သည်။

ချစ်သူသည်...

မိခင်ကိုအချစ်ကြီးချစ်နေမုန်းသိလေ။ ချစ်သူအတွက် ပို၍ ယူကြားမရလေ ဖြစ်သည်။

တဖက်က...

မရဏမီးဒဏ်ကို ခံစားရမည့်ချစ်သူကိုမမြင်ရကပေး ဒီအဖြစ်မျိုး မိမိကြောင့် ဖြစ်ရသည်ကိုမလိုလားအံ့ချေ ခါပေမယ့်...

တဖက်က ချစ်သူသည် ဒီလိုခားကျွမ်းကို လွဲအပ်မည် ဆိုမီက သူ့ကိုယ်သူ အဆုံးစီရင်မည်ဆိုသော ရာဇသံက လည်း ရှိသည်။

ပြင်းထန်သော ဝေဒနာသည်...

သူ့ရင်တွင်း အစိုင်အခဲကြီးမားစွာ ခံစားနေရတော့ သည်။

မုန်းတယ်...မုန်းတယ်၊ လောကကြီးတစ်ခုလုံးကို မုန်း

တယ်

၂၈ ★ တက္ကသိုလ် နေ့ဘုန်းဦး

ချစ်သူ၏ ဖွင့်ဟထွက်လာသောစကားတို့ကို သူမကြားပံ့
တော့ပေ။

ချစ်သူတို့ကြုံမိခဲ့သည်....

ဤအလောက် ချိုးဖဲ ပစ်ကျလိမ့်မည်ဟု သူမထင်၊

ခုတော့ တကယ်လက်တွေ့ဖြစ်ခဲ့ရချေပြီ။

သူ ခေါင်းငိုက်စိတ်ချ၍ ချစ်သူအပျိုမိမိ ခွာခဲ့ရတော့သည်။

တစ်နေ့တွင် သူတို့ကို စောင့်ကြည့်နေသောသူတစ်ယောက်

ရှိသည်။

ဒါကို သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး မမြင်ပေ။

ခွဲခွာရမည့်ချစ်သူတို့တွင်....

တစ်ဦးသေ လူကျန်တစ်ဦးက ရှင်လျက်နှင့် သေနေရ

သူ....။

စူးသခင်၏ နောက်ဆုံးသတင်း

နေ့တစ်နေ့....။

ပူအိုက်မှုသည် ဝန်းကျင်ကို ကြီးစိုးနေသည်။

ဟစ်ချက်တစ်ချက် လေနှုတ်လေးသာ ဖြစ်ပေါ်တတ်သည်။

နေမင်းသည်....

စူးရှတောက်ပြောင်မှုအလင်းတန်းဖြင့် ဝါးရုံ သစ်ပင်နှင့်

တောင်ကုန်းတစ်ခုလုံးကို လွှမ်းခြုံထားသည်။

စေ့ထန်းရွာကလေး....။

ငြိမ်နေသည်။ တိတ်ဆိတ်နေသည်။

အာရုံတစ်ခုက....

ရွာကိုသတိပေးသလို မြင်းလှည်း တစ်စီး အချိန်ပြင်းစွာ

စေ့ထန်းရွာသို့လာနေသည်။

မြင်းလည်း၏ပြေးလွှားအရှိန်ကြောင့် တောထမ်းတစ်ဆူလုံး
ဖုန်တထောင်းထောင်းထနေသည်။

မြင်းလည်း၏ အီးပူတ်တိုက်သံများ.....
ကျွတ်တိုက်သံများ.....

မြင်းဟိသံများ.....တိတ်ဆိတ်မှုကို ပြိုခွင်းနေသည်။

ရွာနား တဖြည်းဖြည်း နီးလာပြီ။

ရွာအဝင်လမ်းမကြီးမှာ ဖြောင့်တန်းနေသည်။

မြင်းလည်း ရွာထဲသို့ မြားတစ်စင်းနယ် အရှိန်ဖြင့်စွာ ဝင်
ရောက်လာတော့သည်။

အချို့ ထွက်ပြေး ချောင်းကြည့်၍ အိမ်တံခါး ပြန်ပိတ်လွှား
ကြသည်။

အတိုးအိုတစ်ယောက် လမ်းလျှောက်လာသည်။

အထုပ် တစ်ထုပ်နှင့် မြင်းသည် သူ့ကို ကျော်ဖြတ်သွား
သည်။

သူ လည်းတို့ တစ်ချက်ကြည့်ပြီး ပြေးသည်။

သူ ခရီးကို သူ ဆက်သွားသည်။

မြင်းလည်းကလည်း ဆက်၍ အရှိန်ဖြင့် သွားနေဆဲပင်။

တစ်နေရာတွင်တော့ ရပ်မည်ဖြစ်သည်။

ခြံဝင်းထိပ်တွင်....

ခြံစောင့် မြင်းလည်းကို ထွက်တားသည်။

မြင်းလည်း မရပ်၊ အဆောက်အအုံရှေ့ကျမှရပ်သည်။

အဆောက်အအုံထဲမှ လူလင်နှစ်ဦး ထွက်လာပြီး မြင်းလည်း
ဇက်ကြီးကို ကိုင်လိုက်သည်။

လည်းအတွင်းမှ မိန်းကလေးနှစ်ဦး ခုန်ထွက်လာသည်။

ဇားကို အဆင်သင့်ထုတ်ထားသည်။

အပြင်က ဇားသမားနှစ်ယောက်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်တွင်
ရပ်လိုက်ကြသည်။

လည်းအတွင်းမှ မိန်းကလေးတစ်ဦး ဆင်းလာသည်။

မျက်နှာ တစ်ဝက်ဖုံးထားသည်။

အနက်ရောင်ဝတ်စုံနှင့်မိန်းကလေး ပြည်းညှင်းပြင်သာစွာ
မျက်လွှာချ၍ အဆောက်အအုံထဲသို့ ဝင်လာသည်။

လူလင်သိုင်းသမားတို့ သူ့ ကိုမထားကြစော့။

သူမကတော့.....

ခေါင်းငိုက်စိုက်ချ၍ တစ်လှမ်းချင်း လှမ်းနေသည်။

လေ့ကျားထစ်များကို တစ်ထစ်ချင်း တက်ရောက်လာသည်။

ချန်းယိ လျှောက်အတိုင်း ပြေးဆင်းလာသည်။

သူ မိန်းကလေးကို တုံ့၍ခေါ်တင်သွားသည်။

အိမ်လေး.....ဘေးဖြစ်လာတာလဲဟင်

တို့တိုးညှင်ညှင် မေးသည်။

ဖေဖေနဲ့ မေမေ ဆုံးပြီ အစ်ကို

ချွန်းလီပင် ကြည့်ပျက်သွားသည်။

ညီမဖြစ်သူ စိတ်ထိခိုက်မည်စိုး၍...

'စိတ်တင်းပါ ညီမရယ်'

မှောင်နှမဝမ်းကွဲ ဖြစ်ပေမယ့် သူတို့နှစ်ယောက် ချစ်ကြာသည်။

ငယ်စဉ်ကတည်းက...

အတူကစား အတူသွားရှိကြသည်။

ညီမဖြစ်သူ ဒုက္ခခေါ်တော့ သူ စိတ်မကောင်းပေ။

စုလင်မိန်းကလေးကို အခန်း တစ်ခုတွင် နေရာပေးလိုက်သည်။

ဘွားဘွားနှင့် ဖေဖေထူထီပြီး သူ့ကို နှစ်သိမ့်သည်။

စုလင်မိန်းကလေး ဝမ်းနည်းနေမှန်း သိ၍ အားလုံးက ယုယကြင်နာကြသည်။

'ဖေဖေနဲ့ မေမေဟာ မသမာတဲ့လူတစ်စုကြောင့် အသက်ဆုံးရှုံးသွားတယ်'

မိသားစုတစ်စုလုံး သူ့ကို ကိုယ်ချင်းစာကြသည်။

'ညီမလေးကိုစွဲ အစ်ကိုတာဝန်ယူတယ်'

မိမိ စိတ်လိုက်မာန်ပါ ပြောလိုက်သည်ကို ဘွားဘွားက မျက်ရိပ်ပြပြီး ကုန်ကွက်ကပ်ညှိ။

ဖေဖေကတော့ မေမေ့ကို တစ်ချက်ကြည့်သည်။

မေမေကတော့ ချွန်းယိကိုသာ ကြည့်နေသည်။

သည်အရာတွေအားလုံး မေမေသိနေသလိုဖြစ်သည်။

ချွန်းယိကတော့...

လူငယ်ငါပီ ဖြေရှင်းဖို့ပဲ ကြိုးစားနေသည်။

'ညီမလေးရဲ့ ဖေဖေနဲ့ မေမေဟာ ပြန်ရှင်လာမှာ မဟုတ်တော့ဘူး ညီမလေး၊ ဒါပေမယ့် ဦးလေးနဲ့အဖေ ဘယ်သူလက်ချက်ရဲ့ သေရတယ်ဆိုတာ သိနိုင်လား'

'ဒါတော့ စုလင်မသိဘူး၊ ဒါပေမယ့် ကြာပြန်ကလေးတစ်ခုတော့ အနားမှာတွေ့တယ်၊ လည်ပင်းမှာတော့ သတ္တဝါ တစ်ကောင်က ဖောက်သလို အပေါက်နှစ်ပေါက်တော့တွေ့တယ်'

ပြောရင်း သူ တုန်လှုပ်သလိုဖြစ်ပြန်သည်။

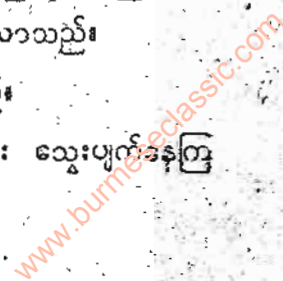
'ညီမရဲ့ဖေဖေနဲ့ မေမေဟာ ကျွန်ကြားတဲ့သိုင်းသမားတွေ ဖြစ်တဲ့အတွက် တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်ကောင်ရဲ့ အတိုက်အခိုက်တော့ ခံရမှာ မဟုတ်ဘူး'

ဖေဖေ ကြာပြန်ကလေးကို တောင်းယူကြည့်လိုက်သည်။

ဖေဖေ မျက်လုံးများ အရောင်တောက်လာသည်။

အဝေးတစ်နေရာသို့ ဝေးကြည့်နေသည်။

မိသားစုတစ်စုလုံး ဖေဖေ့ကို ကြည့်ပြီး သွေးပျက်နေကြသည်။

အမူအယာချားမှာလည်း တုန်လှုပ် ချောက်ချားနေကြ သည်။

ဘူးဘူးကတော့ မတုန်မလှုပ်နေနေသည်။

သည်ကြုပ်ကလေးကို ဘူးဘူး လက်ထဲ တည့်လိုက် ဆည်း။

'သမီးတော့ နားမလည်နိုင်တော့ဘူး ဘူးဘူး၊ ဒီ အကြောင်းတွေ သမီးကိုပြောပြပါ ဘူးဘူးရယ်'

ချန်းယိမေမေသည်....

စုမိန်းကလေးကို နှုံးနှုံးထွေးထွေး ဝေ့ထားသည်။

'ဘူးဘူးရယ်.... သမီးကို ချစ်ရင် ဒီကြုပ်ဆွဲယီးလေး အကြောင်း ပြောပြပါလား၊ ဒီပစ္စည်းဟာ စာယ်လိုပတ်သက် နေသလို ဘူးဘူးရယ်'

ဘူးဘူးက....

'ဒီကိစ္စကို တသျှင်စလီမဆိုးဖြတ်ကြတာ ကောင်းပါတယ်၊ ဒါဟာ တို့ မိသားစုအတွက် ရင်ဆိုင်ရမယ့် အခက်အခဲ တစ်ခုပဲ'

မေမေသည် ဖေဖေကို....

'ဒီပစ္စည်းဟာ အတုလား၊ အစစ်လားဆိုတာ ရှင် တစ် တစ်ယောက်တည်းပဲ သိနိုင်မှာပါ'

ဖေဖေ သတိရပြီ....

ကြုပ်ကလေးကို ယူလိုက်သည်။

လက်မောင်းရင်းသို့ စူးတစ်ခုဖြင့် ဆိုးလိုက်သည်။

သွေးများ ထွက်လာသည်။

သွေးတို့သည် ကြုပ်ကလေးကို လွှမ်းသွားသည်။

ဓားလုံးက....

ကြုပ်ကလေးကို မျက်စိတောင်မခတ်ဘဲ ကြည့်နေသည်။

အသက်ပင်ပြင်းပြင်း မရှူဝံ့ကြပေ။

ခဏကြာသော်....

သူ့မျက်နှာ သွေးများဆုတ်လာသည်။

ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် ကွယ်လွန်သူအတွက် ကလေးစားချေ ခြင်းပင်။

အချစ်သစ္စာဖောက်သူတို့....

ဖေဖေသည် ယောက်ျားရင်မာကြီး ဖြစ်လင့်ကစား မျက် ရည်မစဲနိုင်အောင် ဖြစ်လာသည်။

မိသားစုတစ်ခုလုံး ဖေဖေကိုစိုးရိမ်ကြသည်။

ဘူးဘူးက....

'ညီလေးရောမရီးပါ ဆုံးပါးသွားပါပြီ သားရယ်၊ ဒီ အိတ်က ကိုမိသားစုက ပေးဆပ်လိုက်ရတဲ့ အသက်နှစ်ချောင်း

၃၆ ★ တက္ကသိုလ် နေဘုန်းဦး

ကို မေမေတို့ တန်ဖိုးထားပါတယ်။ ကလဲ စားဆိုတာ တို့ မိသားစုမှာ မရှိဘူးတယ်။ မင်းတူမလေးကို တို့လက်ထဲမှာပဲ နေစေတော့ကွယ်

‘ဝမ်းနည်းကြေကွဲမှုများစွာဖြင့် အချစ်သစ္စာဖောက်သလို’

တစ်ကိုယ်တည်းရေရွတ်နေသော မေမေ့ကိုကြည့်ပြီး ဘွား ဘွား စိတ်ထိခိုက်နေသည်။

‘သား စိတ်ကောင်းကောင်းထားပါ၊ ဒီကိစ္စ မေမေစိစဉ် ပါမယ်...’

‘ဒီမှာသမီးလေး...ထွားဘွားမေးမယ်၊ ဒီကိစ္စမှာ သမီး ကိုယ်တိုင် ကလဲ စားချေချင်တာပဲ။ တို့ကတာဝန်ယူဖြေရှင်း ပေးရမလား။ တစ်နှစ်အတွင်းတော့ ရန်သူ့ကိုချွဲခြား ဖော်ထုတ် ပေးနိုင်မယ်ထင်တယ်။ သမီးကိုယ်တိုင် ကလဲ စားချေချင်တယ် ဆိုရင်တော့ ဒီမှာသိုင်းပညာကို သုံးနှစ်တိတိ သင်ယူရဦးမယ်။ ဝါမှသမီးဟာ စိတ်ချရတဲ့ နှုတ်သိုင်းသမားတစ်ယောက် ဖြစ်လာ မှာ’

စုမိန်းကလေးမျက်လုံးများ အရောင်တောက်လာသည်။

‘သမီးကိုယ်တိုင် ကလဲ စားချေချင်တာပါ’

ဘွားဘွား ခေါင်းတင်တင်ညီတော် မြေးမလေးကို ကြည့်နေ သည်။

‘ငါ့သမီးသတ္တိကို ချိုးကျိုးပါတယ်၊ က...သမီး ခရီးပန်း သာပြီ၊ အထဲဝင်အနားယူလိုက်ဦး’

ကျွန်တော် ဆွေမျိုး ★ ၃၇

မိန်းမပျို လှမ်းရင်သည်...။

‘မိန်းကလေးကို အခန်းတစ်ခုထဲသို့ လိုက်ပို့သည်။’

အခန်းထဲတွင် လူသုံးဦးသာ ကျန်တော့သည်။

‘သား ဒီကိစ္စမှာ ငါ့ချွဲနီးယီကို တာဝန်ပေးချင်တယ်’

‘မေမေ့ ထတောအတိုင်းပါ မေမေ’

အဘွားအိုသည် ပြုံးသည့်။

ပီကီပြုံး။

ကြီးမားသော နေညှိခန်းထစ်ခလုံး ထိတ်ဆိတ်နေသည်။

အသက်နှစ်ဆယ်ခန့် လူငယ်တစ်ယောက် ခူးထော ကံဆိုင်

နေသည်။

ခေါင်းကို ကြမ်းပြင်ညှို့ပုံ ထားသည်။

ကျားသားရေခင်း ထိုင်ခုံပေါ်တွင် အဘွားအိုတစ်ယောက်

ထိုင်နေသည်။

အဘွားအို၏နောက်တွင်...။

အသက်ငါးဆယ်လောက် လူကြီးတစ်ယောက်နှင့် အသက်

လေးဆယ်လောက် အမျိုးသမီးတစ်ယောက် ယှဉ်၍ရပ်နေကြ

သည်။

အစိမ်းရောင်ဝတ်ရုံများနှင့် မိန်းကလေး နှစ်ယောက်သည်

အဘွားအိုတေ့တစ်ဖက်စီတွင် ရပ်နေသည်။

‘လူလင်ပျိုလေး တစ်ဦးကတော့...။

လှမ်းလှမ်းတွင် လက်အောက်ချ၍ရပ်နေသည်။’

အဘွားအိုအသံသည် တစ်နိမ့်လုံး စိုးမိုးသွားသည်။
 'ဒီမာငါ့မြေး... မင်းလဲ အချိန်တန် အရွယ်ရောက်လာပြီ၊
 အပြင်လောကကြီးကို ဗဟုသုတအဖြစ်ဖြစ်ထွန်း ထွက်ဖို့
 ကောင်းတယ်။ ငါ့မြေးရဲ့ဆန္ဒကိုလဲ ဘွားဘွားသိချင်တယ်'
 သူသည်....

အဘွားအို၏စကား ကြားလိုက်သည်နှင့် ဒူးထောက်ဆိုင်
 ငင်းက ရိုသေစွာဖြင့်....

ကျွန်တော် အဘွားရဲ့ဆန္ဒအတိုင်း အပြင်လောကကို ခဏ
 လောက်တော့ ထွက်ချင်ပါတယ် အဘွား

အဘွားအိုသည် ချန်းယိကို တစ်ချက်စီကံကြည့်ပြီး....

'မင်းညီမ စုလင်က သူ့ကိုယ်တိုင် ကလဲ စားချေချင်တယ်
 လို့ ပြောစာယ်'

ချန်းယိ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'ဒါ စုမိန်းကလေး မှန်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့မိသားစုလဲ
 ပါဝင်ကူညီခွင့်ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်'

ဘွားဘွားလဲ ငါ့မြေးနဲ့ သဘောထား တိုက်ဆိုင်ပါတယ်။
 တို့မိသားစုရဲ့ တရားခံကိုရှာဖွေဖို့ တို့မှာတာဝန်ရှိပါတယ်'

ချန်းယိသည် အတန်ကြာတော့ဝေနေသည်။

'ဒါပေမယ့် ဒီကိစ္စမှာ လုံးဝလွန်စေရဘဲ တရားခံရှာဖို့
 ဆိုတာ ခက်ခဲနေလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော်ထင်ပါတယ်'

အဘွားအိုသည် ချောင်းတစ်ချက်ဟန်လိုက်ပြီး....

ခုနစ် ငါ့မြေးကိုပြလိုက်တဲ့ ရွှေကြူတံကလေးဟာ အမျိုး
 သမီးသိုင်းသမားတစ်ယောက်ရဲ့ ပစ္စည်းဆိုတာ မင်းသိထားဖို့
 ပဲ။ သူ့နာမည်က ဟာဟင်တဲ့ ဒါပေမယ့် သိုင်းလောက
 တစ်ခုလုံးကတော့ သူ့ကို ရွှေကြူတံမယ်လို့ခေါ်တယ်'

ချန်းယိသည်....

ထိုစကားကို ကြားလိုက်သောအခါ တက်ကြွသွားသည်။

'အမည်နာမရှိရင် စုံစမ်းရတာလွယ်တာပေါ့ ဘွားဘွား
 အဘွားအိုသည် ချက်နှာခပ်တင်းတင်းဖြင့်....

'ဘွားဘွားသိသလောက်ခံတာ ဒီမိန်းလေး ကွယ်လွန်
 သွားပြီ'

ချန်းယိ အံ့ဩသွားသည်။

'ဘွားဘွား သတင်းကြားတာလား၊ တွေ့လိုက်ရတာလား
 ဘွားဘွား'

အဘွားအိုသည် အနည်းငယ်ပြုံးလာပြီး....

'ငါ့မြေးက စေ စပ်သေချာသားပဲ။ ငါ့မြေးအတွက် ဘွား
 ဘွား စိတ်ချသွားပြီ'

အဘွားအိုသည်....

စားပွဲပေါ်ရှိ သေတ္တာအဖုံးကို ဖွင့်လိုက်သည်။
 စာရွက်ခေါက်တစ်ခု

‘ဒီစာအရ သူ့သေပြီလို့ ပြောတာပါ’

ချန်းယိ အတန်ငယ်တွေဝေနေသည်။

‘ဒီအကြောင်းကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ရွှေကြူပိတ်မယ်ဟာ တပ်ညီတစ်ယောက်ကို သတ်ခိုင်းတာလဲ ဖြစ်နိုင်တယ်။ ဒါမှ စတုတ် ကြားလူတစ်ယောက်က သူ့ အမှတ်အသားကို ယူပြီး ဝင်သတ်သွားတာလဲ ဖြစ်နိုင်တယ်’

ချန်းယိ သူ့ သဘောကို ပြောလိုက်ကည်း။

‘ငါ့သား လူလေး... သိုင်းလောကဟာ အလွန်ရှုပ်ထွေး တယ်။ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး၊ တစ်ဖွဲ့နဲ့တစ်ဖွဲ့ လိမ်ခကာက်ပြီး အနိုင် ယူနေကြတာ၊ ရွှေကြူပိတ်မယ်ဟာ လူ့ပြည်မှာ ရှိချင်မှလဲရှိ မယ်။ သားလေးအနေနဲ့ ဒီကိစ္စကို စုံစမ်းဘဲ အခါမှာ သယံပီရိ ယထားပြီး စုံစမ်းပါ။ အရာရာကို သေးလေးနက်နက် စဉ်းစား ပြီးမှ ဖြေရှင်းပါ’

သူ့ အဖေစကားကြောင့် ချန်းယိ ခံပြင်းသွားသည်။

‘ရွှေကြူပိတ်မယ်ဟာ လူ့ပြည်မှာ ရှိနေရင် ပိုကောင်းမယ်။ ဒါမှ သူ့ကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ဖြစ်အောင် ဖြေရှင်းနိုင်မှာပေါ့’ အဘွားအို ခေါင်းခါယမ်းသည်။

‘ဒီလို ငါ့မြေး ရွှေကြူပိတ်မယ်ဟာ တို့ရွာအပေါ်မှာ သံ ယောဇဉ်နဲ့ ကျေးဇူးမကင်းဘူး။ တကယ်လို့ သူ့လောကကြီး လဲမှာ ရှိနေစေးတယ်ဆိုရင် သူနဲ့ ဘယ်တော့မှ အနိုင်ယူလို့ စိတ်နဲ့ မရှင်းပါနဲ့’

မေမေ မှုက်ရည်စို့ လာပြီး....

‘ဒီစေ့ထန်းရွာလေးထဲက လူတစ်ယောက်ဟာ ရွှေကြူပိတ် မယ်အပေါ် ရက်စက်ခဲ့ဘူးတယ်။ ဒါကြောင့် သားက သူ့ကို ဘယ်တော့မှ အနိုင်မယူပါနဲ့သား’

ချန်းယိ စိတ်အိုက်လာပြီး....

‘ဒါဆို ဒီတာဝန်ကျေပွန်ဖို့ဆိုတာ လွယ်ပါ့မလား မေမေ’

အဘွားအိုသည် ဆက်၍....

‘ဒါတွေ ငါ့မြေး တတ်နိုင်သလောက် ဉာဏ်ချည့်သုံးပြီး ဖြေ ရှင်းပါ။ တကယ်၍ အစိစုံတစ်ခုအကျပ်အတည်း တွေ့ရင် တော့ ကံတရားပဲ သဘောထားရမှာပဲသား’

ချန်းယိ သက်ပြင်းချပြီး....

‘ကျွန်တော် တတ်နိုင်သလောက် ကြိုးစားပြီး ဖြေရှင်း ပါ့မယ်’

အဘွားအိုသည် သေတ္တာထဲမှ ဆီစိမ့်မက္ကူထုပ်ကို လှမ်း ပေးပြီး....

‘ဒါဆို ဒါကို ငါ့သားဖွင့်မကြည့်ပါနဲ့။ ရွှေကြူပိတ်မယ်နဲ့ တွေ့ တဲ့အခါမှာသာ ဒီအထုပ်ကိုပေးပါ။ သူ့ လူ့ပြည်မှာ မရှိတော့ ဘူးဆိုရင်လည်း အကျိုးအကြောင်း ခိုင်လုံရင် သားပဲအိုက်ဆီး ပစ်လိုက်တော့’

ရမ်း သိသည် သွားသွားကို ဦးညွတ်ပြီး...

'ကွန်တော် စုမိန်းကလေးနဲ့ တွေ့ချင်သေးတယ်၊ အကျိုး အကြောင်း ခိုင်လုံအောင် မေးချင်သေးတယ်'

'မလိုပါဘူးသား၊ မင်းခရီးသွားဖို့ကိစ္စပဲ စီစဉ်ပါ'

သူ ဦးညွတ်ပြီး အခန်းပြင်သို့ ထွက်လာသည်။

ဘွားဘွားတို့လုံးယောက်အခန်းထဲတွင် ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။

စုမိန်းကလေး အခန်းဘက်သို့ သူတိတ်တဆိတ် ကူးလာ သည်။

အခန်းထဲတွင်....

စုသခင်မလေးအစ်ယောက်တည်း 'ဓာတ်ခါးပွင့်၍ အရိအသေ ငြုပြီး....

'စုမိန်းကလေး နေအောင်းရဲလား'

မိန်းကလေးသည် ရုတ်တရက်ကြီး....

'လန့်လိုက်တာ၊ ကျွန်မအမြဲစိတ်အားငယ်နေတယ်'

ရမ်းယိစားပွဲပေါ်တွင် ဝင်ထိုင်ပြီး...

'တစ်ကို ခရီးခဏထွက်ရမယ် မိန်းကလေး'

မိန်းကလေးသည် ပို၍ကြောက်ရွံ့သောအမူအရာဖြင့်....

'ကျွန်မ ဒီမှာတစ်ယောက်တည်း နေခဲ့ရမယ်'

'ကဲပါ မိန်းကလေးရယ် အစ်ကိုသိချင်တာက ရွှေကြပ် မယ်နဲ့ မိန်းကလေးတို့ရဲ့ မိဘနှစ်ပါးနဲ့ ဘာရန်ပြိုးများ ရှိခဲ့ သလဲဆိုတာ သိချင်တာပါ'

'ညီမ လုံးဝမသိပါဘူးအစ်ကို'

'ဒါပေမယ့် တို့အဖေရဲ့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်ကတော့ ရွှေ ကြပ်ပယ်ခဲ့ ကျေးဇူးမကင်းဘူးလို့ဆိုတယ်'

သူ စကားရှည်သွားသည်။

'ကဲ...ညီမလေး စိတ်ချပြီးနေခဲ့ အစ်ကိုကိစ္စတွေ ပြီးရင် ပြန်လာမယ်၊ တာဝန်တွေပြီးရင် တို့မောင်နှမ ပျော်ပျော် နေရတော့မှာပေါ့၊ သွားမယ်နော် ညီမလေး'

'ဟတ်ကွရင်'

လူချိပ်တစ်ခု အခန်းဘေးမှ ဖြတ်သွားသည်နှင့် တူအခန်း ထဲက ရန်လွက်ပြီး အပြင်သို့ ရောက်လာသည်။

အပြင်တွင် သူတစ်ယောက်တည်း....

ချန်း ယီ နှင့် မိန်း က လေး သုံး ယောက်

ညနေစောင်း....!

နေဝင်ချိန်အနောက်ဖက်ကောင်းကင်တပြင်လုံး တောက်ပနေ၏။

လှပသော ရောင်စဉ်များ...!

လှလင်တစ်ယောက် မြင်းဖြူစီးလျက်....

နန့်ဝင်မြို့၏တောင်တက်တံခါးပေါက်မှ မြို့ထဲဝင်လာသည်။

အချိန်သည်သည်၊ မောင်စဉ်လာပြီ။

မီးဘိမ့်များ ...

အစီအရီထွန်းထားသောကြောင့် မြို့သည် ပို၍ လှပနေသည်။

ညဈေးတန်း....!

လှလင်ပျိုတို့ ဈေးဝယ်နေကြသည်။

မိန်းကလေးများလည်း ပါသည်။

လူတို့လေးတွေကိုကြည့်ပြီး ချန်းယီပျော်ချင်လာသည်။

လူငယ်တို့ဘာဝသည်....

သူ့ ရင်ထဲတွင် ရှိတုန်းပင်။

ဟဏေအတွင်း သူ စိတ်ပြောင်းလိုက်သည်။

လူ့ တွင် တာဝန်တွေ ရှိသေးသည်။

ထိုတာဝန်များ ပြီးဖို့က အခိကကျနေသည်။

ဘို့အတွက်ကြောင့်....

သူ မီးရောင်စုံကြားမှ ဆက်လက်ဖြတ်ကျော်လာခဲ့သည်။

အနတ်တမဲ့ သူတွေ့လိုက်ပြီ....

'ဪ...စူးဂေဟာ ဆိုတာပါလား'

သူ မြင်းကို ဂေဟာရှေ့မှ ဆက်စီးလာသည်။

ငဲ့ကြည့်ရုံသာ သူ ကြည့်သည်။

သူနှင့်ဘာမှ မပတ်သက်သလိုပင်။

တကယ်တော့....

သူတည်းခိုခန်း၊ ရှာရဦးမည်။

စူးဂေဟာနှင့်ကပ်လျက်၊ တည်းခိုခန်းတစ်ခုတွေ့သည်။

သူငယ်ချစ်ကလေးအခါ ဆိုင်လှလင် တစ်ယောက်
ခရီးဦးကြိုပြုသည်။

‘စိတ်တိုင်းကျ ဧည့်ဝတ်ကျေပါရစေ’

လှလင်ကို အရိုအသေပြုလိုက်သည်။

စားပွဲတွင် အမျိုးသမီး၊ အမျိုးသားစုတွဲအလိုက် စား
သောက်နေကြသည်။

‘တော်တော် အပျော်အပါးကြိုက်တဲ့ နန်ဝင်ဇွဲပဲ’

သူ ဧည့်ကြိုစာပွဲတွင် တည်းခိုမည့်အကြောင်း ပြောသည်။
ဆိုင်ရှင်က ဖော်ရွေစွာပင် သူ့ကို အခန်းသော့ပေးလိုက်
သည်။

မိန်းကလေးတစ်ယောက် သူ့အနားလာကပ်မှ သူ လှည့်
ကြည့်မိသည်။

‘ပြုစုပေးရဦးမှာလား မောင်ကြီး’

သူ ပျော်တတ်ဆက်ချားနှင့်အချိန်မဖြုန်းချင်။

မိန်းကလေးကို ယုမ့်နှစ်ပြား ထုတ်ပေးပြီး....

‘ဒီညအဖို့ မလိုပါဘူး’

မိန်းကလေးက သူ ပိုက်ဆံကိုကြည့်ပြီး....

‘အစ်ကို... ဆူကောင်းကြီး ကျန်းမာပါစေ’

ဆူကောင်းစာတွေရွတ်ပြီး ထွက်သွားသည်။

သူ မိန်းကလေးနောက်ကျောက်ကြည့်ပြီး တစ်ချက်ပြုံး
သည်။

‘ခါတွေလဲ အနှောင့်အယှက်တွေပဲ’

ချန်းယီ အခန်းသော့ကိုင်ပြီး အပေါ်ထပ်သို့ တက်လာ
သည်။

သူ့အတွက် အခန်းနေရာကို စေ့စေ့စပ်စပ် ကြည့်သည်။

တယ်အရာမဆို သူ သတိဝီရိယကို အမြဲရှိသည်။

‘ခါကြောင့် တွားတွား စိတ်ချတာပဲ’

သူတစ်ယောက်တည်းပြုံးသည်။

သိုင်းသမားတစ်ယောက်အတွက်....

ဆိုင်းပညာအပြင် ပတ်စန်းကျင်လှေသာမှ ပညာ အလည်း
လိုအပ်သည်ဟု သူထင်သည်။

အခန်းစောင့်သည်...။

သူ့ကို အခန်းတခါ ပွင့်ပေးပြီး ကျေးဇူးတင်စကားပြော
၍ ပြန်ဆင်းသွားသည်။

အခန်းထဲတွင်ပင်....

သူ ထုမင်းမှားစားလိုက်သည်။

အောက်မဆင်းတော့။

ခုဇင်ပေါ်တွင် တုံးလုံလုံချ၍ အနားယူနေသည်။

မကြာပါခေ့....

အနီးမောင်းခေါက်သံနှစ်ချက်ခေါက်သံကြားသည်။

ချန်းယိ ဓားကိုကျောမုလွယ်ပြီး ပြတင်းပေါက်မှ ခုန့် ထွက်လိုက်သည်။

ထပြင်ဘွင် ဗမောင်ထုက ကြီးစိုးနေဆဲဖြစ်သည်။

မိမိ၏ ကိုက်ဖော့ပညာကို အသုံးချရပေပြီ။

အိမ်တစ်ဆောင်နှင့်တစ်ဆောင် ကူးလာခဲ့ရသည်။

စူးဂေဟာ... သူ ခေါင်မိုးပေါ်သို့ ရောက်လာသည်။

အသံဘာမှ ပကြားရ။

ဂေဟာတစ်ခုလုံး မောင်အတိဖြစ်နေသည်။

ခါကို သူဂရုမစိုက်နိုင်။

သူ မျက်လုံးများသည် မောင်ထဲတွင် ကျင့်သားရနေပြီ။
အိမ်ဝင်းထဲသို့ အသာဝင်လာခဲ့သည်။

သူ နှာခေါင်းထဲတွင် အနံ့တစ်မျိုးခံစားရသည်။

ထုံးအရည်တစ်မျိုး သုတ်ထားသောအနံ့။

ထိုအနံ့ သည်....

သူ့ကို စူးစူးရှရှတိုးဝင်လာသည်။

ထိုအနံ့ ဆီအာရုံပြု၍ သူ ရောက်လာခဲ့သည်။

ခန်းမကြီးတစ်ခု မောင်မောင်မည်းမည်း။

တခေါင်း နှစ်ခေါင်း။

ခန်းမ၏ အလယ်ဗဟိုတည်တည်။

တခေါင်းမျှအစုံ၏ရှေ့တွင်....

ဖယောင်းတိုင်နှင့် အမွှေးတိုင်များ ထွန်းညှိထားသည်။

ချန်းယိ အခေါင်းရှေ့တွင်....

ဦးထောက်ထိုင်ပြီး ဦးချက်တော့သည်။

ဦးလေးနှင့် ဒေါ်လေးအတူတူ သူ ဆုတောင်းသည်။

ပြီးနောက်....

တိတ်ဆိတ်သောအခန်းကို သူ လေ့လာသည်။

အနားတွင် တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မရှိ။

ဖယောင်းတိုင်မီးကလည်း ထွန်းညှိထားစေ ရှိသေးသည်။

သူက မသင်္ကာစေ။

မကြာပါ။ အခန်းတစ်ခန်းထဲမှ အမျိုးသမီးတစ်ဦး ထွက်

လာသည်။

လက်ထဲတွင် ကြောင်ကလေးတစ်ကောင်ကို ပွေ့ချီထား

သည်။

သူမသည် ချန်းယိကို မသိနားမလည်သလို ဝေးကြည့်နေ

သည်။

ချန်းယိကလည်း....

ဤမိန်းကလေးကို စူးဂေဟာက အမျိုးသမီးပဲဟု ထင်ပြီး

အနိအသေပြုသည်။

ကျွန်တော် ချန်းယိပါ။ စူးဂေဟာလူသတ်မှုနဲ့ပတ်သက်ပြီး

လစုံရောက်တဲ့သူပါ။

သုက စကင်၍ မိတ်ဆက်စကားပြောသည်။
 အမျိုးသမီးက သူ့ကိုပြန်ပြီး အရိုအသေပြုသည်။
 'ငွေထန်းရွာကလာတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်'
 အမျိုးသမီးသည်....
 ဆူ့ကို ကုလားထိုင်တစ်လုံးသို့ လက်ညှိုးထိုးပြပြီး....
 'ထိုင်ပါဦးရှင်'
 ဟု ဖိတ်ခေါ်လိုက်သည်။
 သူလည်း....
 ကုလားထိုင်တစ်လုံးတွင် ဝင်ထိုင်သည်။
 ချန်းယိသဖြင့် သူမညွှန်ပြသော ကုလားထိုင်တွင် ဝင်ထိုင်
 ရင်း....
 'အစ်မက စူးဂေဟာနဲ့ ဘယ်လိုပတ်သက်ပါသလဲခင်ဗျာ'
 အမျိုးသမီး၏အသံသည် တုန်ယင်လာပြီး....
 'စူးသခင်ဟာ ကျွန်မခင်ပွန်းပါ။ ကျွန်မက သူ့ရဲ့ စတုတ္ထ
 မြောက် ဇနီးပါ'
 ချန်းယိသည်....
 သူမကို စိတ်မကောင်းစွာဖြင့်ကြည့်ရင်း ..

'ဪ... ဒါနဲ့ အစ်မနာမည် ဘယ်လိုများ ခေါ်ပါ
 သလဲ'
 အမျိုးသမီးသည် ကြောင်ကို လက်ဖြင့်ပွတ်သပ်နေရင်း....
 'စုစီပါ'
 ချန်းယိ အခန်းတစ်ခန်းလုံး ဝေ့စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။
 ပြီးမှ....
 'ဒါဆို ဒီမှာ ဘယ်သူမှမရှိတော့ဘူးလား'
 'မရှိတော့ပါဘူးရှင်'
 ခေါင်းခါရင်း ပြောသည်။
 သမီးဖြစ်သူနှင့် အခိုင်းအစေများကိုပြန်ဖို့ လိုက်ပြီးကြောင်း
 ဆက်ပြောသည်။
 သက်ပြင်းချရင်း....
 'ကျွန်မလဲ ဒီအခေါင်းတွေမြှုပ်ပြီးရင် ရွာပြန်ဖို့ စိတ်ကူး
 ထားပါတယ်'
 'ကျွန်တော်ကတော့ ဦးလေးထို့ကိုသတ်တဲ့တရားခံကို ဖော်
 ထုတ်ဖို့ပါ။ အစ်မအနေနဲ့ ဘာများသိတယ်ဆိုတာ မပြောနိုင်
 ဘူးလား'
 အမျိုးသမီး ခေါင်းခါရင်း....

ကျွန်မသဲ သာဓုမပြောထက်ဘူး၊ ဒီအတွက်ခဏာ ဝမ်းနည်းပါတယ်ခင်

အမျိုးသမီးလက်ထဲမှကြောင်သည်....

ချန်းယိအား ရန်သူတစ်ယောက်လို စူးစိုက်ကြည့်နေသည်

ချန်းယိ ကြောင်ကိုစိုက်ကြည့်ရင်း....

'ထစ်မက ကြောင်ကိုအတော်ချစ်ပုံရတယ်'

အမျိုးသမီးတစ်ချက်ပြုံးလိုက်ပြီး....

'ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျွန်မက ကျွန်မယောက်ျား ပြီးရင် အဖော်အဖြစ် ဒီကြောင်လေးနဲ့ပဲ နေရပါ့တယ်'

သူ တွားသွားစကား နားထဲ ကြားယောင်လာသည်၊

အချိုးသမီးသည်....

ကြောင်ကလေးခေါင်းကို ပူတ်သပ်ပေးနေသည်၊

ပြုံးမ....

သူ့ လက်ထစ်ဖက်မြောက်လိုက်စဉ် ကြောင်သည်....

'ညောင်....'

ရုတ်တရက်....

အမျိုးသမီးလက်ထဲမှထွက်ပြီး သူ့ ကိုတိုက်ခိုက်တော့သည်

နဂိုတည်းက....

ယည်ကြောင်ကို မသင်္ကာ ဖြစ်နေသော ချန်းယိသည် ကြောင်ကို တေးသီရန်ချပြီး ရှောင်ဆိုက်သည်။

ညှီပေမယ့်....

ကြောင်ကို ရှောင်နိုင်သော်လည်း အခွင့်စောင့်နေသော စုစီမိန်းကလေး၏ ညာဘက်ခြေထောက်ကိုတော့ သူ့ရှောင်ချိန် မရလိုက်ပါ။

သူ၏ ဘယ်တုက်နံရိုးတေးသို့....

ကန်ထိုက်သည့်အတွက် လဲကျသွားသည်။

သူပ၏....

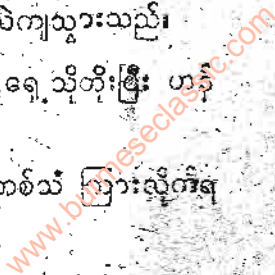
တိုက်ကွက် အငိုက်ခံလိုက်ရသော ချန်းယိသို့ ဒုတိယအကြိမ်တိုက်ခိုက်ရန် ဝဲဘက်ခြေထောက်ကို မြှောက်လိုက်၏။

သိုသော်....

ချန်းယိ၏ခြေဖျားသည် သူ့မမြောက်ထားသော တခေါက်ခွက်ကို ကန်ထည့်လိုက်သောအခါ သူ့မ ဘယ်လိုမှတိမ်းရှောင် ရှိမရတော့ဘဲ 'နောက်သို့' ဖင်ထိုင်လျက်လဲကျသွားသည်။

လဲကျသွားသောသူမကို ဖမ်းချုပ်ရန် ရှေ့သို့တိုးပြီး ဟန်ပြိုင်လိုက်စဉ်....

သူ့ နောက်ကျောမှ လေတိုးသံအသံတစ်သံ ကြားလိုက်ရသည်။

သု သွင်မြန်စွာလှည့်ကြည့်သောအခါ....

ခွက်လုံးစိမ်းစိမ်းနှစ်လုံး သူ ဆီခွန်ကူးလာသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

တစ်ဖက်သို့တမ်းပြီး....

လက်ဝါးစောင်းဖြင့်ခုတ်လိုက်ရာ ကြောင်သည် လေထဲတွင်ပင် သူ့လက်ကိုရှောင်ကွင်းပြီး ထွက်ပြေးသွားသည်။

ထို ကြောင်....

သူ အံ့ဩမိသည်။

အထူးလေ့ကျင့်ထားသော ကြောင်တစ်ကောင်....

သတိရ၍ လဲကျနေသောမိန်းကလေးကို ကြည့်လိုက်သောအခါ....

မိန်းကလေး မရှိတော့ပေ။

ဘယ်အချိန်က ကိုယ်ဖော့၍ ထွက်သွားသည်ကို သူမသိလိုက်ပေ။

‘ကိုယ်ဖော့ပညာ အတော်ကျင်လည်တဲ့ မိန်းမပဲ’

တစ်ယောက်တည်း မေးခွန်းပေါင်းများစွာ မေးမိသည်။ စစ်တမ်း ဘယ်သူလဲ၊ မိတ်ဆွေလား၊ ရန်သူလား သူမခွဲခြားနိုင်သေးပေ။

ဒီကြောင်သည်....

ဦးလေးနှင့်အဖော်ကို တိုက်ခိုက်သတ်ဖြတ်သွားသည်လား။

ဒီအမျိုးသမီး၏ပညာ သူ့ထက်သာသလိုလိုပင်။

ကြောင်၏အကူအညီကြောင့်သာ သူ့ အမျိုးသမီးကိုလက်ရမဖမ်းနိုင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

သူစဉ်းစားနေစဉ်....

ဇာခန်းစီးနောက်ကွယ်မှ သွယ်လျှင်သာ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခု ပြတင်းတံခါးကိုကျော်၍ ခုန်ထွက်သွားသည်ကိုတွေ့လိုက်ရ၏။

ချန်းယံသည်....

အင်မတန်ပန်းနပ်သော သိုင်းသမားဖြစ်သည်။

သူ့ ထက်ကြပ်မကွာ အရိပ်နောက်သို့ လိုက်သွားသည်။ လူရိပ်သည်....

တံတိုင်းတစ်ခုပေါ်သို့ ထပ်မံခုန်တက်ပြန်သည်။

ဝါးတစ်ပြန်လောက်အကွာတွင် သူ လူရိပ်ကိုတွေ့ရသည်။

သူ့ ခုန်တက်လိုက်သောအခါ....

ရှေ့ကလူရိပ်မှာ သူနှင့်မလှမ်းမကမ်းတွင် ဖြစ်နေသည်။

နောက် အုတ်တံတိုင်းတစ်ခုကို ခုန်ကူးသည်။

၅၆ ★ တက္ကသိုလ် နေ့တန်းခို

ချန်းယိ လှရိပ်၏ ဘယ်ဘက်လက်ကောက်ဝတ်ကို အုပ်မိ လှုပ်သား ဖြစ်သွားသည်။

နှစ်ဦးစလုံး အုတ်တံတိုင်းပေါ်တွင် ထွေးလုံးပြီး အောက်သို့ ကျလာသည်။

အောက်သို့ ရောက်ရောက်ချင်း....

ချန်းယိ လက်ကောက်ဝတ်ကို လှုပ်ပေးလိုက်သည်။

အသက်ငယ်ငယ်ရှိသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဖြစ်နေ သည်။

ဤမိန်းကလေးသည်....

ကိုယ်ဖော့ပညာခိလောက်ကျမ်းကျပ်မှုကို သူ့ချီးကျူးမိသည်။

အံ့ဩမိ၏၊ ပြီးမှ....

'မင်း ဒီမှာ ဘာလာလုပ်တာလဲ'

ချန်းယိ နှစ်ခါဆင့်မေးလိုက်သည်။

မိန်းကလေး၏ချက်လုံးများသည် တောက်ပပြီး သူ့ကို

ကြည့်နေ၏။

ပြီးမှ....

'ကျွန်မဒီကိုလာတာ ရှင့်ကိုရန်မူဖို့ မဟုတ်ပါဘူး'

ချန်းယိ ထပ်မေးမြန်းသည်။

မိန်းကလေးငယ်သည်...

နှုတ်ခမ်းကိုက်ပြီး မကျေနပ်သံကြီးနှင့်....

ကျွန်တော် ဆွေပျို ★ ၅၇

'ကျွန်မ ပြောပြီးပြီပဲ၊ ရှင့်ကို တသက်အန္တရာယ်ပေးဖို့ လာတာ မဟုတ်ပါဘူးဆို'

ချန်းယိ အတန်ကြာစဉ်းစားပြီး လေသံပါပြောင်း ပြီး....

'ဒီထံပါ ညီမ၊ အစ်ကိုနာမည် ချန်းယိပါ။ စေ့ထန်းရွာ မှာ နေပါတယ်။ အခု ဦးလေးနဲ့အဖေ၊ အသတ်ခံရတဲ့ကိစ္စ စုံစမ်းချင်လို့ ဒီကိုရောက်လာတာပါ။ ဒီမှာ ညီမနဲ့တွေ့လို့ မေး ကြည့်တာပါ'

မိန်းကလေးသည်....

ချန်းယိ၏ ရှည်လျားသောစကားသံကို ကြားလိုက်ရ၍... အံ့ဩသွားသည်။

ချန်းယိကိုလည်း 'အကဲခတ်လိုက်သည်။

'ဪ... ရှင့်က စေ့ထန်းရွာသားကိုး၊ ဒီမှာ စူးသခင် အသတ်ခံရတဲ့ကိစ္စ စုံစမ်းဖို့ လာတာဆိုရင်တော့ သိချင်ရင် ကျွန်မနောက်လိုက်ခဲ့၊ ကျွန်မ တတ်နိုင်သလောက်ကူညီပါမယ်'

မိန်းကလေးသည်....

သူ့ ကိုတစ်ချက်ပြုံးပြုံးပြီး ချာခနဲ လှည့်တွက်သွားသည်။

သူ၏ကိုယ်ဖော့ပညာမှာ အထင်မသေးဝံ့ စရာပင်။

ချန်းယိ မိန်းကလေးနောက်မှလိုက်လာခဲ့သည်။

သူမကို ချန်းယိက အမီလိုက်နေရသည်။

မကြာမီ...

သူတို့နှစ်ယောက် မြို့ရိုးလေးတစ်ဖက်သို့ ရောက်သွားသည်။

တောလမ်းလေးအတိုင်း ဆက်တက်သွားရပြန်သည်။

သစ်ပင်ချုံနွယ်တို့ကိုဖြတ်သွားရသည်။

နွယ်ပင်မြက်ဝင်များသည် သူတို့နှစ်ဦးကို ဖုံးလွှမ်းနေသည်။

နွယ်ပင်မြက်ပင်တို့အကွယ်တွင်...

ကောင်းနှမ်းနေသော အိမ်ကလေးတစ်လုံး...

သူတို့နှစ်ယောက်...

ခဲတစ်ပစ်လောက်ဆက်သွားမှ အိမ်ခေါက်ဝသို့ ရောက်သည်။

မိန်းကလေးလည်း.....

မောပန်းဟန်မပြဘဲ ချန်းယံကိုတစ်ချက်ကြည့်ပြီး တံခါးခေါက်လိုက်သည်။

မိန်းကလေးအသံကြောင့်....

အိမ်ခေါက်တင်မီးများလင်းလာသည်။

အိမ်ခေါက် ပွင့်လာသည်။

အတွင်းမှအရုပ်ဆိုးဆိုးမိန်းပကြီးတစ်ယောက် ခေါင်းပျဉ်ဖြီး.....

‘သခင်မလေးလား’

‘ဟုတ်ပါတယ်ခင်ဦး’

မိန်းကလေး တိုးတိုးပြန်ပြောလိုက်သည်။

ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး တိတ်ဆိတ်နေသည်။

မိန်းကလေးက....

ဦးဆောင်ပြီး အိမ်ထဲသို့ဝင်သည်။

ကခန်းထဲသို့ချွန်းယံ လိုက် ဝင်လိုက်သည်။

မြင်လိုက်ရသောမြင်ကွင်းက ...

သူ့ တစ်ကိုယ်လုံး တောင့်တင်းသွားသည်။

ခုနစ်...

ရုပ်ဆိုးသည် ဟုထင်ထားသော မိန်းမကြီးသည် တစ်ကိုယ်လုံးမြင်ရမှ ပို၍ရုပ်ဆိုးပြီး ကြောက်စရာကောင်းနေသည်။

ထိုအမြင်အာရုံကို မိန်းကလေး သက်တားမိသည်။

‘ခင်ဦး... ရေနှေးကြမ်းအိုးချပေးပါဦး’

မိန်းကလေးက...

အခေါ်ကြီးကိုထွက်သွားစေချင်၍ ပြောလိုက်သည်။

၆၁ ★ တက္ကသိုလ် နေ့ဘုန်းဦး

အမျိုးသမီးကြီးမရှိတော့မှ မိန်းကလေးက သူ့ဖက် လှည့် ပြီး...

‘ခင်က နွေထန်းရွာကနော်’

ချွန်းယို များပျာသလဲ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘သတ်ခဲရတဲ့လူတွေအတွက် သေလွန်စေပြီသား’

မေးနေသည်ကို သူ့စိတ်မပါစွာဖြင့်...

‘မရသေးပါဘူး၊ သိရင်ပြောပြပါလား’

သူ့ စူးစမ်းသလို ပြန်မေးလိုက်သည်။

မိန်းကလေးသည်....

သူ့ကို စကားပြန်မပြောပေ။

အဘန်ကြာမှ...

‘ရှင်သို့ရွာက သိုင်းခလားကသားတွေဆိုတော့ ရှင်လဲ ပဟဲ့ သူတစ်ယောက်ကြားဝနေပြီပေါ့နော်’

မိန်းကလေးက သူ့ကိုမေးနေသည်ကို သူ့ပခုံးတုန်ပြီး....

‘ရွာမှာနေပေမယ့် သိုင်းခလားကအကြောင်းတော့ ပထမ လာမိပါဘူးဗျာ’

‘ဒါဆို ရှင် မီးတောက်ဂိုဏ်းကိုရှောကြားဖူးလား’

မိန်းကလေး၏အခမေးကြောင့် သူတုန်လှုပ်သွားသည်။

မခမျှင်သင့်ထားသော မီးတောက်ဂိုဏ်းအကြောင်း ကြား ရသည်။

‘မကြားသေးဘူး၊ သိရင်ပြောပြပါလား’

‘ရှင်ကိုတိုက်ခိုက်ခဲ့တာ မီးတောက်ဂိုဏ်းကရှင်’

သူ အခုမှလန်သွားသည်။

ပြီးမှ...

‘သူက ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်လားဟင်’

မိန်းကလေးက သူ့ကိုပြီးပြသည်။

ခေါင်းခါပြီး....

‘မဟုတ်ပါဘူးရှင်၊ အဆင့်အနိမ့်ဆုံး သိုင်းခမားမာ’

‘ဒါဖြင့် ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်က ဘယ်သူလဲဟင်’

မိန်းကလေးသည် သူ့မနှုတ်ခမ်းကိုစုပြီး စိတ်မရှည်သော သေသံဖြင့်....

‘ခေါင်းဆောင်ဘယ်သူလဲဆိုတာတော့ ကျွန်မလဲမသိဘူး၊ သူတို့ကို ကျန်သခင်လေးကဦးဆောင်နေတယ်လို့တော့ ပြော တာပဲ’

သူ့....

အခန်းထဲတွင်ထိုင်ရင်း စိတ်မလုံသလိုဖြစ်လာသည်။

အာရုံသည်....

အခန်းတစ်ခုဆီသို့ရောက်သွားသည်။

၆၂ ★ တက္ကသိုလ် နေဘုန်းဦး

'ဒါဆို ကျုပ်ဦးလေးနဲ့ အဖေကိုသတ်တာ သူတို့ပဲဖြစ် နိုင်တယ်'

မိန်းကလေးသည်....

အလိုက်သင့်ခေါင်းကိုညှိတ်လိုက်သလို၊ အခန်းထဲ ခေါင်း ညှိတ်ခေါ်ဖော်လို ဖြစ်သွားသည်ကို ချန်းယိ သတိထားမိလိုက် သည်။

ရေနှေးကြမ်းလင်ပန်းဖြင့်....

ရှေ့မှန်ထဲတွင် သူ့မြင်နေရသည်။

ချန်းယိထိုင်နေသောစားပွဲတွင် လင်ပန်းကိုချသည်။

ပြန်လှည့်မည်ပြုပြီး....

သူ့ခေါင်းပေါ်သို့ လက်ဝါးတစ်ချောင်း ရောက်လာသည် ကို သူ့သတိထားမိလိုက်သည်။

အလိုက်သင့်ပင်....

ခေါင်းကိုတိမ်းပေးလိုက်သောအခါ ရှေ့သို့ဟပ်ထိုးကျလာ သည်။

ချန်းယိ သူမ၏ဗိုက်ထို့ ခြေဖဝါးနှင့် ပင့်ကန်လိုက်သည်။

'ဝုန်း....'

ဟူသော အသံနှင့်အတူ....

အရုပ်ဆိုးမကြီး နောက်ပြန်လဲကျသွားသည်။

ကျွန်တော်ဆွေမျိုး ★ ၆၃

ချန်းယိ စားပွဲမှထလိုက်သည်။

ရုပ်ဆိုးဆိုးအမျိုးသမီး ပြန်ထလာသည်။

သူ့ဆီသို့ တဖြည်းဖြည်းချင်း ကပ်လာပြီး....

'သခင်မလေး....သူ့ကိုသတ်ပါ'

ကြည့်နေသော မိန်းကလေးသည် ခုမှသတိရသာဟန်ဖြစ် လာသည်။

မိန်းကလေးခါးကြားတွင်ရှိသော ဓားကိုထုတ်၍ ချန်းယိ အား ပိုင်းချလိုက်သည်။

သူ့အသာငုံ၍ ရှောင်လိုက်သောကြောင့် ဓားမှာစားပွဲကို ထိသွားသည်။

'ခြမ်း....'

ကျောက်စားပွဲပဲ့သည် ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ကျသွားသည်။ နှစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် တီးဂံခိုက်မှုသည် လျင်မြန်

လွန်းလှသည်။

မိန်းကလေး....

သူ့ကို စားပွဲပေါ်မှတက်၍ ခြေထောက်နှင့် သူ့မျက်နှာ ကို ခတ်လိုက်သည်။

သူ့မေးကလေးမော့၍ သီသီကလေးလွှတ်သွားသည်။ သူမ၏ခြေတစ်ချောင်း....

စားပွဲပေါ်ရှိသည့် အနေအထားမို့ သူမ၏ခြေထောက်ကို သူ့လက်ဝါးစောင်းနှင့် ရိုက်ချလိုက်စဉ်....

ထိုစဉ်...

စားပွဲပေါ်တွင် မိန်းကလေး ပက်လက်ကလေး ဖြစ်နေသည်။

ထိုစဉ်...

အဖေကြီးပြေးဝင်လာ၍ သူ့အဖေကြီး၏လက်သည်းကြီးများကို ရှောင်နေရသည်။

နှစ်ဖက်စလုံး....

သိုင်းကွက်သုံးဆယ်လောက် တိုက်ခိုက်ပြီးသောအခါ မောလာကြတော့သည်။

သူ့ထို့နှစ်ယောက် ဆုက်တိုက်တိုက်ရင်း....

အိမ်ပြင်သို့ ရောက်လာကြသည်။

နှစ်ဖက်စလုံး အနိုင်အရှုံးမပေါ်ဘဲ အမေ့အဖောက်လာကြသည်။

သူ့အဖေသင်ခေခဲသော သိုင်းပညာကို ဆည်းပူးထား၍ သာ သည်လို အဆင့်မြင့်သိုင်းပညာနှင့် ယှဉ်ပြိုင်နိုင်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုစဉ်...

မြင်းတစ်စီး သူ့ကိုနားရောက်လာသည်။

ဟေ့...ရပ်လိုက်၊ ဘာဖြစ်နေကြတာလဲ။

မိန်းကလေးတစ်ယောက်ပင်။

ချန်းယိ မိန်းကလေးကိုကြည့်လိုက်သည်။

သူမသည်....

မြင်းကို ကျွမ်းကျင်စွာစီးတတ်သော မိန်းကလေး တစ်ယောက်ဖြစ်မည် သိသည်။

သူတို့၏တိုက်ပွဲကို ဝင်ရောက်နှောင့်ယှက်သူအဖြစ် သူထင်တိုက်သည်။

မိန်းကလေးကိုမြင်မြင်ချင်း အရုပ်ဆိုးသော မိန်းမကြီးသည် မြင်းဝါးတော့သည်။

‘လူယုတ်မ...နှင့်ဘာဝင် နှောင့်ယှက်တာလဲ’

မိန်းကလေးသည်....

ဝတ်ရုံထဲမကျောပုတ်နှင့် ရုပ်ဆိုးသောအဘွားကြီးကို ဝှေ့မင်းလှမ်းပစ်လိုက်သည်။

အဘွားကြီးနားမရောက်ခင် ချန်းယိ ကျောပုတ်ကိုလှမ်းဆွဲတိုက်၍....

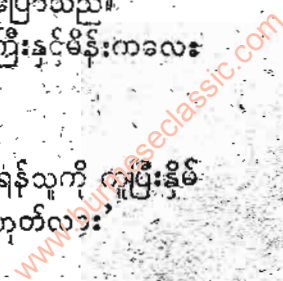
‘ဪ...ရှင်ကလူစွမ်းကောင်းပဲ’

မြင်းပေါ်မှမိန်းကလေးကို မဲပြုံးပြုံး၍ ပြောသည်။

နောက်လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ အဘွားကြီးနှင့်မိန်းကလေး ငါးယောက် မရှိတော့ပေ။

မိန်းကလေးမဲပြုံး....

ရှင်ကတယ်လိုလူစားလဲ၊ ကျွန်မက ရှင်ရန်သူကို ကျွဲပြုံးနှိမ်ပေးနေတာ၊ ရှင်ကကယ်လိုက်တယ် မဟုတ်ဘူး။

၆၆ ★ တက္ကသိုလ်နေတန်းဦး

ချန်းယိပြီးပြီ...

ကိုယ်ကိစ္စကိုယ်ပဲရှင်းမယ်၊ သူများဝင်ကူတာ ကျုပ်လုံးဝ မလိုလားဘူး

‘ခုရှင်ရန်သူတွေ ထွက်ပြေးသွားပြီလေ’

ချန်းယိ ပရုံးတန်းပြီး....

‘ကိစ္စမရှိတူး၊ သူတို့ကိုစိတ်မဝင်စားတော့တူး၊ ခင်ဗျား ဘာပဲ စိတ်ဝင်စားမယ်’

မိန်းကလေး ရှက်သွေးဖြာသွားသည်။

‘ရှင် ဘာပြောတယ်’

မျက်နှာအမူအရာမပျက်သလို ပြန်ပြောလိုက်သည်။

‘ခင်ဗျားကိုစိတ်ဝင်စားတယ်လို့ ပြောတာ’

ချုံအကွယ်မှ လူတစ်ယောက်ထွက်လာပြီး....

‘ဟေ့ဘယ်သူပြောတာလဲကွ’

အသက်ငယ်ငယ် ယောက်ျားတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။

ခါးတွင်...

အဆောင်မိန့်သော ဓားတစ်ချောင်းကို ချိတ်ထားခြင်းဖြင့် သူသည် သိုင်းသမားတစ်ယောက် ဖြစ်မည်ကို သူသိသည်။

လူငယ်သည် အတည်နှင့်....

‘ခင်ဗျား စေ့ထန်ရွာသား မဟုတ်လား’

သူ ခေါင်းညိတ်ပြုလိုက်သည်။

‘ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်နာမည် ချန်းယိ၊ ခင်ဗျားတို့က ဘယ် သူတွေလဲ’

မိန်းကလေး မြင်းပေါ်မှဆင်းပြီး....

‘ကျွန်မနာမည် ဟန်ဝေပါ၊ သူ့နာမည်ချူအင်းပါ၊ ကျွန်မ တို့ဆရာကြီးခိုင်းလိုက်လို့ တာဝန်ထမ်းဆောင်ရတာပါ’

လူလင်ပျိုသည်....

မိန်းကလေးစကားပြောနေသည်ကို စိတ်မရှည်သော မလ သံဖြင့်....

‘တာ...သွားစို့ ညီမလေး’

သူတို့နှစ်ယောက်....

တောလမ်းတလေးအတိုင်း ထွက်ခွာသွားကြသည်။

မိန်းကလေးသည် သူ့ကိုလှည့်ကြည့်သည်။

သူ့လည်း မိန်းကလေးကို ဝေးကြည့်နေမိသည်။

‘ဒုတ်....’

သူ့ညာလက်သို့ ဓားတစ်ချောင်းလာစိုက်မှ သူသတိဝင် လာသည်။

သိုင်းလူဆင်ငယ် ချူအင်းပစ်ပေါက်လိုက်သော ဓားမြှောင် သူ့ချက်ချင်း ဓားဆွဲနှုတ်လိုက်သည်။ အသိတစ်ခု စိတ်ထဲဝင်လာသည်။

သူ့ကိုသိုင်းပညာသင်ပေးစဉ်က အဖေပြောသည့်စကား။
 'သူများရှိ အားနည်းချက်ကို အနိုင်ယူလိုက်တာ သိုင်း
 သမားကောင်းတို့ရဲ့ အလုပ်မဟုတ်ဘူး၊ ရုတ်တရက်စိတ်ဝေါ
 ထက် ပြန်လည် မပေါက်ကွဲရဘူးနော်သား'
 ချန်းယံ မိမိဝေါသွား ပြန်ထိန်းလိုက်သည်။
 မိန်းကလေးက သူ့ဆီသွားပြီး အနာကိုဆေးထည့်ပေးပြီး
 ပတ်တီးစည်းပေးသည်။
 ချူးအင်းကိုလည်း မျက်နှာသုန်မှန်ပြီး....
 'ရှင် လူတစ်ယောက်ကို ဒီလိုမဆက်ဆံသင့်ဘူး၊ ရှင်ကို
 ဆရာကြီးဆီရောက်မှတိုင်မယ်'
 ချူးအင်းသည်....
 ဟုန်ဝေမိန်းကလေးကပြုစုနေသည်ကို သူ မနှစ်သက်သော်
 လည်း မပြောရပေ။
 ချန်းယံ ယင်းကို ငါတစ်နေ့ကျသတ်ပစ်မယ်၊
 ပြောပြီး ချူးအင်းထွက်သွားသည်။
 ဟုန်ဝေမိန်းကလေး သူ့ကိုပတ်တီးစည်းပေးသည်။
 'ညီမကြောင့်ဖြစ်ရတာ စိတ်မကောင်းပါဘူးအစ်ကို'
 'ရပါတယ်၊ ဒီလောက်အနာကတော့ ကိစ္စမရှိပါဘူး'
 သူမ၏မျက်နှာတွင်....
 ဝမ်းနည်းကြေကွဲမှုတွေ ဖြစ်ပေါ်နေသည်။
 ချန်းယံ ဟုန်ဝေကို သနားသလိုဖြစ်သွားသည်။
 'ပြန်လိုက်သွားလေ ညီမ'

ချန်းယံ အဝေးသို့ကြည့်နေရင်းပြောလိုက်သည်။
 ဟုန်ဝေ....
 ချန်းယံမျက်နှာကို မျက်စိထောင်ပင်မခတ်ဘဲ စိုက်ကြည့်နေ
 သည်။
 သူ့ကြောင့်ဖြစ်ရသည့်အတွက် စိတ်မကောင်းကြီးစွာ ဖြစ်
 ရပြန်သည်။
 သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း....
 ချန်းယံနားကထွက်မသွားချင်သေး။
 နေ့နံရောင်သည် မှုန်းတုည့်တော့မည်။
 သစ်ပင်ကြီးအောက်တွင်....
 နှစ်ယောက်သား ဝိုင်ခင်းနေကြသည်။
 သူတို့နှစ်ယောက်စိတ်ထဲ တစ်မျိုးကြီး လှုပ်ရှားရိုက်ခတ်
 သွားသည်။
 ဟုန်ဝေတစ်ယောက်....
 ချန်းယံရှေ့မှနေ၍ ခေါင်းငုံ့ပြီး၊ ထွက်ပြေးပျောက်ကွယ်
 သွားသည်။
 ကြီးမားတဲ့သစ်ပင်ကြီးကတော့ အရိပ် မိုးထားပေးမြဲပင်

ပထမဆုံးသဲလွန်စ

ဟုန်ဝေဆိုသော မိန်းကလေးကို သူ စဉ်းစားနေမိသည်။
ဘစ်ခဏကလေး တွေ့ရသောမိန်းကလေးကို သူစွဲလမ်းနေ
သည်။

ဟုန်ဝေသည် လှပသောမိန်းကလေးဖြစ်သည်။
ခန္ဓာကိုယ်နွဲ့နွဲ့နောင်းနောင်းရှိသော မိန်းကလေးက...
သိုင်းသမားတစ်ယောက်ဖြစ်နေခြင်းကို အံ့ဩမိသည်။
သူ လက်မောင်းတွင်....
ထိုစဉ်က ဒဏ်ရာကို ဟုန်ဝေဘာကြောင့် ကြင်ကြင်နာနာ
ဆေးထည့်ပေးခဲ့သည်။
သူ့အင်္ကျီကိုဖြုတ် ပတ်တီးစည်းပေးသည်။

ဒါတွေသည်....

ဟိုဘဝအဆက်ဆက်က ဟုန်ဝေနှင့်သူသည် ဘယ်လိုမျိုး
ဆက်စပ်ခဲ့ပါလိမ့် စဉ်းစားမိသည်။

ခုတော့ လက်မောင်းကဒဏ်ရာသည် ကျက်ပြီ။

လူပု၏အဝတ်စုံများသည် စားပွဲပေါ်တွင် သည်အတိုင်
တင်ထားသည်။

သူ မလွတ်ပစ်မိသေး။

ခုတင်ပေါ်တွင် ဟိုတူးသည်တူးနှင့် သူ နေနေရသည်။
ဦးလေးနှင့်အဖေကို ဖာသတ်သော တရားခံသည် မည်
သူနည်း။

ဒီတရားခံတွေကို လိုက်လံရှာဖွေဖော်တုတ်ဖို့က သူ့တာဝန်
တစ်ခုဖြစ်သည်။

ခုအချိန်ဟိ....

သဲလွန်စတော့ မရသေးပေ။

မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို စတင်တွေ့လိုက်သည်။
ထိုမိန်းကလေးသည်လည်း တရားခံအစစ် မဟုတ်နိုင်ပေ။
ဒီအထိုင်းနှင့် ဆက်လာခဲ့ရာ နောက်မိန်းကလေး တစ်
ယောက် ပေါင်းသုံးယောက်တော့ တွေ့ခဲ့ပြီပြီ။

ဒါပေမယ့်....

သူလိုချင်သောအဖြေတော့ မရသေးပေ။

ဆက်ကြီးစားရဦးမည်၊
 ဒီအတွက် သူ စိတ်မပျက်မိသေး၊
 ကြီးစားဆောင်ရွက်ဖို့က သူ့ တာဝန်တစ်ခုဖြစ်သည်။
 မိန်းကလေးသုံးဦးခတွေရသည်အထိ..
 ရန်သူအစစ်ကို မတွေ့ရသေးပေ၊
 နည်းနည်းတော့ ခရီးရှည်မည်ဟု သူထင်သည်၊
 သူ့ အာရုံထဲ နား နေရင်းက သတိတစ်ခုဝင်လာသည်။
 ဧည့်ဂေဟာပြုတင်းပေါက်မှ သူ့ခွန်ထွက်လိုက်သည်။
 အပြင်ကွင် မောင်အတိဖြစ်နေသည်။
 အုတ်တံတိုင်းတစ်ခုပေါ်သို့ ကိုယ်ဖော့၍ ဟက်လာသည်။
 နောက်တစ်ခုကို ထပ်မံကူးရပြန်သည်။
 သုံးတံတိုင်းလောက်ကူးပြီးမှ သူ့လိုချင်သောခေါင်မိုးပေါ်
 သို့ ရောက်သည်။
 အောက်ခြေတွင် တိတ်မြဲတိတ်နေသည်။
 သတိထားတတ်သောသူ အဖြစ်ကို သူ့ကျေနပ်နေမိသည်။
 ခုန်ဆင်းပြီး အခန်းတစ်ခုထဲသို့ သူ ဝင်လိုက်သည်။
 အန္တနယ်မရှိ အခန်းတွင်းသို့ရောက်ခဲ့ပြီ။
 နဂိုကလို မီးအရောင်မတွေ့ရတော့၊
 ခန်းမအလယ်သို့ သူတိုးလာသည်။
 မရှိတော့....။

သူ့ အခေါင်းနှစ်လုံးကို ဘေးဘက်ညာဘက်များ နှိအောင်
 ရှာဖွေမိသည်။
 အစွန်းအစမှ မတွေ့ရတော့။
 'ဘယ်ပျောက်သွားပြီလဲ'
 သူတစ်ယောက်တည်း ပြောမိသည်။
 ရုတ်တရက်....
 သူ ကျောပြင်သို့ လေတစ်ချက်ထဲသွားသည်။
 သတိရှိသူပီပီ ဘေးသို့ ခုန်ထွက်လိုက်၏။
 မီးတုတ်တစ်ခု အခန်းထောင့်တွင် လင်းနေသည်။
 အဖြူရောင် အလင်းတန်းတစ်ခုသည်....
 ဝင်းခဲနဲလက်သွားပြီးလျှင် လူတစ်ယောက်ခားကိုင်၍ သူ့
 အိမ်သို့ ခုန်ဝင်လာသည်။
 လူရွယ်တစ်ယောက်သည်....
 ခားကိုယ်စီနှင့် ခြောက်ပေအတွာရပ်သျက် နေရာယူကြ
 သည်။
 သူတို့အားလုံး သန်မာထွားကျိုင်းပုံပေါက်နေသည်။
 ညာဘက်တွင် ကိုင်ထားသောခားများ အောက်သို့စိုက်ချ
 ထားသည်။
 အသက်သုံးဆယ်ဝန်းကျင်ရှိသော ဆူခဲတုမို့....
 သူတို့သိုင်းပညာသည် အဆင့်အတန်းရှိသော သိုင်းသမား
 ပုံစံ ပြစ်နေသည်။

ရှေ့က လှလင်ပျိုကတော့ သူတို့ထက်ငယ်သည်၊

အပြာနုရောင် ပိုးဝတ်ရုံကို ဝတ်ထားသည်၊

ခါးတွင် ဓားတစ်ချောင်းချိတ်ထားသည်၊

ဆွဲရုပ်လက္ခဏာသည်...

မျက်မှောင်ကြူတ်၍ ကြမ်းတမ်းသည့် မျက်လုံးအစုံသည် ပိုင်ရှင်ဖြစ်သည်၊

မေးရိုးဟားကား....

နှုတ်ခမ်းနှစ်ဖက်ထောင့်သည် အောက်သို့ ကွေးဆင်းသွားခြင်းဖြင့် ထိုသူသည် မာန်မာနကြီးလှတစ်ယောက် ဖြစ်မည်ဟု ခန့်မှန်းရသည်။

ချန်းယိ သူတို့ကိုကြည့်ပြီး အခြေအနေ တင်းမာပြီဆိုတာ သဘောပေါက်သည်။

သူ အက်ကံ စ၍...

ဤအခြေအနေကို သုံးသပ်ကြည့်မှ အဖြေတစ်ခု တွေ့နိုင်သည်။

'ခင်ဗျားတို့က ဘယ်ကလဲ'

ဟု အသံမာမာဖြင့် မေးလိုက်သည်။

ရှေ့ဆုံးမှ လှလင်က....

'ကျုပ်နာမည် ဝါယင်ပါ'

မခန့်လေးစားအသွင်ဖြင့် ပြန်ဖြေသည်။

ချန်းယိ ဒီအမည်ကို ကြားလိုက်သည်နှင့် ရင်ထိတ်သွားသည်။

ဝါယင်သည် မိမိတို့စေ့ထုန်းရွာကလေး၏ မကောင်းဆိုးဝါး နာမည်ပင်။

မဟာရန်သူတော်ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။

သို့စော် ချန်းယိထူခြေမြေပျက် ပြန်ဆယ်လိုက်ပြီး....

'ကျုပ်နဲ့ ခင်ဗျားတို့ ဘာရန်ငြိုးများ၍လို့ ခုလိုလာဆံ့ရတာလဲ'

အားလုံး ပိုင်းရယ်သံထွက်ပေါ်လာသည်။

ပြီးမှ....

'မင်းတို့ စေ့ထုန်းရွာဟာ ဝါတို့ရဲ့ မဟာရန်သူစာရင်းထဲ မှာပါတယ်။ ဒီအတွက် မင်းတို့ကို အမြစ်ဖြုတ်ဖို့ အဓိက ကျတယ်။ နောက် မင်းတို့ ရွာကို အမြစ်လှန်ပြီးရင် တို့ဂိုဏ်းရဲ့ အာဏာစက် ကျယ်ပြန့်လာဖို့ နိဂုံးရဲ့ ရည်မှန်းချက်ပဲ'

ထိုစကားကြားလိုက်ရသောအခါ....

ချန်းယိ ပို၍တုန်လှုပ်လာသည်။

အမည်မသိလိုက်ရသောမိန်းကလေးတစ်ယောက်၏ စကားကိုလည်း ပြန်လည်ကြားယောင်လာသည်။

ခါဖြင့် ကျုပ်ဦးလေးနဲ့အခြေကိုသတ်တာ ခင်ဗျားတို့ အဖွဲ့ကပေါ့။

ချန်းယိ မေးလိုက်သည်။

ဝါယင် စာစီချက်ပြုံးပြုံး.....

'ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်တို့ရဲ့လမ်းစဉ်မှာ ဆူးညောင်တို့ကို ပအမ သုတ်သင်ခွင်းလင်းမယ်'

'ခင်ဗျားတို့တတွေဟာ သူ့မျှားခိုင်းသမျှ လုပ်နေရတဲ့သူ တွေပါ။ ဇီအလောင်းနှစ်ခုကို ခင်ဗျားကို ဖျောက်လိုက်တယ် ပေါ့'

'ဟုတ်တယ်၊ မဟုတ်တူးဆိုတာက အရေးမကြီးပါဘူး'

စကားမဆုံးခင်.....

သူတို့သည် ချန်းယိဆီသို့ ဓားကိုင်ပြီး ပြေးဝင်လာသည်။

ချန်းယိက.....

ဝင်တိုက်လာသောဓားက ကွက်ရိုးစင်းလှတဲ့အတွက် သူ့ကို အသာရှောင်ပြီး ဓားနှောင့်နှင့် မကျာကိုထုလိုက်သည်။

နောက်တစ်ယောက်သည်.....

လိုရာကို အားနှင့်ဓားနှင့် ပိုင်းချခိုင်သောသိုင်းသမားဝယ် တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

ထိုသူ၏ တိုက်ခိုက်မှုပညာ ထက်မြက်လှသည်။

ချန်းယိသည်.....

အလွန်ကျွမ်းကျင်သောသိုင်းသမားတစ်ယောက်ဖြစ်ရာ ဝါယင်၏ဓားကွက်ကို မြင်သည်နှင့် ထိုသူမှာ ဓားကွက်သူမိတူ အောင် အကွက်များ တတ်မြောက်ထားသည်ကို သိသည်။

ခါကြောင့်လည်း.....

ဓားကွက်ကိုအမိလိုက်၍အကွက်စေ စေ ပြန်လည်တိုက်ခိုက် နေရသည်။

သို့သော်.....

လူသည် ဝါယင်အား အထင်မကြီးပေ။

ဝါယင်၏ ဓားကွက်နောက် လိုက်၍ တိုက်ခိုက်နိုင်သော ကြောင့် ဖြစ်သည်။

နှစ်ယောက်စလုံး ဆယ်ကွက်မြောက်သိုင်းကွက်အထိအနိုင် အရှုံးပေပေ။

ချန်းယိ ပြုံးစေ စေ လုပ်ပြနေသည်။

ရန်သူချင်း ဓားချင်းယှဉ်ပြိုင်သလိုမဟုတ်တော့ဘဲ မိတ်ဆွေ ချင်း ပညာဖလှယ်သလိုဖြစ်နေသည်။

ဝါယင် စိတ်တိုလာသည်။

မိမိခေတ်လည် ဓားကွက်၏အဖြေကို ချန်းယိ သိသွားသည် ထင်မိသည်။

မျက်လုံးများက အရောင်တောက်လာသည်။

မခံချင်စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ပေလိမ့်လားသော အံ့ရုံသည်.....

ပိုမိုပြင်းထန်လှသည့် ဝါယင် ဓားကွက် ပြောင်းလိုက် သည်။

တစ်ခတ်အတွင်း.....

ရေလှိုင်းချားပမာ ဓားသွားတို့သည် ချန်းယိဆီသို့ ဆိုင်းလဲလာသည်။

ထိအချိန်ကုမု....

ချွန်းယိ ဓားကွက်လျှိုထား၍ မရတော့ပါ၊
ဝါယင်၏ခါးရိပ်ကြားမှာ....

ရှောက်တိမ်းနေရသော်လည်း ထိုသူ၏ခါးစက်ဝိုင်းကိုတော့
သူ စဉ်းစားချိန်မရအောင် ဖြစ်နေသည်။

သတိတစ်ချက်ဝင်လာသည်။

ချောင်ပိတ်တိုက်ကွက်ဖြစ်သည်ကို သူ သိလိုက်သည်။

ဒါကြောင့်....

ချွန်းယိ တန်ပြန်တိုက်ကွက်ကို အသုံးပြုလိုက်ရသည်။

ထိုသူသည် နဖူးကချွေးများကို သုတ်လိုက်သည်။

ခွားကိုထုတ်ကိုင်၍ ချွန်းယိထံ ပြေးစင်လာပြန်သည်။

သူ၏ ဆောင်ခါးကွက်ကို ချွန်းယိသိသည်။

အပေါ်မီးထားသောခါးကို ချွန်းယိ ဓားချင်းပြောက်၍
ဟန်ပြုလိုက်သည်။

ပြီးမှ....

ကျွမ်းတိုးပြီး နောက်ပြန်ကွက်လိုက်သည်။

ချယ်မော့ပြီး....

‘ဘယ်ရမလဲ ကိုယ့်လူ’

မိမိနောက်ဆုံးခါးချက်၊ လွတ်သွားသော ချင်းယိကို သူ
မျက်လုံးပြူးထွက်ပြီး ကြည့်သည်။

ပြီးမှ....

‘ဟေ့...ဝိုင်းဆားလိုက်’

သူ့လူတွေကို အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

လူရှစ်ယောက်သည် လေးဘက်လေးတန် သူ့ကိုဝိုင်းထား
သည်။

ချွန်းယိ မွဲပြုံးလေးတစ်ချက်ပြုံးသည်။

ရှေ့မှလေးယောက်သည်....

သူ့ဆီသို့ တိုးဝင်ပြီး ခုတ်သည်။

သူ ဓားလေးချောင်းကို ရှောင်လိုက်သည်။

သို့ပေမယ့်....

နောက်မှ လေတိုးသံသည် သူ့အာရုံထဲတွင် နောက် ဓား
လေးချောင်း၊

ထိုလေးချောင်းကိုလည်း ထပ်မံရှောင်လိုက်ပြန်သည်။

ရှေ့က လူတွေဆီ တိုးလိုက်လျှင် နောက်က တိုးလိုက်
သည်။

နောက်ကိုတိုးခုတ်လျှင် ရှေ့ကပြန်တိုးလိုက်သည်။

ချွန်းယိ ဓားကွက်ပုံမကျမှန်းသိသည်။

ဆုံးဖြတ်ရသည်။

ခြေဖျားကို အမာတွင်ထောက်၍ ကိုယ်ဖော့လိုက်သည်။

သူ့တစ်ကိုယ်လုံး ပိုးလိပ်ကလေးလို အပေါ်သို့ လွင့်တက်
သွားသည်။

ဝါးတစ်ရိုက်လောက်အကွာမှာ ပြန်ကျလာသည်။

ခုမှ သူ သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်သည်။

လှူခွန်ယောက်ကိုကြည့်လိုက်တော့ရန်အနေအထားအတိုင်း
ခြောက်ခတ်အကွဲတွင် တစ်ဦးချင်းရုပ်ပြီး ဓားက ကိုင်လျက်
ပင်၊

ချွန်းယိထံ ကစ်လှမ်းချင်း လျှောက်လာကြသည်။

၎င်းတို့ကို တစ်ဦးချင်းဖြစ်စေ၊ အဖွဲ့လိုက်ဖြစ်စေ ယှဉ်ပြိုင်
မှုကို သူ မမူပါ။

သူတို့ကို တစ်ဦးချင်းတိုက်ခိုက်ရမည့် ဆိုပါက ဓားကွက်
ငါးကွက်လောက် အချိန်ယူရပါမည်။

သို့သော်....

သိုင်းပညာအဆင့်အတန်းမရှိမိသော ထိုလူ ရှစ်ယောက်ကို
တစ်ခါတည်းစုပေးလိုက်သောအခါ၊ သူတို့ဓား ရှစ်ကွက်သည်
စုစည်းပြီး ဟန်ချက်ညီလှသည်။

ဟန်ချက်ညီ ဓားကွက်ကို သူ မနည်း ရှောင်တိမ်းနေရ
မည်။

ဟန်ချက်ညီဓားကွက်ကို လူ ရှု၊ နိုင်သည်။

လူတို့ ဓားချားကို မြေသို့ရွယ်ပြီး သူ့ဆီ တစ်လှမ်းချင်း
တိုးလာသည်။

ဟန်သည် ကိုယ့်ဖို့ဖြစ်သည်။

သူ ရှေ့ဆုံးကလူအား ဝင်ခတ်သည်။

ထိုလူသည် နောက်တစ်လှမ်းဆုတ်လိုက်သည်။

သူ ဓားကွဲသွားစဉ်....

ဘေးမှလူနှစ်ယောက် ဓားကွက်ဖြင့် ဝင်လာသည်။

ဝင်လာသောသူနှစ်ယောက်ကို သူ တန်ပြန်တိုက်ခိုက်ရပြန်
မည်။

သူ ပြန်လည်တိုက်ခိုက်စဉ်....

ထိုသူနှစ်ဦးသည် သူ့ကိုမလှဉ်ဘဲ ဘေးသို့ ရှောင်တိမ်းပြန်
မည်။

သူ ခက်နေပြီ။

ရန်သူကို အထင်သေးမိသော သူ့တိုက်ကွက်ကြောင့် သူ
နေ့သုစက်ကွင်းထဲတွင် ဝဲလည်နေသည်။

ရှေ့ယောက်ဝဲယာ လှည့်လည်တိုက်ခိုက်နေသောကြောင့်
သူ မောပမ်းလာသည်။

သူ ငစ်ကိုယ်လုံးမှည်း ချွေးတွေစိုလာသည်။

အပေးမှ ဝါယင် သူ့ကို မျက်တောင်မခတ်ဘဲစိုက်ကြည့်
နေသည်။

သူနှင့် လူရှစ်ယောက်ကတော့ တိုက်ကွက်ထဲတွင် လူးလိမ့်
နေသည်။

ရုတ်တရက်....

မီးပွင့်လေးတစ်ပွင့် ဝါယင်လက်ထဲမှ လွင့်ထွက်လာသည်။
သူ တိုက်ခိုက်နေသော လူရှစ်ယောက် နောက်သို့ဆုတ်
ပေးလိုက်ကြသည်။

ဝုန်း

ချွန်းယိကို ထိမှန်သွားသည်။
အင်္ကျီကို မီးလောင်နေသည်။

၈၂ ★ တက္ကသိုလ် နေ့ဘုန်းဦး

ချမ်းယိ မီးအိမ်စာရင်း ဓားသမားရှစ်ယောက်ကို တန်
ပြန်ဘိဘိခိုက်နေသည်။

‘ဟား...ဟား...ဟား... မင်း ဒီကနေတော့’ ထိုလက်က
မလွတ်တော့ပါဘူးကွာ’

‘ဟား... ဟား...ဟား’

ခလောင်ပြောင်သံများကို ထူဂရုမစိုက်နိုင်။

ရန်သူ၏ တိုက်ခိုက်မှုများကိုသာ သူပြန်လည် ခုခံနေရ
သည်။

မီးသည် အကျိတစ်ခုလုံး စွဲနေတော့သည်။

ထိုစဉ်အသံတစ်သံ....

‘ခဟ...ချန်းယိ၊ မြေပေါ်လူးပစ်လိုက်’

သူ မြေသို့ လူးလိမ့်လိုက်သည်။

မီးများ ချက်ချင်း ငြိမ်းသွားသည်။

မတ်တတ်ပြန်ရပ်လျက်သည်။

ခားအိမ်မှခားကို စိတ်ဆိုးပြီး ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။

သူ ဝါယင်ထံဆီ တဖြေးဖြေး လျှောက်လာသည်။

ဝါယင် သူ့ကို ပြုံးပြုံးကြောင်ကြောင် ကြည့်နေသည်။

သူ၏ဒေါသသည် မထိန်းနိုင်သော အသွင်ဖြစ်နေသည်။

‘ဟေ...ချန်းယိ၊ မင်း ခုခံမှုသူမဟုတ်တာကို သတ်မလို့
လား’

ကျွန်တော် ချော့မျိုး ★ ၈၃

အသံတစ်သံ ထပ်ပေါ်လာပြန်သည်။

အသက် ခြောက်ဆယ်ခန့်ရှိ အဘိုးကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်
သည်။

အစ်ချိန်က....

စေ့ထန်းဂိုက်၏ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ပင်းထိန်မင်း....။

ချန်းယိသည် ခူးဆောက်ထိုင်လိုက်သည်။

ပြီးမှ....

‘ဘိုးဘိုး ဘယ်တုန်းက ရောက်လာတာလဲ’

အဘိုးအိုသည် ဟစ်ချက်ခေါင်းညှိတ်ပြီး....

‘မင်းကို...သူတို့ ခုခံအားမရှိကြတော့ဘူးဆိုတာ မင်း
သူတို့ကြည့်ကလိုက် ချန်းယိ’

ချန်းယိ သူတို့ကိုကြည့်လိုက်တော့....

သူတို့အားလုံးသည် အရှစ်ကြီးပြက်သလိုဖြစ်နေပေပြီ...။

ခါတာ ဘိုးဘိုး အချိန်မီကယ်လိုက်ခြင်းပင်။

အဘိုးအိုသည် သူ့ကိုဆွဲယူလိုက်သည်။

‘မင်း...သူတို့ကို ဘယ်လိုစီမံ ချင်သလဲ’

‘သူတို့ရိုက်ဟော့ ကျွန်တော်တို့ရွာရှိ ရန်သူတွေပါ ဒါ
ကြောင့် သူတို့ကို ဆုံးမရလိမ့်မယ်’

အဘိုးအိုသည် သူ့ကို တစ်ချက်ကြည့်သည်။

ပြီးမှ....

‘သူတို့ဟာ...သူများခိုင်းတာလုပ်နေရတဲ့သူတွေပါ သူတို့
ကိုသတ်ပစ်လိုက်လို့ကော၊ ဘာတုန်းမှာမို့လဲ’

၈၄ ★ တက္ကသိုလ်နေ့ဘုန်းဦး

ချွန်းယိအနည်းငယ်စဉ်းစားပြီး....

'ခါဖြင့်....လွတ်လိုက်မယ်'

အဘိုးအိုသည် ခေါင်းညိတ်ပြီး....

'မင်းတို့သွားနိုင်ပြီ'

ဝါယင်သည်....

ချွန်းယိအား မကျေနပ်သောအကြည့်ဖြင့်ကြည့်ပြီး သူ့လှူ

တွေခွဲအတူ ထွက်တွားသည်

'ခါဆို....ဘိုးဘိုးအလောင်းကို'

ချွန်းယိ ဆက်မေးသည်။

'အေး....သူတို့ကို ဝါထဲငြိတ်လိုက်ပြီးပြီ'

အဘိုးအို ပြန်ပြောလိုက်သည်။

ပြီးမှ....

'အင်း...ဒီကိုဘာလာလုပ်တာလဲ'

ဦးလေးနဲ့ အဖေအီ အသတ်ခံရတဲ့ကိစ္စ စုံစမ်းရအောင်

လာရတာပါဘိုးဘိုး'

'မင်းဘယ်နေ့ကရောင်လဲ'

'မနေ့ကပါ ဘိုးဘိုး'

'မင်း....သဲလွန်စရာရပြီးပြီလား'

'အခု တိုက်ခိုက်တဲ့အဖွဲ့က သဲလွန်စားပေါ့ဘိုးဘိုး'

အဘိုးအိုသည် အတန်ကြာအောင်စဉ်းစားပြီး....

'အမှုတစ်ခု စုံစမ်းတယ်ဆိုတာ ပုံသေယူတာလို့မရဘူး။ ယူထားရင် မှားအားနိုင်တယ်။ စုံစမ်းရရှိသမျှ အချက်အလက်

တွေကို သဲလွန်စအဖြစ် စုဆောင်းရတယ်။ အဲဒီသဲလွန်စတွေရဲ့ တစ်စိကို အတတ်နိုင်ဆုံး အဖြေတစ်ခုခု ရလာလိမ့်မယ်။ ခါဟာပြဿနာရဲ့အဖြေအတွက် အနီးဆုံးမန်နေပြီ'

ချွန်းယိခေါင်းညိတ်ပြီး....

'ကျွန်တော်မှတ်ထားပါ မယ်ဘိုးဘိုး၊ ဘိုးဘိုး ဘယ်ကိုခရီး ဆက်ဦးမှာလဲ'

ဟုဆက်မေးလိုက်သည်။

'ဝါ ခြေဦးတည်ရာရောက်ဦးမယ်'

'ခါဆို ရွာရောက်ရင် ဘိုးဘိုး ကျွန်းမာကြောင်း ပြောပြ လိုက်ပါမယ်'

'အေး...မင်း အစစအရာရာ သတိရှိပါစေ'

တုတ္တမြောက် မိန်းကလေး

ညနေစောင်း.....

ချန်းယိ ချင်မင်မြို့သို့ ရောက်ရှိလာသည်။

မြို့တံခါးကို ဝင်ရောက်လိုက်သည်နှင့် သူ့နောက်မှ မြင်း

ခွာသံတွေ ကြားရသည်။

တစ်လမ်းလုံး ပုန်တထောင်းထောင်း ထနေသည့်

သူတို့စစ်ရဲတွေကြည့်ပြီး.....

ချန်းယိ တယ်အဖွဲ့ကဆိုတာ သိလိုက်သည်။

လမ်းမကြီးတစ်လျှောက်လုံး ခုန်းစိုင်းပြေးနေသော မြင်း

တို့ကို သူ ဝေးကြည့်မိသည်။

သူတို့ကတော့....

မြင်းများကို မောင်းနှင်နေဆဲပင်။

သူတို့လူစုနောက်သို့ ချန်းယိ လိုက်ခဲ့သည်။

ဂေဟာတစ်ခုခုရဲ့ တူညီ သူတို့ရင်လိုက်ကြသည်။

သူတို့အရင်ရောက်နိုင်နေသော....

မြင်းလည်းတစ်စီးကို သူတို့ထဲက တစ်ယောက်သောသူက
တေးတယ်ညာပတ်ပတ်လည်ကို သေသေချာချာကြည့်သည်။

နောက် သူ့အဖော်များ မြင်းပေါ်ကဆင်ကြသည်။

ချန်းယိ....

သူ့ကိုနှင့် မလှမ်းမကမ်းတွင် သူတို့ဘသွင်ကို ကျညှိနေ
သည်။

မြင်းလည်းသည် ဆေးငယ်သော်လည်း....

သပ်သပ်ရပ်ရပ်ရှိလှ၍ ဤမြင်းလည်းမျိုးသည် မိန်းကလေး

စီး မြင်းလည်းသာဖြစ်ပေမည်ဟု သူ တွက်လိုက်သည်။

သိုင်းသမားအုပ်စုကတော့ မြင်းလည်းကိုးကွယ်ပြီး တစ်

ယောက်တစ်မျိုး အဖြေထုတ်နေကြသည်။

‘ဒီမြင်းလည်းပဲ ဖြစ်ရမယ်’

တစ်ယောက်သောသူက ပြောသည်။

မင်းဟာ ဟုတ်မှလဲလုပ်ပါက၊ တော်တော်ကြာ လူ

များနေရင်....

‘ငါထပ်တာ မမှားနိုင်ပါဘူးကွာ’

နောက်တစ်ယောက် ဝင်ပြောပြန်သည်။

၈၀ ★ တက္ကသိုလ်နေ့တုန်းဦး

“ဒါဆို ဒီတည်းခိုခန်းမှာပဲရှိမှာ ကျိန်းသေတယ်”
လူတို့အုပ်စု တည်းခိုခန်းထဲသို့ ဝင်သွားကြသည်။

ချန်းယိ ဆူတိုနောက်မှ တည်းခိုခန်းထဲသို့ လိုက်ဝင်လာ
သည်။

ဆိုင်ပိုင်ရှင်သည်....

စားပွဲနှင့် ခုံတန်းလျားတွင် ထိုင်နေသည်။

ခနုကဝင်ရောက်သွားသောလူစုကို မတွေ့ရတော့ပေ။

“လူကြီးမင်း၊ တည်းခိုချင်လို့လားဗျာ”

ပိုင်ရှင်ဖြစ်ဟန်တူသော လူကြီးက ချန်းယိကို မေးသည်။

“ဟုတ်တယ်ခင်ဗျား။ အခန်းကောင်းကောင်း လိုချင်ပါ

တယ်။ ကျွန်တော် မြင်းကိုလည်း ကြည့်ထားပေးပါဦး”

“ရပါတယ်၊ ရပါတယ်”

လုလင်တစ်ယောက်ကို လှမ်းခေါ်လိုက်သည်

“ဟေ့.... တူငယ်၊ လူကြီးမင်းကို အခန်းကိုးရွာ သေသေ

ချာချာ နေရာချထားပေးလိုက်”

လုလင်ပျိုက....

“ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျာ”

သူနှင့် လုလင်သည် အပေါ်ထပ်သို့ တက်ခဲ့သည်။

အခန်းအမှတ် ကိုးမှာ....

သူတို့နေရာပေးပြီး လုလင်ပြန်ထွက်သွားသည်။

သူ အခန်းအမှတ်ကိုးကို ကြည့်လိုက်သည်။

အခန်းသည် အတော်ကျယ်သည့် အခန်းဖြစ်သည်။

ထိုအခန်းမျိုးသည် သူလိုချင်သော အခန်းအနေအထား
ဖြစ်သည်။

အခန်းတံခါး ပြန်ပိတ်ပြီး....

ဟိုဟိုသည်သည် ကြည့်မည့်အစီအစဉ်ဖြင့် အပြင်စင်ကြံ့သို့ လစွး
လျှောက်ထွက်ခဲ့သည်။

စင်္ကြံတစ်ခုလုံး လှည့်ကင်းရှင်းနေသည်။

ဟိုဟိုသည်သည်ကြည့်ရတာ ဆူ အဖို့ထူးဆန်းနေသည်။

စင်္ကြံအကွေ့တွင် အသံတစ်သံ သူကြားရသည်။

အပြင်ကလူသည်....

အထံကျယ်လောင်စွာ အခန်းထဲသို့ပြောနေသောအသံဖြစ်
သည်။

ချန်းယိက သူ့နောက်တွင်ရပ်လျက် အခန်းထဲသို့ကြည့်နေ
ကြသည်။

အခန်းထဲတွင် အမျိုးသမီးနှစ်ယောက် မှီသည်။

မိန်းကလေးနှစ်ယောက်စလုံး သူတို့အားလုံးကို ကြောင်ရံ
ကြည့်နေသည်။

မိန်းကလေးနှစ်ယောက်စလုံးသည် မိုးပြာရောင် ဝတ်ဆင်
ထားကြသည်။

တစ်ယောက်ကော့ မိန်းကလေးသည် အလွန်လှပသော

မိန်းကလေးတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။

သူ့အဖော်ဟုထင်ရသေမ မိန်းကလေးသည် အနည်းငယ်
ကြောက်နေပုံရသည်။

လူ့မျက်နှာတူစွာ သွေးမရှိတော့ပေ။

ဖြူဖပ်ဖြူလျော် ဖြစ်နေသည်။

'ကျွန်မတို့ ကျွန်ကျင်းကို သွားမလို့ပါ'

လှပသော မိန်းကလေးသည် အပြင်တလူစုကြားအောင်
ထော်ပြောလိုက်သည်။

'ခင်းနာမည် ဘယ်လိုခေါ်လဲ'

ခေါင်းဆောင်လုပ်သူဟု ထင်ရသေသူက မေးသည်။

'ချူးမိန်လို့ ခေါ်ပါတယ်'

'ကျွန်ကျင်း မှာ အယ်ဘူရှိလို့လဲ၊ ဘာကိစ္စနဲ့သွားမှာလဲ'

'ကျွန်မ အစတစ်ယောက် နေထိုင်မကောင်းလို့ သွားမှာ
ပါ။ အဖေမိမိတို့အနဲ့ အိမ်နီးချင်းတစ်ယောက် ခေါ်လာခဲ့ရ
တာပါ'

မိန်းကလေး ရှည်လျားစွာ ပြန်ဖြေလိုက်သည်။

မေးသောသူသည်....

မိန်းကလေးပုံပန်းကိုကြည့်ပြီး မျက်မှောင်ကုတ်သွားသည်။

တစ်ဖက်သို့လှည့်၍....

'မင်းလူများနေပြန်တူတယ်၊ တို့ကိုခွကွပေးသွားတာ ဒီမိန်း-
ကလေး မဟုတ်နိုင်ဘူးထင်တယ်'

နောက်တစ်ယောက်ကို ပြောလိုက်သည်။

ထိုလှည့်က....

'ကျွန်တော် မြင်းလှည်းတော့ သေသေချာချာမှတ်မိတယ်''

လူ့ဘက်ကထင်မြင်ချက်ကို ပြောပြန်သည်။

'ကျွန်မတို့ မိန်းမသားတွေပါရှင်၊ လမ်းခရီးတစ်လျှောက်
လုံး တယ်လူ့ကိုမှ ခုကွမပေးခဲ့မိဘူး'

ချူးမိန်ဆီးသော မိန်းကလေးဘက်က ထပ်မံရှင်းပြနေပြန်
သည်။

လိုဏ်အုတ်တော့အားလုံး ချန်းယိုကြားသည်။

ပူအိုက်၍ ဖပ်တောင်ထုတ်ပပ်လိုက်သည်။

ရှေ့သို့တိုးသွားပြီး ယပ်တောင်ဖြင့် သူ့မနားကို စုတ်လိုက်
ပြီး....

'မိတ်ဆွေတို့ ဘာပြဿနာများ ဖြစ်နေလို့ပါလဲ'

ထိုသူသည် ချန်းယိုကို လှမ်းကြည့်သည်။

'ဒီမိန်းကလေးနစ်နစ်ယောက် တယ်ကလေးလို့ တယ်ကိုသွား
မတ်ဆိုတာ သိချင်လို့ ပေးနေတာပါ'

လှည့် ပြန်ပြောသည်။

'ကျုပ် သူတို့နောက်ကလိုက်လာတာ ဘာမှထူးခြားမှုမတွေ့
ပါဘူး'

ချန်းယိုပြောလိုက်သည်။

'ဝါဆို ခင်ဗျားလည်းနောက် အမြဲ လိုက်နေတဲ့သူပေါ့'

'ဟုတ်ပါတယ်'

'ခင်ဗျားဘယ်သူလဲ'

ချိုသင်ပါ'

၉၂ ★ တက္ကသိုလ်နေ့တန်းဦး

လှလင်သည် မျက်မှောင်ကုတ်ပြီး....

ကျွန်ုပ် လူတစ်ယောက်ကို လိုက်ရှာနေတယ်၊ ကျုပ်တို့လူ
တွေ တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက်သာ ပျောက်နေတယ်၊
ကျွန်တို့ ရိုက်စုံစမ်းကြည့်တော့ ခရီးတစ်လျှောက်မှာ ဒီခြင်း
လှည်းနဲ့ပဲဆိုနေတယ်၊ ဒါကြောင့်ကျုပ်တို့ သူတို့ကို မသင်္ကာ
သာတာပါ။

ချန်းယိ ရယ်မောလိုက်ပြီး....

ဒီလိုဆိုခင်ဗျားတို့ လူများနေတာ သေချာပြီ

ဘာဖြစ်လို့လဲဗျ

ကျုပ်လဲ ဒီခြင်းလှည်းကို တစ်လမ်းလုံး မျက်ခြေမပြတ်
ကြည့်ထိုက်တာ၊ ခရီးတစ်လျှောက်လုံး ဘာမှ ထူးခြားတာ
မတွေ့သေးဘူး၊ ဒီမိန်းကလေး နှစ်ယောက်ကလဲ ရိုးရိုးအေး
အေးပါဗျာ

ခင်ဗျားဘာကြောင့် သူတို့နောက်ကို လိုက်နေတာလဲ

ချန်းယိ....

ဟက်ဟက်ပက်ပက်ရယ်ပြီး မျက်စိတစ်ဖက် မှိတ်ပြလိုက်
သည်။

ကျုပ် သူတို့သို့ သဘောကျနေလို့မေး

ချန်းယိစကားကြောင့်....

လှလင်တို့သည် စိုင်းရယ်မောကြလေသည်။

ကျုပ်တို့သဘောပေါက်ပြီ၊ ခင်ဗျားလုပ်စရာရှိတာ ဆက်
လုပ်တော့၊ ကျုပ်တို့တော့ သွားလိုက်ဦးမယ်ဗျီ။

လှလင်အုပ်စုသည်....

သူ့ကိုနှုတ်ဆက်ပြီး ထွက်သွားကြသည်။

ကျွန်နာမည်လဲ မှတ်ထားလိုက်ဦး

ထိုသူကို နာမည်ပြောသွားသောကြောင့် သူနည်းနည်း
တော့ တုန်လှုပ်သွားသည်။

ထိုသူမှာ....

ဦးလေး၏အခန်းထဲတွင်တွေ့သော လှပုံစံမျိုးဖြစ်သည်။

လူ့အပေါက်ဝတွင်ရပ်ပြီး စဉ်းစားနေစဉ်....

အစ်ကို...အထဲဝင်ပါဦး

မိန်းကလေးစကားသံကြားမှ သူ့အတွေးကို ရုပ်လိုက်
သည်။

နေပါစေတော့

ချန်းယိ လှည့်ပြန်မည်ပြုစဉ်....

နောက်မှ မိန်းကလေးအသံ။

အခုလိုကူညီတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်တဲ့အနေနဲ့ ကျေးဇူး
ပြုချင်လို့ ရေနှေးကြမ်းလေးတော့ ဝင်သောက် သွားပါဦး
အစ်ကို

သူ မငြင်းနိုင်တော့ပေ။

အားနာပြီး အထဲကို ဝင်လာသည်။

မိန်းကလေးနှစ်ယောက်က သူ့ကိုပြုံးပြသည်။

ခင်ဗျားတို့ဟာ သင်ခင်မခွဲ အိမ်ဖော်တွေဖြစ်ရုံသာမက
ဖြစ်လို့လိမ့်နေကြရတာလဲ

'ရှင်ကလေး... ခုတ်ထိုးရှာက ချန်းယိုဖြစ်ရဲ့သားနဲ့ ဘာဖြစ်လို့ချီယင်လို့လိမ်ပြောရတာလဲ'

'အား... ခင်ဗျားတို့ကျွမ်းကိုသိနေပြီပဲ၊ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိတာလဲ'

'ခါကတော့ ပြောပြလို့မဖြစ်လို့ပါ'

'ချန်းယိုမျက်မှောင်ကုတ်လိုက်ပြီး....'

'ဟိုလူတွေကို ခင်ဗျားတို့က လိုက်နှောင်ယှက်တယ်ဆိုတာ ဟုတ်လား'

'မိန်းကလေးတွေက ယောက်ျားရင့်မကြီးကို လိုက်နှောင်ယှက်တယ်ဆိုတာ ရှင်ပဲစဉ်းစားကြည့်ပေးပါ'

'သောက်ပါဦးရှင်'

'မိန်းကလေးသည် သူ့ကို ရေခန်းကြမ်းတစ်ခွက် ငှပေးလိုက်ပြီး....'

'အင်း... ဒါလဲစဉ်းစားရောပဲ၊ ဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ကို အကာအကွယ်ပေးပြီး ပြောလိုက်ရတာပေါ့'

'မိန်းကလေးတစ်ချက်ပြုံးသည်။'

'ဟုတ်ပါတယ်ရှင်၊ အများကြီးကျေးဇူးထင်ပါတယ်'

'ချန်းယို... ပြောလိုက်ပြီ....'

'မလိုပါဘူးဗျာ၊ ဒါနဲ့....'

'သူ့စကားဆက်မပြောမီ ကိုယ်နှော တုန်လှုပ်သွားသည်။'

သူ့-တပြည်းပြည်းနှင့် ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ထဲကျလွှားသည်။

'မိန်းကလေးသည် တခစ်ခစ်ရှယ်မောတော့သည်။'

'တယ်လို့... ခုတ်ထိုးရှာသားကြီး၊ အဆိပ်တွေပြီးတယ်ဆိုပြီး ဒီတစ်ခါတော့ စီလောက်အဆိပ်ကလေးတောင် မခံနိုင်တော့တူးလား'

'တစ်ခြားမိန်းကလေးတစ်ယောက် အနားသို့ ရောက်လာသည်။'

'ချန်းယိုသည်....'

'ထိုအဆိပ်ကို ဘာမှမဖြစ်သော်လည်း ဘာတွေ ဆက်ဖြစ်ဦးမည်ဆိုတာ သိချင်သေး၍ အလိုက်သင့်ပင် ဆက်၍နေလေသည်။'

'အပြင်မှာ အဆင်သင့်သပ်ထားဖို့ပြောပါ'

'ဟုတ်ကဲ့မ... ကျွန်မသွားပြောလိုက်ပါမယ်'

'အစေခံမိန်းကလေးသည် အပြင်သို့ထွက်လွှားတော့သည်။ အခန်းထဲတွင်....'

'သူနှင့် မိန်းကလေးနှစ်ယောက်တည်းသာ ကျန်ခဲ့သည်။'

'မိန်းကလေးနှစ်ယောက်အပေါ် မဆက်ာ ဖြစ်နေသော'

'ချန်းယိုသည် မိန်းကလေးအနားသို့ ရောက်လာသည်။'

'သူမ၏နှုတ်ညှိလိမ်မှု သောလက်ကလေးများသည် ချန်းယို၏နဖူးပြင်ကို နှုံးထွေးစွာစမ်းသပ်နေသည်။'

၉၆ ★ တက္ကသိုလ်နေ့ဘုန်းဦး

ထိုနေ့က...

သူမ၏လက်စီချောင်းကလေးများသည် ရုတ်တရက် ချန်းယိ
၏ ကျိချွဲသွေးကြောနေရာသို့ ထိုးသွင်းလိုက်သည်။

မေ့စေနိုင်သော အမှတ်ရုစိ သွေးကြော ကျိချွဲသွေး
ကြောထိမိသောကြောင့် ချန်းယိသည် မလှုပ်ရှားနိုင်တော့ပေ။
အဘိုးကြီးတစ်ယောက် အခန်းထဲသို့ဝင်လာပြီး ချန်းယိကို
မနှိပ်မနှင်းနှင့်သယ်မသည်။ နေသည်။

ခုတော့...

သိသည် တကယ်ပင် မလှုပ်ရှားနိုင်တော့ပေ။

အခြေအနေသည်....

လူများပြုသမျှ နုရမည့်အခြေအနေဖြစ်နေတော့သည်။

....★....

ပ ဥမ မြောက် ဧည့်သည်

ကျင်ဝေလင်မြို့...။

မြို့တော်သို့ မြင်းလှည်းတစ်စီး ဝင်ရောက်လာသည်။

ထိုမြင်းလှည်းမောင်းသမားသည်....

ဣန္ဒြေရရ မြင်းလှည်းကို မောင်းနှင်လာသည်။

အဘိုးတို့သည်....

လိုရာခရီးသို့ ရောက်အောင်သာ အာရုံစိုက်နေသည်။

ထိုစဉ်....

အခြေအနေသည် ရုတ်တရက်ပြောင်းသွားသည်။

ရှေ့တူရုမ...

မြင်းစီးဆမား ငါးယောက်သည် မြင်းလှည်းနားသို့ ရောက်လာသည်။

ဘုရားသည် မြင်းလှည်းကို ဝိုင်းစားကြသည်။

တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် အော်ဟစ်နောက်ပြောင်ကြသည်။

လှည်းအတွင်းမှမိန့်ကလေးမသိချင်ယောင်ဆောင်နေသည်။

မြင်းစီးလုလင်တစ်ယောက်သည် အတိုးအိုအား....

‘အဘ ချူးမိန့် ပြန်လာပြီလား’

နောက်ထဲတွင် ချူးမိန့်ကို မြင်တွေ့လိုက်ရ၍....

‘ဟေ့....ချူးမိန့် ပြန်လာပြီဟေ့’

အားလုံးဝမ်းသာသွားသည့်အမူအရာဖြစ်နေသည်။

‘ရှင်တို့ငါးယောက်ကတော့ စံပဲ၊ အမြဲတမ်း အပျော်လွန်နေတာပဲ တွေ့ရတယ်’

‘ပျော်လွန်းလို့ပေါ့ညီမ၊ ဝါနဲ့လှည်းထဲမှာ တုံးလုံးထဲနေသူက ဘယ်သူလဲ’

ချူးမိန့်သည် တစ်ချက်မျှကြည့်ပြီး.....

‘ညီမ ချက်သွပါ’

‘ဘာဖြစ်လို့ တုံးလုံးထဲပြီး လိုက်တာလဲ’

‘နေမကောင်းလို့ပါ’

မိန့်ကလေးက တစ်လုံးချင်း ပြန်ဖြေသည်ကို သူကြားလိုက်ကြသည်။

လင်ကျွေးက....

‘အေး....ငါဆေးတိုက်ပေးလိုက်မယ်၊ အမြန်းဆုံးသက်သာသွားလိမ့်မယ်၊ နှင်ကံကောင်းတာပဲလို့ သဘောထားတော့’

‘ရပါတာတဲ့ အစ်ကို အိမ်ရောက်မှ ဆေးတစ်ခွက် တိုက်ချိတ်ပါမယ် ကိစ္စမရှိပါဘူး’

‘ဟာ....နေပါစေ မလုပ်နဲ့လေ၊ ငါဟာ ဆေးဆရာသားပဲ၊ နှင်အစ်ကို ချက်ချင်း အဆင်ပြေ နေကောင်းသွားစေရမယ်၊ သာမန် မစီးရိမိန့်’

လင်ကျွေးသည်....

လင်ကျွေးသည်....

သူ့ကလက်သော လူငယ်တစ်ယောက် ဖြစ်သည်နှင့်အညီ

အောက်ကြည့်ပင် မြင်းလှည်းတံခါးကို အတင်းဖွင့် ဝင်သည်။

အယ်လိုမ တားဆီးမရသည့်အဆုံး....

ချူးမိန့်သည် ရုတ်တရက် အသွင်ပြောင်းပြီး လင်ကျွေးကို နှိုးဆော်လိုက်တော့သည်။

ဒါကို လင်ကျွေး သိုင်းဆမားသိသည်။

၉၉ ★ တက္ကသိုလ် နေ့ဆန်းဦး

သိုင်းသမား တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အကွက်မြင်ပြီးသား ဖြစ်သည်။

ချူးမိန်သည်....

မိမိလျှို့ဝှက်ချက်ပေါ်သွားပြီဖြစ်တဲ့အတွက်လည်းအတွင်းမှ ထွက်၍ မြင်းစီးလေးယောက်ကို ခုခံဖို့ အသင့် အနေအထား ဖြစ်နေသည်။

ရှင်တို့ ကျွန်မကို ချူးမိန်မုန်းသိနေမှတော့....

ဆင်းဟာ ငါတို့သိတဲ့ ချူးမိန်မဟုတ်ဘူး၊ မြင်းလှည်းထဲက လူဟာ ဘယ်သူလဲ၊ ဘယ်ကဖမ်းလာတာလဲ

ကျွန်မ အစ်ကိုတို့ကို ဘာမှမနှောင့်ယှက်ပါဘူး၊ ဒီ မြင်းလှည်းပေါ်ကလူဟာ စေ့ထန်းကျေးရွာကလူပါ။

လင်ကျော့သည်....

ဤစကားကို ကြားလိုက်သည်နှင့်....

'သူ စေ့ထန်းရွာသား ဟုတ်လား'

ချူးမိန် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'ဒါဆို အေးအေးဆေးဆေးအပူမလား'

'မအပ်ဘူး'

ချူးမိန် အံ့ကို တင်းတင်းကြိတ်ထားသည်။

လင်ကျော့ သူ့ အဖော်များကို....

'စေ့ထန်းရွာသားကို တို့ ကယ်တင်ရမယ်ဟေ့'

ချူးမိန်နှင့် မိန်းကလေးသည်....

မြင်းစီးသမားလေးယောက်ကို ထွက်တိုက်ခိုက်သော်လည်း သူတို့ မြင်းစီးဖော်လေးယောက်ကို မယှဉ်နိုင်ပါပေ။

အင်မတန်လျင်မြန်သော လင်ကျော့သည်....

မြင်းလှည့်ဝင်း ဘယ်ဘက်တံခါးဖွင့်ကာ ချန်းယီအား ပေ့ယူပြီး မြင်းလှည်းပေါ်သို့ တင်လိုက်သည်။

'ဟေ့... အပေါင်းအသင်းတို့ရေ ရပြီ၊ သွားကြစို့'

လူလင်လေးထောက်ထဲက....

လင်ကျော့၏အသံကိုကြားလိုက်၍ ကျန်သောသူများသည် သူတို့၏ မြင်ပေါ်သို့ ပြေးတတ်လိုက်ကြသည်။

'နေရစ်တော့ ချူးမိန်ရေ'

လူလင်လေးထောက်နောက်သို့....

ချန်းယီပါသွားသည်ကိုတော့ ကော့ရီနှင့် မိန်းကလေး မကျေနပ်ကြပေ။

၁၀၁ ★ တက္ကသိုလ် နေ့ဘုန်းဦး

သို့ပေမယ့်လည်း....

အင်အားချင်းမမျှ၍ သူတို့နှစ်ယောက် ခံလိုက်ရခြင်းဖြစ်သည်။

လူလင်လေးယောက်သည် အော်ဟစ်ရင်း ချွန်းယံတိုက်တင်ပြီး ပျောက်ကွယ်သွားတော့သည်။

ဒုတိယ လူ၏ မေတ္တာ

တို့သားအဖတွေဟာ စေ့စပ်နဲ့ရွဲသစ္စာခံတော့မဲ့ တို့ရွာလေးကိုတိုက်ခိုက်လုယက်မယ် လူမှန်သမျှကို ကာကွယ်ဖို့က ဦးရွဲ ကြီးလေးတဲ့တာဝန်ထမ်းဆောင်တယ်လို့ပဲမှတ်ပါ။ ဖေဖေဘုရင် နန်းတော်က ဆင့်ခေါ်သွားရမယ်။ ဒီနယ်တပိုက်မှာ တို့ရွာလောက် အေးချမ်းတာ တစ်ရွာမှမရှိဘူး....

ဒီတော့ တို့ရွာကိုပျက်စီးဖို့ အမျိုးမျိုးသော နည်းတွေနဲ့ သူတို့စည်းရုံးသိမ်းသွင်းဖျက်ဆီးလိမ့်မယ်။ အထူးသဖြင့် အမျိုးသမီးများနဲ့ ဖြစ်လာမယ့်ကိစ္စနဲ့။ ဒီကိစ္စကို ငါ့သားတွေ သတိထားပြီး ဓာတ်ဆံ့ဖို့ အဖေမာထားချင်တယ်။ မင်းတို့ဟာ နေထိုင်ကြတော့ဘူး။

၁၁၄ ★ တက္ကသိုလ် နေဘုန်းဦး

ရွာခေါင်းကြီးဖြစ်တဲ့အဖေ....

ရွာညီများတဲ့မှာတမ်းကို သားနှစ်ယောက်ကို မှာနေပေ
သည်။

အဖေကို ချစ်သူများပီပီ အပေးကား မြေဝယ်ဖကျ နား
ထောင်ကြပေသည်။

စေ့ထန်းရွာက သိုင်းသမားတို့သည်....

အချိန်အခါအလိုက် အရှင်တပ်တွင် အမှုထမ်းရသော
ကြောင့် စေ့ထန်းရွာ၏သတင်းသည် နန်းရပ်ပြင်အထိ မွေး
ပျံ့ခဲ့သည်။

စူးညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်အဖို့လည်း ရွာမတိဝန်းကျင်တွင်
ကောင်းသတင်းမွေးပျံ့လျက် ရှိသည်။

ခါကြောင့်လည်း....

ဖခင်ဖြစ်သူသည် သားနှစ်ယောက်အတွက် စိုးရိမ်ပူပန်
နေခြင်းဖြစ်သည်။

အချို့ဂိုဏ်းမှ ဂိုဏ်းချုပ်တို့သည်....

စေ့ထန်းဂိုဏ်းချုပ်၏သားနှစ်ယောက်ထံမှ တစ်ယောက်
ကို မိမိ၏သမီးများနှင့် ထိမ်းမြားပေးပျင်ကြသည်။

ဒါမှမဟုတ်....

ချွန်း ညီအစ်ကိုကတော့....

အေးအေးဆေးဆေး စိတ်မဝင်စားသေးကြောင်း တုန့်ပြန်
သည်။

ကျွန်တော် ဆွေမျိုး ★ ၁၀၅

တနေ့ စေ့ထန်းရွာမြောက်ဘက် မြင်းခွာသံနှင့် မြင်းများ
ဖြတ်အားသည်။

ချွန်းလီတစ်ယောက် ရေခပ်ရင်း မြင်းများကို ကြည့်နေ
သည်။

သူတို့....

ရွာနားတွင် မနားဘဲ ရှေ့ဆက် မောင်းနှင်သွားသည့်ကို
တွေ့ရသည်။

ချွန်းလီ ရေထမ်းပိုးဖြင့် ရွာထဲသို့ ပြန်လာသည်။
ရွာထဲတွင်....

နဂိုထိုင်းပင် ဘာမှမပြောင်းလဲပေ။

တင်းခွေ၊ ရေခပ်အလုပ်ကို အချို့လုလင်များ ပြုလုပ်နေ
ကြသည်။

အေးချမ်းတဲ့ရွာလေး ငြိမ်သက်နေတုန်းပင်။

‘ခွပ်...ခွပ်’

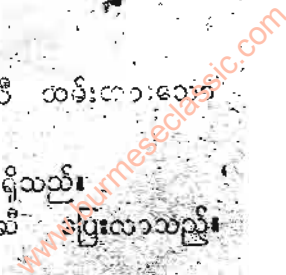
‘ခွပ်...ခွပ်’

မြင်းခွာသံများ....

အနားသို့ရောက်လာသလိုပင် ချွန်းလီ တမ်းတာသော
ရေထမ်းပိုးကို ချလိုက်သည်။

သူ လက်ထဲတွင် တံပိုးတစ်ချောင်းသာရှိသည်။

မြင်းသမားအယ်ယောက်သည် သူ့ဆီ ခြေလှမ်းလာသည်။

၁၀၆ ★ တက္ကသိုလ်နေ့တန်းဦး

သည်မြင်းစီးသမားတို့သည်...
 ယူ ကိုတိုက်ခိုက်ဖို့လာနေပြီဆိုတာ သူ့သိလိုက်သည်။
 ပတ်ချာလည်သို့ သူကြည့်လိုက်သည်။
 သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်နှင့် နွယ်ပင်တစ်ချောင်း သူအမှတ်တမဲ့
 သတိထားပြီး နေလိုက်သည်။
 ခုန်းစိုင်း ပြန်လာပါပြီ။
 ဓားရှယ်ပြီးလာသော မြင်းနှစ်ကောင်။
 ချန်းလီ ဝါးလုံးကိုထမ်း၍ မြေတွင်လှဲလိုက်သည်။
 မြင်းနှစ်စီးစလုံး ရှေ့တွင်ငိုက်စိုက်ကျသွားသည်။
 ဓားသမားနှစ်ယောက်စလုံး မလှုပ်တော့။
 နောက်လာမဲ့ရန်သူတွေကို သူထပ်စောင့်ရှာသည်။
 မြင်းပေါ်မှလူတစ်ယောက်က အော်ပြောသည်။
 သူတို့နှစ်ယောက်လုံး...
 မြင်းပေါ်မှဆင်းပြီး သူ့ ဆီသို့ တစ်လှမ်းချင်းလျှောက်ကြ
 သည်။
 သူတို့ ဓားရေးစမ်းချင်တဲ့သဘော ဖြစ်သည်။
 သူ့ အဖို့တော့...
 သည်လိုတိုက်ပွဲမျိုး ရိုးအီးပြီး
 ပညာစမ်းချင်သောသူတို့ ပညာစမ်းခွင့်ပေးချင်သည်။
 သူ့ အတွက် ဝန်မလေးသော ခွင့်ပြုချက်ဖြစ်သည်။
 စင်ပေါ်တွင်ရပ်နေသော ချန်းလီသည် လျှောက်လာသော
 ဓားသမားတို့ ခြေလှမ်းများကိုသာ စိုက်ကြည့်နေသည်။

ရန်သူကိုလျှော့တုတ်၍မရမုန်း သူသိသည်။
 တယ်တုန်းကမလည်း လျှော့မတုတ်ပေ။
 အများနှင့်တိုက်ခိုက်ဖို့အတွက် သူအဆင်သင့်ပြင်ထားလိုက်
 သည်။
 ဝါးလုံးထိပ်ဖျားမှ လှံဖျားသည် မြေတွင်စိုက်ဝန်နေသည်။
 ခြေးလာသောခြေလှမ်းများ သူ့အာရုံ ငြိမ်တားသည်။
 မျက်စိက သူတို့၏ခန္ဓာကိုယ်မှ မခွာတော့ပေ။
 ဓားတစ်ချောင်း သူ့ဆီဝင်ရောက်လာသည်။
 လှံဖျားဖြင့် ပက်လိုက်သောကြောင့်...
 သိုင်းသမား၏ဓားမှာ အဝေးသို့လွင့်သွားသည်။
 ကျန်သိုင်းသမား ခြောက်ယောက်သည် သူတို့သုံးယောက်
 စီမိုခုံနောင်ဆိုင် ဝိုင်းထားသည်။
 ချန်းလီ တွက်လို့ရပြီ။
 သူ့ အတွက် အပေါက်သုံးပေါက် တွက်စရာကျန်နေသေး
 သည်။
 ရာသီဥတုသည် အေးအေးမြမြပင်။
 သိုင်းသမား သုံးဦးစလုံး...
 တစ်ပြိုင်နက်တည်း သူ့ ကိုဝင်ရောက် ခုတ်ပိုင်းချတော့
 သည်။
 သူ ခြေလှမ်းကို တယ်သို့ ကြိုထိပုံစံရွှေ လိုက်ပြီး ပထမတစ်
 ဦးကို ရှောင်လိုက်သည်။

၁၀၈ ★ တက္ကသိုလ်နေဘုန်းဦး

နောက်ထပ်လာသည်....

မြင်းသုံးကောင်နှင့် ဓားသမားသုံးယောက်တို့ သုံးယောက်လုံး ရင်ဘောင်တန်း၍ မြင်းစီးမလာသော ရှေ့နောက် မြင်းသုံးကောင် တန်းလာသည်။

သူတစ်ချက် နွယ်ဆီသို့ ကိုယ်ဖော့ခုန်တက်လိုက်သည်။ သံစင်တွင် သူ့အလိုက်သင့် ပါသွားသည်။ နွယ်ပြန်လှ လိုက်ထော့....

ရှေ့ဆုံးမြင်းစီးသမား သူ့ကိုပိုင်းမီ သူ့မြင်းပေါ်ရောက် သွားသည်။

မြင်းပေါ်က လှလင်ကို....

သူတန်းချပြီး တုတ်ရှည်ကိုကိုင်၍ မြင်းဇက်ကိုပြန်ဆွဲလိုက် သည်။

မြင်းနှစ်ကောင်နှင့် ယူမြင်း မျက်နှာချင်းဆိုင် ပြန်ဖြစ် သွားတော့သည်။

ခွပ်....ခွပ်
ခွပ်....ခွပ်

ဇုန်းစိုင်းပြေးလာနေသော မြင်းနှစ်ကောင်။

ဓားလှလင်နှစ်ဦးစလုံး ဓားများကို စကြာပေ့သလို ပေ့ ယမ်းလာသည်။

ချန်းလီထမ်းပိုးသည် ချွတ်ချင်း သို့အဖြစ်အပျက်ထဲကလွတ် လာသည်။

ညာဘက်က ဓားသမားသည်....

လှလှဖျားတွင် အသက်ပါသွားတော့သည်။

နောက်ကလိုက်လာသော....

‘မြင်းပေါ်မှသိုင်းသမားသည် တုတ်နှင့်ပင် မျက်နှာခတ် ခံလိုက်ရသည်။’

စုစုပေါင်း မြင်းသမားသုံးဦး ကျသွားလေသည်။

ဂွေစဦးသော မြင်းသမားတို့သည် သူ့ကိုတစ်ချက်ပြီးကြည့် သည်။

ချန်းလီ မြင်းဇက်ကြီး သတ်လိုက်သည်။

ဓားသုံးပြန်လောက်အကွာတွင် ဖြစ်သည်။

မြင်းသမားတို့ရပ်ပြီး သူ့ကိုကြည့်နေဆဲပင်။

‘ခနောင်စော့...မြင်းရေးတော့ ကြိုက်သွားပြီ’

အတုံးအရုန်း လဲသောသူတွေကို လှည်းမောင်းသမားအား ထမ်းတင်ခိုင်းသည်။

ချန်းလီ မိန်းကလေးရှဲ့ လှုပ်ရှားမှုတွေကိုသာ စိုက်ကြည့် နေသည်။

‘ရလို့ပညာပေးရတာ စိတ်မကောင်းပါဘူးဗျာ’

စကားတစ်ခွန်းမှမပြောသေးသော မိန်းကလေးကို....

လူ စကားတင်ပြောပြန်သည်။

★ တက္ကသိုလ် နေဘုန်းဦး

သူ့စိတ်ထဲ ကလိထိုးသလို ဖြစ်လာသည်။

‘နောက် ဒီရွာကိုလာမယ်ဆိုရင် ရက်ရွေးပြီးလာ၊ ချန်းလီ မရှိတဲ့ရက်ကိုလာနော်’

သူ ရီသဲ သဲ ပြောလိုက်သည်။

မိန်းကလေး သူ့ ကိုမျက်စောင်းထိုး ကြည့်သည်။

သူကတော့....

မိန်းကလေးကိုမြင်မြင်ချင်း သံယောဇဉ်ဖြစ်သလိုပင်။

သည်လိုအခြေအနေမျိုးတွင်....

သူတွေ့မြင်နေကျ မိန်းကလေးမဟုတ်သလို သူထင်မိသည်။

သူ ဦးနှောက်သည်....

သိုင်းသမားတစ်ယောက်၏ ဦးနှောက်မျိုး မဟုတ်တော့

ပျိုမြစ်နွယ်ခြင်း၏ သဘောတူ ဖြစ်နေသည်။

ရှင်တိုရွာနားမှာမို့ ကျွန်မ မပြောတော့ဘူး၊ ဒါပေမယ့်

ကျွန်မနာမည် မတ်ထားပါ စုဝေလင်၊ ကဲ....သွားမယ်၊ ဆိုင်း

အကျော်အဖော်ကြီး ချန်းလီ

သူ စဉ်းစားမိသည်။

မိန်းကလေး သူ့နာမည်ကိုခတောင် သိနေပြီ။

ဒါဆို သူ့အဖေကို စိတ်ဝင်စားတဲ့ အဖွဲ့ထဲကပ်ဖြစ်

မည်။

သည်အဖွဲ့ တာအဖွဲ့သားလဲ။

ချန်းလီခေါင်းထဲ တသိတတန်းကြီး အတွေးရောက်လာသည်။

ရန်သူလား၊ မိတ်ဆွေလား။

လူ့အိမ်သို့ အပြေးအလွှား ပြန်လာခဲ့သည်။

အိမ်ထဲရောက်တော့ သူ့အော်ခေါ်မိသည်။

မည်သူမျှမရှိကြပေ။

‘အစ်ကိုကြီး....အစ်ကိုကြီး’

တစ်ခန်းလုံး မည်သည့်အသံမျှ မကြားရပေ။

တစ်ခန်းပြီးတစ်ခန်း သူ့ဖွင့်ကြည့်သည်။

မတွေ့။

‘ကိုကြီးရေ....ကိုကြီး’

ချန်းလီ စိတ်မရှေ့ညီတော့ပေ။

သည်လောက်တောင်ခေါ်နေတာ မကြားပေ။

‘ဟိုက်....ညီလေး’

သူ့နောက်က လူတစ်ယောက်ခုန်ချလာပြီးမှ ထိုလူကို သူ

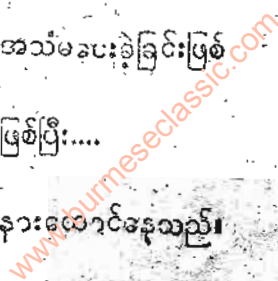
တွေ့သည်။

ညီဖြစ်သူကို နောက်ချင်လွန်း၍ အသံမလေးခဲ့ခြင်းဖြစ်

မည်။
ချန်းလီအစ်ကိုကိုတွေ့မှ ပျော်ရွှင်သလိုဖြစ်ပြီ....

‘ဒီကနေ ညီလေးတစ်ခုဖြစ်ခဲ့တယ်’

ညီဖြစ်သူစကားကို သူ့စိတ်ဝင်စားစွာ နားထောင်နေသည်။

ပြီးပ....

'ဘာဖြစ်ခဲ့တာလဲ ညီလေး'

လူ ဟိုကြည့်သည်ကြည့် လုပ်နေသည်။

'ဟိုလေး...ဟို ညီလေး မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို တွေ့ခဲ့တယ်'

'ကြော်...ဒါလား ချန်းလီရယ်တစ်ရွာလုံး မိန်းကလေးတွေ အများကြီးပဲတာ'

'အစ်ကိုဖြစ်သူ စိတ်မပါသလို ပြောစကားကို သူ မကြိုက်ပေ'

သူက...

ဖုန်းရမ်းသား ပြောနေသော်လည်း အစ်ကိုဖြစ်သူက စိတ်မပါပေ။

'ကိုကြီးကလဲ ညီလေးစကားပေါ့သွားပြီ'

'မပေါ့စေရပါဘူး ညီလေးရယ် ပြောစရာရှိတာပြောပါ အစ်ကိုကြီး နားထောင်နေပါတယ်'

ညီငယ်ကို ခေါင်းပွတ်ပြီး ထိုင်ခိုင်းရသည်။

မျက်နှာစုနေသောညီငယ်ကို သူ နှစ်သိမ့်ရပြန်သည်။

'ကဲ...ပြောညီလေး'

ချန်ရှင်းညီလေးကို ပြောခွင့်ပေးသည်။

သူ ပြောသမျှကို စိတ်ပါဝင်စားစွာ နားထောင်နေသည်။

ဒီအစ်ကိုမ နားမထောင်လျှင် ချန်းလီအဖို့ ပြောစရာမရှိပေ စကြောင်းကို စွဲနိုး အကြောင်းစုံ ပြောပြလိုက်သည်။

'ကြော်...ပြီးတော့ ဆက်ဦးလေ'

ချန်ရှင်း ဆက်ပြောစေချင်၍ စကားလမ်းကြောင်းပေးလိုက်သည်။

'ပြီးပြီ အစ်ကိုကြီး'

'မပြီးသေးပါဘူးကွာ၊ အများကြီးကျန်သေးတယ်'

'ပြီးပါပြီဆို အစ်ကိုကြီးရဲ့'

အစ်ကိုဖြစ်သူ ချန်ရှင်း သက်ပြင်းချသည်။

'တင်း...ညီလေး အစ်ကိုပြောပြဖယ်၊ အစ်ကိုနဲ့ဟာမတ်တို့ကလဲ ညီလေးအတိုင်ပင်ဆိုဒါ ညီလေး သတိမထားမိလို့ပါ။

ဒါတွေဟာ ညီလေးကျတော့ မဖြစ်စေချင်ဘူးပေါ့၊ သို့သော် ညီလေးဟာ အခုမှ ဇာတ်လမ်းစမယ် ဖြစ်သေးတော့ အများကြီး ကျန်သေးတယ်လို့ အစ်ကိုကြီး ပြောတာပေါ့'

'ဟုတ်တယ်အစ်ကိုကြီးပြောတာ ညီလေး ခုမှတေးမိတယ်၊ ဒါပေမယ့် ကိုကြီးရယ် ညီလေးစဉ်းစားတတ်ပါပြီ၊ ဒီကိစ္စပေးပေမသိစေနော်'

'အေးပါကွာ အရာအားလုံးတော့ သတိရှိစေနေညီလေး'

'ဟုတ်ကဲ့ အစ်ကိုကြီး'

အကယ်တော့...

စုဝေလင်ကို တွေ့ပြီးတဲ့နောက်၍ သူ စိတ်တူသည် တမျိုး ခုန်ပြန်နေသည်။

မိကိုး...

သူ သတိထားမိသည်။

သို့လေဟံလည်း....

ဒီလိုဖြစ်သွားသော သူ့ဘဝကို သူ့ ကြည်နူးမိသည်။

ဒီအရွယ်ရောက်လာ ပြီး....

အဘယ် မိန်းကလေးမျှ စိတ်မဝင်စားခဲ့သော သူ့အဖို့ ယခုမှ ဒီမိန်းကလေးအကြောင်းကို တွေးမိနေခြင်းကို သူ ကျေနပ်မိသည်။

ဒီနေ့အာရုံတက်တ သူ မြို့သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။

မြို့သွားဖို့လမ်းတစ်လျှောက်လုံးတွင်....

သူ မိန်းကလေးအကြောင်းပဲ စဉ်းစား၍လာခဲ့သည်။

တစ်လတစ်ခါ၊ ဈေးဝယ်ထွက်ရသည်။

မြို့သို့ရောက်လာသည်။

ဈေးစည်စပြုနေပြီးတစ်ဈေးလုံးလူကြိုဖ်ကြိုတ်တီးစည်ကား နေသည်။

နယ်မှဈေးဝယ်လာသူများ....

မြင်းကိုယ်စီ မြင်းလှည်းကိုယ်စီနှင့်ပင် သူ့ ပိုက်စာ၍ပေါက် စီဆိုင် ဝင်လိုက်သည်။

‘ပေါက်စီတစ်လုံး’

‘မယ်အစ်ကိုရမယ် ထိုင်ပြီးအကြမ်းသောက်နှစ်ပါး’

ဆိုင်ရှင်သည် သူ့ကို နေရာပေးလိုက်သည်။

သူ့ထောင့်စားကြီးတစ်ယောက် သူ့ဆီပိုက်ဆံသာဟောင်း သည်။

ချွန်းလီသူတောင်းစားကြီးကိုခပ်ါးတစ်ပြားထုတ်ပေးလိုက် သည်။

ဒါကိုတစ်ဖက်ထိုင်ခုံက လုလင်နှစ်ယောက်တွေလိုက်သည်။ ထိုလုလင်နှစ်ယောက် အချင်းချင်းမှက်စပစ်လိုက်သည်။

သုတ္တံစိတ်ထဲတွင် တောသားတေးတစ်ယောက် တွေ့ပြီး သဘော အမဲတစ်ကောင်နှင့် လူတို့ရေ့ရောက်လာပြီဟုထင်သည်။

‘ဟောဒီ ထိုကိုဒေပါကစီတစ်လုံးပေးကွာ’ ချွန်းလီ သူ့စားနေတာ အမှုအရာမပျက်ပေး

‘မင်း ငါတို့နှစ်ယောက်ပြောတာ မကြားဘူးလား’ ‘လုလင်နှစ်ယောက်သည်....

စိတ်တိုသလို ဆောင်အောက်၍ အသံမာမာဖြင့် သူ့ကို ပြောသည်။

သူ ဝရနွေးကြမ်း ငွေလိုက်သည်။ ရှုတ်တရက်....

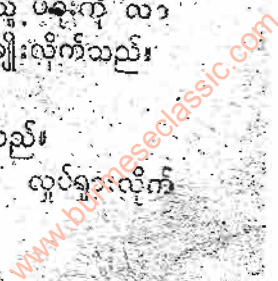
တစ်ခဲသောလက်က သူ့ ပခုံးနားရောက်လာသည်။ ခန်းလီလက်တစ်ဖက်ပဲ အားသည်။

တစ်ဖက်က... ရေနှေးပန်းကန်ကိုဝဲထား... အာကြောင့် သူ့ ပခုံးကို လာ

ငင်သောလက်ကို သူ့ ဘယ်လက်ဖြင့် လှန်ချိုးလိုက်သည်။ ‘အား...အား ကျိုးပါပြီဗျာ’

နောက်တစ်ယောက် သူ့ ဆီ ပြေးစင်လာသည်။ ‘ရေနှေးကြမ်းပန်းကန်နားအရောက်မှာ ထိုင်ချားလိုက်

သည်။

အား...ပူတယ်...ပူတယ်
 မျက်လုံးတွေ မမြင်ရတော့ဘူး၊
 လာဖြူ၍ မိုက်ကြေးခွဲသုနစ်ဦးကို...
 သူ ကောင်းကောင်းဆုံးမလိုက်သည်။
 နှစ်ဦးစလုံး....
 ချန်းလီကို လှည့်မကြည့်တော့၊ ဖနောင်နှင့် တင်ပါး
 တစ်သားတည်းဖြစ်အောင် လူစည်နေသောဈေးဆဲသို့ထွက်ပြေး
 မျောက်ကွယ်သွားတော့သည်။
 သူ ဈေးဝယ်ပြီးပြီ၊
 မြင်းပေါ်သို့ ကုန်များ၊ အထုပ်အပိုးများကို တင်သည်။
 မြင်းပေါ်ခန့်တက်ပြီး....
 နေမွန်းမတည့်မီ ရွာသို့ သူ အမြန်ရောက်အောင် မြင်းကို
 ခန်းစိုင်း၍ မောင်းနှင်လာသည်။
 ရာသီဥတုသည်...
 သာသာယာယာပင်၊ လိုရာခရီးကို အမြန်နှင်လာသော
 ခရီးသွားလုလင် အထုပ်အပိုးနှင့် လူတစ်ယောက်၊ မြင်း တစ်
 ကောင်။
 ခရီးက အပြန်ခရီး။
 မမောနိုင် မပန်းနိုင်သူမှာ မိသားစုအတွက် တစ်လစာ
 စားစရာများ၊ စမ်းချောင်းလေးတေးမှ မြင်းကို ခုန်းစိုင်း စီး
 လာသည်။

သူနှင့်မြင်း၊ မြင်းနှင့်သူသာ အာရုံတဲတွင် ရောက်နေ
 သည်။
 တောင်ကမူလေးတွင်....
 နေရောင်ထိုး၍ အစိမ်းရောင် မြက်ခင်းတို့သည် နေရောင်
 ကြောင့် တောက်ပနေသည်။
 တောစပ်တစ်ခုကို သူ ကျော်ဖြတ်ပြန်သည်။
 ချန်းလီ မြင်းကိုရေတိုက်ဖို့ စမ်းရေတိုဖြင့် အိမ်တစ်အိုင်တွင်
 မြင်းကို ရေတိုက်သည်။ သူ ပါလာသော ရေဘူးကိုဖွင့်၍ ရေ
 သောက်သည်။
 'ဖောက်'
 အသံတစ်သံနှင့်အတူ....
 သူ ရေဘူးအဖုံး အခေးသို့လှည့်သွားသည်။
 သူ ရေဘူးအဖုံးလေးကျသွားသည့် နေရာကို သူ လိုက်ပြီး
 ကောက်သည်။
 အဖုံးလေးသည် မြေပေါ်ငြိမ်သက်နေသည်။
 သူ မျက်စိပွက်ကြည့်လိုက်သည်။
 အဖုံးနားထွင် ခြေဖမ်း တစ်စုံ၊ အန္တရာယ်၏ သင်္ကေတ
 ပင်။
 ဝါမျိုးနဲ့တော့....
 သူ ကိုလာစမ်းလို့ မရပေ။

နွားက အဖုံးလွင့်ထွက်သွားခြင်းသည် သူ့ ရှေ့က မြေ
ထောက် ပိုင်ရှင်ပင်ဖြစ်သည်။

အေးအေးစေးစေးသေးသေးမီးခိုး လှာနှော့ခိုယှက်သည်ကို သူ
စိတ်ဆိုးသည်။

ကိုးလမ်းကိုယ် မသွားချင်သောသူ။

ဒါဟာ တစ်စုံတစ်ခု သူ့ကို အန္တရာယ် ပြုနေခြင်းသည်
ကျိန်းသေသည်။

မျက်နှာတွင် ပဝါ စည်းထားခြင်းအားဖြင့်...

ရုပ်မျက်ထားသော လူတစ်ယောက် သူ့ မျက်နှာ မြင်မှာစိုး
၍ လျှို့ဝှက်ထားခြင်းပင်။

ချွန်းလီ ရင်ဆိုင်ရမည့် အဖြူရောင်ဝတ်စုံနှင့်မျက်နှာဖုံးစွပ်
နှင့် လူကို တစ်ချက်ကြည့်လိုက်သည်။

သိုင်းသမားတစ်ယောက်။

ခားကို ကျောမှာလွယ်သေးသည်။

အနီးကလာသော သိုင်းသမားတော့မဟုတ်။

အတော် ခရီးဝေးက သိုင်းသမားတစ်ယောက် ဖြစ်နိုင်
သည်။

မိမိကိုညွှန်ဖို့...

အဝေးကလာသော သိုင်းသမားကိုညွှန်ခံဖို့ဆိုတာ မိမိ၏
ဝတ္တရားပင်ဖြစ်သည်။

ချွန်းလီ အဆင်သင့်တွေ့လိုက်သလို အရိအသေပြုမိသည်။

ပြိုင်လှူစားရန် အဆင်သင့်နေပြီ။

လူ ခမ်းကို နေရာပြင်ထားလိုက်သည်။

မျက်နှာဖုံး သိုင်းသမားနှင့် မျက်လုံးချင်း ၊ အားပြိုင်လိုက်
သည်။

ရန်သူထည်...

တော့င်းအားကောင်းသလိုပင် သူ့ကို ပြန်လည်စိုက်ကြည့်
သည်။

တောက်ပသော မျက်လုံးပိုင်ရှင်။

မျက်လုံးချင်းဆုံမိသည်နှင့်...

တော်မူသိုင်းသမားတစ်ယောက်မဟုတ်ပေ။

အဆင့်မြင့်သိုင်းသမားတစ်ယောက်ဖြစ်နိုင်သည်။

လျှော့တွက်၍မရသော သိုင်းသမား။

မည်သူက စ၍တိုက်ရမည်ကို...

နှစ်ယောက်လုံး စဉ်းစားကြသည်။

အချိန်သည်...

ရင်ခွန်သံနှင့်အတူ မြန်နေသည်။

ချွန်းလီ ခားကို အသားဆွဲထုတ်သည်ကို တစ်ဖက်လူ တွေ
သွားသည်။

သူလည်း...

ခားကို ဖြည်းလေးစွာ ထုတ်သည်။

နှစ်ဦးစလုံး...

ခားများ အပြင်သို့ ရောက်ကြပေပြီ။

အကွက်ချောင်းနေသော သိုင်းသမားနှစ်ယောက် သစ်ရွက်
လှုပ်သံပင် မကြားရ။

လေတိုးသံပင်....

သိုင်းသမားနှစ်ယောက်အဖို့ မုန်တိုင်းသံဖြစ်နေသည်။

မြက်ပင်လေးများအပေါ်မှ ခြေလှမ်းများသည် တရွေ့ရွေ့
နီးကပ်အောင် ရွေ့လျားနေကြသည်။

ခင်းကိုင်ထားသောလက်တို့သည် တင်းကြပ်လာကြသည်။
အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်ရင်း....

တိုးဝင်လာသော လူနှစ်ယောက်သည် တဖြည်းဖြည်းနှင့်
နီးကပ်လာပြီ။

လက်တစ်ကမ်းအရောက်....

‘ချမ်း...ချမ်း...ချမ်း’

ခင်းချက်ငါးချက်လုံးထိပြီး သူတို့နှစ်ယောက် လူချင်းခဏ
ခွာလိုက်သည်။

တစ်ယောက်အတွက် တစ်ယောက်စူးစမ်းသည့်လတော။

သည်လို စူးစမ်းပြီး ရှေ့တိုက်ကွက်တိုးထွက်ကြသည်။

ချန်းလီသည် သိုင်းသမားကို လျှော့ပေး၍ မရကြောင်း
သဘောပေါက်သည်။

သူ အလျှော့ပေးပြီးတိုက်ခိုက်ပါက သူ ခံရတော့မည်။

သတိရလာသော ရန်သူ၏ ခားသည် သူ့ကို ပိုင်းလိုက်
သည်။

သူ တစ်ဖက်သို့ တိမ်းလိုက်သောကြောင့်....

ရန်သူ၏ ခားသည် သူ့လည်ပင်းနားက ပုတ်ထွက်သွား
သည်။

အရှောင်မုန်၍သာ သူ ခေါင်းမပြတ်သွားခြင်း ဖြစ်သည်။

နောက် ခားချက်တစ်ချက် ခါးကိုပိုင်းပြန်သည်။

ညှဉ့်အောက်လက်ဖြင့် ခားကို အောက်စိုက်ကာ ထားလိုက်
သောကြောင့်....

‘ချမ်း....’

သူ ခါးမပြတ်သွားခြင်းဖြစ်သည်။

သူ နည်းနည်းတုန်လှုပ်သွားသည်။

ရန်သူခားသမားသည်....

သူ့ကို အပိုင်ချေမှန်းပြီး သူ တတ်နိုင်သလောက်အစွမ်းဖြင့်
ခခဲနေရသလိုဖြစ်သည်။

ရန်သူခားက အတော်ထက်သည်။

ချန်းလီပင် ခက်ခက်ခဲခဲရွေ့လျားနေရသည်။

သည်နေ့မှ....

သိုင်းကွက်များ သည်နေ့အတွက် ပျက်သလို ဖြစ်နေ
သည်။

ဆောက်တည်ရာမရ ဖြစ်နေသည်။

သည်လိုအကွက်လေးလောက်တော့ အရှင်ဆို ရန်သူ အစိုး
တခြား အသားတခြား ဖြစ်နေလောက်ပြီ။

စိတ်ထဲ ခံပြင်းသွားသည်။

ခားချက်ကို သူပြန်စူးစိုက်လိုက်သည်။

၉၂၂ ★ တက္ကသိုလ် နေဆန်းဦး

မင်းသုကို စိတ်ဝင်စားလိုက်သည်။

တန်ပြန်တိုက်ကွက်တို့၏ အခြေ သူ့ခေါင်းထဲ အလင်းရ လာသည်။

‘ဟုတ်ပြီ’

သူ အသံထွက်အောင် ပြောမိသည်။

နှစ်ဦးလုံး.....

တံရှေ့ ရှေ့နှင့် တောင်ကုန်းလေး ဒေါက်သို့ ရောက်လာ သည်။

ချွေးစေးများ ရွှဲနှစ်နေကြပြီ။

နေရောင်တွင် ဓားရောင်တို့ စင်းလက်နေသည်။

ရန်သူခားသမား၏အားနည်းချက်တို့ သူ တွေ့ပြီ။

သိုင်းကွက်သုံးဆယ်ပြည့်ပြီ။

ထင်.....

ရန်သူထံမှ အာမေဇိုတ်သံထွက်လာသည်။

ချွန်းသီ ရန်သူခားသမားကိုပူးပြီး တောင်ကမူလေးအတိုင်း လိုမိုဆင်းသွားသည်။

နှစ်ဦးလုံး ထွေးလုံးနေသည်။

တောင်စောင်းတစ်ခုတွင်....

လိမ့်နေသော လူနှစ်ယောက်ရပ်တန့်သွားသည်။

သူ လျှင်မြန်စွာ အဝတ်စည်းကို ဆွဲခွာလိုက်သည်။

ဟင်.....

ချွန်းသီ အံ့ဩစွာ အသံထွက်လာသည်။

ကျွန်တော် ဆွေမျိုး ★ ၁၂၃

သူ တကယ်တော့လိုက်ရသော မြင်ကွင်းက မလင်ရက်စရာ ပင်။

လှပသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်။

တောင်ကုန်းထိပ်မှာ....

ခားလွတ်ကျသွားကတည်းက ချွန်းသီ သူ့ကို မိန်းကလေး မှန်း သိလိုက်သည်။

အနိုင်မယူချင်၍ နှစ်ယောက်စလုံး တောင်အောက်သို့ လိမ့် ဆင်းလာခြင်းဖြစ်သည်။

တကယ့်မိန်းကလေး၊ အာဂမိန်းကလေးပင်ဖြစ်သည်။

ရှာနားတွင် သူ့ကို နာမည်ပြောသွားသော မိန်းကလေး၊ စုပေလင်.....။

...★...

ကျင်ပေလင်းက နှင်းဆီ

လင် ကွေ့ နှင့် ရှုဖုန်းတို့သည် မြင်းပေါ်တွင် တိုးလုံး
လိုက်ပါလာသော ချင်းယိကို မြို့မြောက်ဘက်စွန်းသို့ ခေါ်
လာခဲ့သည်။

ကြီးမားသောခြံဝင်းတစ်ခု၏ရှေ့သို့ ရောက်လာသည်။

သူတို့ရောက်ရှိလာသည်နှင့်...

အိမ်ဖော်ဖြစ်မည်ဟုထင်ရသော လူလေးယောက် ဆင်း
လာသည်။

လင်ကွေ့သည် ထိုလူအား.....

'အဟ... ဖေဖေ အိမ်မှာရှိလား'

ဟု အရေးတကြီး မေးလိုက်လည်။

အိမ်ဖော်ဖြစ်သူသည် ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး....

'ရှိပါတယ်' သခင်လေး၊ ဘယ်ဘက်ခန်းမှာ စာဖတ်ပေး
ပါတယ်'

လင်ကွေ့ နှင့် ရှုဖုန်းတို့သည်....

ချင်းယိကို မြင်းပေါ်မှပေးယူပြီး အိမ်ပေါ်သို့ သယ်လာ
ကြသည်။

သူတို့သည်....

ချင်းယိအား ခုံရှည်တစ်ခုတွင် လှဲထားလိုက်သည်။

ထိုစဉ်....

အခန်းထဲက မိန်းကလေးတစ်ယောက် ထွက်လာသည်။

'ခအ... ညီမလေးတွေ့တာ အတော်ဖြစ်ပြီ၊ တို့ ဝီလူနာ
ကို ဝီမှာထားခဲ့မယ်၊ မင်းဖေဖေကို ဆေးကုခိုင်းလိုက်ပါ၊
အစ်ကိုတို့ ခရီးဆက်စရာ ရှိသေးတယ်'

သူတို့နှစ်ယောက် နှုတ်ဆက်၍ သုက်သုတ်ထွက်သွား
တော့သည်။

မျက်လုံးအပိုင်းသားနှင့် မိန်းကလေး ကြည့်နေသည်။

လူတို့ထွက်သွားမှ လူနာဖြစ်သူကို ကြည့်မိသည်။

သတိမေ နေသော လူနာတစ်ယောက်။

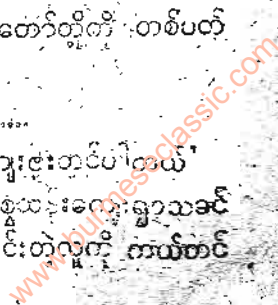
'ဘယ်လိုဖြစ်တာပါလိမ့်၊ သူ့သွေးကြောပိတ်ခံထားရတယ်
နဲ့တူတယ်'

သူမ မှတ်ချက်ချလိုက်သည်။

တစ်ဖန် သူ၏သွေးကြောများကို စမ်းသပ်လိုက်ပြီး ဘာမှ
ထူးခြားမလာ၍ မိန်းကလေး စိတ်ပျက်သွားခဲ့သည်။

သို့သော် မကြာပါခေ၊
 အခန်းတွင်းမှ တစ်ခေါင်းလုံး ပြုပွေးနေသော အဘိုးကြီး
 တစ်ယောက် ထွက်လာသည်။
 အဘိုးအိုသည် သူမ၏ဖခင် ဖြစ်သည်။
 ကျင့်ပေလင်မြို့က....
 စေတနာရှင်သမားတော်ဟု နာမည်ကြီးနေသောသူ တစ်
 ဦးဖြစ်သည်။
 အဘိုးအို ရောက်လာသောအခါ မိန်းကလေးအနားတွင်
 စေတတတ်ရပ်လိုက်၏။
 သူ့ အစ်ကိုလင်ကွေ့ မှာသွားသည်ကို အကုန်ပြောပြသည်။
 သူ စေ့ထန်းရွာကလို့တော့ပြောတယ်။ နာမည်ကို ချန်းယိ
 တဲ့၊ ဒါကြောင့် ဖေဖေ ဆီ အစ်ကိုလာပို့ သွားတာ
 သမားတော်ကြီးသည် ချန်းယိကို ဆေးဝေချွေချွေကြည့်
 ပြီး
 'အင်း... သူဟာ စေ့ထန်းက ချန်ရှင်းနဲ့တော့ တော်တော်
 တူတာပဲ'
 သမားတော်ကြီးသည်...
 သမီးဖြစ်သူကို တစ်ချက်ကြည့်ပြီး ချန်းယိကို ဖမ်းသပ်
 တော့သည်။
 ချန်းယိကို တစ်ကိုယ်လုံး ဖမ်းသပ်ပြီးနောက် ခေါင်းတစ်
 ချက် ညှိတ်လိုက်သည်။
 ထိုနောက်...
 ရုပ်ရိ ကျိချွေသွေးကြောနေရာကို ပြေပွေးလိုက်၏။

အား...
 ချန်းယိ ရုတ်တရက် တော်လိုက်သည်။
 ပြီးမှ ပြည်းပြည်းထထိုင်သည်။
 တစ်ခန်းလုံးတွင် မိန်းကလေး တစ်ယောက်၏ရှေ့တွင်
 ခုတ်ဆိတ်ဖြူနှင့် ရုပ်နေသော အဘိုးအိုအား ကယ်တင်ရှင်ကြီး
 အဖြစ် နားလည်လိုက်၍...
 'အဘက ကျွန်တော်ကို ကယ်တင်ထားတာ မဟုတ်လား'
 သမားတော်ကြီးသည် ခေါင်းညိတ်၍ပြုံးပြီး...
 'ဟုတ်တယ် ငါ့ဘု၊ မင်းကို ခုကွဲရောက်သွားအောင် လူက
 လိုက်ပေမယ့် အခု မင်း ဘာမှမဖြစ်ဘူး၊ ကောင်းသွားပြီ'
 'ကျေးဇူးတင်ပါတယ် အဘရယ်၊ အဘက ဘယ်သူလဲဟင်'
 'ကျွမ်းကို စေတနာရှင်လို့ခေါ်ကြတယ်'
 'ဒါဆို ကျွန်တော် ကျပ်ပေလင်းမြို့ကို ရောက်နေတာပေါ့'
 သမားတော်ကြီးက ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။
 'မင်းကို ငါ့သားက မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ လှည်း
 ပေါ်က ကယ်တင်ပြီး ဒီကိုလာပို့တာ'
 'ချန်းယိ ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ပြီး...
 'ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒီမိန်းကလေး ကျွန်တော်တို့တို့ တစ်ပတ်
 ဒီကိုလိုတာ'
 ရုပ်နေသောမိန်းကလေးဘက်လှည့်ပြီး...
 'ကျွန်တော် နာမည် ချန်းယိပါ၊ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်'
 'ဟုတ်ကဲ့... ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ စေ့ထန်းရွာသခင်
 ဟာ မတရားတဲ့သူကိုရှင်းလင်းပြီး ကောင်းတဲ့လူကို ကယ်တင်

တတ်တဲ့ သိုင်းသမားဖြစ်ကြောင်း ဖေဖေ ခဏခဏပြောလို့
 ကြားကတည်းက တွေ့ခွင့်နေမိတာပါ။ အခုတော့ တိုက်တိုက်
 ဆိုင်ဆိုင် ကူညီခွင့်ရလို့ ဝမ်းသာမဆုံးပါဘူးရှင်’
 သမားတော်ကြီးက ခေါင်းညိုထိပြီးကာ....
 ‘ကဲ....ဒါတူ ကျင်ပေလင်းမြို့မှာ ကြိုက်သလောက် အနား
 ယူနိုင်တယ်’
 ချန်းယိက ဦးညွတ်လိုက်ပြီး
 ကျေးဇူးကြီးလှပါတယ် အဘ’
 ‘ကဲ.... ကဲ.... ဧည့်သည်ကို ထမင်းကျွေးဖို့ ပြင်ခိုင်းလိုက်
 တော့’
 သမားတော်ကြီးသည်....
 လက်တစ်ဖက်ဖြင့် မုတ်ဆိတ်ခမူးဖြူများကိုသပ်ရင်း ပီတိ
 ဖြစ်နေတော့သည်။
 ချန်းယိက....
 ထမင်းစားရင်း သူ့အခုရောက်လာခဲ့ရသည့် အကြောင်းကို
 ပြောပြနေသည်။
 သမားတော်ကြီး၏သမီး နှင်းဆီကလည်း သူ့တတ်နိုင်
 သလောက် ကူညီမည့်အကြောင်း ပြောသည်။

အဝေးမှ ကြောက်တုန်သံများသည်....
 ဆူညံစွာထွက်ပေါ်လာသည့်တိုင် ချန်းယိ ‘ဗိုပ်မပျော်
 သေးပါ။’
 သူ့တော့ခဲ့ရသော အတူအကြံများကို တစ်ညလုံးပြန်လည်
 စဉ်းစားသုံးသပ်နေသည်။
 ထို၏ မသင်္ကာဖွယ်ရာ အဖြစ်အပျက်တို့ကို ထပ်မံဖြည့်
 ဖြတ် မှတ်လိုက်သားလိုက်ရပြန်သည်။
 ချူးမိန်သည်....
 သူ့ကို ဘုရားကြောင့် ကျင်ပေလင်းမြို့ကို ခေါ်လာခဲ့ရပါ
 သနည်း။
 ချူးမိန်၏ နောက်တွင်....
 မည်ကဲ့သို့သော လျှို့ဝှက်ချက်များ ရှိနေပါသနည်း။
 ဓါကို သူ့သိချင်နေသည်။
 တွေး၍မရ....
 စဉ်းစား၍မရပေ။
 ဝါဟင်တွေ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် တွေ့ရပြန်သည်။
 ထိုတိုက်ဆိုင်မှုတွေသည် သူ့အဖို့ အံ့ဩစရာတွေလို ဖြစ်နေ
 သည်။

'အတေးတို့သည်...
 အရက်ဦးအလင်းရောက်သည်အထိ ဖြစ်လာသည်၊
 ရောင်ခြည်သည်...
 ပြတင်းပေါက်မှတစ်ဆင့် အခန်းထဲသို့ ဝင်ရောက်လာပြီ၊
 ကျိန်းစပ်လာသော မျက်လုံးတို့ကို သူ ပုတ်သပ်လိုက်သည်။
 သူ့အခန်းရှေ့တွင် လူရိပ်တစ်ခု၊
 ဝါကြောင့်...
 သူ ခုတင်ပေါ်ကထကိုက်ပြီး တံခါးသွားဖွင့်ပေးလိုက်
 သည်။
 'နှင်းဆီ'
 'နိုးလာပြီ အစ်ကို'
 သူ ရေအင်တုံနှင့် ချက်နှာသုတ်ပဝါ သူ့လာပေးသည်။
 မျက်နှာသစ်ရန် ဖြစ်သည်။
 [] သူ မျက်နှာသစ်လိုက်သည်။
 မနှက်ပိုင်းနေရောင်နှင့်အတူ နှင်းဆီဆိုမသာ မိန်းကလေး
 လှပနေသည်။
 'ဟေ့... အစ်ကို အပြင်ထွက်ရအောင်'

သူ့အသံကိုးတိုးဖြင့် ပြောသည်။
 'ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ'
 'အစီကိစ္စ ကျင်ပေလင်းကို မရောက်ဘူးသေးလို့ လည်စရာ
 သူ့အများကြီးရှိတယ်၊ လိုက်ပြမလို့ အစ်ကို'
 'ဖြစ်ပါ့မလား၊ တဘဦးရင် စိတ်ပူနေဦးမယ်'
 'နှင်းဆီ စာရေးမှာထားခဲ့မှာပဲ ၊ ရပါတယ် အစ်ကို'
 ချန်းယိ အနည်းငယ်စဉ်းစားလိုက်ပြီး...
 'ကောင်းတယ်၊ ဝါလဲ အခန်းထဲနေရတာ ပြီးစေ့လှပြီ၊
 ရောက်ဘူးသေးတဲ့ ကျင်ပေလင်းမြို့ကို လျှောက်လည်ရတာ
 ပါ'
 သူ့အဝတ်အစားသုံးပြီး နှင်းဆီနှင့်အတူထွက်ခဲ့ကြသည်။
 သူ့ထို့ လမ်းမပေါ်သို့ရောက်သောအခါ...
 'ကဲ...အပြင်တော့ရောက်လာပြီ၊ တို့ တယ်ကိုသွားကြမှာ
 ပါ'
 ခေါင်းတစ်ချက်ကုတ် စဉ်းစားလိုက်ပြီး...
 'တောင်ပေါ်ကို အရင်သွားမယ်၊ ဟိုမှာ နာမည်ကြီးတဲ့
 နဂါး တုရားကျောင်း ရှိတယ်၊ အဲဒီကနေ ဆက်သွားပြီး
 ကျောက်စရစ်တုံးလေးတွေ သွားကောက်မယ်လေ'
 နှင်းဆီ ဆယ်ငါးနှစ်သာသာရှိသေး၍ ကလေးစိတ်မတူနဲ့
 သေးပေ။

၁၃၂ ★ တက္ကသိုလ် နေ့ဘုန်းဦး

ချန်းယိသည် နှင်းဆီ၏စကားကြောင့် တစ်ယောက်တည်း ပြုံးနေမိသည်။

'ကောင်းပြီ...ညီမကရှေ့ကလမ်းပြ၊ အစ်ကိုက နောက်က လိုက်မယ်'

တောင်ဟုဆိုပေမယ့် တောင်ကုန်းလေး တစ်ခုသာ ဖြစ်သည်။

အမြင့်အတောင် တစ်ရာလောက်မြင့်ပြီး အကျယ် ဝါးမိုင်လောက်သာရှိသည်။

တောင်တစ်ခုလုံးသည် သစ်ပင်များ၊ ပန်းပင်များထူထပ်စွာ ပေါက်နေပေသည်။

ပူအိုက်သောရာသီဥတုတောင်...

ကျင်လေဝင်မြို့သူမြို့သားများကို တောင်ပေါ်သို့ အရိပ်လာခိုကြသောသူများဖြစ်ကြသည်။

နဂါးဘုန်းကြီးကျောင်းသည်လည်း တောင်ထိပ်တွင် ရှိသည်။

ဘုန်းကြီးကျောင်းဝင်းသည်...

ကြီးကျယ်ခမ်းနားထယ်ဝါး မရှိဘေဘဲလည်း လာရောက်ဖူးမျှော်သူဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များဖြင့် စည်ကားနေတတ်သည်။

ဘုန်းကြီးများကိုယ်တိုင်ချက်ထားသော သက်သတ်လွတ်ဆံပြတ်ဖြင့် လာရောက်ညွှတ်ခံသည်များအား ကျွေးမွေးလေ့ရှိသည်။

သက်သတ်လွတ်ဆံပြတ်သည်..

အထူး စီမံချက်ပြုတ်လောကြောင့် အလွန်ပင် ကောင်းသူသည်။

ချန်းယိတို့နှစ်ယောက်....

ဘောင်ပေါ်ကျောင်းသို့ ရောက်ချိန်သည် ဘုန်းကြီးဆယ်ပါးခန့် ကျမ်းစာများရွတ်ချိန်ဖြစ်သည်။

ကျောင်းနှင့် ကိုက်တစ်ရာခန့်အကွာတွင် ဘုန်းကြီးတစ်ပါး ခြေပေါ်တွင်ထိုင်၍ ပုတီးစိပ်နေပေသည်။

ချန်းယိနှင့်နှင်းဆီတို့အားမသိမသာအကဲခတ်လျက်ရှိသည်။ သူတို့နှစ်ယောက်သည်...

ဘုရားဖူးများအား ဆန်ပြုတ် ကျွေးနေသော နေရာသို့ ရောက်သွားကြသည်။

စားပွဲဆယ်ဝါးလုံးတွင် လူပြည့်အောင် ဘုရားဖူးများ ချားပြားလှသည်။

နှင်းဆီ ရှေ့ကသွားပြီး ချန်းယိ နောက်ကလိုက်လာသည်။ ကိုယ်ထူကိုယ်ထူစည်ရာသာ ဆန်ပြုတ်ကိုထည့်ပြီး ထိုင်ခုံအလတ်တစ်ခုကို လိုက်ရွာနေရသည်။

ချောင့်ကျကျ ရှေ့ရာတွင်...

ထိုင်ခုံနှစ်လုံး လွတ်နေသည်ကိုတွေ့၍ သူတို့နှစ်ယောက် စင်ထိုင်ပြီး ဆန်ပြုတ်သေစက်နေကြသည်။

ချန်းယိသည်...

အထူးအရသာရှိသောဆန်ပြုတ်ကို ကောင်းလွန်း၍ ခေါင်းမဖော်နိုင်အောင်ပင် သောက်နေမိသည်။

'ဟေ့ အစ်ကို၊ နဂါးဘုန်းကြီးကျောင်းက ဆန်ပြုတ် သောက်လို့ကောင်းရဲ့လား'

နှင်းဆီသည် ခေါင်းမဖော်နိုင်သောချန်းယိကို ပြုံးပြီး မေးလိုက်သည်။

ချန်းယိ ခေါင်းမော့လာပြီး....

'အရသာရှိလို့က်တာ'

သူ၏စကားများ ရပ်တန့်သွားသည်။

ကျွန်၏မျက်လုံးများ ရှေ့သို့ဝေးကြည့်နေသည်။

နှင်းဆီသည်....

ချန်းယိ၏ အပြုအမူ ထူးကဲသည်ဟုထင်မိသည်နှင့် ချန်းယိ ကြည့်တဲ့ဖက်ကို လိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

သူတို့နှင့်ကပ်လျက် စားမဲ့တွင်....

လူတစ်ယောက်ထိုင်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

ခားကို ခါးကြားတွင်ထိုးထားသည်။

လှလင်၏ဘေးတွင်....

အနက်ရောင်ပဝါကို မျက်နှာတွင်ဖုံးထားသောအမျိုးသမီးတစ်ယောက်....

သူမ၏ လက်တွင် ကြောင်တစ်ကောင်ကိုပိုက်၍ထားသည်။

သူ့ရှေ့မှလှလင်သည် ချူအင်းပင်ဖြစ်သည်။

ဟုန်စေကို တစ်ဖက်သတ်ကြိုက်နေသော ချူအင်းပင်၊

ချူအင်းသည်....

ထိုင်ရာမှထပြီး ချန်းယိကိုလေးစားသောအသံပြင်....

'ချန်းယိ ပြန်တွေ့ကြပြန်ပြီ'

ချန်းယိကလည်းပြန်၍ ဦးညွတ်လိုက်သည်။

'ဟုတ်ပါတယ်ကိုယ့်လူ၊ မြေကကျဉ်းပါ့ဘယ်'

ဇာပဝါဖြင့် မိန်းကလေးသည်....

ချန်းယိကိုတွေ့သောအခါ ချူအင်းအင်္ကျီခကိုဆွဲလိုက်ပြီး....

'လာ...စို့သွားကြတော့မယ်

အသံ ခပ်အုပ်အုပ်ဖြင့် ပြောလျက်သည်။

ချူအင်းက ချန်းယိကို မှီပြီးပြုံး၍....

'ဒီမှာချန်းယိ၊ ညနေ နဂါးဖက်တောင်က စောင့်နေမယ် မင်းလာရဲ့ပါ့မလား'

ချန်းယိက ဟားတိုက်ရှယ်မော့လိုက်ပြီး....

'ဟား...အား လာပါ့မယ်ဗျာ၊ စိတ်ချသွား'

လှသည်....

ဇာပဝါနက်နှင့် မိန်းကလေးဖက်လှည့်ပြီး....

'ခင်ဗျားလဲ အဲဒီကစောင့် ကျုပ်မေးစရာရှိတာလေးတွေ နှိုသေးလို့နော်'

ချန်းယိ စပျံပြုနှင့် ပြောလိုက်သည်။

ထိုအမျိုးသမီးသည်....

ချန်းယိ စူးဝေဟာတွင် တွေ့ခဲ့သော သူဖြစ်သည်။

ဦးလေးချန်းလီ၏ တတိယဇနီးဟုလည်း ပြောခဲ့သူလည်း ဖြစ်သည်။

ချန်းယိပြောသည်ကို သူမ အနည်းငယ်စဉ်းစားပြီး....

‘တောင်းပါပြီ ရှင်’

ချန်းယိသည် နှင်းဆီဖက်လှည့်၍....

‘ကဲ...တို့ဆွားကြစို့’

ဟု ပြောပြီး....

ခြေလမ်းသွက်သွက်ဖြင့် တောင်အောက်သို့ ဆင်းလာကြ သည်။

ထိုအချိန်တွင်....

တောင်ကုန်းပေါ်ရှိ သစ်ပင်ကြားတွင် ပုတီးစိပ်နေသော ဘုန်းကြီးသည် သူတို့ကိုကြည့်ပြီး ခေါင်းယမ်းလိုက်သည်။

ပြီးမှ....

ချန်းယိတို့နှစ်ယောက်တောင်အောက်သို့ဆင်းသွားလေသည်။

ချန်းယိတို့နှစ်ယောက်....

သမားတော်ကြီးအိမ်ရောက်တော့ နေမုန်းလွဲပြီ....

သမားတော်ကြီး စားပွဲတွင် ထိုင်နေသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်ကို ပြုံး၍ခရီးဦးကြိုပြုသည်။

‘ဝိမောင်နှမ တော်တော်ပင်ပန်းခဲ့ဘယ်နဲ့တူတယ်၊ အစ်ကိုကို အစုံလိုက်မို့ ခဲ့ရလား သမီး’

ဆေးဆရာသည်....

တိုးဆိုးညစ်ညစ်လေး မေးသည်။

‘အို...ဇေဇေ အစ်ကို ရောက်တာပေါ့၊ ဟုတ်တယ်နော် အစ်ကို’

ချန်းယိတက်သို့ လှည့်ပြီးမေးလိုက်သည်။

‘ဟုတ်ပါတယ် အဘ၊ ကျွန်တော် အဖို့တော့ ကျင်ဝေလင် မြို့ကလေးကို အမြဲသတိရနေမှာ ဘာ’

ချန်းယိ အဘိုးအိုကို ဦးညွတ်ပြီး ပြောပြနေသည်။

အဘိုးအို ပီတိဖြစ်ပြီး....

‘အေး...အေး စိတ်ချမ်းသာတယ်၊ ဒေသန္တရဗဟုသုတ ပြည့်စုံတယ်ဆိုရင် ဘာပီတိဖြစ်ပါသေး ကဲ...နားကြ နား ပြီးရင် ရေချိုး၊ ရေချိုးပြီးရင် ယမ်းစားဖို့ အာဟာရခိုင်ထား လိုက်မယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ ဘာ’

နဂါးပတ်တောင်....

ကျင်ဟောင်းမြို့၏အရှေ့ဖက်တွင် ရှိသည်။

မြို့ရိုးကို ပတ်၍သွားပါက...

မိုင်သုံးဆယ်လောက် သွားရသည်။

နဂါးပတ်တောင်၏ ပတ်လည်တွင်....

စိမ်းပြာရောင်များ လွှမ်းမိုးနေသောကြောင့် စိမ်းပြာ တောင်ဟုပင် သတင်းကြီးနေပေသည်။

‘ညီမလေး မလိုက်နဲ့တော့နော်၊ ဒီမြို့ရိုးနားကပြန်တော့
ချန်းယိ မိန်းကလေးကို ချော့ပြီးပြန်လွှတ်သည်။’

နှုတ်ခမ်းစူပြီး...

‘နှင်းဆီ မပြန်ချင်ဘူး အစ်ကိုချန်းယိ၊ နှင်းဆီအတွက် စိတ်
မပူပါနဲ့ နှင်းဆီသတ္တိရှိပါသည်’

ချန်းယိ တယ်လိုပြောပြော...

နှင်းဆီကတော့ နောက်က ပြေးလိုက်နေပေသည်။

မိန်းကလေးကို လမ်းစပျောက်အောင် သူလှည့်စားလိုက်
ပြီး...

သစ်ပင်တစ်ပင်ပေါ်တွင် ပုန်းနေလိုက်သည်။

အောက်တွင် နှင်းဆီတစ်ယောက်...

ဟိုရွာသည်ရှာလုမိရင်း မျက်နှာခလေးမဲနေသည်။

အပင်ပေါ်မှ သူ သနားဆွားသည်။

ချုံအကွယ်မှနေ၍ သူထွက်လာပြီး နှင်းဆီကို ပေ့လိုက်
သည်။

‘အမေ’

ရုတ်တရက် ထွက်လာသော....

သူ လက်ချောင်းကြီးများကြောင့် နှင်းဆီ လန့်ပြီး သူ
ရင်ခင်ထဲ ပါသွားလေသည်။

ချီခံထားရသော နှင်းဆီသည်...

‘အစ်ကိုချန်းယိ မကောင်းဘူး’

နှင်းဆီကို အောက်သို့ပြန်ချပေးလိုက်သည်။

‘ကျွန်မ အစ်ကို့ကိုလိုက်ရှာတာ ရင်တွေအခမ်းတုန်တာပဲ
အစ်ကိုချန်းယိ’

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ညီမလေးရဲ့’

‘သွား...သူများစိတ်ပူလို့ပေါ့ အစ်ကို’

ချန်းယိ စိတ်မတောင်းဖြစ်မိသည်။

မိမိကို....

စာဝန်တွေ တသိတတန်းကြီးနှင့်သူ့ကို မိန်းကလေးတစ်
ယောက်က ကူညီစောင့်ရှောက်နေသည်ကို မလိုချင်ပေ။

သို့ပေမယ့်လည်း....

ကူညီသူကို သစ်စိမ်းချိုး မချိုးသင့်ဟု မိမိ ခံယူထားသည်။

ချန်းယိအတွက် အချိန်တွေ သိပ်မရပေ။

ဖြစ်နိုင်လျှင်....

လည်စာဝန်တွေ အပြန်ဆုံးပြီးသွားချင်သည်။

တာဝန်တွေ့ပြီးဆုံးရင် မိမိဘဝတည်ဆောက်ဖို့ လုပ်ရမည် ဖြစ်သည်။

သုတို့ စောင့်ပေါ် သို့ရောက်သောအခါ...

အစိမ်းရောင်ဝတ်ထားသော လူကြီး (ခြောက်ယောက်နှင့် ရှားရောင်ဝတ်ထားသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်တို့က ဝိုင်း ရံထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

..မိန်းကလေးသည်...

ခားတစ်လက်ဖြင့် ထိုဝိုင်းရံထားသော လူ့ခြောက်ယောက် အား ရွံရှာသောမျက်လုံးများဖြင့် ကြည့်နေသည်။

သူမ၏အထိန်းတော် ရှာဆိုးဆိုးမိန်းမကြီးသည် သူ့ရှေ့ ကနေ၍ သူမအား အကာအကွယ်ပေးနေသည်။

ထိုအရာကို....

အခဝေးမှနေ၍ ချန်းယီတွေ့လိုက်ရသောကြောင့် သူတို့နား သို့ အမြန်ဆုံးရောက်အောင် သွားရသည်။

မိန်းကလေးသည်....

ချန်းယီအားတွေ့လိုက်ရသောအခါ သူမအဖို့ အားတက် စရာတစ်ခုလို သဘောထားပြီး ချန်းယီကို အားကိုးသော မျက်လုံးဖြင့် တစ်ချက်ကြည့်လိုက်သည်။

နှင်းဆီ ထိုအဖြစ်ကိုမြင်သောအခါ ရွံမုန်းမိသည်....

ယောက်ျား ခြောက်ယောက်က....

မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို သည်အထိ ဤသို့ဝန်းရံအနိုင် ကျင့်နေသည်ကို မလိုလားဘဲ စိတ်လည်းမထိန်းနိုင်တော့ဘဲ....

'ဟေ့လူတွေ...အားလုံးဖယ်ပေးပါ'

ဟု ချန်းယီမျက်နှာကို တစ်ချက်ငဲ့ပြီး ဟောကံလိုက်သည်။ ထိုဝိုင်းထားသောလူများထံမှ တစ်ယောက်သောသူ ထွက်လာသည်။

သူတို့ကိုကြည့်ပြီး....

'မင်းတို့ ဘယ်သူတွေလဲ... ကျုပ်တို့ကို လာမနှောင့်ယှက်ရင် တောင်းမယ်'

ဟု ပြန်လည်ဟောကံလိုက်လေသည်။

ချန်းယီသည် မိန်းကလေးအား ပြုံးပြပြီး....

'ကဲ...ညီမတို့ပြန်တော့၊ ဒီလူတွေကို အစ်ကိုရှင်းထားလိုက် မယ်'

ချန်းယီစကားကြောင့်....

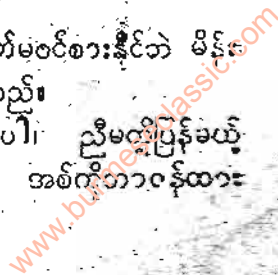
ရှေ့မှလှလင်သည် မခန့်လေးစားဖြင့်....

'မင်းကသေချင်လို့ ထိုကိစ္စကို ဝင်ရှုပ်တာလား'

ချန်းယီသည်....

ထိုလှလင်ပြောသောစကားအား စိတ်မဝင်စားနိုင်ဘဲ မိန်းကလေးတွေကို ပြန်ဖို့ရန်တိုက်တွန်းနေသည်။

'ကဲ...အစ်ကိုပြောတာ နားထောင်ပါ။ ညီမတို့ပြန်မယ့် စစ်မီးသာ ပြန်ကြပါ။ ဒီတခုဝန်ဟာ အစ်ကိုဘာဝန်ထား လိုက်'

ထိုလူလင်သည်...

သည်းမခံနိုင်တော့ဘဲ ချန်းယီကို ဓားဖြင့်ခင်ခတ်တော့
သည်။

ရုတ်တရက်မို့...

ချန်းယီတိမ်းရှောင်ပြီး ခါးမှခါးကိုဆွဲထုတ်ပြီး ခုခံရသည်။
'မင်းဘယ်သူလဲ'

ချန်းယီ မေးလိုက်သည်။

'ဝါယင်'

ချန်းယီ ထိုနှာမည်ကိုကြားသည်နှင့် အံ့ဩသွားသည်။

'မင်းနှာမည် ဝါယင်ဟုတ်လား'

လူလင်သည်...

သူ့ကိုစင်ရောက်ပိုင်းပြန်သည်။

'ဟုတ်အယ်ကွ'

ချန်းယီ မျက်မှောက်ကုတ်သွားရသည်။

သူ့တို့ကြုံခဲ့ရသော ဝါယင်သုံးယောက်ဖြစ်ခဲ့ပြီး ခုတစ်ခါ
ဝါယင်တစ်ယောက်နှင့်ဆို လေးယောက်ဖြစ်နေပေပြီ။

ဝါယင်ပေါင်းများစွာ ရှိနေပြီလား ချန်းယီခွဲတူးမိသည်။
လူငယ်သိုင်းကွက်များကို...

ရွှေ့လျားကာကွယ်ရင်း အတူးတွေ သူ့ခေါင်းထဲဝင်လာ
သည်။

ဝါယင်ဆိုသောသူ၏ ဓားရေးမှာ မဆိုးလှကြောင်း သူ
သိသည်။

သတိဖြင့် ပြန်လည်တိုက်ခိုက်ခံရသည်။

တိုက်ခိုက်ရင်း သူသည် စိတ်မရှည်တော့ဘဲ....

'မင်းတို့ဆီမှာ ဝါယင်ဘယ်နှစ်ယောက်ရှိလဲ'

'ဆယ်ယောက်'

ချန်းယီ ပို၍အံ့ဩသွားသည်။

ဘာကြောင့် ဝါယင်ဆိုသောလူလင်တွေ သည်လောက်များ

ပြားနေရတာလဲ။

သူ့ခေါင်းထဲ အတူးမြင်များ ရှုပ်ထွေးသွက် ရှိနေချေ

ပထမပိုင်းပြီး၏။

ဒုတိယပိုင်းကို ဆက်လက်ဖတ်ရှုပါရန်

တက္ကသိုလ် နေဘုန်းဦး

ထွန်ထောင် ဆွမ်း

ဒုတိယပိုင်း

ဆယ်ဦးအဖွဲ့ နဂါးနက်ဂိုဏ်း

ဝါယင် ဆယ်ပေးခက်၊
 သူတို့အားလုံးသည် အထက်နှစ်ဆယ် ဝန်းကျင်ရှိ လူငယ်
 များသာဖြစ်ကြသည်။
 ထိုမျှမက...
 သူတို့တိုက်ခိုက်သော သိုင်းကွက်များသည်လည်း ထပ်တူ
 အပ်မျှဖြစ်နေသည်။
 သူတို့...
 တစ်ဖွဲ့တည်း၊ တစ်ဂိုဏ်းတည်းမှ မွေးထုတ်ပေးလိုက်သော
 လူငယ်များဖြစ်သည်။

၁၄၈ ★ တက္ကသိုလ် နေ့ဘုန်းဦး

သူတို့ကို....

မည်သည့်ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် သင်ပေးပြီး ဖွဲ့စည်းထားသော အဖွဲ့ဖြစ်သည်။

ချန်းယိ သူတို့နှင့် ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်ရင်း စဉ်းစားနေမိသည်။

ထိုစဉ် နောက်မှ အသံတစ်သံ၊

ဟေ့ အားလုံး ရပ်လိုက်

ဩဇာ အာဏာပြည့်ဝသော အသံဖြစ်သောကြောင့် အားလုံး ရပ်လိုက်ရသည်။

သူတို့တိုက်ခိုက်နေသော လူငယ်များလည်း ရပ်လိုက်ကြသည်။

ချန်းယိ နောက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ....

အသက်ကြောက်ဆယ်ခန့်ရှိသော အဘိုးအို သုံးယောက် ထောင်ဂဗူပေါ်တွင် ရပ်နေသည်။

အဘိုးအိုတို့၏ တေးတွင်း....

ကြောင်ဖိုက်ထားသော မိန်းကလေး၊ နောက်တစ်ယောက် ချူအင်း၊

သူတို့..

မည်သည့်အချိန်တွင် ရောက်ရှိလာကြောင်းပင် မသိလိုက်၍ မိမိ ဝါယင်တို့နှင့် တိုက်ခိုက်ရသည်မှာ မည်မျှ အာရုံထားနေရသည်ကို သတိထားမိသည်။

ဝါယင်တို့လူစုလည်း တစ်ဖက်သို့ စုပြီး ရပ်နေကြသည်။

ချန်းယိသည် အဘိုးအိုသုံးယောက်ကို ဦးညွှတ်လိုက်ပြီး....

ဦးတို့က ဘယ်ကပါလိမ့်

အဘိုးအိုသုံးယောက်ထဲမှ တစ်ယောက်က...

မင်းက စေ့ဆန်းရွာက ဟုတ်သလား

ချန်းယိ ခေါင်းညှိတ်ပြလိုက်သည်။

မင်း ကျင့်ဝေလင်မြို့ကို ဘာဇာလုပ်တာလဲ

ကျွန်တော် ဦးလေးနဲ့အဖေတို့ အသတ်ခံရလို့ လာစမ်းရင်း ရောက်နေတာဦးလေး

အဘိုးအိုသည် အနည်းငယ်မျက်မှောင်ကုတ်သွား၏။

မင်းက ဘလဲ စားချေဖို့ တာဝန်ယူထားတာလား

မဟုတ်ပါဘူးခင်ဗျာ၊ အမှုမှန်ပေါ်ရင် ကျေနပ်ပါပြီ။

ကလဲ စားချေဖို့ကိစ္စကတော့ သမီးဖြစ်သူစုလင်က တာဝန်ယူပါလိမ့်မယ်

အဘိုးအိုတစ်ယောက်က ကြားဖြတ်၍....

မင်း ငါ့ကိုသိသလား

ချန်းယိ ခေါင်းခါပြလိုက်သည်။

အဖိန့်န့်မှ သိရမှာပါ ဦးလေး

ခါဆို မင်း စုဂိုဏ်းဆိုတာရော ကြားဖူးလား

ထိုနာမည်ကြီးကြားလိုက်သည်နှင့် ချန်းယိ သွေးကြောစိန် တချစ်သွားသည်။

သူ့ဘိုးဘိုး ပြောပြထားတာတွေ အားလုံး သတိရလာ သည်။

ဒါကိုစိတ်ထိန်းပြီး.....

'ကြားဖူးပါတယ်၊ အခုတော့ အဲဒီဂိုဏ်း မရှိတော့ပါဘူး' ချန်းယိ၏စကားမဆုံးမီ.....

'မင်းပါးစပ် ပိတ်ထားစမ်း'

အဘိုးအိုတစ်ယောက်က သူ့ကိုပောက်လိုက်သည်။

'သူ၏ခြေလှမ်းများသည် ချန်းယိ၏သို့ တစ်လှမ်းချင်း တိုး လာသည်။

'မင်းတို့စေ့ထန်းရွာကလူတွေ တို့ကိုခုက္ခပေးတာများလွန်း နေပြီ၊ ဒီတစ်ခါတို့အလှည့်ပဲ'

သူ၏စကားမဆုံးမီ အဘွားအိုတစ်ယောက် ရောက်လာ ပြီး.....

'ဘန်မင် မင်းလွန်ပြီထင်တယ်၊ ပြန်လာခဲ့'

ချန်းယိကိုကြမ်းမောင်းပြီး စကားပြောလာနေသော သူ သည်.....

ဤစကားကြားသည်နှင့် နောက်သို့ပြန်လှည့်ပြီး အဘွားအို အား အရိုအသေပြုလိုက်သည်။

'ဟုတ်ကဲ့...ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး၊ အမိန့်အစဉ်ပါပဲ'

ကျွန်တို့အဘိုးအိုသည် အရိုအသေ ပြုကြသည်။

ချူအင်းနှင့် စုစီတို့သည် အရိုအသေပြုကြသည်။

စူးတုပ်၍ ဦးချနေလေသည်။

ချန်းယိလှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ....

မြက်ပင်များအကြားတွင် အဘွားအိုတစ်ယောက်ရပ်လျက် နှိသည်။

သူ၏အနီးတွင်.....

ဆံပင်များ ပန်းပေါက်ကျနေသော မိန်းကလေး တစ် ယောက် ပါလာ၏။

အဘွားအိုနှင့် မိန်းကလေးသည် ချန်းယိအနားသို့တပြည်း ပြည်း တိုးကပ်လာသည်။

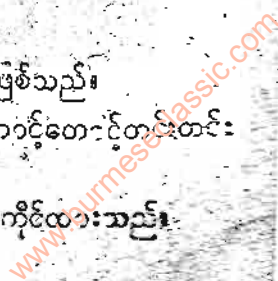
ချန်းယိ သူတို့ကို မျက်တောင် မခတ်ဘဲ ကြည့်နေလေ သည်။

အဘွားအိုကား.....

နဂါးနက်ဂိုဏ်း၏ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးပင်ဖြစ်သည်။

အသက်ကြီးနေပြီဖြစ်သော်လည်း တောင်တောင်တင်းတင်း နှင့် ဖြစ်သည်။

သူ၏သက်၌ တောင်ဝှေးတစ်ချောင်းကိုင်ထားသည်။

တောင်စုးထိပ်တွင်....

ဒဂုးတစ်ကောင် အမောက်ထေခင်နေသော အရုပ်တစ်
ပါနို့သည်။

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးသည်....

မျက်နှာတွင် သွေးရောင်ပင် မမြှင့်တော့ဘဲ ပြုပပ်ဖြူရောင်
ဖြစ်နေပေပြီ။

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးထံရောက်နေသောမျက်လုံးကို....

မိန်းကလေးထံသို့ လွဲလိုက်သောအခါ သူ့ ရင်ခွန်သံပင်
နည်းနည်းမြန်လှလိုပင်ဖြစ်သည်။

မိန်းကလေးသည်....

မျက်နှာသွယ်သွယ်မျက်ခုံးမည်းမည်း၊ နှာတံဖြောင့်ဖြောင့်
မျက်လုံးများ ဝမ်းလက်နေကာ အလွန်လှပ ကျက်သရေ ရှိ
သည်။

နီစွေးသောနှုတ်ခမ်းလှပကို....

မသိမသာ ဟလိုက်သောအခါ ပုလဲသွယ်လေးများ စီထား
သည်ပမာ လှပသောသွားတန်းကလေးများ ပေါ်လွင်နေပေ
သည်။

သူမ၏ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်မှာလည်း အဖုအတစ် အပို
အမောက် အချိုင့်အဝှမ်းတို့သည် သူ့ နေရာနှင့်သူ စီစဉ်တကျ
ထူဆစ်ထားသော ကျောက်ဆစ်ရုပ်လို ချောမောလှပ ရှုမငြီး
လှပေသည်။

ချန်းယိသည်....

မိန်းကလေးအား မြင်လိုက်သည်နှင့် သူ့ မျက်လုံးအစုံသည်
ညှို့ ဇာတ်အမိခံထားရသကဲ့သို့ အခြားတစ်နေရာသို့ လွဲပြောင်း
မရဖြစ်နေသည်။ ချန်းယိ ပါးစပ်အဟောင်းသားနှင့် ဝေး၍
ကြည့်နေမိတော့သည်။

သူ့ ဘေးမှ လူများကို တဒဂ်အတွင်း မေ့လျော့၍နေ
တော့သည်။

ချန်းယိသည်....

မလှပီမဟုတ် ကြက်သေ့ သေလျက်၊ ထိုအချိန်ထိ သူ တစ်
ယောက်တည်း။

လှပသော မိန်းကလေးဆီမှာသာ သူ့ မျက်လုံးများ
ယင်ယင်နှင့် သူ့ အထိန်းတော်ကြီးမှာ ပရုံးချင်းယှဉ်လျက်
ရပ်နေကြသည်။

သူတို့၏မျက်လုံးများသည်....

ဒဂုးနက်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး၏ အမိန့်ကို စောင့်နေကြသော
သူတို့ဖြစ်နေကြသည်။

ချန်းယိ

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး၏အသံဖြစ်သည်။
ချန်းယိ အခုမှ သူ့ နာမည်ကြား၍ သတိ ပြန်သင့်လှသ
သည်။

၁၅၄ ★ ထက္ကသိုက် နေဘုန်းဦး

မျက်နှာတွင် ရှက်သွေးပြာလာသည်၊
 ချောမောလှပသော မိန်းကလေးပေါင်းများစွာ သူ့တို့
 ဖူးသည်။
 ထည်မိန်းကလေးလောက် သူ့ကိုအာရုံဖမ်းစားနိုင်သောသူ
 မတွေ့ဖူးသေးပေ။
 သူ့ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး၏အသံကြောင့်....
 'ခိုကိုသာပါဦး'
 'ဘာဖြစ်လို့ လာရမှာလဲ'
 နှင်းဆီ ချန်းယိ၏ လက်ခမာပိုးကိုဆွဲပြီး ပြောလိုက်သည်။
 'မင်းကိုခေါ်တာ မဟုတ်ဘူး'
 နှင်းဆီ ရှက်သွားသည်။
 ရုတ်တရက် ပြောင်းသွားပြီး....
 'တူ့ကိုခေါ်လဲ အတူတူပါပဲ'
 အဘွားကြီး ပြုံးသည်။
 ပြီးနောက်....
 'ကျုပ်က မင်းတို့ထက် အသက်ကြီးတော့ စကားပြော
 စရာရှိတာ ကျုပ်ကသာရမလား၊ မင်းတို့က လာရမလား၊
 စည်းစားကြည့်ပါဦး'

ချန်းယိသည် ညီအရွယ်နှင့်ဆီကို....
 'ကို သွားသင်တယ်'
 ဤသို့ပြောပြီး ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးဆီ လျှောက်နေသည်။
 နှင်းဆီလည်း မတတ်နိုင်စေဘဲ ချန်းယိနောက် လိုက်
 သွားရပေသည်။
 'သွားပါနဲ့ သူတို့တစ်ခုချုပ်ကြည့်မယ်နဲ့တူတယ်'
 ယခင်က စိုးရိမ်ကြီးစွာ သတိလှမ်းဝေးလိုက်သည်။
 အဘွားအိုသည် ပြုံးပြီး....
 'မိန်းကလေး... မစိုးရိမ်ပါနဲ့လေ'
 ယင်ယင် ရှက်ပြီး မျက်နှာနီမြန်းသွားလေသည်။
 ချန်းယိ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး၏ လက်တစ်ကမ်းအကွာတွင် ရပ်
 လိုက်သည်။
 'ဂိုဏ်းချုပ် ဘာပြောစရာရှိလို့လဲ'
 'မင်းဘားဘား ခနကောင်ရွဲလား'
 'ဟတ်ကဲ'
 'မင်းအဖေနဲ့ အဖေကော'
 'ဟတ်ကဲ'
 နဂါးနက်ဂိုဏ်းချုပ်အဘွားအိုသည် ပြုံးပြီး....
 'မင်းတို့မိသားစုတွေဟာ ဖွဲ့ထန်းရွာလေးထဲမှာပဲ ဇာတ်
 မြုပ်နေကြတော့တာပဲ၊ ကျုပ် မင်းတို့ရွာကို အလည်လာနှင့်
 ခုမထင် မအားလို့ မရောက်ခဲ့ဘူး၊ နောက်.... မင်းတို့ မိသားစု
 အထင်အမြင်လွဲမှားမှားလဲ စိုးလို့ပေါ့လေ'

ချန်းယိ ရိုဏ်းချုပ်ကြီးကို နားမလည်တော့ပေ။

ပြစ်နေတဲ့ကိစ္စကိုမရှင်းဘဲ....

မဆိုင်တာတွေ လာမေးနေပြန်သည်။

ချန်းယိလည်း စကားလမ်းကြောင်းလွဲရပြန်သည်။

ကျွန်တော်မေးစရာတစ်ခုရှိတယ် ရိုဏ်းချုပ်ကြီး၊ မေးခွင့်ပြုနိုင်မလား။

ရိုဏ်းချုပ်ကြီးသည် ပြုံးပြီး....

‘မေးပါ၊ မေးခွင့်ပြုပါတယ်’

‘စူးသခင်တို့ဇနီးမောင်နှံအသတ်ခံရတယ်ဆိုတာ ရိုဏ်းချုပ်ကြီး သိပါသလား’

အဘွားအိုသည် ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး....

‘သိသားပဲ၊ အဲဒါ ဘာဖြစ်လဲ’

‘စူးသခင်ရှသမီးဟာ ရိုဏ်းချုပ်ကြီးသမီး ဆိုတာရော၊

ဟုတ်တယ်၊ သူက တို့ရိုဏ်းကို သစ္စာဖောက်သွားတဲ့သူ၊

ဒီရော့ သူ့ကိုစိတ်နာတယ်၊ သူ့အကြောင်း မကြားချင်ပေမယ့် ကြားခဲ့ရတယ်၊ မင်းအဖေနဲ့ဟာဟင်တို့ဟာလဲ တို့ရိုဏ်းကို

သစ္စာဖောက်ခဲ့ကြတာပဲ၊ ဒီအတွက်လဲ ကျုပ်တို့ရိုဏ်း နာမည်ပျက်ခဲ့တယ်’

ချန်းယိသည် တစ်ချက်မဲ့ပြီး....

‘ဒါတွေဟာ သူတို့တွေနဲ့ နှစ်ဦးကိစ္စပေါ်လာတာတွေပါ၊ နှလုံးသားအပြစ်ရတဲ့ကိစ္စရောပါ၊ ဒါကို ကျွန်တော် မဆုံးဖြတ်ချင်သွား’

ချန်းယိ....

ရိုဏ်းချုပ်ဘေးကရပ်နေသော မိန်းကလေးကို ကြည့်ပြီး ပြာလိုက်သည်။

မိန်းကလေးမှာ....

ပထမဦးဆုံးအကြိမ် ရှက်သွေးဖြာသွားသည်။

‘ဒါပေမယ့်....’

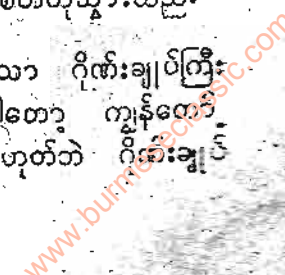
ချန်းယိ စကားကိုဆက်ပြီး....

စူးသခင်တို့လင်မယား သတ်ခံရတာ နဂါးနက်ရိုဏ်းက သူပဲကြံသတ်တယ်လို့ သတင်းဖြစ်နေတာကို ရိုဏ်းချုပ်အနေနဲ့ တယ်လုံထင်ပါသလဲ’

‘ဒါဟာ ထင်စရာဖြစ်နေတာပေါ့၊ မဆန်းဘူးလေ သူတို့ဟာ ရိုဏ်းကိုသစ္စာဖောက်ပြီး စွန့်ခွာသွားတာ သူတို့နှစ်ယောက် တကယ်လဲ သစ္စာဖောက်တို့သွားရာလမ်း သေဆုံးတယ်’

ချန်းယိအဘွားအို၏စကားကြောင့် စိတ်တိုသွားသည်။

‘ရိုဏ်းချုပ်ကြီး ခင်ဗျား စုဝေသင်သာ ရိုဏ်းချုပ်ကြီး၏သမီးဖြစ်လို့ ရိုဏ်းအဖွဲ့ဝင်မို့ ထားပါတော့ ကျွန်တော်ဦးရီးတော်ကတော့ နဂါးနက်ရိုဏ်းကမဟုတ်ဘဲ ရိုဏ်းချုပ်ကြီးက ပြစ်ဒဏ် ဘာဖြစ်လို့ပေးတာလဲ’

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး၏မျက်နှာ မဲပြိုးနောက်.....

ချန်းယိဟာ နဂါးနက်ဂိုဏ်းက မဟုတ်ပေမယ့် နဂါးနက်
ဂိုဏ်းရဲ့ လက်ယာရံကို များယောင်းသွေးဆောင် ခေါ် သွား
ထားကြောင်း သူ့လဲ သေသင့်ပါတယ်'

ချန်းယိ ပို၍ပို၍ ဒေါက်သထွက်လာပြီး....

'ဒီမှာဂိုဏ်းချုပ်ကြီး၊ ကျုပ်ဦးရီးတော်ကိုသတ်တာ ဘယ်
သုလဲ ဖေမိန်းကလေးလား'

အဘွားအို မဖြေမီ....

သူ့ တေးနားမှ မိန်းကလေးကဝင်ပြီး....

'ဟိတ်...မင်းတို့က တရားခံသတ်မှတ်တဲ့သူဟာ တို့ဆီမှာ
တော့ သူရဲကောင်းပဲလေ'

သူ့မ၏စကားသံကြောင့် ချန်းယိအံ့ဩသွားသည်။

ဒီလို အလွန်ချော့မော့လှပသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်
၏နုတ်မှ....

ရင့်သီး ကြမ်းတမ်းရှက်စက်သောစကားများ ထွက်ပေါ်
လာသည့်ကို သူ့နားပင် သူ့မယုံနိုင်အောင်ဖြစ်လာသည်။

နတ်မိမယ်က....

စုန်းမတစ်ယောက်လို ဖြစ်နေသည်။

ချန်းယိ ထိုမိန်းကလေးကို အတန်ကြာစိုက်ကြည့်ပြီး....

'မိန်းကလေးက'

'စုဝေယန်ပါ သခင်မလေး စုဝေယန်ပါ'

ချန်းယိစကားမဆုံးမီ မိန်းကလေး ပြောလိုက်သည်။

ထိုစကားကိုကြားသောအခါ ချန်းယိ ပို၍တုန်လှုပ်သွား
သည်။

သူသည် အဖေတို့ဦးလေးတို့အတိုင်း ဖြစ်ဖို့အလှည့် ဖန်လာ
ဦးလေး

ဒါဟာ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး၏အရိုက်အရာ ဆက်ခံမည့်သူ ဖြစ်
ရမည်။

ဒီလို လက်ယာရံအဖြစ်....

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက မြောက်စားထားခြင်းသည် သူ့မ၏
သိုင်းပညာ အခြေအနေကလည်း အဆင့်အတန်းမြင်ရတော့
မည်။

သိုင်းလောကကို ချုပ်ကိုင်ဖို့ ဒုတိယလူသည် သူ့ ရှေ့တွင်
ရောက်နေပေပြီ။

ဒီလိုချော့မော့လှပတဲ့ မိန်းကလေးများကို...

သိုင်းလောက၏ အဓိပတိပေးဖို့သည် ဂိုဏ်းချုပ်နှင့်လာစပ်
နိုင်သည်။

သူ့မ၏အရည်အချင်း စုဝေယန်၏အရည်အချင်းကြောင့်....

ချန်းယိဆိုသော လူလင်တစ်ယောက်ကို ရှေ့လူတို့နည်းတူ
အဖြစ်ကလေး ဒဏ္ဍာလေးတစ်ပုဒ် ဖြစ်ရတော့မည်။

ချန်းယိ မြင်မြင်ခြင်း သခင်မလေး ကို စွဲမိသည်။

'ဘုရားလဲ ချန်းယိ၊ သခင်မလေးစုဝေယန်က သိမိလှနေ
လို့လား'

၁၆၀ ★ တက္ကသိုလ် နေ့ဘုန်းဦး

ချန်းယိသည်....

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး၏အမေးကို စုဝေယန်ဆီမှ မျက်လုံးမခွာပဲ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

ပါးစပ်မှလည်း....

‘ဟာ...ဟုတ်...ကုတ် သိပ်လှတာပါ’

အမှတ်မထင် ပြောလိုက်သည်....

ဒါကို နှင်းဆီနှင့် ယင်ယင် ကြားလိုက်သည်။

‘ဟင်း...သုကာ လှတယ်ဆိုတာ ဒီက အိပ်နေသလောက်ပဲ ရှိတာ’

ခနဲ၍ အသံထွက်အောင် ပြောလိုက်သည်။

ယင်ယင်က....

‘သူတို့ခို မရှက်တမ်း လှသလားလို့ မေးမှမေးရက်တယ်’ ပြောလိုက်သည်။

ဒါကို သခင်မလေး ကြားလိုက်သည်။

လူဆို လူကို....

လူရှေ့ သူရှေ့တွင် ပြောနေသော မိန်းကလေးအပေါ် ချက်လည်းရှက် ခေါ်သလည်း ထွက်သွားသည်။

သူတို့ ဆူညံဆူညံ ပြောနေသော စကားသံများကြောင့် ချန်းယိ သတိပြန်ဝင်လာပြီး သခင်မလေးကို အချိအသေပြု လိုက်သည်။

‘သခင်မလေးကို စကားတစ်ခွန်းပြောပါရစေ’

သခင်မလေးသည်....

မျက်နှာထားခပ်တင်းတင်းဖြင့် မေးခွန်းနှစ်ခုနဲ့ ဆင့်မေး ခြင်းကို ခြောက်သွေ့သည်။

‘ကာလဲ... လူ့သတ်တရားခံဖမ်းပြီး ကလဲ... စား ချေချင်လို့ ဟား’

ချန်းယိ....

ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်မောလိုက်သည်။

‘မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော် တရားခံ ဖော်ထုတ်ပေးရုံပါ။ ဒါကြောင့် ဘယ်သူ့ဘယ်ဝါ သတ်တယ်ဆိုတာရယ်၊ ဘယ်နှစ် ယောက် သတ်တယ်ဆိုတာရယ် သခင်မလေးသိရင် ပြောပြပါ ဟား’

သခင်မလေး သူ့ကို နှာခေါင်းဘစ်ချက် ရှုံ့ပြပြီး....

‘အဖယ်...ရှင်တို့သိခင်ဘဲကိစ္စ အတော်များနေပြီပဲ။ ကျွန်မ တ မပြောရင်ခင်ကာ ရှင်ဘာလုပ်ဦးမှာလဲ’

ချန်းယိပြုံးပြီး....

‘သခင်မလေးမပြောလဲ ရပါတယ်။ ဒီအမှုနဲ့ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော် အဖေနဲ့ အဘွား အတော် စိတ်ထိခိုက်နေတယ်။’

၁၆၂ ★ တက္ကသိုလ်နေ့တန်းဦး

ခေါင်းလဲဖြစ်နေကြတယ်၊ ဒါကြောင့် လူ့စုခွဲပြီး တရားခံကို ရွာနေကြတယ်....

‘ခလောက်ဆို ကျွန်တော်အဖေ ကျင်ဝေလင်မြို့ထဲရောက် နေပြီနဲ့တူပါတယ်၊ သူဟာ သူ့နည်းသူ့ဟန်နဲ့စုံစမ်းရင် ဒီအမှု ဟာ မကြာခင်ပေါ်လာမှာပါ’

ချန်းယိ မုသားသုံးလိုက်သော စကားများကြောင့် မျက်နှာ မချိုမချင် ဖြစ်နေသည်။

ဒါပေမယ့်....

အားလုံးက သူ့အတည်ပြောလိုက်သဖြင့် ယုံကြည်သွား သည်။

တစ်ချိန်လုံး အခြေအနေစောင့်ကြည့်နေသော ဝါယင်ဆို သည့် တပည့်များအား....

‘တိုဒီမှာရှိလဲ အကျိုးမရှိဘူး၊ သွားမယ်’

တိုးတိုးပြောပြီး ဤနေရာမှ ထွက်ခွာသွားကြသည်။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင်....

ယင်ယင်တို့အထိန်းတော်ကြီးသည် အကျီစဆွဲပြီး....

‘သွားကြစို့ သခင်မလေး’

ယင်ယင်ကတော့ ဤသို့မဟုတ်ပေ။

ခေါင်းခါပြုပြီး....

ကျွန်တော်ဆွေမျိုး ★ ၁၆၃

‘ဟင့်အင်း....ကျုပ်တို့ ခဏစောင့်ကြည့်ဦးမယ်’

နဂါးနက်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးသည် ပြုံးပြီ....

‘ချန်းယိ....နင်လိမ့်ပြောတတ်တဲ့ပညာ မဆိုးဘူး’

ချန်းယိ မထေမဲ့မြင်ပြုံးပြီ....

‘ကျွန်တော် အမှန်တကယ်ပြောတာပါ၊ ခင်ဗျားတို့ မယုံ နိုင်လဲနော်’

နှင်းဆီက စကားဖြတ်၍....

‘ဦးလေး ချန်ရှင်း လာမယ်ဆိုတာနဲ့ လန့်သွားလိုက်တာ ပါပဲ’

ဟဲ့ဝင်ရောက်ပြောလိုက်သည်။

‘ချန်ရှင်းလဲလူပါပဲ၊ လူလူချင်း ဘာမှကြောက်စရာမရှိပါ ဘူး’

စုဝေယန်မထိလေးစားအသံဖြင့်ပြောလိုက်သည်ကို ချန်းယိ ဆုံးတွန့်ပြုပြီး....

‘ကျွန်တော်လဲ ကျွန်တော်အဖေကို နတ်လို့ မပြောမိပါ ဘူး’

စုဝေယန် စိတ်တိုပြီး....

‘မင်းက စကားနိုင်လှနေတာလား’

‘မူလိတ်လို့ သခင်မလေးကို တရားခံဘယ်သူလဲ မေးနေ တာပေါ့’

ချန်းယိ ပြောလိုက်သည်။

‘မင်းစိတ်ထဲ တရားခံဟာ စုစီလို့ထင်နေတာလား?’

‘ဒါဖြင့် လူ့ မဟုတ်ဘူးပေါ့’

‘မဟုတ်ဘူး၊ လူသတ်တရားခံက ဟွာဟင်?’

ချန်းယိ ရိပြလိုက်ပြီး....

‘ဟွာဟင်ဟုတ်လား၊ ဟားဟား ဟွာဟင် လူ့ ပြည်မှာ မရှိတော့ဘူးဗျ’

‘ဒါတော့ ရှင်ယုံချင်မှယုံပေါ့?’

ချန်းယိသည်....

စုဝေယန် တည်တည်နှင့်ပြောသောကြောင့် အနည်းငယ် တော့ဝေသွားပြီး....

‘ဟုတ်တယ်.... ကျွန်တော် ယုံတယ်ထား၊ ဒါဆို လူသတ် တရားခံဘယ်သူလဲ’

စုဝေယန်သည် သူ့ကို အေးစက်စက်ဖြင့်ကြည့်လိုက်ပြီး....

‘မင်းကိုမင်း သိပ်အထင်ကြီးနေတယ်မဟုတ်လား၊ ကိုယ့် ဘာသာကိုယ် စုံစမ်းပေါ့’

ချန်းယိ မိုပြီးပြုံးပြီး....

‘ဟုတ်ပါပြီ၊ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် တရားခံ ပေါ်အောင် စုံစမ်းမယ်’

ချန်းယိ စိတ်ဆိုးသွားပြီး လှည့်တက်သွားခဲ့သည်။

‘ကဲ.... မိန်းကလေး၊ တို့သွားကြစို့’

နှင်းဆီနှင့် ယင်ယင်တို့ကို တစ်ချက် မျက်ရိပ်ပြလိုက်ပြီး ခြေလှမ်းကျကျဖြင့် လျှောက်လာခဲ့သည်။

‘ဟေ့ ရုပ်လိုက်’

သူ့လျှောက်နေသောရှေ့တွင် စုဝေယန် ကျသာပြီး မတ်တတ်ရင်လိုက်သည်။

သခင်မလေး၏ကိုယ်ဖော့ပညာသည် မိမိထင်တာထက်ပင် တော်နေကြောင်း သူ့သိလိုက်သည်။

ပညာကို အံ့လည်း အံ့ဩမိပါသည်။

ဒါပေမယ့်....

ဟန်အမူအရာကောင်းသောချန်းယိသည် မသိချင်ယောဝ် ဆောင်လိုက်သည်။

ဒီလိုအခြေအနေမျိုးတင်....

သူ ဒီလိုပဲကျင့်ရမည်ကို သူ့ အလိုလိုသိနေသည်။

ဣန္ဒြေမပျက်ပြီးလိုက်ပြီး....

‘သခင်မလေး၊ ဘာပြောစရာရှိလို့လဲ’

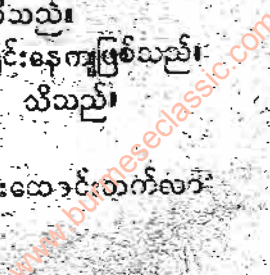
သူ တန်ဆောင်ပြီးပြောနေမှန်း မေ့စုသိသည်။

ဒီလိုအခြေအနေမျိုးမှာ စုဝေယန် ဖြေရှင်းနေကျဖြစ်သည်။

သူ တစ်ခက်ခက် ဟန်လှုပ်နေမှန်း သိသည်။

ဒါကြောင့်လည်း ...

မျက်လုံးထဲတွင် ဒေါသအနိုး စာအောင်းထောင်သက်လာ သည်။

ဝင်းစက်ဆော့ သူ့ မျက်လုံးများသည်လည်း ဝေါသအချိန်
မြင့်မားလာပြီ...။

‘နတ်ကို သတ်မလို့’

ချန်းယိ တကယ်လန့်သွားသည်။

ဒီမိန်းကလေး စကားမျိုးပြောသည်ကို ထပ်မံ မအံ့ဩဘဲ
မနေနိုင်ပေ။

ဤမျှလောက် ချောမော လှပသော မိန်းကလေးတစ်
ယောက်သည်...။

တစ်ခဏအတွင်း ရန်ညှိုးကြီးစွာ ဆက်ဆံနေရခြင်းသည်
အကြောင်း တစ်စုံတစ်ရာတော့ ရှိမည်ထင်သည်။

လှသည်...။

ဒီမိန်းကလေးကို အဘယ်သို့ပြန်လည်ပြောရမည်ကို စဉ်း
စားနေစဉ်...။

‘မင်းခား ထုတ်လိုက်စမ်းပါ’

ချန်းယိ မျက်မှောင်ကုတ်လိုက်ရသည်။

‘ဒီမှာမိန်းကလေး၊ ခင်ဗျားနဲ့ကျုပ် ဘာရန်ညှိုးရန်စမှ မရှိ
ဘဲနဲ့၊ ကျုပ်ကို ဒီလောက်တောင်ရန်ညှိုးထားပြီး ယှဉ်ပြိုင်ချင်
နေရတာလဲ၊ ကျုပ်အဖေနဲ့ ကျုပ်ဟာ ခင်ဗျားတို့ဂိုဏ်းကို
ဘာမှ အညှိုးတစ်ခုနဲ့မဆက်ဆံခဲ့ဘူး၊ ခင်ဗျားနဲ့ကျုပ်လည်း

ဆက်ဆံစရာမလိုဘူးလို့ ထင်တယ်၊ အဖေဟာ နဂါးနက်ဂိုဏ်း
ရဲ့ သခင်မလေးတစ်ယောက်နဲ့ ဖြစ်ပျက်ခဲ့ပေမယ့် ဒါတွေဟာ
ပြီးသွားပါပြီ’

ချန်းယိ၏ရှည်လျားသော စကားတို့ကို မေ့ စားထောင်
နေသည်။

သူ့မမျက်နှာမှာတော့ ဘာမှ ပြောင်းလဲခြင်း မရှိပေ
ဒါကြောင့်လည်း...။

ချန်းယိ စကားကို ဆက်မပြောဖြစ်ဘဲ ရပ်ထားလိုက်
သည်။

ချန်းယိ စုဝေးယန်ကို ကြည့်လိုက်သည်။

‘မင်းစကားပြောလို့ ပြီးသွားပြီလား’

စုဝေးယန် ခက်ထန်မကျောစွာနှင့် ချန်းယိကို မေးလိုက်
သည်။

‘ကျုပ်ပြောတာတွေ သခင်မလေး နားမဝင်ရင် ကျုပ်
ပြောနေတဲ့စကားတွေဟာ ဘာအဓိပ္ပာယ်ရှိမှာလဲ’

ချန်းယိ ထပ်မံရှင်းပြန်သည်။

ဒါပေမယ့်...။

သူ ထပ်သလို ဖြစ်လာလိမ့်မယ်လို့ သူ မထင်ပေ။
ဒါပေမယ့်လည်း ပြောသင့်တာတွေ ပြောပြီးပြီဟု တုတ်
လိုက်ပေမယ့် စုဝေးယန်ကတော့ အေးဂေဟက်နှင့်ပင်...

၁၆၈ ★ တက္ကသိုလ် နေဘုန်းဦး

'ဒါဆို မင်းခားထုတ်လိုက်တော့'
 ထိုသို့ပြောလိုက်ရင်း....
 သူ့လက်သည် ခားရိုးပေါ်သို့ရောက်သွားသည်။
 စုခဝယန်၏ မာနထောင်လွှားနေမှုကိုကြည့်နေသော ယင်
 ယင်သည် မခံမရပ်နိုင်ဖြစ်ကာ သူ့ ခားကို ဆွဲထုတ်လိုက်လေ
 သည်။
 'တား... ဟား... မင်းကို မှုစရာမှတ်လို့'
 မေစု၏ တေးစက်မာကျောသော မျက်လုံးသည် ယင်ယင်
 ဆီ ရောက်သွားပြီ....
 'မင်း သေဖို့သာပြင်'
 စကားမဆုံးမီ သူ့ခန္ဓာကိုယ်သည် မီးခိုးတန်းလို ယင်ယင်
 ဆီသို့ ရောက်နေသည်။
 ဒါကို ချန်းယိ မြင်လိုက်သည်။
 သူလည်း....
 ကိုယ်ဖော့၍လိုက်သွားပြီး ယင်ယင်ရှေ့တွင်သခင်မခလေး၏
 လက်ဝဲစောင်းကို သူ့လက်ဝဲစောင်းဖြင့် ခခဲလိုက်စဉ်....
 'ဝန်း....'
 ဟူသောအသံတစ်သံ ပေါ်ပေါက်လာသည်။
 ချန်းယိ နှော့က်သို့ ရွေ့လျားသွားသည်။

ကျွန်တော် ဆွေမျိုး ★ ၁၆၉

ယင်ယင် အထိန်းတော်ကြီးသည် အခြေအနေ ပိုဆိုးလာ
 သည်ကို သိလိုက်ပြီးဖြစ်၍ ယင်ယင်ကို တားဆီးပွေ့ယူထွက်ဖို့
 ကြိုးစားသည်။
 သို့သော်....
 ထိုအချိန်အတွင်း စုခဝယန်သည် ချန်းယိဆီသို့ ဓာပြည်
 ပြည် ဆိုးသွားသည်။
 သူ၏မျက်နှာသည် တေးစက်မာကျောနေသည်။
 ချန်းယိလည်း 'ထိကျရာမှ ကြိုးစားပြီး ထလိုက်သည်။
 ပါးစပ်ကို တစ်ချက် လက်ဖြင့်သုတ်လိုက်ပြီး....
 သွေးဗျား နှုတ်ခမ်းထောင်စွန်းစွာထွက်နေသည်ကို သူ့ဆီ
 လိုက်သည်။
 မိန်းကလေးသည် အသက်ငယ်သော်လည်း....
 အဆင့်မြင့်သိုင်းသမားတစ်ဦး ဖြစ်နေသည်ကို သူ အံ့ဩ
 မိသည်။
 ဒီလိုပညာမျိုးတွေ မိန်းကလေးတတ်ကျွမ်းနေပြီဖြစ်သည်။
 ခနက....
 သူ၏တန်ပြန်တိုက်ကွက်သည် လူတစ်ယောက်ပင် သေစေ
 နိုင်သော တိုက်ကွက်ဖြစ်သည်။
 မိမိအကျကျောင်း၍သာ အတော်သက်သာသွားသည်ကို
 ချန်းယိ သိသည်။

၁၇၀ ★ တက္ကသိုလ် နေဘုန်းဦး

နှင်းဆီသည် ချန်းယီ အထိနာခံရသည်ကို အတော်မကျော
နပ်ပေး

သူမ ဒေါသထွက်လာပြီး....

သူ့စားကိုထုတ်၍ စုဝေယန်ထံ ပြေးဝင်သွားသည်။

သူ၏သိုင်းကွက်များသည် စေ့ပေသေချာလှသည်။

တော်ရုံသိုင်းသမားဆိုလျှင်....

ဇီဝိန်ချုပ်သွားနိုင်သည်။

ဟူ...စုဝေယန်ငယ်ထိပ်ကို ချိန်ရှယ်၍ ဓားဖြင့် ခုတ်လိုက်
သည်။

သို့သော်....

နှင်းဆီရှေ့တွင် စုဝေယန် ရုတ်တရက် ပျောက်ကွယ်သွား
သည်။

နှင်းဆီ မျက်လုံးပြူး၍ကြည့်နေစဉ်....

နှင်းဆီ မြေပေါ်လှဲချလိုက်

ချန်းယီ၏ သတိပေးသံ ကြားလိုက်ရသည်။

နှင်းဆီ အသံအတိုင်း ဖစဉ်းစားဘဲ မြေပေါ်သို့ လှဲချ
လိုက်သည်။

‘ဝုန်း’

ဟူသောအသံ ပေါ်ပေါက်လာသည်။

နှင်းဆီနောက်ဖက်မှ သစ်ပင်တစ်ပင် ထက်ပိုင်းကျိုးသွား
သည်။

နှင်းဆီသည် စုဝေယန်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ
သူမသည် ပုံစံမယုက် ရပ်လျက်ရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။

ချန်းယီသာ သတိမပေးမိပါက....

နှင်းဆီ ထိုနေရာတွင်ပင် သစ်ပင်ကြီးလို ကိစ္စတုံးသွား
နိုင်သည်။

လူလောကထဲက....

အပြီးအပိုင် ထွက်သွားရနိုင်သည်။

စုဝေယန် လှည့်လိုက်သည်။

သူမ ဒေါသမီး ဟုန်းဟုန်းတောက်နေသည်။

သူမ၏ မျက်နှာတွင် ...

ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်မှုများ ပေါ်လွင်နေသည်။

မိန်းမလှလေးတစ်ယောက်၏....

ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်မှုကို မျက်ဝါးထင်တင် မြင်တွေ့နေ
ရသော ချန်းယီ စိတ်ပျက်ပြီး ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

လှသည်...

ဒီခန္ဓာအဖို့တော့ သူ့သေကိုယ်သာ တိုက်ခိုက်တော့မည်လို့
သမားနှင့် တွေ့နေရပြီဟု နားလည်လိုက်သည်။

ဒီမိန်းကလေး အလှအပတို့နှင့်တခြားဖြစ်နေခြင်းကို စိတ်
မကောင်း ဖြစ်မိသည်။

၁၇၂ ★ တက္ကသိုလ် နေဘုန်းဦး

စုဝေယန်အတွက် စိတ်မကောင်းပေ။

ချွန်းယိသည် ဘဝတစ်လျှောက်လုံး ယှဉ်ပြိုင်ဝံ့ သူ့ တစ်
ယောက်ဖြစ်သည်။

မည်မျှပင် ရက်စက်ပါစေ သူ့ယှဉ်ပြိုင်ဝံ့ သည်။

ယခုတော့...

စုဝေယန်နှင့်ကျမူ သူ့ယှဉ်ပြိုင်ဖို့ ဝန်လေးနေသည်။

သူ ဦးနှောက်များ တုန်ဆိုင်းနေသည်။

ဒီလိုပဲမျိုး သူ မယှဉ်ခြင်းဘူး အဓိပ္ပာယ်ရနေသည်။

ပြိုင်ပွဲကို...

တစ်ဖက်သတ် ယှဉ်ပြိုင်မယ့်သူအတွက် သူ ကြီးမားပြီး
ရင်ဆိုင်ဖို့ အသင့်ဖြစ်နေသည်။

စုဝေယန် သူ့ဆီသို့ တဖြည်းဖြည်းခြင်း ကပ်လာသည်။

ချွန်းယိ နီးလာသောရန်သူတက်အာရုံတို့ကစိတ်မကောင်း
ကြီးစွာ သူ ချားကိုဆွဲထုတ်လိုက်သည်။

သူ တကယ်တော့ စိတ်မပါဘဲ ချားကိုဆွဲထုတ်လိုက်ခြင်း
ဖြစ်သည်။

ဒါကို စုဝေယန် တစ်ချက်ပြီးလိုက်ပြီး...

သူမ၏လက်ကလေးတစ်ချက် ဝေယမ်းလှိုက်သည်။

ချွန်းယိ

စူးရှသော အသံတသံ ပေါ်လာသည်။

သူမ၏လက်ထဲတွင် ရေရောင်နှင့် ပြောင်လက်နေသော
ခါးကို တွေ့လိုက်ရသည်။

ထိုခါးသည် သံမဏိခါးအပါးလေးဖြစ်သည်။

ခါးသွားတစ်လက်မတရည်ဆုံးကောင်ခန့် ရှိသည်။

နှစ်ဖက်ခါးအသွားရှုံ့ဖော ခါးမျိုးဖြစ်သည်။

အသုံးမပြု၍ခေါက်ထားလိုက်လိုလျှင် တောင်ဆုတ်သာသာ
ရှိသည်။

ကသုံးပြုသည်အခါ...

ခလုတ်နှိမ်ရသည့်ခါးဆန်းတမျိုးလည်း ဖြစ်သည်။

စုဝေယန်၏ခါးသည်...

လက်ထဲတွင် တစ်ချက်ဆန့်လိုက်သည်နှင့် မဖြောင့်တန်းဝင်း
လက်လှက်ရိသော သံမဏိခါးတစ်ချောင်းပင် ဖြစ်သည်။

သူမ၏လှုပ်ရှားမှုကို အံ့ဩလိုက်သည်နှင့်...

သူမ၏ သိုင်းပညာသည် အဆင့်မြင့်ပညာတွေကို တတ်
မြောက်ထားပြီးသား ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

သို့သော်လည်း...

ချွန်းယိသည် မာနရှိသောလူတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။

သူမ တယ်တော့မှ အချိုးပေး လက်လျှော့တတ်သော လူ
တစ်ယောက်မဟုတ်။

အရှုံးပေးအညံ့ခံစားသော သူတစ်ယောက်မပါဝင်ပေး
သိုင်းသမားကောင်းတစ်ယောက်မည်သည်....

အသက်ကိုပင် အသေခံ၍ထွက်ပြေးခြင်းကို ရှောင်ရှား
မည်ကို သူ့သိသည်။

ယောက်ျားပီသသော စိတ်ဓာတ် သူ့တွင် အပြည့်အဝ
ကိန်းအောင်းနေသည်။

အကြောင်းက....

နှင်းဆီနှင့် ယင်ယင်တို့ကို ထားရစ်ခဲ့ပြီး သူ ထိမ်းရှောင်
သွားဖို့ စိတ်ကူးမရှိခြင်းပင်။

သူ စုဝေယန်ကို ချက်နှာတည်တည်ဖြင့်....

‘ဒီမှာသခင်မလေး၊ ခင်ဗျား ကျုပ်ကို ယှဉ်ပြိုင်အနိုင်လို့ချင်
တယ်မဟုတ်လား’

စုဝေယန်သည် ခက်ထန်စွာဖြင့်....

‘ဟုတ်တယ်၊ မင်း မှာစရာရှိတာ မှာသွားနိုင်တယ်’

ချန်းယိသည် စုဝေယန်၏ စကားကြောင့် ခံပြင်းသော
စိတ်၊ မကျေနပ်သောစိတ်များ တဖွားဖွား ပေါ်ပေါက်လာ
လေသည်။ မဲပြုံးပြုံးလိုက်ပြီး....

‘သခင်မလေး၊ ခင်ဗျား ကိုယ့်ကိုယ်ကို အတော်အထင်ကြီး
နေတယ်ထင်တယ်၊ သိပ်လဲမလောနဲ့လေ’

ချန်းယိသည် နှင်းဆီနှင့် ယင်ယင်ဆက်လှည့်ပြီး...

‘ဒီနေရာဟာ မင်းတို့နဲ့ တာမှမဆိုင်တော့ဘူး၊ အဲဒီတော့
မင်းတို့အားလုံး ပြန်ကြပါ’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

‘မသွားဘူး၊ ကျုပ်တို့လဲ ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်မယ်’

ယင်ယင်သည် ဤသို့ပြောဆိုလိုက်လျှင် အထိန်းတော်ကြီးက
သူ၏နောက်ကျောသို့မှီလိုက်ရာ သူတို့လစ်ခွားပြီး လဲကျသွား
သည်။

အထိန်းတော်ကြီး....

သူ့ကိုထမ်းပြီး တောင်အောက်သို့ ဆင်းသွားသည်။

နှင်းဆီမှာတော့ ရပ်လျှက်ပင်ရှိသည်။

ချန်းယိသည် နှင်းဆီအား စိုးရိမ်ကြီးစွာဖြင့်...

‘ဟေ့ နှင်းဆီ၊ မင်း ဝါပြောတာ မကြားဘူးလား’

နှင်းဆီသည် အေးစက်စက်လေသံဖြင့်....

‘ကြားသားပဲ’

‘ဒါဆို သွားတော့လေ’

‘မသွားဘူး’

စုဝေယန်သည် သူတို့နှစ်ယောက် ပြောနေသည်ကို စိတ်
ရွတ်စွာဖြင့်...

‘က... သေချင်တဲ့သူ တစ်ခါတည်းဝင်ခဲ့’

သူမသည်...

ဤသို့မြွှာပြီးသည်နှင့် နှင်းဆီထံသို့ ခားတစ်ချက်တွေ ယမ်းလိုက်သည်။

‘ဝိုး...’

အသံနှင့်အတူ...

ငွေရောင်တန်းတစ်တန်းသည် နှင်းဆီ၏ ဦးခေါင်းဆီသို့ ဦးတည်သွားလေသည်။

‘နှင်းဆီ၊ သတိထား’

ချင်းယိ အော်၍သတိပေးလိုက်သည်။

မါကို နှင်းဆီကြားလိုက်သည်။

နှင်းဆီ မြေပေါ်သို့ ထပ်မံလှဲချလိုက်ရသည်။

နှင်းဆီ တော်တော်ခံနေရသည်။

ချန်းယိက အမြဲသတိပေး၍သာ နည်းနည်းသက်သာနေရသည်။

ချန်းယိ နှင်းဆီအတွက် စိတ်ပူစပြုလာပြီ။ နှင်းဆီ သူပြော တာလည်း နားမထောင်ပေ။

သူ စုဝေထိန်ကို တစ်ယောက်ချင်း မနိုင်နိုင်ပေ။

ဒီလိုမနိုင်တာကို...

မိန်းကလေးတစ်ယောက် အနေနှင့် မယှဉ်ပြိုင်စေချင်ပေ။ သူသာ နှာညှိပြိုင်ဖို့လူ ဖြစ်နေသည်။

နှင်းဆီဝင်ကူတာကို သူမလိုလားပေ။

ဒီမိန်းကလေး သူ့အပေါ် သိယောဇဉ်ကြီးလွန်း၍သာ ဖြစ်နေသည်။

နှင်းဆီ ယူကြုံးမရ ဖြေရှင်းမရ ဖြစ်နေသည်။

နှင်းဆီကိုယ်၌ကလည်း...

ချန်းယိအပေါ် အစ်ကိုတစ်ယောက်လို သိယောဇဉ်ဖြစ်နေ မိသည်။

သည်တောင်ပေါ်ကိုလာခဲ့သောသူ နှစ်ယောက်တင်...

အတူသွား အတူလာ ဖြစ်ခဲ့ပြီးမှ မတားချင်တော့ပေ။ တစ်နိုင်လျှင် သူတစ်ယောက်တည်းသာ စုဝေထိန်ကို ပြိုင်ဆိုင် ခွင့်သည်။

ဒါပေမယ့်လည်း...

မိန်းကလေး ဖြစ်သည်အတွက် အားကိုးမိသည်ကတော့ အမှန်ပင်။

သူ ချန်းယိကို အားကိုးမိသည်။

ချန်းယိအပေါ် သိယောဇဉ်ရှိနေမိသည်။

သူက ရှိနေသောသိယောဇဉ်ကို ချန်းယိလည်း သိနေချင် သည်။

ဒါကြောင့်လည်း...

သူမ စုဝေယန်ကို ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်နေခြင်း ဖြစ်သည်။
စုဝေယန်၏ သိုင်းပညာကို သူ မယှဉ်နိုင်မှန်း သိလိုက်သည်။
ဒါပေမယ့်...

သူ့ မာနကိုတော့ စုဝေယန် အပြီးဖြိုခွင်းမှာမဟုတ်လို့ သူ
ယုံသည်။

တကယ်တော့....

သိုင်းသမားကောင်းတစ်ယောက်တို့မည်သည် စိတ်ဓာတ်
အရေးကြီးပေသည်။

သူ စုဝေယန်ကို စိတ်ဓာတ်အရတော့ အမြိုင်အနိုင်းကျွန်ုပ်ပြီ
ဆိုတာ သူယုံသည်။

နှင်းဆီ စိတ်ရှည်စွာ ကြည့်မနေနိုင်တော့ပေ။ စုဝေယန်ထံ
ပြေးဝင်သွားပြီး လက်သီး လက်ဝါးစောင်းတို့ဖြင့် တိုက်ခိုက်
ပြန်သည်။

ဒါပေမယ့်....

နှင်းဆီတိုက်ကွက် ရှစ်ကွက်လုံးသည် စုဝေယန်အားဘာမျှ
ထိရောက်မှုမရှိပေ။

ဒါကြောင့်....

နှင်းဆီ ရုတ်သွားပြီး ထပ်မံအားသုံး၍တိုက်ခိုက်ပြန်သည်။
တကယ်တော့ အချည်းအနီးပင်။

သူ ပညာသည် စုဝေယန်နှင့်ယှဉ်လိုက်လျှင် နှယ်နေသည်။
စုဝေယန်၏လက်မှ အငွေ့တန်းကလေး ထပ်မံ ထွက်ပေါ်
ထာပြန်သည်။

ဒါကို ချန်းယိတွေ့သည်။

‘နှင်းဆီ ငှက်ထား’

ဟု ပြောရပြန်သည်။

ထိုအချိန်တွင်....

သူ ဓားသည်လည်း စုဝေယန်၏ဗိုက်ထဲသို့ ချောက်အောင်
ထိုးသွင်းလိုက်သည်။

ဒါပေမယ့်....

စုဝေယန်ကိုမထိခင် စုဝေယန်တစ်ယောက် သူတို့ရှေ့မှ
ပျောက်သွားသည်။

‘ဝိုး....’

အသံနှင့်အတူ....

ငွေ့ရောင်တန်းကလေးလာသည်ကို သူရှောင်လိုက်ရသည်။

ဒါမျိုးကြုံတွေ့ခဲ့ရသော....

ချန်းယိအတွက် ဒီအကွက်ကို အလွတ်ရနေသည်။

မိန်းကလေးတစ်ယောက်၏ တိုက်ကွက်တွေကိုတွေ့ သူ
မချိုးမှမ်းဘဲ မနေနိုင်။

အတော်တော်သော မိန်းကလေးတစ်ယောက်....။

‘ဟိတ်... ခုပ်လိုက်’

အဆင်သင့်တိုက်ခိုက်ဖို့ ဟန်ပြင်နေစဉ်...

ကြားလိုက်ရသော အသံကြောင့် သူ့တို့ နောက်ကိုလှည့်
ကြည့်လိုက်မိသည်။

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး မတ်တတ်ရပ်လျက်ပင်။

စုဝေယန် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးကို တစ်ချက်လှည့်ကြည့်လိုက်၏။

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး သူ့ကိုတစ်ချက်ပြုံးပြပြီး...

‘သူ့ကို အရှင်လိုချင်တယ်’

ဒေါ်ဩစရာစကားကို ချန်းယိ ကြာလိုက်သည်။

စုဝေယန် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးကို အရိုအသေပြုလိုက်သည်။

ပြီးနောက်...

လူ့ဓားကို ပြန်သိမ်းလိုက်သည်။

ခါကို ချင်းယိ ဆင်္ဘောပေါက်လိုက်သည်။

သူလည်း ဓားကိုပြန်သိမ်းလိုက်သည်။

ခါကို စုဝေယင် မဲပြုံးပြုံး၍ တစ်ချက်ကြည့်သည်။

‘မင်းက ဘာဖြစ်လို့ ဓားပြန်သိမ်းတာလဲ’

စုဝေယန် ခန့်သောအမူအယာဖြင့် မေးလိုက်သည်။

‘လက်နက်နဲ့ လက်နက်မဲ့ချင်း မယှဉ်ချင်ဘူး’

‘ကောင်းပြီလေ’

တိုစကားဆုံးသည်နှင့်...

လိပ်ပြာသိုင်းကွက်ဖြင့် သေဘဲလှင်ဝဲပျံ၍ စတင်ထိုက်ခိုက်
တော့သည်။

ပဟာမတစ်ချက် ချန်းယိပခုံးကို ထိမိသလိုဖြစ်သွားသော်
လည်း မထိပေ။

ချန်းယိဆတိထားပြီး....

သူ့တို့တိုက်ခိုက်ခန့်ဖို့အချက်ပြနေခြင်းပင်။

ချန်းယိတိုက်ကွက်ကို အာရုံစိုက်လိုက်သည်။

စုဝေယန် နောက်ထပ် တိုက်ကွက်တစ်ခုဖြင့် ဝင်ရောက်
တိုက်ခိုက်ပြန်သည်။

ဒီတစ်ခါတော့....

ချန်းယိက ပြန်လှည့်ထွက်သွားသည်။

ဒေါ်ချင်းယိလှည့်ပြိုင်တန်းကြသည်ကို သူမနိုင်ပေ။

ချန်းယိပြန်ထလာသည်။

မိန်းကသေး ဝင်သာတတ်သော တိုက်ကွက်လမ်းကြောင်း
တို့ကိုရွေးပြီး အကွက်ချလိုက်သည်။

ထိုစဉ်....

နှင်းဆီ သူ့ရှေ့မှနေ၍ စုဝေယန်ကို ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်
ပြန်သည်။

စုဝေယန်နှင့် နှင်းဆီတို့ မာန်ချော့လိုက်သည်။

ဒါပေမယ့်....

နှင်းဆီမြေပေါ်သို့ ရှစ်ခါလောက်လဲနေရသည်။

ပြန်ထလာသောအခါ....

ပါးစပ်မှ သွေးတော့သုတ်ပစ်နေသည်။

နှင်းဆီကို ချန်းယိစိတ်ပူသွားသည်။

ထိုစဉ်....

လူရိပ်တစ်ခု သူတို့ရှေ့ ကျလာသည်။

လူတစ်ယောက်နှင့်အမျိုးသမီးကြီးတစ်ယောက်။

သူတို့နှစ်ယောက် နှင်းဆီကို ပေ့ထားလိုက်သည်။

ခါကို....

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး သိလိုက်သည်။

ကလေးမများဖက်မှ....

အဆင့်မြင့် သိုင်းသမားများက ကူဖို့ရောက်လာပြန်ပြီဆို
တာကို သူ့ တပည့်များအား အချိန်အကဲပြုလိုက်သည်။

နဂါးနက်ဂိုဏ်းသားများ တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက်
အလျှိုလျှိုပျော့က်သွားကြသည်။

ညီမလေး တာဖြစ်သွားသေးလဲ

နှင်းဆီ အစ်ကိုဖြစ်သူကိုပြုံးပြီး....

ဘာမှမဖြစ်ပါဘူးအစ်ကို၊ ချန်းယိတက်က ဝိုင်းကူပေး
ပါ။

ညီမဖြစ်သူ၏စကားကိုကြားလိုက်သောအခါ၊ အစ်ဆိုဖြစ်
သူ လုလင်သည် ညီမကို အခဲမလက်ထဲထည့်ပြီး....

စုဝေယန်ဆီသို့ တဟုန်ထိုးပြေးဝင်သွားသည်။

ခါကိုလျှင်ဖြန်သော ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးသည်....

ချန်းယိကို နောက်ကျောမှအကြောပိတ်၍ သယ်ယူပျောက်
ကွယ်သွားသည်။

စုဝေယန်လည်း....

သိုင်းလုလင်နဲ့ ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်ခြင်းမပြုတော့ဘဲ သူတို့
ရှေ့မှပျောက်ကွယ်သွားတော့သည်။

ဝေါ့နီ နင်းဆီမြင်လိုက်သည်။

‘သမီးလိုက်ထွားမဖြစ်မယ် မေမေ’

အမေဖြစ်သူအား ပြောလိုက်သည်။

အမေဖြစ်သူသည် ပြုံးပြီး...

‘လိုက်သွားစရာမလိုပါဘူး သမီးရယ်’

‘သူ့မှာ စေ့ထန်းရွာက သိုင်းသမားပါအမေ၊ သူ့ဘိုရဲ့ သိုင်းလောကနဲ့ စေတနာတ ထန်ဖူးကြီးပါတယ် အမေနယ်’

‘ဟုတ်ပါတယ် သမီး၊ ဒီကိစ္စမှာ သမီးဝင်မကူလည်း ဖြစ်ပါတယ်’

အမေပြောသောစကားကို အစ်ကိုဖြစ်သူ လုလင်သည် ညီမဖြစ်သူ နင်းဆီအား ခေါင်းကလေးကိုင်၍...

‘အစ်ကို စေ့ထန်းရွာက သိုင်းသမားတွေကို အသိအမှတ် ပြုလို့ပဲ ညီမလေးရယ်၊ ထိုအိမ်ကိုခေါ်ပြီး ဆေးကုပေးခဲ့တာပဲ၊ ဒါဟာ ထိုက သူ့ကို အသိအမှတ်ပြုလိုက်တာပေါ့’

‘ညီမလေးကတော့ အစ်ကိုချွန်းယိကို လိုက်ကူစေချင်တယ် အစ်ကို’

နင်းဆီထိုသို့ပြောလိုက်စဉ်...

‘ဖိတ်ပူပါနဲ့ သမီး’

ဘုန်းကြီးတစ်ပါး၏ အသံထွက်လာသည်။

‘သူတို့နှစ်ယောက် တောင်ပေါ်ရောက်ထဲက သစ်ပင်ခြံ ရင်းတိုင် တရားထိုင်နေစဉ်မှာ ဘုန်းကြီးဖြစ်သည်။’

‘ဒကာမလေး... ကျုပ်ကို မှတ်မိလား’

နင်းဆီနှင့် ရင်ကွေ့သည် အမေဖြစ်သူမျက်နှာကို ကြည့်နေ ကြသည်။

အမေဖြစ်သူသည် သားနှင့်သမီးတို့တလှည့် ဘုန်းကြီးကို တလှည့်ကြည့်နေသည်။

‘ဟာ... ဘိုးဘိုး’

‘ဟုတ်တယ်၊ ဘိုးဘိုးသူဝတ်ကြောင်ကို စွန့်ပြီး သာ သနားတောင်ကို ဝင်လိုက်ပြီ’

အမေဖြစ်သူမျက်ရည်များပင် ကျနေသည်။

‘သားတို့သမီးတို့ ဒီစေ့ထန်းရွာကို သိုင်းသမားလေအပေါ် တော်တော် သံယောဇဉ်ကြတယ် ထင်တယ်’

‘ဟုတ်ပါတယ် ဘိုးဘိုး’

‘အေး၊ သူဟာ တကယ်တော့အ ဆင်မြင်သိုင်းသမားတစ် ယောက်ပါ၊ သူ့ကို သခင်မလေးဟာ ရက်စက်မှာမဟုတ်ပါ ဘူး’

ဘုန်းကြီးသည်...

သု၏ထင်မြင်မှုကို ပြောပြနေသည်။

‘သမီးတော့ သူ့ဆီလိုက်ပြီး ကယ်ချင်တယ်ဘိုးဘိုး’

နင်းဆီ အဘိုးဖြစ်သူကို အားကိုးတဲ့အမူအရာနှင့် ခြောက် လိုက်လေသည်။

၁၀၆ ★ တက္ကသိုလ် နေဘုန်းဦး

အတိုးဖြစ်သူသည် မြေးမလေးအား...

ငါ့မြေး ဘာမှစိတ်မပူပါတော့၊ အဘိုးကျောင်းကိုလိုက်
ခဲ့၊ ကျောင်းရောက်ရင် ငါ့သမီးတို့ရဲ့ ဧည့်သည်ခန်းရုံသားလေး
အတွက် လွတ်ရာလွတ်ကြောင်း တိုင်ပင်ကြတာပေါ့ ဟုတ်
လား

ဘုန်းကြီးပြောသည်ကို...

အားလုံး သဘောတူလိုက်ပြီး ဆင်ခြေလျှော့ အတိုင်း
ကျောင်းရှိရာသို့ ဆင်းလာခဲ့ကြသည်။

နောက် ကွယ် က အ ဖြစ် ပျက်

အသူရာဂိုဏ်း.....

လူငယ်များ ကျင်းစုန်းတောင်ပေါ် သိုင်းသင်ကြားနေ
သည်။

အားလုံး အသက်နှစ်ဆယ် လူလင်များ ဖြစ်ကြသည်။

သူတို့တစ်ကိုယ်လုံး ချွေးများဖြင့် ရှုံ့နှစ်နေကြသည်။

ခါပေမယ်....

မခေမာနိုင် မပမ်းနိုင်၊ လူလင်တို့ သင်ယူနေကြသည်။

ဒါကိုစံကျောင်းဝင်ဟာပေါ့မှ....

မှိုတ်ဆိတ်ဖြူနှင့် လူကြီးတစ်ယောက် တပည့်များကိုကြည့်

ပြီး ပီတိဖြစ်နေကြသည်။

စုစီကျင်းတစ်ယောက်တည်း....၊
 ခေါက်တုန့်ခေါက်ပြန် လမ်းလျှောက်နေသည်။
 သူ တစ်ခုခုကို ဆုံးဖြတ်ရန် ခက်ခဲ့နေသည်။
 သမီးခလေး စုစီကိုလည်း သတိရနေသည်။
 လူ့ဘဝတစ်လျှောက်လုံးတွင် သိုင်းပညာဆီသာ အလေး
 ပေးခဲ့ရုံလည်း သားသမီးများကို စောက်ရှောက်နိုင်ခြင်း မရှိ
 ခဲ့ပေ။

ဒါကို သူ့နောင်တရပါသည်။
 သို့ပေမယ့်...သူ့နောက်ကျသွားခဲ့သည်။
 သူ တစ်ခုခု ရွာကိုပြန်ရောက်တော့....
 အိမ်ရှေ့တွင် ဆွေမျိုးများစုံညီစွာ တွေ့ရှိရသည်။
 စုစီကျင်း စိတ်ပူသွားသည်။
 မိမိအိမ်ရှေ့တွင်....

လူအများ ဒီလောက်များနေခြင်းသည် - သူ့အဖို့ အံ့ဩ
 နေသည်။

'ဘာဖြစ်ကြလို့ လဲခင်ဗျာ'
 အနီးရှိ အဘိုးအိုစစ်ဦးအား သူ မေးလိုက်သည်။

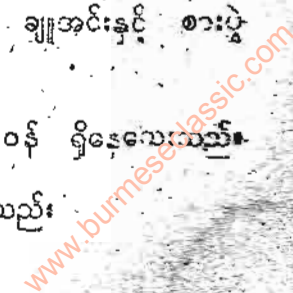
ကတိုးအိုသည် မျက်နှာမကောင်းစွာဖြင့် သူ့ကို ကြည့်
 ပြီး....

'မင်း မိန်းမကို သင်္ဂြိုဟ်ပြီး ပြန်လာကြတာ'
 စုစီကျင်း စိတ်ထိန်းလိုက်ပေမယ့် မရ။
 သူ့အဖို့....
 အနီးနှင့်သမီးအပေါ် တာဝန်ပျက်ကွက်မှုကြောင့် ဒီလို
 ဖြစ်ရသည်ဟု သူထင်လိုက်သည်။

မိမိနှင့်အတူပါလာသောစားကို ဆွဲထုတ်လိုက်မိသည်။
 ဒါကို အဘိုးအိုမြင်၍....
 'ဒီလို စိတ်လိုက်ခာန်ပါမလုပ်ပါနဲ့ စုစီကျင်း၊ မင်းမှာ
 သမီးခလေးတစ်ယောက် ကျွန်ုပ်ခဲသေးတယ်'

တိုအချိန်တွင်....
 သမီးဖြစ်သူ စုစီသည် မောင်လေး ချူအင်းနှင့် စားပွဲ
 တွင် ထိုင်နေကြသည်။

သူ့မှာ ဒီခဲခလေးနှစ်ယောက်၏တာဝန် ရှိနေသေးသည်။
 သမီးနှင့်သားကို သူ နှစ်သိမ့်ရပြန်သည်။

မိမိခုက္ကူထက် သားသမီးတို့၏ခုက္ကူကို သူတန်ဖိုးထားခဲ့ပြန်သည်။

မိခင်ဖြစ်သူကို လမ်းဆွတ်နေကြသော သားနှင့်သမီးသည် ဖခင်ကိုမြင်သောအခါ ပို၍ အားကိုးမိကြပြန်သည်။

သူတို့သားအဖသုံးယောက်....

'ဖေဖေ...ဒီတခါ သမီးတို့ကို ခိုမသွားပါနဲ့တော့နော်'

သမီးကြီးက တောင်းငန်စကား ပြောသည်။

'သားတို့ မောင်နှမခွဲအတူ အဖေ အေးအေးမေးမေး နေလို့ ရပါပြီ အဖေရယ်'

ဗျူအင်း စိတ်မကောင်းစွာဖြင့်ပြောသည်။

သူ့ဦးစားသည်။

ဇနီးမောင်နှမတို့တောင်းသောဘဝလေးတွင် သားသမီးတို့နှင့် သူ့အသက်ထက်ဆုံးနေဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ကျင်းဂေဟာ....။

စိမ်းလန်းတဲ့တောအုပ်ကလေး။

ချောင်းကလေးတေးက ယာတီး

သူတို့ဘဝ သာယာကြည်နူးမှုပင်။

သစ်ပင်စိုက်ပျိုးရင်း သူ့ကိုဘဝလေးကို ဇာနည်မြှုပ်နှံနေကြသည်။

သူတို့တွေ့နှင့်အတူ....

အဖော်ဆို၍ မိဘတွေ့လက်ထက်ထဲက အထိန်းတော်ကြီး တစ်ယောက်သာ ရှိသည်။

လေးဦးစလုံး၏ဘဝသည် သာယာစိုပြေနေကြသည်။

ထမင်းဝိုင်းတွင် ဖြစ်သည်။

'ဖေဖေ သင်ပေးတဲ့ သိုင်းပညာကို သားတို့သမီးတို့ လိုက်နိုင်ရဲ့လား'

စစ်ကျွန်းမေးလိုက်သည်။

'ဟုတ်ကဲ့ ဖေဖေ၊ လိုက်နိုင်ပါတယ်'

'အေး...အေး၊ လူ့ဆိုတာ မိမိကိုယ်ကို ကာကွယ်ဖို့တော့ ပညာတစ်ခုတော့ တတ်သားသင့်တယ်'

အဖေဖြင့်သူသည်....

'သားသမီးတို့ကို ဆုံးမသြဝါဒပေးတဲ့စကား ပြောသည်။

သားတွေတော့ ဒီပညာတွေကြောင့် အဖေလို ဖြစ်မှာစိုး
သယ်

စုစီကျင်း စိုးရိပ်စိတ်ဖြင့်ပြောသည်။

‘ဒေါ်သားဟာ အဖေလိုမဖြစ်စေရပါဘူးကွာ’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ။ သားလဲကြိုးစားပါမယ်’

သူတို့ ထမင်းဝိုင်းသည်....

စကားများပြောဆိုရင်း စားသောက်ကြခြင်းဖြစ်သည်။

ခါကို....

တစ်နေ့ဆရာမကြည့်နေသော အထိန်းတော်ကြီးသည် သူတို့
သားအဖကိုကြည့်ပြီး ပီတိဖြစ်နေသည်။

တိုအချိန်တွင်....

မြင်းစီးလှလင်လေးယောက် သူတို့အိမ်ကော့လာသို့ ရောက်
ရှိလာကြသည်။

စုစီကျင်း ရောက်လာသော မြင်းစီးလှလင်တို့ကို မမြင်
ဖူးပေ။

သူ အဆင်သင့် စားကိုကိုင်လိုက်သည်။

ခါပေယွေ....

လှလင်တို့သည် သူတို့ မြေတွင်ခါးထောက်၍ ဂျီရဝမြေကြ
သည်။

‘ဆရာကြီးကို အရိုအသေပြုပါတယ်’

စုစီကျင်း ပြန်ပြီးအသိအမှတ်ပြုနေလိုက်သည်။

‘လှလင်တို့ကိစ္စကို ပြောပါဦး’

သူတို့ဆီတွင် စာတစ်စောင်ပါလာသည်။

ခေါင်းဆောင်ဟုထင်ခံသော လှလင်တစ်ဦးက ထိုစာကို
လှမ်းပေးလိုက်သည်။

မိတ်ဆွေ စုစီကျင်း....

ကျွန်ုပ် သင့်ကိုသတိရနေပါတယ်။ သင်နဲ့
မတွေ့တာ နှစ်ကျော့ အတန်ကြာခဲ့ပါပြီ။ သို့

အတွက်ကြောင့် တွေ့ချင်ပါသည်။

သင်လဲ ကျွန်ုပ်ကိုတွေ့ချင်လိမ့်မည်ဟု ထင်ပါ
သည်။

ကျွန်ုပ် တပည့်များကလဲ သင့်ကိုတွေ့ချင်ပါ
သည်။

အကျိုးတစုံတရာရှိမည်ဟု ကျွန်ုပ်ကတိပေး
ပါသည်။

ဇင်ကျင်း

ဇူဝိန်ကျေးဇူး

၁၉၄ ★ တက္ကသိုလ်နေ့ဆုန်းဦး

စုစီကျင်း စာဖတ်ပြီးတော့ စဉ်းစားသည်။

သူ့မျက်နှာ အရောင်တက်လာသည်။

တကယ်တော့....

သူ့ကို စာဖြင့်အကြောင်းကြားလိုက်သောသူ ဇင်ကျင်းသည် တစ်ချိန်တုန်းက သူတို့ကူညီခဲ့ဖူးသောသူ တစ်ယောက်ပင်....။

အချိန်ကား ညနေချိန်....။

စုစီကျင်း အသက်နှစ်ဆယ်အရွယ်လောက် ဖြစ်သည်။

သူ မြို့ကိုတက်ပြီး စားဖို့ ရိက္ခာအဖယ်ထွက်ရသည်။

မြို့ကအပြန် သူ နောက်ကျနေ၍ မြင်းကိုစုန်းစိုင်း၍နှင့်သာ ရသည်။

ရွာတွင် နေ့ည ပွဲတော်ရှိသည်။

ထိုပွဲတော်ကို သူ အမှီပြန်ရမည်။

အိမ်ပြန်စောလျှင်....

စောသလောက် အကျိုးရှိမည် ဖြစ်သောကြောင့် သူ ခရီးတွင်ဖို့သာ သူ့စိတ်ထဲစွဲနေသည်။

တကယ်တော့....

လမ်းခရီးသည် သူထင်သည်အတိုင်း ဖြစ်မလာခဲ့ပါ။

ကျွန်တော်ဆွေမျိုး ★ ၁၉၅

သူ့ဖြတ်မည့်လမ်းတွင် မြင်းလှည်းတစ်စီး ပိတ်ရပ်ထား၏။ ရထားကိုကြည့်လိုက်သည်နှင့် သူသိသည်။

‘ဒါ နယ်ဝန်မင်း မြင်းလှည်းပဲ’

နယ်ဝန်မင်းမြင်းလှည်းဖြစ်နေ၍ သူ့မြင်းကို ဖြည်းဖြည်း လျှော့ခက်လာသည်။

မြင်းလှည်းထဲတွင် လူတစ်ယောက်မျှမတွေ့ရပေ။

သူ့သွေးတဲနေရာတွင် မြင်းလှည်းချည်းဆက်သက် ဖြစ်နေသည်။

ခြေရာထက်ရာပျက်နေသော မြင်းလှည်းကိုကြည့်ပြီး လူမသက်ာပေ။

ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးတော့ တိတ်ဆိတ်နေကုန်သည်။

‘ဝန်း....’

သူ့နှောက်က အသံတစ်သံဖြစ်သည်။

‘လူလှည့်ကြည့်လိုက်တော့ သစ်ပင်တစ်ပင် လဲကျသွား၏။ ဆက်တိုက်ဆိုသလို....’

‘ဝန်း.... ဝန်း’

သစ်ပင်များ တစ်ပင်ပြီးတစ်ပင် လဲကျနေသည်။

၁၉၆ ★ တက္ကသိုလ် နေ့တန်းဦး

သူ ထွက်ပေါက်မရှိတော့ပေ။

သူ ထွက်ပေါက်ပိတ်ပြီ။

တစ်စုံတစ်ယောက်ကြံစည်မှန်း သိလိုက်သည်။

သူ မြင်းဇက်ကို ထိန်းစားလိုက်သည်။

သူ သစ်ပင်ထိပ်တွင် လူတစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက်သည်။

ဆိုသူထံသို့ စုစီကျွင်း ကိုယ်ဖော့ရှုလိုက်တက်သည်။

သူတို့ သစ်ပင်ပေါ်ကလူသည် တစ်ယောက်တည်းမဟုတ်။

သစ်ပင်လေးပင်နှင့် လူလေးယောက်....။

စုစီကျွင်း ထိုလူတွေ၏ သိုင်းပညာအရည်အချင်းကို တွက်လိုက်သည်။

လေသိုင်းပညာ တစ်ဖက်ကမ်းခတ်အောင် တတ်မြောက်ထားသူများ ဖြစ်ပေသည်။

ထိုသူလေးယောက် မြေပေါ်သို့ ခုန်ဆင်းလိုက်ပြန်သည်။

မြင်းလည်းအနီးတွင် စုစီကျွင်းရင်နေသည်။

သိုင်းလုလင်လေးယောက်ကို မျက်တောင်မခတ်ဘဲ ကြည့်နေလည်။

သူတို့မျက်နှာများနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်မိကြသည်။

စတင်တိုက်ခိုက်ပြီ...။

လေးဦးစလုံး၏သိုင်းကွက်များ သူ့ဆီသို့တဖန်ဆို ရင်ရောက်လာသည်။

မြားဦးကဲ့သို့ သူတို့သည် မြန်လှသည်။

စုစီကျွင်း လှဲချလိုက်လည်။

လေးဦးစလုံး သူ့ကိုကျော်၍ ဝါးနှစ်ပြန်လောက်အထိ ရွေ့လျားသွားသည်။

သိုင်းသမားတို့၏ တိုက်ခိုက်မှုသည် သူ့ကိုမထိပေ။

စုစီကျွင်း တစ်ချက်မျှအလွတ်မပေးသေး။

သူတို့လေးဦး၏ သိုင်းပညာသည်....

အဆင့်မြင့်သိုင်းသမားတို့၏ ပညာရပ်ဖြစ်နေသည်။

သိုင်းလောကတွင် စကြာသိုင်းဟုခေါ်သောလေးယောက်ပေါင်းတိုက်ကွက်ဖြစ်သည်။

စကြာပုံသဏ္ဍာန်ဖြစ်အောင် ပြုလုပ်ပြီး တိုက်ခိုက်သော ပညာရပ်ဖြစ်သည်။

* ဝါကျော့ စုကျွင်းဆီသည်။

ပ.၉.၈ ★ တက္ကသိုလ် နေ့ဘုန်းဦး

သို့တိုက်ကွက်မျိုး သူ့လှေကျင်ပြီးသားဖြစ်သည်။

သူ့တို့လေးဦး တစ်ဦးလျှင် ငါးပေအကွာတွင် ရပ်နေကြသည်။

သူ့တို့ရှေ့တည့်တည့်တွင်....

စုစီကျင်းတစ်ယောက်တည်း ဓားကိုင်ထားသည်။

သိုင်းသမားလေးဦး တစ်ဦးချင်းဝင်ရောက်၍ ခုတ်သည်။

‘ချမ်း...ချမ်း’

သူ့တို့ဓားရေးကို တိမ်းရှောင်နေရသည်။

တစ်ယောက်ချင်းမှ နှစ်ယောက်တစ်ထောက်၊

သုံးယောက်နှင့် တစ်ယောက်၊

လေးယောက်နှင့် တစ်ယောက်၊

ပွဲက အခြေအနေဆိုးလာသည်။

လေထဲတွင်...ဝေဝိုက်နေသော ဓားရောင်များသာ မြင်ရသည်။

‘ဟား...ဟား...ဟား’

ကျွန်တော် ဆွေမျိုး ★ ၁၃၉

ရုတ်တရက်....

‘လေးယောက် တစ် ယောက်ကတော့ ကြည့်မကောင်းပါဘူး’

စကြာသိုင်းသမားတို့သည်....

အပြင်မှဝင်ရောက်နှောင့်ယှက်သူ လုလင်ကို မနှစ်သက်သော အမှုအရာဖြင့်....

‘ကိုယ့်လမ်းကိုကိုယ် လျှောက်ပါမိတ်ဆွေ’

‘ကိုယ့်လမ်းကိုယ်လာရင်းနဲ့ မတန်မရာတွေလို့ ကျုပ်ခဏ ဝင်နားတာပါ’

တစ်ဦးတည်းသော လုလင်က ပြောသည်။

ခါကို စကြာသိုင်းသမားတို့ မကျေနပ်ကြပေ။

‘ဒီလောက်တောင် ဝင်ရှုပ်ချင်တဲ့ကောင်’

တိုက်ပွဲတ....

ဖိတ်ခေါ်မှုပေါင် ဖြစ်ပြန်သည်။

တစ်ဖက်က လေးယောက်၊ တစ်ဖက်နှစ်ယောက်၊

ကူညီတိုက်ခိုက်မည့်လုလင်သည် စုစီကျင်းဆီညို့တိုးပြီး ဖုတ်ကပ်လိုက်သည်။

စကြာသိုင်းသမားတို့ တိုက်ကွက်များကို သူတို့အေးခေးစွာ တန်ပြန်တိုက်ခိုက်နိုင်သည်။

စကြာသိုင်းသမားတို့သည်....

သူတို့ယှဉ်နိုင်မှန်းမရှိတော့၍ တခဏအတွင်း ကိုယ်ဖော့နှင့် ထွက်ပြေးပျောက်သွားကြသည်။

ခုမှ....

စုစီကျင်း အသက်ရှူချောင်သွားတော့သည်။

သိုင်းလုလင်က....

‘မိတ်ဆွေရှဲ့ သိုင်းပညာ လေးစားလောက်ပါတယ်’

စုစီကျင်း ဂါရပြုလိုက်ပြီး....

‘ဆင်ကူညီလို့ပါ’

သူတို့နှစ်ယောက်....

တစ်ဦးတိုတစ်ဦး တကယ့်မိတ်ဆွေရင်းချာ ဖြစ်သွားကြသည်။

နောက်ပိုင်းတွင်....

စုစီကျင်းနှင့် ဇင်ကျင်းတို့လျှင် သိုင်းလောကုသားတို့ မဆဲသလောက် ဖြစ်သွားကြသည်။

စတင်သိတဲ့နေ့ကလည်း....

ဇင်ကျင်းသည် စုစီကျင်းတို့အနားက ပွဲတော်သို့လာရင်း နှင့် တွေ့ဆုံရခြင်းဖြစ်သည်။

နောက် သုံးနှစ်လောက်ကြာသောအခါ....

စုစီကျင်းသည် တုရင်တပ်ဘွင် အမှုထမ်းရန်ထွက်သွားပြီး ဇင်ကျင်းသည် နဂါးနက်ဂိုဏ်းသို့ ဝင်ရောက်သွားကြောင်း သတင်းရကြသည်။

ထိုစဉ်က....

တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး တကယ့်အခက်အခဲ အရေးအကြောင်း ရှိပုံက အချိန်မရွေး မှာနိုင်ကြောင်း သစ္စာပြုကြသည်။

ခါကြောင့်....

စုစီကျင်းသည် ဇင်ကျင်းထံသွားဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်။

ထိုနေ့မှစ၍....

၂၀၂ ★ တက္ကသိုလ် နေ့ဘုန်းဦး

ယူသည် ဇင်ကျင်း၏ လက်ခုပ်ထဲက ချစ်မြစ်သွားဘော့
သည်။

သိုင်းသစ်တန်းကန်ခဲပြီးတစ်ခုပေးနေရသော်လည်း....

တကယ့်အရေး ဆုံးဖြတ်ချက်များကို ဇင်ကျင်းကိုယ်တိုင်
ဦးစီး၍ သူ့တပ်မတော်များကို ရွေးစေခိုင်းတတ်သည်။

အချိန်ကြာလာသည်နှင့်အမျှ....

ဇင်ကျင်း၏ အကောက်ကြံစိတ်ဓာတ်ကို သူ့သဘောပေါက်
လာသည်။

ယူသင်ပေးနေလော့ပညာဖြင့်....

လူတစ်ဦးပြီးတစ်ဦးကို ရက်ရှက်စက်စက် သတ်ကြသည်။

စဉ်းလဲယုတ်မာသောအကြံတို့ဖြင့်....

အခြားသူများကို အခြားအဖွဲ့များကို ဖြိုခွဲသည်။

ခါကြောင့် စုစီကျင်းနှင့် ဇင်ကျင်း မတည့်တော့ပေ။

မိမိအကျိုးကိုမလိုက်လျောနိုင်သောအခါ....

ဇင်ကျင်းသည် စုစီကျင်းကို တန်ဆာခံအဖြစ်ဖမ်းထားပြီး
သမီးဖြစ်သူ စုစီနှင့် သားဖြစ်သူ ချူအင်းတို့ကို ခြောက်၍
သူ့ခိုင်းဆွယ်လုပ်ပေးရန် အမြဲတမ်းသိမ်းသွင်းထားသည်။

ခါကို စုစီရော၊ ချူအင်းပါ....

အဖေလူတိမ်ဖွဲ့ကြီးစားရင်း ဇင်ကျင်း၏ လှည့်လှုပ်စေတင်
တဝဲလည်လည် ဖြစ်နေသည်။

ရန်သူမဟုတ် မိတ်ဆွေမဟုတ် မေတ္တာ

နဂါးနက်ဂိုဏ်းဂေဟာ...
 ကျွင်ဝေမြို့၏ တောင်ဘက်...
 အရှေ့တွင် ကျုပ်ပင်မြစ်စီးဆင်းနေသည်။
 တစ်ကိုယ်တည်း မားမားမတ် မတ်တောင်ကြီးတစ်ခုကို ကျွန်
 ပေးထားသည်။
 အဝေးမှ...
 ရန်သူများလာလျှင် အဆင်သင့်တွေ့မြင်နိုင်သောထောင်ဂဗူ
 လေးတွင် မြို့စား နန်းတော်တမျှ အဆောက်အအုံကို တည်
 ဆောက်ထားသည်။

ထိုအခောက်အဦးသည်...
 နဂါးနက်ဂိုဏ်း၏ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးနေသောနေရာ အစောင့်
 အကြပ်တို့ ထူပြောစွာ ချထားသည်။
 သူတို့...
 အစောင့်ချထားသော လူများအားလုံး သိုင်းသမားတွေ
 ချည်းဖြစ်သည်။
 သိုင်းသမားသို့၏...
 အစောင့်အရှောက်ဖြင့် ပိတ်ဆို့နေသောဂေဟာကို အပြင်
 လူ မည်သူမျှ ဝင်ရောက်လာဖို့ မလွယ်ကူပေ။
 အတွင်းမှလူလည်း...
 အပြင်သို့ တော်ရုံနှင့်ထွက်လို့မရအောင် ရှိသည်။
 ဝါကြောင့်...
 နဂါးနက်ဂိုဏ်းကို သစ္စာဖောက် ပုန်ကန်ထွက်ပြေးဖို့ဆိုတာ
 လည်း လွယ်ကူသော အလုပ်မဟုတ်။
 ဝါကြောင့်...
 ပီအယ်ရောက်တဲ့သူတိုင်း နဂါးနက်ဂိုဏ်း၏ သစ္စာခံတွေ
 သာ ဖြစ်သွားကြသည်။
 ကျားသားရေခင်း ထိုင်ခုံပေါ်တွင်...

၂၀၆ ★ တက္ကသိုလ် နေဆန်းဦး

သခင်မလေး စုခဝယန်တစ်ယောက် ထိုင်နေသည်။

သူမ၏ချောမောလှပမှုသည်....

ဤသို့တိုင် ရှိနေစဉ်တွင်ပင် ပို၍သိသာထင်ရှားပေအံ့သည်။

သူမ၏ရှေ့တွင် ခံစားနေသော....

မိန်းကလေးအများအပြား ရှိနေပေမယ့် သူမ၏အလှအပကို မညီသူမျှ မမီပေ။

ထိုအလှအပကြောင့်ပင်...

သူမသည် လိုတာထက်ပို၍တည်နေသည်။

မာနပိုရှိနေသလို ထင်ရှားရသည်။

တစ်ခါတစ်ရံ....

မြီးသည့်အချိန်ပင်လျှင် ပို၍တည်တည်ကြည်ကြည်အပြုံးဖြစ်သည်။

ဒါပေမယ့်....

ဒီကနေ့ သူ့စိတ်ထဲတွင် ဖြစ်ပေါ်နေသော စိတ်အလှုပ်ကို တော့ မည်သူမျှ မသိနိုင်။

ငွေခွဲပေးနိုင်မှာ မဟုတ်ပေ။

သူ့အာရုံများ ဒီကနေ့ထူးခြားနေသည်။

တစ်ခါခါ....

သူ့ပြတ်ပြတ်သားသား ပြုလုပ်ရန် သူ့စဉ်းစားနေရသည်

သူမ၏စိတ်လှုပ်ရှားမှုများကို....

မည်သူမျှ တိုင်းတာ၍ရမည် မဟုတ်ပေ။

သခင်မလေး၏ရှေ့တွင်....

ကြီးတုပ်ထားသောလူလင်တစ်ယောက်။

လောကကြီးကို....

ဂရုမစိုက်သည့်အသွင် ရပ်နေသည်။

သူ့....

ကျားသားရေပေါ်တွင် ထိုင်နေသော မိန်းကလေးကိုပင်

စိုက်ကြည့်နေသည်။

ဒါတို့....

သခင်မလေး မနေတတ်မထိုင်တတ် ဖြစ်နေသည်။

သူ့ကတော့....

ကြည့်ကောင်းသလောက် ကြည့်နေသည်။

မင်း အခုအချိန်မှာ ပြန်လည်ခုခံချင်တဲ့စိတ်မရှိတူးလား။

သခင်မလေး မေးနေသည်။

ချန်းယိကတော့ မချိပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

ဒီမှာ ကြီးထုပ်ထားတဲ့လူတစ်ယောက်ကို ခင်ဗျားမို့ မေးရက်တယ်

သူ့ ကြီးစတစ်စကိုကိုင်ပြီး ပြောလိုက်သည်။

ဟေ့ ... သူ့ကိုကြီးပြေပေးလိုက်ပါ။

အရပ် ထောင်ထောင်မောင်းမောင်းနှင့် အမြီးထုမီးတစ်ဦး
သခင်မလေးရွှေ့သို့ ရောက်လာသည်။

ငြိုးနှောက် အရိုအသေပြသည်။

'သခင်မလေး သူ့ကိုကြိုးဖြေရင်း တော်တော်ကြာ သူ့
ထွက်ပြေးသွားမှာပေါ့'

အစောင့်အမျိုးသမီး စိုးရိမ်စွာနှင့် ပြောသည်။

ဒါကို သခင်မလေး ငြိုးငြိုး....

'ကြိုးသာဖြေပေးလိုက်ပါ'

အမျိုးသမီးနှစ်ယောက် သူ့ကို ကြိုးဖြေပေးသည်။

သူ့ ကိုယ်ပေါ်တွင်...

တုပ်နှောင်ထားသော အရာတစ်ခုမှ မရှိတော့။

သခင်မလေးစိတ်ထဲတွင်....

သူ့ရဲ့ ယောကျ်ားပီသတဲ့အမူအရာကို ဝေခွဲမရဖြစ်နေသည်။

ချန်းယိကတော့မလှုပ် ခြေစုံရပ်နေသည်။

'ရှင်ထွက်ပြေးပြေး၊ ခုခံ ခုခံရပြီလေ'

သခင်မလေးစိတ်ထဲက တကယ်ပြောသလို ဖြစ်နေသည်။

ချန်းယိ ခေါင်းခါယမ်းငြိုး....

'ကျုပ် ဘယ်တော့မှ ထွက်မပြေးပါဘူး'

သခင်မလေး ပခုံးတစ်ချက်စွာနဲ့လိုက်ငြိုး....

'တာဖြစ်လို့လဲ'

ပထမတစ်ချက်ကတော့ ဦးလေးနဲ့အရေပြားကိုသတ်တဲ့တရား

ခံကို သိချင်နေသေးလို့'

'ဒုတိယအချက်ကတော့'

ချန်းယိ ပြောသင့်မပြောသင့် စဉ်းစားနေသည်။

သခင်မလေးက သူ စကားမဆက်သောကြောင့်....

'ဒုတိယအကြောင်း ဆက်ပြောပါ'

'ကျုပ် ခင်ဗျားရှေ့က ထွက်မသွားချင်သေးဘူး'

သူ့ စကားကြောင့်....

သခင်မလေးမျက်နှာ နီမြန်းသွားသည်။

သူ့ ချန်းယိမျက်နှာပင် မကြည့်ရဲတော့ပေ။

မိန်းကလေးတစ်ယောက် အနေဖြင့်....

သူ့ယိုဝါးသောပြောခြင်းမျိုး သူခံစားလိုက်ရသည်။

အနားတင်ရပ်နေသော မန်စီစိမ်းပင် လက်ကလေးကို

ဦးစိုက်သည်။

စုဝေယန် ဘာစကားဆက်ပြောရမည်မှန်းပင် မသိဘဲ....

'ရှင်....'

'ကျုပ်ဗိုက်ဆာနေ၍'

'ဟုတ်ပါတယ် သခင်မလေးရယ်၊ ဧည့်သည်သိ ဗိုက်ဆာ

ပြော'

မန်စီစိမ်းဝင်ပြောမှ ရှုပ်သလိုဖြစ်သွားသည်။

'ဒါ ဧည့်သည်လား'

စုဝေယန် စိတ်ဆိုးဟန်ဆောင်၍ မိန်းကလေးကို ပြော

ဦးစိုက်သည်။

မိန်းကလေး ဘာမှမပြောဘဲ သူ့လုပ်စရာရှိတာတွေ ဆက်လုပ်နေသည်။

ချန်းယိက....

မိန်းကလေး အခန်းတစ်ခုထဲသို့ ခေါ်သွားသည်။

သည်အခြေအနေရောက်မှ သူ အဆင်ပြေအောင်နေရတော့မည်ဖြစ်သည်။

မိန်းကလေးကမူ ကြင်နာတတ်သေးတယ်။

ဖုခဝယန်သည်....

ချန်းယိပြောသောစကားကို မကျေနပ်ပေ။

ခါပေမယ့်....

မဆီဟန်ဆောင်နေလိုက်သည်။

သူ့မစိတ်ထဲတွင်....

ချန်းယိနှင့် အစေခံမိန်းကလေး အထူထွက်သွားသည်ကို မကျေနပ်သလို....။

သဝန်တို့သလို၊ စိတ်မချသလို၊ တစ်စုံတစ်ခု စိတ်ထဲတွင် အလိုမကျဖြစ်နေမိသည်။

မန်စီစိမ်း စီစဉ်ထားပေးသော....

ထမင်းစားနေစဉ် သူ့ခေါင်းထဲတွင် စဉ်းစားစဉ်းတော့ပြည့်နက်လာသည်။

သူ့ဘာကြောင့် ထွက်ပြေးဖို့ စိတ်မကူးရသလဲ။

တကယ်လာရင် ကိစ္စကသည်း...

ဦးလေး၏အမှုကိစ္စပင်ဖြစ်သည်။

သည်ကိစ္စ....

အမှုမှန်ပေါ်ပေါက်ရေးသည် သူ့အတွက် အရေးကြီးဆုံးဟော တာဝန်တစ်ခုဖြစ်သည်။

သည်တာဝန်တွေကို သူ မထမ်းဆောင်နိုင်ပါက....

သူသည် စွေထန်းရွာသားတစ်ဦးအဖြစ် ရပ်တည်ဖို့ခက်ခဲပေလိမ့်မည်။

တာဝန်တွေ....

တစ်ပိုင်းတစ်စနှင့် နီးစပ်လာသောအဖြေတို့ကို ထမင်းစားရင်း စဉ်းစားမိသည်။

‘အစ်ကိုက စွေထန်းရွာကုန်ပုံ’

ခန့်စီစိမ်းသည်....

ဆွဲထမင်းစားနေစဉ် တောက်လျှောက် သူ့ကိုထိုင်ကြည့်နေမိန်း သူ့အခမူ သတိထားမိသည်။

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ဘာဖြစ်လို့မေးတာလဲ’

မိန်းကလေး ရှက်သွားသလိုဖြစ်ပြီး....

‘ဘာမှမဟုတ်ဘူး’

၂၂ ★ တက္ကသိုလ်နေတုန်းဦး

မိုး မိန်းကလေးကိုတစ်ချက်ကြည့်ပြီး....

‘ပြောပါ ရပါတယ်၊ နားထောင်ပေးပါမယ်’

မိန်းကလေးစဉ်းစားပြီး....

‘ကျွန်မတို့ဂိုဏ်းနဲ့ အဲဒီစေ့ထန်းရွာ အထောက်ကိုသံယောဇဉ် ဖြစ်ကြတာပဲနော်’

သူ မသိသလိုဖြင့်....

‘ဘယ်လိုသံယောဇဉ်တွေ ဖြစ်ကြလို့လဲ၊ တို့က မကြားဖူးတာတွေရှိတယ်’

‘ဒီနဂါးနက်ဂိုဏ်း သခင်မလေးတစ်ယောက်ဟာ စေ့ထန်းရွာက သိုင်းသမားတစ်ယောက်နဲ့ ချစ်ကြိုက်မိပြီး အနှောင့်အယှက်တစ်ခုကြောင့် သူတို့နှစ်ယောက်ဟာ ကွဲကွာသွားကြရတယ်’

ချန်းယိ သဲလွန်စတစ်ခုရနိုင်သည်ဟု ထင်ပြီး....

‘အဲဒီသခင်မလေးမှာ တခြားတစ်ယောက်ကလဲ ကြိုက်နေတဲ့အတွက် အဲဒီလူကို သခင်မလေးက မကြိုက်ဘူးရှင်၊ ဒါကြောင့် သူ ရှေ့နှောင့်ယှက်မှုအမျိုးမျိုးကို ခံစားရပြီး သခင်မလေးဟာ လူပတ်ကြောင်တစ်ခုကို စွန့်သွားတယ်’

ချန်းယိ စိတ်ဝင်တစား နားထောင်နေသည်။

‘သူ့နာမည်က ဇင်ကျန်းလို့ခေါ်တယ်၊ အဲဒီလူဟာ ဘယ်လောက်အထိဆိုးသလဲဆိုရင် ရှင်တို့စေ့ထန်းရွာ တစ်ရွာလုံးကို

အပြုံးတကြီးနဲ့ အမှန်ဖြစ်အောင် ချေမှုန်းဖို့ သူအမြဲကြံစည်နေတယ်’

ချန်းယိ မျက်လုံးပြူးသွားသည်။

သည်လောက်ဆိုးတဲ့သူကို....

သူ့ယခုခပင် တွေ့ချင်စိတ်ပေါ်ပေါက်လာသည်။

မိန်းကလေးရိပ်မည် စိုးသောကြောင့် စိတ်ထိမ်းထားလိုက်သည်။

ထိုစဉ်....

အပြင်တွင် လူရှိပုံတစ်ခုမြင်လိုက်သောကြောင့် ချန်းယိက မိန်းကလေးကို....

‘ရှု...’

ဆက်မပြောတော့ ရပ်ထားလိုက်သည်။

သူ ထမင်းကိုသာ စားစားနေသည်။

ထမင်းစားပြီး ပြန်ထွက်လာသည်အထိ သခင်မလေးထိုင်နေတုန်းပင်။

ချန်းယိ သခင်မလေးတို့ အရှိအခေပြုလိုက်သည်။

‘ထမင်းစားလို့ ကောင်းရဲ့လား’

ချန်းယိ ဝိုက်ပုတ်ပြီး....

၂၀၄ ★ တက္ကသိုလ် နေ့ဆန်းဦး

'စေတနာနှင့်ကျွေးတဲ့ထမင်းမို့ တကယ်ကောင်းတယ်'

စရာဝယ်နဲ့မဲပြီး....

'ဒါ ပျော်ပွဲစားထွက်လာတာ မဟုတ်ဘူးနော်'

ချန်းယိပြုံး၍...

'ယုံ့ပန်းဖြစ်ခဲ့ရင်လဲ ဒီအတိုင်းနေပြီး အလေ့အကျင့်ပေါ့မယ်'

သခင်မလေး သူ့ကိုဘယ်လိုပြောပြော ရမည်မဟုတ်တော့ပေ။

ဒါကြောင့်....

'သူ့ကို အခန်းတစ်ခု ပေးလိုက်ပါ'

'ဟုတ်ကဲ့ပါ သခင်မလေး'

မန်စီစီမ်း....

သူ့ကို အခန်းတစ်ခုကို လိုက်ပို့ သည်း

တကယ်ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော အိမ်ခန်းကြီး ဖြစ်သည်။

သူပင် အခန်းထဲသို့ မဝင်ရဲဖြစ်နေသည်။

'ဝင်ပါ။ အထဲမှအခန်းယူနိုင်ပါပြီ။ ဒီအခန်းဟာ သခင်မလေးနေဖို့ ပြင်ထားတဲ့အခန်းပါ။ ခပြီးသေးလို့ ရှင်ကိုပထမဦးဆုံး ဧည့်သည်အဖြစ် ပေးနေတာပါ။'

ချန်းယိ အခန်းထဲတွင် လမ်းလျှောက်လိုက် လှဲအိပ်လိုက် လှုပ်နေသည်။

'တုံးလို့လှဲ၍ စဉ်းစား၍အာပလာလျှင် သူ့သမီးထလျှောက် ဖြန့်သည်။

သူ့ ရင်ထဲတွင်....

ထစ်ခုခုခံစားနေရသည်။

နောက်တစ်နေ့ မိုးသောက်သော်....

မန်စီစီမ်းလာရောက်နိုးမှ ချန်းယိ အိပ်ရာကနိုးသည်။

'မင်္ဂလာပါ မန်စီ'

ချန်းယိချက်နာပွတ်ရင်း မိန်းကလေးကို နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

မိန်းကလေး ရေအင်တုံကိုယူလာရင်း....

'ရှင်အဖို့တော့ မင်္ဂလာရှိမယ် မထင်ဘူး'

မိန်းကလေး ခေါင်းငုံ့ပြီး....

'ရှင်အဘွတ် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးဆီက....'

၂၁၆ ★ တက္ကသိုလ် နေ့တန်းဦး

မိန်းကလေး စကားဆက်မပြောတော့ဘဲ အခန်းတဲမထွက်
သွားသည်။

ချန်းယိ...

မိန်းကလေးနောက်မှနေ၍ လိုက်လာခဲ့ရသည်။

မနွေက တစ်နေရာတွင်ပင် သူ့ကို မတ်တတ် ရပ်ခိုင်း
သည်။

စုဝေယန်ကတော့ ကျားသားရေ သိုင်ခွဲပေါ်တွင် ထိုင်
လျက်ပင်။

သခင်မလေး မျက်နှာမကောင်းမှန်း သူ သိသည်။

သူမ၏မျက်လုံးအိမ်သည် မှီ နေသည်။

အိပ်ရေးပျက်ထားသောပုံပင်။

ပြင်ဆင်ခြယ်ဆင်ခြင်လည်း မရှိပေး

သူမ...

တစ်ခုခုကို အချိန် ကြာမြင့်စွာ စဉ်းစားနေပုံ ပေါ်နေ
သည်။

အဘယ်ကြောင့် သူမ အိပ်ပျက်ရပါသနည်း။

အဘယ်ကြောင့် မျက်နှာမကောင်းရပါသနည်း။

ချန်းယိတစ်ယောက်တည်း သူမကို ကြည့်ပြီး တော့ဝေနေ
သည်။

သူ့ ရင်ထဲတွင်လည်း...

တစ်စုတစ်ခွဲ ခံစားနေရသလို ဖြစ်နေသည်။

‘ရင်ကို ဟိုသစ်ပင်မှာ ဇောက်ထိုးချိတ်ဆွဲထားဖို့ ဂိုဏ်းချုပ်
ကြီးဆီက အမိန့်လာဟယ်’

‘ခင်ဗျားပဲအရင်းအတိုင်းဖောက်သည်ချနေတော့ ကျွန်တော်
ဘာလုပ်ရမှာလဲ’

စုဝေယန် သူ့စကားများသွားသည်ကို သူ သိလိုက်သည်။

မျက်နှာ နီမြန်းသွားသည်။

ပြီးမှ ဣန္ဒြေဆယ်လိုက်သည်။

‘ကျွန်တော်ကတော့ ထွက်ပြေးမှာမဟုတ်တဲ့အတွက် ဘာမှ

မစဉ်းစားတော့ဘူး’

စုဝေယန်သည် လှလင်ကို တော့ဝေသောမျက်လုံးဖြင့်ကြည့်
နေသည်။

သူသည်...

အစွမ်းသတ္တိရှိသောသူတစ်ယောက်ဖြစ်လျက် သူမကိုယခုလို
နှိပ်စက်နိုင်နေခြင်းဖြစ်သည်။

ဒေါ်လလည်း ထွက်သည်။

ထိုဒေါ်လမျိုး သူ့ မထွက်ဖူးပေ။

ကရုဏာဒေါ်လ ထွက်ပြေးဖို့ အခါအခွင့် ပေးထားသော်

လည်း သူ ထွက်မပြေးပေ။

မိမိကိုယ်ကို အတော်အပြစ်တင်မိသည်။

နှစ်ဦးလုံး ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း မပျက်ဆုံးရသော ဓုတ္တသည့်
လည်း ကြီးစွာခံစားနေရသည်။

ရှင် တယ်ခေါင်းမာပါလား။

သခင်မလေး မျက်စောင်းထိုးပြီး ပြောလိုက်သည်။

ချန်းယိ ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

ဖန်နားတွင်ရှိသောမိန်းကလေး သူတို့နှစ်ဖောက်ကို ကြည့်
ပြီး ပြုံးပြန်သည်။

ရှင်ကို သစ်ပင်မှာ ဇောက်ထိုးဆွဲတာ သဘော ကုန်ခန
လား။

ချန်းယိ ပခုံးတွန်လိုက်ပြီး....

သခင်မလေး နှစ်သက်မယ်ဆို ခုချက်ချင်းသတ်လဲ သေ
လိုက်မှာပါ။

ချန်းယိ မနေနိုင်တော့ဘဲ ပေါက်ကွဲထွက်လာသည်။

သခင်မလေးစိတ်ပျက်သလို သူ့ဘဝ မလွတ်လပ်သလိုဖြစ်
လာသည်။

သူ့ကို ကြီးတုမ်ပြီး သစ်ပင်ပေါ် ဇောက်ထိုး ချိတ်လိုက်
ပါ။

အနီးရှိ မိန်းကလေးကို မြှောလိုက်သည်။

သူ့ဆီသို့....

ကြီးအကြီးတစ်ချောင်း ယူလာကြသည်။

သခင်မလေး မကြည့်ပေ။

အဝေးတစ်နေရာသို့ ကြည့်နေသည်။

သူ့ကို ကြီးတုမ်ပြီး....

ခြံအတွင်းမှာရှိသော အမြင့်ဆုံး သစ်ပင်ကို ရှေ့ပြီးဆွဲတင်
ကြသည်။

ချန်းယိ....

ခုတ်ချိန်အထိ ဟန်မပျက်အပေါ်သို့ ဇောက်ထိုးလိုက်သွား
သည်။

သူ့မျက်လုံးများကတော့....

ပြတင်းပေါက်မှ ကျားဆားရေ ထိုင်ခုံပေါ်က စုဝေယန်
ဆီသို့ ရောက်နေသည်။

သခင်မလေး....

သူနှင့် မျက်လုံးချင်း မဆိုင်မိအောင် ကြိုးစားနေရသည်။

သူမ မျက်နှာချင်းဆိုင်လျှင်....

ကဆတ်ဆတ်ခန့်ခန့်သော ရင်ကို စိတ်ထိန်းနိုင်စွမ်း မရှိတော့
ပါ။

ဝါပေမယ့်လည်း အမှတ်မထင် ခိုးကြည့်နေရသည်။

သူ့စိတ်ထဲတွင် တစ်ခုခုဖြစ်နေသည်။

ကာလတစ်ခုအထိ....

ထိန်းထားနိုင်စွမ်းရှိသော သူ့စိတ်တို့သည် ယခုအခါ

လွင့်ပျယ်စပြုလာပေပြီ။

ဝါကို သူ့နားလည်သည်။

နားမလည်နိုင်သည်က သူ့ဘဝပင်။

သို့ တဝကို နားလည်ဖို့ သူ ကြိုးစားကြည့်မိတိုင်း မဖြစ်နိုင်
သော အဖြေတွေ သူ ရင်ဝယ် ပိုက်ထားရသည်။

ချန်းယီကို သစ်ပင်တွင် တွဲလောင်းချိတ်ပြီး မိန်းကလေး
တစ်စု မြန်လာကြသည်။

‘သခင် မလေး... အဲဒီအတိုင်းနော်’

သူမ မမြင်သလို၊ စိတ်မဝင်စားသလို၊

‘အေး...ရပြီ၊ နင်တို့ ဒီကနေကြည့်မနေနဲ့တော့...သွား’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ သခင်မလေး၊ သွားပါမယ်’

သူ့ကို အခန်းထဲမှ ထွက်သွားကြသည်။

ချန်းယီ စဝေယန်ကိုသာ ကြောင်ကြည့်နေသည်။

မိမိဗုက္ကထက်....

မိန်းကလေးကို ဩဇာနေရသော သူ့က သူ့အတွက် ပို၍

ကြည့်နေသည်။

တဖြည်းဖြည်း ညသည် အမှောင်တက်ရောက်တော့မည်။

စဝေယန်တစ်ယောက်တည်း အခန်းအတွင်းနေသည်။

သူတစ်ယောက်တည်း....

အပြင်တွင် တွဲလောင်းချိတ်ခံထားရသောသူ တစ်ယောက်

ကို စိတ်ဝင်စားနေသည်။

အအေးတို့ဖြင့်....

တဖြည်းဖြည်း အေးမြလာမည်။

အရုဏ်တက်ချိန်ဆိုလျှင်....

နှင်းတို့ သူ့ခန္ဓာကိုယ်အနွံအပြား ကပ်နေတော့သည်။

အကယ်၍များ....

ဆေးသွားသည်ရှိသော် သူ စဉ်းစားရကျပင်သည့်။

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး၏ ဆုံးဖြတ်ချက်သည် သူ့ဆုံးဖြတ်ချက်ဖြစ်
သည်။

ဆုံးဖြတ်ပြီးသော ဆုံးဖြတ်ချက်ကို သူမမြင်နိုင်ပါ။

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးပြောသော စကားများ သူ ကြားယောင်
လာသည်။

စဝေယန်၊ ငါ့သမီးဟာ တစ်ချိန်ချိန်မှာ ဒီနဂါးနက်ဂိုဏ်း
ကို အုပ်ချုပ်ရမယ့်သူဖြစ်တယ်။ ဒီအတွက် ငါ့သမီးကို သိုင်း

ပညာ အကုန်သင်ပေးထားပြီးဖြစ်တယ်။ မိမိတတ်ထားတဲ့ သိုင်း
ပညာဟာ အဆင့်အတန်းအမြင့်ဆုံးကို ရထားပြီးတဲ့ လူတစ်

ယောက်အဖို့ ထိန်းသိမ်းရမယ့်ဝတ္တရားတွေဟာလဲ များလိမ့်
မယ်...

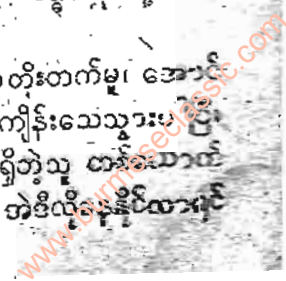
သိုင်းလောကသားတွေအဖို့ စောင့်ထိန်းရမယ့် သမီးရဲ့
တာဝန်တွေထဲမှာ အဖေအစိုးရိမ်ဆုံးကတော့ အချစ်နဲ့ သာ

ယာကြည့်နူးမှုပဲ သမီး၊ ယောက်ျားတွေဟာ သမီးကိုစည်းရုံး
သိမ်းသွင်းမယ်၊ ဘုတို့ရဲ့ ယောက်ျားပီသတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်နဲ့ သမီး

ကို မြို့ဆွယ်မှာပဲ....

‘သမီးကသာစိတ်ပါသွားရင် သမီးဘဝတိုးတက်မှု၊ အောင်
မြင်မှုတွေဟာ ကျဆုံးဖို့အခြေအနေဖြစ်ဖို့ ကျိန်းသေသွားမပြန်

ဘူး၊ ကြောင့် သမီး သူတို့ကို သံယောဇဉ်မရှိတဲ့သူ တစ်ယောက်
အဖြစ် နေနိုင်အောင်ကြိုးစားပါ။ မင်း တဲဒီလိုနေနိုင်တာပင်

၂၂၂ ★ တက္ကသိုလ် နေ့တန်းဦး

တို့ဂိုဏ်းက မင်းတို့ သစ္စာရှိတဲ့သခင်မလေးအဖြစ်နဲ့ အမြဲဂုဏ်
ယူနေမှာပါ။

စုဝေယန် စဉ်းစားရင်း တစ်ဆို့ဆို့ခံစားရသည်။
ချစ်ချင်းမေတ္တာနှင့် သံယောဇဉ်ဆိုသည်မှာ သူ့အတွက်
ခေတ္တရှိမရ ဖြစ်နေခဲ့သည်။
ယူတို့နှစ်ဦးစလုံး စိတ်ထဲတွင် ကိုယ်စီအသိရှိကြသည်။
ထိုအသိကို...
တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အဓိပ္ပာယ်ဖော်ထုတ်ခွင့်မပေးဘဲ ဖြစ်နေ
သည်။

သူ...
ချန်းယိကို ဆက်လက်ကြည့်နေနိုင်စွမ်း မရှိတော့။
မျက်လုံးအိမ်တွင် မျက်ရည်များ ပြည့်၍ကျလေသည်။
သူမ အကြိတ်ချို...
ချာခနဲလှည့်ထွက်ပြီး အိပ်ခန်းထဲသို့ ပြေးဝင်သွားသည်။
အပြင်တွင် အမှောင်ထဲက ကြီးစိုးနေဆဲပင်...။
သစ်ပင်တွင် တွဲလေခင်းကျနေသော ချန်းယိ သတိရ
တစ်ချက် မရတစ်ချက် ဖြစ်နေသည်။

မေတ္တာတရား၏ အတိမ်အနက်

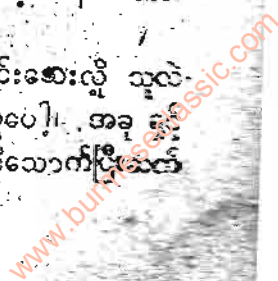
နံနက်အရှက်တက်ပြီ...
စုဝေယန် ဒီနေ့ စောစီးစွာနိုးနေသည်။
တကယ်တော့...
သူ ညက အိပ်မပျော်ခဲ့ပေ။
သူ့အဖို့ အိပ်ရန်ပင်မရှိသလို ဖြစ်နေသည်။
ဒီအထိန်းဆီ...
သူ ခံစားမှုသည် အဖြေတစ်ခုအဖြစ် ပြောင်းလဲသွားနိုင်
သည်။
တစ်ခဲမိန့်ကလေး...
သူ့အနားရောက်လာသည်ကိုပင် သူ့ကမ်းယာကို ဆက်
မထားမိတော့။

ဘယ်ဘချိန်ကတည်းက....
 ကျောက်ရုပ်ဖြစ်နေသည်ကို မန်စီစိမ်း အဝေးကကြည့်
 လျှင်ပင် သိနိုင်သည်။
 'သခင်မလေး'
 စုဝေယံအသံကြောင့် ရှက်သလိုလန့်သွားသည်။
 နောက်လှည့်ကြည့်လိုက်သော် မန်စီစိမ်း ဖြစ်နေသည်။
 'ဘာလဲ'
 သူဟော့ကလိုက်သည်။
 ဟုကယ်တော့....
 သူ့ အပြစ်သူ့ကာကွယ်ဖို့ ပြောလိုက်ခြင်းပင်။
 မိန်းမငယ်သည်....
 လင်ဗန်းတစ်ချပ်ပေါ်တွင် စားစရာများထည့်ပြီး သူ့ ထံသို့
 ယူလာသည်။
 ခါတွေ့ကိုလည်း သူ့ စိတ်မဝင်စားနိုင်ပေ။
 'သခင်မလေး ထမင်းမစားတာ သုံးရက်ရှိပြီ'
 မိန်းကလေးစကားကို သူ့ကြားသည်။
 ခါပေမယ့်....
 သူ မကြားချင်ဟန် ဆောင်နေလိုက်သည်။
 'ခါလေးနည်းနည်းစားပါဦး သခင်မလေး'
 မန်စီစိမ်းကလေး ကရုဏာဖြင့် သခင်မလေးကို လင်ဗန်း
 ရှေ့တိုးပေးသည်။

'သနားပါဘယ်နော်'
 မိန်းကလေး ပြောလိုက်သည်။
 'ဘာကိုသနားနေတာလဲ'
 သူ့ စိတ်တိုနေသည်။
 ထိုစိတ်တိုမှုကို မထိန်းနိုင်ဘဲ ပြောလိုက်သည်။
 'အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံရသော်....
 သူ့ စိတ်တွေသည် ချွန်းယိမ့်ပေါ်တွင် စွဲလန်းနေသည်။
 သခင်မလေးဘဝတွင်....
 အကျဉ်းသားတစ်ယောက်အပေါ် ထားတဲ့ကိစ္စ ဂိုဏ်းချုပ်
 ကြီးသားသိသွားပါက အလွန်ကြီးလေးတဲ့ သစ္စာဖောက်အဖြစ်
 သတ်မှတ်ပေးတော့မည်။
 စုဝေယန်သည် သာမာန်မဟုတ်။
 ဂိုဏ်းချုပ်၏တပည့်ရင်း ဖြစ်သည်။
 ထိုတပည့်ရင်းက....
 သစ္စာဖောက်ရမည်ဆိုတော့ ဘယ်လိုနည်းနှင့်မှ အပြစ်မခံ
 နိုင်ပေ။
 'နင် ဘာရုပ်လုပ်နေတာလဲ'
 သူ့ စိတ်မရှည်သလို ပြန်မေးလိုက်သည်။
 'ဟိုသခင်မလေးရယ်၊ သူ့ မှာ အသက်မှရှိသေးရွဲလားလို့ပဲ...'
 စုဝေယန် စိုးရိမ်သွားသည်။
 'ခါပေမယ့် ဟန်မပျက်၊
 'တော်တော်ကြာ သွားပြုတ်ခဲ့ချေ'

သူ ပါးစပ်က ထွက်သွားချေပြီ၊
မည်သူ ကိုမျှ တိုင်ပင်စရာမလိုဘူး သူ လွတ်ပေးနိုင်သည်။
စေခိုင်းနိုင်သည်။
ခါတွေ့ဟာ....
ဗုတိယဂိုက်းချုပ်၏အကြောင်းတွေ ဖြစ်သည်။
သူ ဘာမျှမစဉ်းစားမိဘဲ သူ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။
တကယ်တော့....
သူ စိတ်ထဲတွင်ဖြစ်ပေါ်နေသော အကြောင်းအရာတို့သည်
သူ့ဘာလျှင်အသိဆုံး ဖြစ်သည်။
ချွန်းယိကို ကြီးတွေပြေပေးနေသည်ကိုပင် မသိတော့၊
စုစေယန် သူ့ကို အိပ်ခန်းရွှေ့ထားသည်။
မန်စီမိန်းကလေးတစ်ယောက်သာ သူ့ကိုစောင့်နေသည်။
သစ္စာရှိသော မိန်းကလေးပင် ဖြစ်သည်။
သခင်မလေး၏စိတ်ဓာတ်နှင့် ဂုဏ်သိက္ခာကို ဤမိန်းကလေး
အသိဆုံးဖြစ်သည်။
ခါကြောင့်လည်း....
ချွန်းယိအပေါ် အစ်ကိုတစ်ယောက်လို သဘောထားပြီး
စောင့်ရှောက်နေသည်။
နောက်တစ်နေ့မနက်....
ချွန်းယိ ကိုယ်နည်းနည်းလှုပ်လာသည်။
မျက်လုံးများ ပြာဝေနေသည်။

သူ့ အသိစိတ်တစ်ခု ဝင်လာသည်။
ပတ်ဝန်းကျင်မှာအလင်းရောင် သူ့ ဆီဆိုးကျနေသည်။
မျက်လုံးများကြိမ်းစပ်လာ၍ သူဖြည်းဖြည်းဖြင့်ကြည့်သည်။
'ဟော.... သတိရလားပြီနော်'
မိန်းကလေးတစ်ယောက်၏အသံကို ကြားလိုက်သည်။
မန်စီမိန်းကလေးပုံရိပ်တစ်ခု သူ့ အနားတွင် ကျန်နေသည်။
တဖြည်းဖြည်း သူ အမြင်ပြည့်လပ်လာသည်။
'ဟင်... မန်စီမိန်း'
သူ လှုပ်ခနဲခေါ်လိုက်မိသည်။
နေစီမိန်းမိန်းကလေး သူ့ကိုပြုံးပြသည်။
သူ ပီတိဖြစ်မိသည်။
မနေ့ကစည်းက...
ဒီအခန်းထဲမှာ ပြုစုနေရခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။
သူ မိန်းကလေးတို့ ခံကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြောသည်။
'သခင်မလေးကော...'
ကောက်ခါငင်ကာ မေးလိုက်သောကြောင့် မိန်းကလေး
ကြားရသည်။
'သခင်မလေး ရှိပါတယ်၊ ရှင် နေမကောင်းစေးလို့ သူ့လဲ
တပ်ပူနေတယ်၊ ရှင်နေကောင်းတဲ့အခါ တွေ့ပေါ့၊ အခု နေ
အားမရှိသေးဘူး၊ ခါကြောင့် နွားနို့ကိုသောက်ပြီးသော်
အိပ်လိုက်ပါဦး'

၂.၈ ★ တက္ကသိုလ် နေဘုန်းဦး

မန်စီစီမိမ်း သူ့ကို နွားနို့ခွက်ကြီး တစ်ခက် ယူလာဖူး
သည်။

သူ့ အစာမစားရသည်မှာ....

သုံးရက်ရှိပြီမို့ ပေးသောနွားနို့ကို ကုန်သည်အထိသောက်
မစိလိုက်သည်။

နွားနို့သောက်ပြီး....

တခဏတွင်ပင် သူ ပြန်လည်အိပ်ပျော်သွားသည်။

ပြန်လည် နိုးလာသော်....

မန်စီစီမိမ်း အခန်းဝတွင် ရပ်လျက်နေသည်။

'ရှင် နိုးပြီလား'

ချန်းလီ ပြုံးပြီး ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

'မင်း ငါ့ကို ဘာဖြစ်လို့ အမြဲတမ်း စောင့်ရှောက်နေဖူး
တာလဲ'

သူ သိချင်၍ မေးလိုက်သည်။

'ဪ...ရှင်ကို သခင်မလေးက သူ့ကိုယ်စားကူညီစောင့်
ရှောက်ဖို့ တာဝန်ပေးထားလို့ပါ'

မိန်းကလေး ပြန်ဖြေပေးသည်။

'အခုလဲ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက ရှင်ကို တစ်ခါတည်း ခေါ်ခဲ့ပါ
ဆိုလို့ စောင့်နေတာ'

သူ့ မိန်းကလေးအတွက် စိတ်ပကောင်းပေး

သူ့ အဝတ်အစား အမြန်လဲပြီး မိန်းကလေး နောက်က
ထွက်လိုက်လာပဲသည်။

ခန်းမထဲတွင် လူစုံညီရောက်နေသည်။

သူ့ အကျဉ်းသားတို့ အပြစ်ဒဏ်ခံရမည့်နေရာသို့ ရောက်
သွားသည်။

ခါကို မိန်းကလေးက....

'အဲဒီနေရာ သွားစရာမလိုတော့ဘူး၊ ဒီမှာတင် ထိုင်ပါ'

ပြောပြီး သူ့ကို ခုံတစ်လုံးပေါ်တွင် ထိုင်ရန် ညွှန်ပေး
သည်။

သူ မထိုင်ခင် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးကို ဂါရဝပြုလိုက်သည်။

သခင်မလေးကိုလည်း အရိုအသေပြုလိုက်သည်။

'ထိုင်ပါ ချန်းသီ'

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး သူ့ကို အေးဆေးသက်သာစွာ ပြောသည်။

သခင်မလေး....

သူ့ကိုတစ်ချက်ကြည့်ပြီး မျက်ဝန်းထဲတွင် မျက်ရည်တွေ
ရှိလာသည်။

ပြန်ပြီး ဟန်ဆောင်နေလိုက်မှန်း သူ့သိသည်။

တကယ်တော့....

တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် မပြောဘဲ သိနေကြသော
အသိသည် ပို၍ အကြင်နာပြင်းလှသည်။

'ချန်းယီ...တိုဂိုဏ်းနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဘာပြောစရာရှိသေးလဲ'

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး မေးသည်။

'မင်းအနေနဲ့ စူးသခင်တို့ လူသတ်မှုမှာ တိုက်ရိုက်က ပတ်သက်နေတယ်လို့ ထင်တုန်းပဲလား'

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး၏အခမေးကြောင့် ထူ ကာပြန် ပြောရမုန်းမသိ ဖြစ်သွားသည်။

'ဒီလိုလဲမထင်ပါဘူး၊ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး'

'ဒါဆို အယ်လိုထင်ထားလို့လဲကွာ'

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး သိချင်စေအောင် ဆက်မေးသည်။

'တို့ဟာ မင်းတို့ရွာအပေါ် တယ်တော့မှ ဒုက္ခပေးမယ့်သူ မဟုတ်ဘူး။ မင်းကိုခေါ်ထားရတာလဲ တို့က ရှင်းပြစရာရှိနေလို့ပေါ့။ တကယ်တော့ တိုက်ရိုက်ဟာ အမျိုးသမီးလေးတွေ များတဲ့အတွက် အန္တရာယ်က အမြဲတမ်းနီးစပ်နေတယ်။ ဒီမှာ အကြောင်းလေးတွေကလဲ ရှိပြီးခဲ့တာ မင်းတို့သိပြီးပြီပဲ...'

'မင်းအဖေနဲ့ တိုက်ရိုက်က သခင်မလေးတစ်ယောက်ဟာလဲ ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်ဖြစ်ခဲ့ဖူးတယ်။ အဖေ ဇာတ်လမ်းကြောင့်လဲ မင်းနဲ့တို့ဟာ ရန်သူတွေတောင် ဖြစ်ခဲ့ရတယ်။ ဒါတွေဟာ မင်းကိုယ်တိုင် စုံစမ်းပြီး အဖြေတွေမှာပဲ။ ခုဆို တစ်ဝက်ကျော်ခရီး ရောက်နေပြီဆိုတော့ မင်းသီသလောက် သိနေပြီပေါ့'

'ကျွန်တော် သိသင့်သလောက် သိပါပြီ၊ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးတို့ ကိုယ် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်'

ချန်းယိ ကျေးဇူးစကားပြောလိုက်သည်။

'မင်းဇာတယ် ကျေးဇူးတင်ရမှာက ဟွာဟင်ပဲ'

'ခင်ပျား...ခေါင်းဆောင်ကြီး တာပြောတယ်'

ချန်းယိ အာမေဒိုတ်သံပြုပြီး မေးလိုက်သည်။

'ဟုတ်တယ်၊ မင်း ထွက်လာကတည်းက မင်းနောက်က အန္တရာယ်ပစ္စည်းခိုင်အောင် စီစဉ်ထားနေတာ ဟွာဟင်ပဲ'

ချန်းယိ တွေ့နေပြီး စဉ်းစားမိသည်။

တကယ်လည်း....

အချို့အန္တရာယ်များသည် ကြိုတင် မစီစဉ်ဘဲ သူ အခြံအနေ အခွင့်သာခဲ့သည်။

'ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော် အဖေတို့ရော ကျွန်တော်ကိုပါ စောင့်ရှောက်ပေးတဲ့ ဟွာဟင်သခင်မလေးကျေးဇူး၊ ကျွန်တော် တယ်တော့မှ မမေ့ပါဘူး'

'ဘေး...မင်းသွားလမ်းပြောပြပြီးဖို့ကို ဆုတောင်းပေးနေပါတယ်။ မင်းရည်ရွယ်ချက် အောင်မြင်ပါစေကွယ်'

သူ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးကို နှုတ်ဆက်ဂ ၂၅၀ပြုလိုက်သည်။

ပြီးမှ သခင်မလေး စုပေယန်ကို နှုတ်ဆက်သည်။

'သွားတော့မယ်နော်...သခင်မလေး'

စုပေယန် မော့မကြည်ဘဲ...

'ရှင်ဟာလွတ်လွတ်လပ်လပ်သွားနိုင်ပြီဖြစ်တဲ့လူထင်နဲ့သာမယ်

ပါ'

၂၃၂ ★ တက္ကသိုလ် နေ့ဘုန်းဦး

သခင်ခေလးအသံ တစ်ဆို့ နေ့မှန်း ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးသိလိုက်
သည်။

တကယ်ခွဲခွာရမည်ဆိုတော့....

နှစ်ဦးစလုံး ဟန်ဆောင်သောစိတ်တွေ ပြောင်းချင်သည်။

ချန်းယိ စိတ်ထိန်းပြီး ခန်းမကြီးထဲမှ ထွက်လာခဲ့တော့
သည်။

တစ်ကိုယ်တော် လူဝမ်းကောင်း

လရောင်၏အလင်းကို သူ အပြည့်အဝ ခံစားနေသည်။
အခန်းစောင့်လုလင်....
ထမင်းလာပို့ပြီးပြန်သွားမှ သူ သတိဖြင့် ပြုတင်းတံခါး
မှ လှည့်ထွက်လိုက်သည်။
လူသူရိပ် ထောင်အောင် အမှောင်ဖက်သို့ တဖြည်းဖြည်း
လျှောက်လာခဲ့သည်။
သူထင်သည့် တည်းခိုခန်းသို့ရောက်ပါပြီ....
ဝရံတာတစ်ခုကို ကိုယ်ပေး၍ ကျော်ဝင်လိုက်သည်။
စင်္ကြံအစုံလုံးမှောင်နေသည်။

သူ ခြေသံမကြားရအောင် ကိုယ်မော့၍လျှောက်လာသည်။
အခန်းတစ်ခန်း ရှေ့ရောက်တော့ သူ ရပ်လိုက်သည်။

အခန်းထဲတင် လူသံမကြားဘဲ တိတ်ဆိတ်နေသည်။

သူ ထံခါးကို ဖြည်းဖြည်းဖွင့်လိုက်သည်။

ကန်ခန်းလုံး မောင်အတိဖြစ်နေသည်။ ထိုအခန်းမျိုး သူ့
အဖို့ ကျင့်သားပြီးသားပင်....။

တဖြေးဖြေး တိုးဝင်လာသည်။

ညအမှောင်တွင် အလင်းတန်းတစ်ခု ရုတ်တရက်ထွက်လာ
သည်။

ရှေ့တွင်လည်း လူတစ်ယောက် သူ ဓားကို ရှောင်လိုက်
သည်။

ချန်းယိကို ခါမျိုးနဲ့ကြိုလှိုမရဘူးလေ။

ခါးကိုင်ထားသောလက် ခါးအိမ်ထဲ အမြန်ပြန်သွင်းသံ
ကြားလိုက်သည်။

တခဏ....

လူရှေ့မှထွက်သွားပြီး မီးထွန်းလိုက်သည်။

တစ်ခန်းလုံးမီးလင်းထိန်သွားမှ မိန်းကလေးတစ်ယောက်
သူ့ကို....

ရှင် ဘာဖြစ်လို့ အချိန်မတော် ကျွန်မအခန်းထဲဝင်လာ
တာလဲ။

ချန်းယိပြုံးပြီး....

‘မင်းနဲ့ ဆွေးနွေးစရာရှိလို့ပါ။’

‘ရှင်နဲ့ကျွန်မက ဘာဆီးနွေးစရာရှိလို့လဲ။’

မိန်းကလေးက မသက်သာလို့ သူ့ကိုကြည့်ပြီးမေးလိုက်
သည်။

‘လိပ်လဲစိတ်မလော့ပဲ နို့မိန်းကလေး၊ ကျုပ် ခင်ဗျားကို
ကျညီချင်လို့ ဒီလိုရောက်လာရတယ်ဆိုတာ မိန်းကလေး သိ
ထားစေချင်တယ်။’

တကယ်တော့ မိန်းကလေးကိုလှည့်စားလိုက်ခြင်းမင် ဖြစ်
သည်။

သူပြောသောစကားကို....

မိန်းကလေး ယုံကြည်သွားလေသည်။

လုံယုံကြည်ယုံမကြောင့်ပင်။

‘ကျွန်မတို့မောင်နှမရဲ့ဘဝက မကောင်းပါဘူးရှင်။’

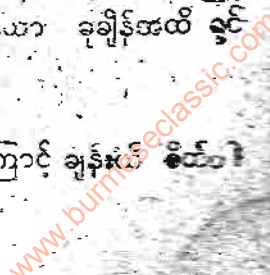
အစချီပြီး သူတို့ဘဝကို ပြောပြတော့သည်။

ချန်းယိ တကယ်သိထားပြီးဟန်နှင့် နားထောင်နေသည်။

‘ရှင်ကို ကျွန်မ ဒုက္ခမပေးချင်လို့ ယာ ခုချိန်အထိ ခွင့်
အထက်ရှင်နေရတာပါ။’

မိန်းကလေးတစ်ယောက်က....

သိယောဇာတ်စကားပြောနေသောကြောင့် ချန်းယိ မိသား
ဝင်စားလာပြန်သည်။

'ကျွန်မတို့မောင်နှမတာ ကျွန်မချေခိုင်းစေတဲ့အတိုင်း ဆက်လုပ်နေ့ရင် ကျွန်မအဖေ ဘာမှဖြစ်လာမှာမဟုတ်ဘူး'

'မိန်းကလေးအဖေကို သူကဖမ်းထားလို့လား'

'ဟုတ်တယ်...ဖေဖေကို ဖမ်းထားပြီး ရှင့်ကို ကျွန်မတို့ မောင်နှမက သုတ်သင်ပေးဖို့ပါ။ ဒါပေမယ့် ရှင့်ကို မြင်ပြီး ကျွန်မအဲဒီစိတ်တွေ တစ်စက်မှမရှိသလိုဖြစ်သွားတယ်'

ချန်းယိ မသိချင်ယောက် ဆောင်ရွက်...

'ဘာဖြစ်လို့လဲ'

'ရှင့်ရဲ့သုံးပညာနဲ့ ရှင့်တို့ စေ့ထန်းရွာကလူတွေနဲ့ ကိုယ်ကျင့်တရားကို လေးစားမိလို့ဆိုရင် မမှားဘူး။ ကျွန်မအမှန်ပြောနေတာပါ'

ချန်းယိမိန်းကလေးအပေါ် ကရုဏာဖြစ်မိသည်။

ထိုမိန်းကလေးကို...

မည်သို့ပြန်လည်ကူညီရမည်ကိုလည်း စဉ်းစားနေမိသည်။

တောင်ပေါ်မှာကတည်းက...

မိန်းကလေး သူ့ဖက်က ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်ပေးခဲ့သည်။

ဒါကိုကြည့်ပြီး...

မိန်းကလေး သူ့အပေါ် ရိုးသားလာပြီဆိုတာ သူ့သိလာသည်။

ကျုပ် စဉ်းစားမိတယ်'

ချန်းယိ မျက်မှောင်တစ်ချက်ကုတ်သည်။

'ဝါယင်တို့အဖွဲ့ ဒီမြို့သဲကိုရောက်နေတဲ့အချိန်မှာ ခင်ဗျားအဖေကိုကယ်ထုတ်နိုင်သားပဲ။ အဲဒီအဖွဲ့ မရောက်နိုင်ရက်အောင်လွှဲက ကျုပ်တာဝန်ထားလိုက်'

'ဟုတ်တယ်...ကျွန်မလည်း ခုမှစဉ်းစားမိတယ်။

'ဒါဆိုမိန်းကလေး ကျုပ်ပြောတာလက်ခံပြီပေါ့'

သူတို့နှစ်ယောက် ဆက်ပြီးတိုင်ပင်ကြသည်။

မိန်းကလေးသည်။

ချန်းယိကို နက်ကတည်းတအထင်ကြီးသောကြောင့် ချန်းယိ ပြောတာတွေအားလုံး နားထောင်နေသည်။

သူမကလည်း ဇင်ကျင်းနှင့်တွေ့လျှင် ချန်းယိအတွက် စိုးရိမ်ကြောင်းပြောပြသည်။

အစီအစဉ်အတိုင်း ပြုလုပ်ရန်ပြောပြီး...

ယင်ယင် သူ့ကိုတံခါးပေါက်ထိလိုက်ပို့သည်။

သူ့အပြင်ရောက်သည်နှင့် အမှောင်ထဲတွင် ပျောက်သွားသည်။

လသည်...

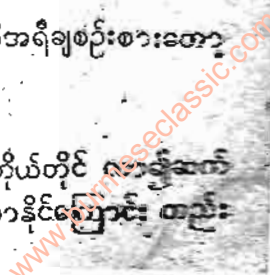
အာကာသတစ်ခုလုံးကို လင်းနေဆဲဖြစ်သည်။

ချန်းယိ အိပ်ရာပေါ်ရောက်မှ...

နောက်တစ်နေ့ အစီအစဉ်တွေ အစီအရီချစဉ်းစားတော့သည်။

မနက်မိုးလင်းသည်နှင့်...

သူ ဒ်မှာရှိကြောင်း တတ်နိုင်လျှင် လူကိုယ်တိုင် လာရောက်သွယ်ချင်ပါသော်လည်း နေရာမသိရှိမလာနိုင်ကြောင်း တည်း

၂၃၀ ★ တက္ကသိုလ် နေတန်းဦး

ခိုခန်း လှလင်ကို စာရေးပြီး တည်းခိုခန်းရှေ့တွင် ထွက်ချိတ်
ထားလိုက်သည်စာမှာ။

မိတ်ဆွေ....

ဝါယင် ၁/၁၀

ကျုပ် ချန်းယိ ဒီမှာစောင့်နေပါသည်။

အချိန်မရွေး လာ တွေပါ။

ကျန်ချေကိုယ်တိုင်ဆိုလျှင် ပိုကောင်းပါသည်။

သင့်ရှဲ့

ချန်းယိ။

ဒါချိတ်ပြီး သူ့ ခုတင်ပေါ်တွင် တုံးလုံးလွဲအိမ်လိုက်သည်။

အရာရာကိုတော့ သူ့ သသိထားပြီး နေလိုက်သည်။

သူဟာ....

ခုချိန်မှာ တစ်ကိုယ်တော်တစ်ယောက် ဖြစ်နေပေပြီ။

စေ့ထန်းရွာမှ သတင်းလည်း သူ့ မကြားပေ။

သူ လက်ရှိသိနေရသော တရားခံသည်....

ရုပ်လုံးပေါ်နေပေပြီ။ ထိုတရားခံကို ရှင်းလင်းပြီးသည်

ထိ သူ တာဝန်ယူဆောင်ရွက်ချင်သည်။

ကျွန်တော် ဆွေမျိုး ★ ၂၃၁

ခါမှ သူ့ ဘွားဘွားကို တာဝန်ကျေမည်ဖြစ်သည်။

တစ်ကိုယ်တည်း ရုန်းကန်လှုပ်ရှားနေရသော ဘဝကို သူ
တစ်ခါ အထီးကျန်သလို ဖြစ်လာသည်။

အဖေနှင့်အမေကို မတွေ့ရသည်မှာလည်း တစ်နှစ်ကျော်
ပေပြီ။

ဘဝကိုတစ်ယောက်တည်း ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းရတဲ့အချိန်တွင်...

မိဘများကို သက်ရတတ်သောသူတွင် ချန်းယိတစ်ယောက်
လည်းပါသည်။

သူ့ စိတ်ထဲတွင်....

အဖေနှင့်အမေ ကျန်းမာပါစေဟု အမြဲဓမ္မရုတ်လေ့ရှိသည်။

နောက် နှစ်ရက်လောက်ကြာသောအခါ...

လမ်းများပေါ်တွင် လူအများပြောသံကို သူကြားရသည်။

စေ့ထန်းရွာက သိုင်းသမားတစ်ယောက်က....

စိန်ခေါ်သည်ဆိုသည့်သတင်း ဖြစ်သည်။

မြို့စားကြီးအိမ်မှပင် ထိုသတင်းကို သိသွားသည်။

ချန်းယိ ကိစ္စတွေ မသိသလို ဆက်လက်စုံစမ်းသည်။

၂၄၀ ★ ထက္ကသိုလ် နေဘုန်းဦး

သုကြားဆားသောသတင်းကြောင့်....

ကျင်ဝေလင်မြို့ကလေးသည် အရင်ထက် လူပိုစည်ကားလာသည်။

အဖမ်းနေ့တွင် စိမ်းခေါ်ပွဲကြီးဖြစ်မည်ကို သွားရင်းလာရင်း စစ်ကြသည်။

မည်သူနိုင်မည် မည်သူရှုံးမည်ကိုပင် ထင်ကြေးပေးကြသည်။

မကြာပါ....

ငါးရက်မြောက်သောနေ့တွင် ချိတ်ထားသော ဆိုင်းဘုတ်ဖြူထဲသွားသည်။

ဒါဆို သူပြိုင်ဖက်အဖွဲ့....

မြို့ထဲသို့ ဝင်ရောက်နေပြီဆိုတာ သူသိလိုက်သည်။

သူ ပို၍သတိထားပြီး နေလိုက်သည်။

တည်းခိုဆောင်ရွက် တွင်....

လူသူ ကင်းရှင်းနေသည်။

ဒါပေမယ့် ညနေသာစောင်းသွားသည်။

အာမှမထူးခြား။

လူလာပို့သော ထမင်းကို အခန်းထဲတွင်သာ စားလိုက်သည်။

ကျွန်တော် ဆွေမျိုး ★ ၂၄၁

အခန်းစောင့်လူငယ်ကို ထူးခြားရင် သတင်းလာပြောဖို့ မှု့ထားလိုက်သည်။

တစ်နေ့လုံး....

အာရုံစိုက်၍ စောင့်ကြည့်နေရသောကြောင့် သူ တခဏ အတွင်း ခုတင်ပေါ်တွင် အိပ်ပျော်သွားသည်။

....★....

တစ်ခန်းဝင် တစ်ခန်းထွက် သူတို့နှစ်ယောက် လိုက်ရှာ
ကြသည်။

အချိန်အတော်ရှာသည်အထိ....

သူတို့လိုချင်သောနေရာကို မတွေ့ရသေးပေ။

မိန်းကလေးနှစ်ယောက်....။

တစ်ယောက်ကယင်ယင် နောက်တစ်ယောက်က အထိန်း
တော်ကြီး သူတို့နှစ်ဦး ခန်းမကြီး၏နောက်ဖက်သို့ ထွက်လာ
ခဲ့သည်။

တံဘိုင်များ ကာထားသောတံခါးကို ခဲယဉ်းစွာ ဖွင့်ကြ
သည်။

အောက်သို့ဆင်းရန် လှေခါးတစ်ခု အထိန်းတော်ကြီး
အဖော်တို့တိုင် ထွန်းလိုက်သည်။

အောက်တွင်....

အတော်မောင်နေ၍ဖုရေယာဇာတီပုထိုးလျှင် သူတို့ဆင်း
သွင်းမည် မဟုတ်ပေ။

ယင်ယင် ရွှေကတစ်လှမ်းချင်း ဆင်းလာသည်။

သူ့ လူ့ကို ယ့် ဘက် ခား

ကောင်းကင်တစ်ခုလုံး ပြာလဲလဲ ကြယ်များ စိုင်းရံထား
သည်။

အမှောင်သည် မိုးတဝါး ရှိသည်။
ထိုအမှောင်၏ အခွင့်တောင်းယူ၍....

လူနှစ်ယောက် ထောင်ပေါ်သို့ တရွေ့ ရွေ့တက်လာသည်။
ပတ်ဝန်းကျင်သည်....

သူတို့နှစ်ယောက် တက်လာသည်ကို မမြင်လိုက်ပေ။

တဖြည်းဖြည်း သူတို့နှစ်ဦး အဆောက်အဦကြီးထဲ ဝင်
လိုက်သည်။

ခရိုင်စီ....

ဘာအန္တရာယ်မှ မတွေ့ကြုံရသေးပေ။

အောက်တွင်....

သံတိုင်တစ်ထပ်ကာထားသည်။ ဗါကိုသော့မခတ်ထားပေ
အသားမင် တွန်းဖွင့်ပြီး ဝင်လာခဲ့သည်။

‘ဖေဖေ’

စုစီကျင်သမီးအသံကို မှတ်မိသည်။

‘သမီး မဖေဖေဘက်မှာ’

အခန်းထောင့်မှ ထွက်ပေါ်လာသောအသံဖြစ်သည်။

ယင်ယင်ကိုမြင်၍ အပြင်သို့ တွဲခေါ်လာသည်။

အပေါ်တွင်....

လူသိကြားရ၍ သူတို့ဖယောင်းတိုင်မီး ငြိမ်းလိုက်သည်။

အကူမဲ့တွင် လူအခြေအနေကို ကြည့်ရသည်။

သိုင်းသမာ ဆယ်ယောက်ခန့် သူတို့ဘက်ကို လာနေသည်။

အထိန်းတော်ကြီးက....

‘သခင်မလေးနဲ့သခင်ကြီး ဒီဘက်ကသွားပါ အပေါက်
ရှိတယ်’

မိန်းကလေး အထိန်းတော်ကြီးကို တစ်ယောက်တည်း
ထားခဲ့လို့ စိတ်မချရပေ။

‘ဖြစ်ပါ့မလား’

‘ဖြစ်ပါတယ်။ သခင်ကြီးကိုသာ မြန်မြန်အပြင်ရောက်အောင်
ခေါ်ထုတ်သွားပါ ကျွန်မအတွက်မပူပါနဲ့ ကျွန်မနောက်က
လိုက်ခဲ့မယ်’

ယင်ယင် အထိန်းတော်ကြီးကို မထားခဲ့ချင်ပေမယ့်....

ဖေဖေကိုဆွဲနေရသောကြောင့် သူ့ စကားနားထောင်ပြီး
အပြင်သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။

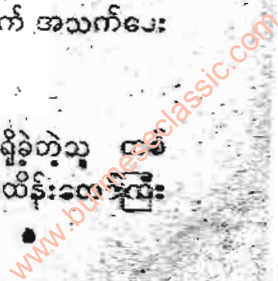
အပြင်ရောက်သည်နှင့်....

အဆောက်အအုံထဲတွင် မီးခိုးများထွက်လာပြီး လင်းတိန်
ပေါက်ကွဲသံတွေ ကြားရတော့သည်။

‘ခါ မီးလောင်နေတာပဲ ဖေဖေ’

‘အေး... အထိန်းတော်ကြီး ဖေဖေတို့အတွက် အသက်ပေး
ပြီး စောင့်ရှောက်သွားတာပဲသမီး’

‘သူဟာ သမီးအပေါ် အစ်သက်လုံးသစ္စာရှိခဲ့တဲ့သူ ငါ့
ဖခင်ပဲပါ ဖေဖေ၊ အင်း... ဒီလိုသစ္စာရှိတဲ့ အထိန်းတော်ကြီး’

မရှိ၊ ပေပေနှစ်သမီးတို့ဘဝမှာ နောက်ဘယ်တော့မှ ရဲမားဟေ့ဟေ့
တော့ဘူး

သူတို့ တောင်အောက်ရောက်တဲ့အထိ...

အထိန်းတော်ကြီး လိုက်မလာနိုင်တော့ပေ။

အခန်းထဲတွင် မည်မျှကြားအောင် အိပ်ပျော်သွားသည်
မသိ။

အခန်းစောင်လူငယ်လေး သူ့ ကိုယ့်အနီးမှသည်။

အစ်ကို နီးပြီလား။

သူ့ထဲလိုက်သည်။

အခန်းစောင်လူငယ် သူ့ ကိုယ်တစ်စောင် ထုတ်ပေးသည်။

သူ့စိတ်ချယုံကြည်စွာ ဆက်ဆံနေသော လူလင်သည်...

သူ့ အပေါ် အလွန် တာဝန်ကျေပူသော လူငယ်တစ်

ယောက် ဖြစ်နေသည်။

အစ်ကို ဘာပြောစရာရှိဦးမလဲ။

ချန်းယီ စာခေါက်ကလေးကိုယူပြီး လူလင်ကို မုန့်ဖိုးပေး

လိုက်သည်။

လူလင်သည်...

မုန့်ဖိုးကိုခက်တင်ဆုပ်ပြီး လေချန်၍ အခန်းတွင်းမှထွက်

သွားလေသည်။

လူလင်ထက်သွားမှ သူ့ အဝတ်ထဲ ဆိုက်သည်။

ဝမ်းမောင်းခေါက်ချိန်တွင်...

သူ့ အဖီအနောက်သွားရမည် ဖြစ်သည်။

သူ့ ပြဇာတ်ကိုတစ်ချက်စေ့ကြည့်ပြီး ခုန်ထွက်လာသည်။

အပြင်က...

အမှောင်ထုက သူ့ ကိုကျင့်သားရပြီသား ဖြစ်နေသော်။

ချိန်းထားလေးနေရာသို့ သူ့ အဖီ အလွယ်တကူသွားလာ

သည်။

တုတ်အင်းဝတွေ့စဉ် ကွာနေပြီး ဖြစ်သော....

တုရားကျောင်းပျက်ကြီးတစ်ခုပင် တိုင်လုံးများကို သူတစ်
တိုင်ပြီးတစ် စမ်းပြီးဝင်လာသည်။

ထိုစဉ်....

မိန်းကလေးတစ်ယောက်၏အော်သံ ကြားလိုက်ရ၍ အသံ
လာရာသို့ သူ့အမြန်လာခဲ့သည်။

ထိုနေရာတွင်....

မည်သူ့ကိုမျှမတွေ့ မြောက်ဘက်သို့အာရုံထားပြီး ကြည့်
သည်။

သူ့နားစွင့်ထားသည်။

အသံက သူ့အနားတွင်သာ။

သူ အသံကိုနားတောင်လိုက်သည်။

မိန်းကလေးတစ်ယောက်၏ အသံ။

‘ကျွန်မ ဒီအနားမှာ’

မိန်းကလေးအနား ရောက်သွားသောအခါ မိန်းကလေး
အားယူပြီးထနေရသည်။

တစ်ယောက်က တိုက်ခိုက်ခြင်းခံရသည်။

‘ကျွန်မအရင်ရောက်နေတုန်း တိုက်ခိုက်ခံရတာ၊ ရှင်သာ

တာမြင်လို့ သူတို့ထွက်ပြေးသွားကြပြီ’

ချန်းယိ မိန်းကလေးကို တွေ့လိုက်သည်။

‘ပေါ့ပြီ၊ ကျွန်မ သက်သာသွားပါပြီ’

‘ကျွန်တော် ချန်းယိပါ၊ ခင်ဗျား ချူးမိန်မဟုတ်လား’

မိန်းကလေးဆီက ဘာသိမှန်မကြားရပေ တကယ်လည်း
ချူးမိန်သည်...’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ ရှင်ရောက်ပြီးကူညီတာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်’

‘နေပါဦး၊ ဒီလူက ခင်ဗျားကိုအန္တရာယ်ပြုလောက်အောင်
ဖြစ်တာ သူက ဘယ်သူလဲ’

ချန်းယိသည် ချူးမိန်အကြောင်း သိပြီးဖြစ်သည်။

သူတို့ တော်ရုံတန်ရုံသိုင်းသမားက မယှဉ်နိုင်ပေ။

ခုထော့...’

အဆင့်မြင့် သိုင်းသမားတစ်ယောက်မှန်း သူ့သိလိုက်သည်။

‘ကျွန်မလဲမသိလိုက်မ ဘူး၊ သူက ဒီကစောင့်နေတာ၊ ကျွန်
မဝင်လာလို့ တိုက်ခိုက်တယ်လို့ထင်တယ်’

ချန်းယိသည် မျက်မှောင်ကုတ်ပြီး စဉ်းစားသည်။

ပြီးမှ...’

‘ထားပါတော့လေ၊ ကျွန်တော်ကို ပြောပြမယ်ဆိုတဲ့

အကြောင်းကို ပြောပါဦး’

ချန်းယိ အချိန်တိုအတွင်း သိချင်တာတွေ မေးနေသည်။

‘ခဏနေပါဦး’

မိန်းကလေး မီးခြစ်ကို ခြစ်လိုက်ပြီး....

ဖယောင်းတိုင်ထွန်းလိုက်ပြီး အနီးရှိဘုရားစင်ဘုင် ထွန်း

ထားလိုက်သည်။

ဘုန်းကြီးကျောင်းသည်...
ပျက်စီးနေပြီဖြစ်သဖြင့် ဘုန်းကြီးများပင် မခိုထော့ပေ။

ချန်းယိ အခန်းထောင်မှ ကုလားထိုင်ပျက်တစ်လုံးကိုယူပြီး မိန်းက လေးကို ထိုင်စေသည်။

'ကဲ...ပြောမယ်ဆိုတာ ပြောတော့လေ'

မိန်းကသေးကို ဆူပြောနေသော်လည်း....

မိန်းကလေးသည် ကုလားထိုင်ကိုဆွဲပြီး သေသေချာချာ ထိုင်၏။

'နေပါဦး၊ ကျွန်မပြောတဲ့စကားကို ရှင်ကရောယုံမှားလား'

ချန်းယိတစ်ချက်ပြုံးပြီး....

'ကျွန်တော်ကတော့ အယ်သုမဆိုယုံပါတယ်။ ဘာဖြစ် လို့လဲဆိုတော့ ကျွန်တော် ဘက်က စိတ်ထားမှန်ရင် ကျွန် တော် တာဝန်ကျေတာမဟုတ်လား'

ချူးမိန် ခေါင်းညိတ်သည်။

'ကောင်းပါတယ်၊ ဘယ်သူတရားပျက်ပျက် ကိုယ်တရား မပျက်ဖို့ လိုပါတယ်'

'သူများကို ဝေဖန်နေဖို့ထက် ကိုယ့်ကိုကိုယ် ဝေဖန်ဖို့က အရေးကြီးပါတယ်'

'ဟုတ်ပါတယ်၊ အဲဒါအခက်ကားဆုံးပဲ'

ချန်းယိပြုံးပြီး....

'ဘာလဲ ညီမနဲ့ တရားဆွေးနေဖို့လား'

ချူးမိန် ဟိခန့် ရယ်သံထွက်လာသည်။

'ဟုတ်သားယဲ့ ကျွန်ုပ်ပြောမယ်ကိစ္စ လမ်းလဲသွားပြီး ခွင် တ စွန့်လွှတ်သူများဂိုဏ်းဆိုတာ ကြားဘူးလား'

ချန်းယိ ခေါင်းခါပြသည်။

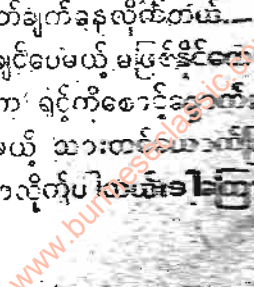
'ကင်း...မကြားမိဘူး'

ချူးမိန် စကားဆက်ပြောသည်။

'ဒီလိုပါ ကျွန်ချေဟာ နဂါးနက်ဂိုဏ်းကလွက်ပြီး သူဟာ ဝါယင်တို့ကို သိုင်းပညာလေ့ကျင့်ပြီး အထူးလက်ရုံးအဖွဲ့ အဖြစ် ဆည်ဆောင်ထားတယ်။ သူတို့ဟာ အင်အားတဖြည်း ဖြည်း ဆောင်တင်းလာတယ်။ အဲဒီအင်အားနဲ့ပဲ ရှင်တို့ ဆွဲ ထန်းရွာလေးကို အပြီးတိုင် ချေမှုန်းပစ်ဖို့ စီစဉ်နေတယ်။ ဒီ အချိန်မှာ ဝူသခင်တို့ဟာ ရှင်တို့မျိုးဆက်မို့ သူတို့ကို စတင် တိုက်ခိုက်သပဲကြုံလိုက်တာပါ။ ဝဲ... ကျွန်မတို့ စွန့်လွှတ်သူ များဂိုဏ်းက သိလိုက်ပါတယ်....

အဲဒီအချိန်မှာ ရှင်ဘွားဘွားက တာဝန်ပေးလို့ပစ်ခွင့် ဝီတာဝန်ကျေ ထမ်းဆောင်ရင် တစ်စုံတစ်ခု ဖြစ်မှာမီးဆို ကျွန်ုပ်တို့ကို ဟွာဟင်က ရှင်ကိုခေါ်ယူသွေဖို့ ကြိုးစားတာ ပါ။ အဲ...နောက် ရှင်ရဲ့တစ်ကိုယ်တော်သိုင်းပညာကို မဟော ဟမိ သဲတောပေါက်သွားပြီး သူ့စိတ်ချက်ခန့်လိုက်တယ်။

'သူဟာ ရှင်ဘွားမှာ အမြဲရှိနေချင်ပေမယ့် မဖြစ်နိုင်တော့ ဘာကြောင့် ကျွန်မတို့ကပဲ အိဝေးက ရင်ကိစောင့်ချက်နဲ့ ခွဲတာပါ။ ရှင်ဟာ အဖေ့ ရွှေရာနင်းမယ့် သားတင်သားတင်ဖြစ် လို့လဲရှင်တို့ ဂုဏ်ပြုတဲ့အကြောင်း မှာလိုက်ပါလား။ ကြောင့်

ရှင်နဲ့ကျွန်မတို့ဟာ ရှန်ယုလား မိတ်ဆွေလားသိဖို့ ကျွန်မ လာရှင်းပြရခြင်းပါ။

သူ စကားရှည်ကြီးကိုကြားရသည်နှင့်....

သခင်မလေးဟွာဟင်ကိ စိတ်မကောင်းဖြစ်မိသည်။

ဟွာဟင်သည်....

စေ့အန်းရွာကိုထားရှိသော စေတနာကိုလည်း လေးစား သွားသည်။

မကျေးဇူးတင်ပါတယ် ညီမရယ်၊ အစ်ကို သခင်မလေး ဟွာဟင်နဲ့ တွေ့ချင်ပါတယ်၊ တွေ့ခွင့်ရအောင် ကူညီပါလား၊ အစ်ကိုတို့ရွာက သူ့ကို စေတနာတို့ ပြန်စေချင်တဲ့ အကြောင်း ပြောပြချင်လို့ပါ။

ချူးမိန် ခေါင်းခါပြသည်။

အခုတော့ သူနဲ့တွေ့ဖို့ကိစ္စ ကျွန်မ မစီစဉ်ပေးနိုင်တာ ဝမ်းနည်းပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် အရေးကြီးတဲ့ ကိစ္စတစ်ခုကို တော့ ရှင်ကိုမှာချင်တယ်။

တာများလဲ။

ရှင်နောက်ဆုံး ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်ရမယ့် ကျွန်ချေမှာ လက် တစ်ချောင်း အပူလှိုင်းသွင်းသိုင်းကွက်ကိုနိုင်ဖို့ဟာ ရှင်နဂါး နက်ဂိုဏ်းက စုဝေယန်ဆီသွားမဖြစ်မယ် ဒီအကွက်ကို စုဝေ ယန်တစ်ယောက်ကတော့ ကောင်းကောင်းသိတယ်၊ ရှင် သူ ဆီပြန်သွားစေချင်တယ်။

ချန်းယိ ခေါင်းခါလိုက်သည်။

နေပါစေတော့ ညီမရယ်၊ အစ်ကိုဟာ ယောက်ျားတစ် ယောက်ပါ၊ ဒီအကွက် ထိပြီးသေရမယ်ဆိုရင်တောင် စုဝေ ယန်ဆီက အကူအညီမယူဘဲ အသေခံသွားမယ်။

ရှင် သူနဲ့ယှဉ်ပြိုင်တဲ့အခါ ဒီ အီယန်ကျီဆိုတဲ့ သိုင်းကွက် ကို တောင်နိုင်ဖို့ အခြေအနေရှိဖို့ဆိုတာ ချင်ချိန်ပြီးမှ ယှဉ်ပြိုင် ပါတဲ့ အကယ်၍ သူ့ သိုင်းကွက်ကို အောင်နိုင်ဖို့ အခွင့်မသာ သေးရမယ့် ယှဉ်ပြိုင်မယ့်ရက်ကို ရွှေ့လိုက်ပါစာယံ။

ချန်းယိ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

ကျွန်တော် သခင်မလေး ဟွာဟင်ရဲ့အမှာစကားတို့ကျေး ဇူးတင်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်ဟာ ရက်ချိန်းပေးပြီး သွားဖြစ်တဲ့အတွက် ရွှေ့လို မရတော့ပါဘူး။

ရှင်ဟာအတော်ခေါင်းမာတဲ့သူတစ်ယောက်ပဲ၊ ဒါကြောင့် သခင်မလေး ဟွာဟင်က ရှင်အဖေနဲ့တူတယ်လို့ ပြောတာပဲ။

ဒီလိုလဲမဟုတ်သေးပါဘူး၊ ကျွန်တော် အဖေခြေဖျား ကောင်မမိသေးပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်က ကိုယ်ခြေ ထောက်နဲ့ ကိုယ့်ခေါင်းနဲ့ အလုပ်လုပ်တာ ဝါသနာပါလို့ ပါ။

အချိန်မည်မျှပင်ကြာသွားသည်မှသိပါ။

ချူးမိန် သူ့ကိုကြည့်ပြီး ရယ်မောလာသည်။

သက်ပြင်းများပင် ချမ်းသည်။

သို့သော် အုန်းမောင်းသံကြားရသည်။

ချူးမိန်သည် ...

'ကျွန်မမှာ ခါတော့အကုန်ပြောပြီးပြီပဲ၊ ကျွန်တောကတော့ ရှင်ဖာသာရင် ဆုံးဖြတ်ပါ။ ကျွန်မကိုခွင့်ပြုပါဦး'

'ကျွန်တော် ကိုလဲ ခင်ဗျားတို့ သခင်မလေးနဲ့ တွေ့ဖို့ စီစဉ် ပါဦး'

'ဟုတ်ကဲ့... ကျွန်မကြီးစားပါမယ်'

သူ့ မည်မျှအိပ်ပျော်သွားသည် မသိပါ။

နေရောင်ခြည်နုသည်...

ပြတင်းပေါက်မှ ထိုးဖောက်ကာ ခုတင်ပေါ်တွင် အိပ်နေသော ချွန်းလီအပေါ်သို့ ထိုးဖောက်ကျလာသည်။

အခန်းစောင့်ကလေး သူ့ဆီ ဝင်ရောက်လာသည်။

'ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ'

လှလင်သည် တစ်ခန်းလုံး လှည့်ပတ်ကြည့်ပြီး...

'ညွှန်သည်ရောက်နေလို့ပါ ခင်ဗျာ'

'ဝင်လာနိုင်လို့ကလေး'

လှလင်သည် ခေါင်းကုတ်ပြီး...

'အမျိုးသမီးညွှန်သည်ခင်ဗျ'

ချွန်းလီ ကပျာကယာ အင်္ကျီကောက်ဝတ်လိုက်သည်။

ညွှန်ခန်းထဲသို့ သူ ရောက်တော့...

အစီမံနဲ့ရောင်ကိုဝတ်ထားသော နှင်းဆီကို တွေ့သည်။

'ဟ... နှင်းဆီ စောစောစီးစီးဘာကိစ္စများ အရေးတကြီး

ဖြစ်လို့လဲ၊ မလာစဖူး အလာထူးတာ'

နှင်းဆီသည် ချွန်းလီအား တွေ့လိုက်သည်နှင့်မတ်တက်ရင်

ပြီး...

'ကျွန်မ စိတ်မချလို့လာခဲ့တာပါ'

'ဘာတွေစိတ်မချတာလဲ ညီမလေး'

၂၅၆ ★ တက္ကသိုလ် နေဘုန်းဦး

'အစ်ကို ယဉ်ပြိုင် တိုက်ခိုက်မယ့် သတင်းဟာ တစ်ပြိုင်လုံး
ဝယ်ကံရိုက်နေတယ်။ အစ်ကိုသတိထားဖို့က ချိန်းတားတဲ့
နေရာကို အရင်ဦးဆုံး သွားကြည့်ထားဖို့ရယ်။ ကျန်ခဲ့တဲ့
ညစ်ပတ်တဲ့စိတ်ကိုသိဖို့ရယ် ခါတွေကို မေမေမာလိုက်လို့ ညီမ
ကိုယ်တိုင် လာပြောတာပါ'

'ကျေးဇူးတင်မိတယ် နှင်းဆီ'

နှင်းဆီ ပထဝန်းကျင်ကို ကြည့်လိုက်သည်။

'ညီမစိတ်ထဲ မသင်္ကာစရာတစ်ခုဖြစ်နေသလိုပဲအစ်ကို'

'ဘာဖြစ်လို့လဲညီမရယ်'

'အစ်ကိုတို့ထဲက တစ်ယောက်ဟာ မသင်္ကာစရာ ဖြစ်နေ
တယ်'

'တယ်သုလဲဆိုတာကော ညီမသိလား'

'ခါတော့ တယ်သိမလဲ၊ အစ်ကိုတစ်ယောက်ကတော့ ကျိန်း
သေတယ်'

ချန်းယိ မျက်မှောင်ကိုက်၍ စဉ်းစားသည်။

'အေး...အစ်ကို သတိထားပြီး နေပါမယ်။ ညီမ အိမ်
အလုပ်တွေ နောက်ကျနေမယ်။ ပြန်တော့နော်'

နှင်းဆီ သူ့ကို နှုတ်ခမ်းစူးပြီး....

'ဒီကလာပြီး သတင်းလဲ ပေးရသေးကမ်း၊ သူကမောင်းထဲ
ထိတ်တယ်'

ချန်းယိ နှင်းဆီ၏ခေါင်းလေးကိုပွတ်ပြီး....

'အစ်ကို မောင်းမထုတ်ပါဘူး ညီမရယ်၊ တော်ကြာတကယ်
အိမ်အလုပ်တွေ နောက်ကျမှာ စိုးလို့ပါ ညီမ'

ချန်းယိ နှင်းဆီကို ပြန်လွှတ်လိုက်ရခြင်းကအကြောင်း ရှိ
သည်။

သူ့လို တစ်ကိုယ်တော် သူရဲကောင်းအဖို့....

အချိန်မရွေး အန္တရာယ်များ ရှိနိုင်သည်။

ထိုအန္တရာယ်ကို....

သူ တစ်ဦးတည်းဖြေရှင်းတာ အကောင်းဆုံးလို့ သူ ထင်
သည်။

ကြေးစားတို့ အရှုံး

နေဝင်သည်းဆာအချိန်....

ကောင်းတင်တစ်ခုလုံး ထိန်တောက်နေသည်။

ပန်းနုရောင်အလျှင်သည် သက်တန်ရှောင်ပြေးနေသည်။

နေရောင်သည် တောင်တစ်ခုလုံး ဖုံးလွှမ်းနေသည်။

လှလင်တစ်ယောက်....

တောတောင်၏သဘာဝတို့ကို ငေးမောနေသည်။

သူ ထောင်ပေါ်၏အခြေအနေကို အကဲခတ်လာခြင်း ဖြစ်သည်။

ထောင်ပေါ်ရောက်လျှင်....

သူ တစ်စုံတစ်ရာ အန္တရာယ်တစ်ခုဖြစ်မည်ဟုစိတ်ကအလိုသို့ ဖိသလိုဖြစ်နေသည်။

ခါကြောင်း....

သူ သတိဝီရိယဖြင့် တဖြည်းဖြည်း တက်လာခဲ့သည်။

တစ်ယောက်တည်း....

သဘာဝအလှကို အပြည့်အဝခံစားချင်သော်လည်း သူ မှာ တာဝန်ရှိသေးသည်။

ဆွေမျိုးဆိုသော အကြောင်းသည် သူ့ မိသားစုအတွက် တာဝန်တစ်ခုဖြစ်သည်။

ထိုတာဝန်သည် သူ့ အဖို့ ပခုံးထမ်းတာဝန်ပင်ဖြစ်သည်။

ရုတ်တရက်....

ဟေ့ ကောင်....ရုပ်လိုက်

ဟူသောအသံတစ်ခု ထွက်လာသည်။

ချန်းယိ အသံလာရာသို့ လှည့်ကြည့်လိုက်သောအခါ....

မိုးကာအင်္ကျီဝယ်ထားသောလူတစ်ယောက် သစ်ပင်ကွယ်ရာ

မှ ထွက်လာသည်။

သူတစ်ကြိမ်က စော့ဖူးသော လူတစ်ယောက်။

စူးသခင်အိမ်တွင် တွေ့ခဲ့ရသော သူ။

ဝါယင်ထဲက တစ်ယောက်။

ချန်းယိ....

သူ၏အော်ပြောသည်ကို မကြားသလိုလုပ်ပြီး လမ်းဆက် လျှောက်လာသည်။

ဟေ့ ...ရုပ်လိုက်ဆိုတာ မကြားဖူးလား

ဟေ့... ခင်ကလေး... ကားမင်း၏ သူ့ကို အော်ပြောသည်။

သည်တစ်ခါ လှည့်ကြည့်လိုက်တော့...
နောက်တစ်ယောက်က ထပ်တိုးချဲ့ကာ ပေါ်လာသည်။
ဒါပေမယ့်...

ချန်းယိ မချီပြီး ပြုံး၍နေသည်။
မင်း၊ တစ်ခါ ဘယ်ပြေးမလဲ ကိုစိန်လှ
တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် ထွက်လာရင်းနှင့် သူတို့
ဆယ်လောက်ဖြစ်နေသည်။

ချန်းယိ သည်ဆယ်ယောက်ကို ယှဉ်ပြိုင်ရတော့မည်၊
ထို့ ဆယ်ယောက်က မင်းကို အခွင့်အရေးတစ်ခုပေးမယ်၊
မင်း တို့နဲ့အတူ အသာတကြည်လိုက်မလား၊ မလိုက်ဘူးလား
မလိုက်ဘူးဆိုရင်ကော

ခေါင်းဆောင်လုပ်နေသော လုလင်သည် ဓားကိုဆွဲထုတ်
လိုက်သည်။

မလိုက်ရင်တော့ မင်းတို့ ပညာပေးရမှာပေါ့ကွာ
ကောင်းပြီ၊ မင်းတို့သိုင်းပညာအဆင့် ဘယ်လောက်နို့
တယ်ဆိုတာ ဝါသီချင်နေတယ်

ဝါယင်ခေါင်းဆောင်ဟု ထင်ရသော လုလင်သည်...
ကဲ... ညီအစ်ကိုတို့ သူ့ကိုစိုင်းဖမ်းထားလိုက်စမ်း

ဝါယင်တို့အဖွဲ့...
သူ့ကိုတိုက်ခိုက်အနိုင်ယူရန် အဆင်သင့်လုပ်ကြသည်။
ခါကိုပင်...

ချန်းယိ အေးအေးဆေးဆေးပင်။

သူ့အဖွဲ့ တိုက်ပွဲတို့သည် ထမင်းစားခရသောတံ ဖြစ်နေ
သည်။

ဦးဆောင်သူလုလင်က တိုက်ခိုက်သည်နှင့် နောက်လူတွေ
အကုန်လုံး ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ကြသည်။

ထိုသူတို့၏ ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် ဝင်ရောက်လာသော
ဓားကွက်တို့သည်--

ချန်းယိအဖွဲ့ အဆန်းမဟုတ်သော်လည်း တော်ရုံ သိုင်း
ညွှန်ဆိုလျှင် ဝင်ခုတ်လိုက် ထွက်သွားလိုက်နှင့် မလေမ
ထင်ထားသည့် အလွယ်တကူနှင့် ပြီးသွားမည်ထင်ပြီး ပေါ့
ပေါ့ပဲ သဘောထားယှဉ်ပြိုင်နေသည်။

တကယ်လက်တွေ့တွင် သူထင်သလိုမဟုတ်ပေ။
သူတို့အပေါ်အထင်သေးမှုသည် မိမိအမှားတစ်ခုပင် ဖြစ်
နေသည်။

ဓားကွက်များသည် ဆက်စပ်နေသည်။
လှိုင်းလုံးလို...

အမြဲယိမ်းထိုးနေသော ဓားကွက်တွေဖြစ်သည်။
အဆုံးအဆမရှိသော ဓားကွက်တို့သည်...
ချန်းယိ၏ ပတ်ပတ်လည်တွင် တရစပ်ဖြစ်နေသည်။

သူ၏...
အထက်မြက်ဆုံး သိုင်းကွက်ဖြင့် ပြန်လည်တိုက်ခိုက်နေရ
သည်။

ဒါပေမယ့်...

အချစ်ဆုံးမျက်နှာမှလှည့်သော သိုင်းကွက်ဟေ့ကို သူ
ယုယုမဲမဲ ခံနေရသည်။

သူ့ဘက်ကရှုမှန်းနိုင်ဖို့အတွက် အခြေအနေတွေဖြစ်သည်။

သူ့ဘက်က...

အရေးနိမ့်သည့်အရိပ်အယောင် မြင်သည်နှင့် ဝါယင်တို့
အဖွဲ့ဘက်က တစ်ကြမ်း တိုက်စစ်ဆင်နေတော့သည်။

ချန်းယိ အလုံးအသဲဖြစ်နေရပြီး...

ရန်သူကို လျော့တုတ်သောသူ့ကို ရန်သူက ပြန်၍အခွံ
အရေး အသုံးချရင်း ဖြစ်သည်။

ချန်းယိ ချွေးပြန်လာသည်။

လက်ထဲကစားသည် ချွေးတွေကြောင့် လွတ်ခွင့်လာ၏။

သူ့နောက်တစ်ကွက်မပြောင်းမီ...

ဝါယင်တို့အဖွဲ့က အကွက်ပြောင်းပြီးသား ဖြစ်နေသည်။

အခြေအနေအဖွဲ့ ဆိုးသည်ထက် ဆိုးလာသည်။

သူ့ရှုံးဖို့လမ်းစရောက်လာသည်။

ထိုစဉ်...

သူတို့ဆီသို့ ရှေ့လာသော အရိပ်တစ်ခုနှင့်အတူ ဓားတစ်
လက်သည် ဝိုင်းဗွဲထားသော လူဆယ်ဦး၏အလယ်သို့ ခုန်ဝင်
တိုက်ခိုက်တော့သည်။

ချန်းယိ ကြောင်သွားသည်။

ရန်သူတစ်ယောက်တိုးသည်ဟု သူထင်လိုက်သည်။

တကယ်တော့ သူထင်သလိုမဟုတ်။

ဝါယင်တို့ ကိုတိုက်ခိုက်နေသော နှင်းဆီပင်ဖြစ်သည်။

မိန်းကလေးရောက်လာမှ ဝါယင်တို့အဖွဲ့ လက်ကျသွား

သလို ဖြစ်သွားသည်။

သူတို့ အခြေအနေမဟန်ကြောင်းသိ၍...

လက်လျှော့ပြီး နောက်ဆုတ်သွားကြသည်

နှင်းဆီက ချန်းယိကို တိုက်ရင်းဆုတ်ဖို့ မျက်ရိပ်ပြသည်။

သူတို့ကိုဖောက်ထွက်မ...

ဝီတိုက်ကွက်ပျက် သွားမည်ဖြစ်သည်။

ဒါကို နှင်းဆီသိသည်။

ရွတ်တရက်...

အား...

ဓားတစ်ချက်သည်...

သူ့လက်မောင်းရင်းကိုစုတ်ထွက်သွားသည်။

နှင်းဆီ သူ့ဆီသို့ပြေးအသွား...

အား...

နှင်းဆီကို ဓားတစ်ချက်ထိပြန်သည်။

နှစ်ဦးစလုံး ဒဏ်ရာနှင့်ပင်။

ဒါပေမယ့် ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်ထိလိုက်ခြင်းမဟုတ်။

သူတို့နှစ်ယောက် ဆက်လက်တိုက်ခိုက်နိုင်သည်။

နှင်းယောက်စလုံး ထိခိုက်ထားသောကြောင့် ပုံစံပြောင်း

သည်။

တစ်ဦးကခုခံပြီး တစ်ဦးကဖောက်ထွက်ရန်ဖြစ်သည်။
 ချန်းယီ ခုခံတိုက်နေရသည်။
 နှင်းဆီ ထွက်ပေါက်ကိုရှာနေစဉ်...
 အနီရောင်အလင်းတန်းတစ်ခု လူအုပ်ထဲသို့ ဝင်ရောက်လာ
 သည်။
 အလင်းတန်းသည်...
 ဝါယင်တစ်ယောက်ကို ထိသွားပြီး လဲကျသွားသည်။
 ဒီအပေါက် ထွက်ပေါက်ဖြစ်သွားသည်။
 နှင်းဆီ ထိုထွက်ပေါက်မှ ထွက်သွားနိုင်သည်။
 နောက်အလင်းတန်းတစ်ခုနှင့်အတူ နောက်တစ်ယောက်
 လဲကျသွားသည်။
 မိန်းကလေးတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။
 သူသည်...
 ချန်းယီနှင့်တွဲ၍ ဆက်လက်တိုက်ခိုက်သည်။
 လူလင်တစ်ယောက် ဝင်ရောက်လာပြန်သည်။
 သူတို့ ချန်းယီသိသည်။
 ချူအင်းပင်...။
 သုံးယောက်နှင့် ရှစ်ယောက်မို့ သူတို့ ဆက်ပြီးယှဉ်ပြိုင်နိုင်
 သည်။
 ဝါယင်တို့လက်ပန်းကျပြီး တစ်ဦးပြီးတစ်ဦး ထွက်ပြေး
 တော့သည်။
 'ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဟုန်ဝေ'

'ကျွန်တော်ကလဲ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်'
 'တာဖြစ်လို့လဲခင်ဗျာ'
 'ကျွန်တော် အစ်မဟာ ခင်ဗျားကြောင့် ကျွန်တော်တို့
 အဖေကိုကယ်နိုင်ခဲ့တာပါ။ ဒါကြောင့် ခင်ဗျားကို ကျေးဇူး
 တင်တာပါ'
 ဟုန်ဝေကပြုံးပြီး...
 'စေ့ထန်းရွာက သိင်းသမားကို နောင်ယုက်မိရ ဝံ့ခွင့်လွှတ်
 ပါ'
 'ဟာ...ခင်ဗျားမနှောင့်ယှက်ပါဘူး။ အညီတာပဲဟာ'
 ဟုန်ဝေ အကျိုးအကြောင်းရှင်းပြသည်။
 တလယ်တော့...
 သူတို့နှစ်ယောက်သည် ဇင်ကျင်း၏ ဘက်တော်သားမို့လို့
 စွန့်လွှတ်သူများ သခင်မလေးဂိုဏ်းကလိုလို ချန်းယီတို့ နောက်
 ယောင်ခံလိုက်ပြီး စောင့်ကြည့်နေခဲ့ရ၏။
 'ခုတော့ ဒီအလုပ်တွေ ကျွန်မတို့နှစ်ယောက်စလုံး မလုပ်
 ကြတော့ဘူး'
 ဟုန်ဝေက...
 အကြောင်းစုရှင်းပြပြီး ချန်းယီကို စိတ်မကောင်းစွာကြည့်
 သည်။
 သူ့ခါးမှ...
 ပဝါစနီကလေးဖြင့် ချန်းယီ၏ လက်မောင်း အဖ်သုတို့
 ဆေးထည့်၍ ကြင်ကြင်နာနာစည်းပေးသည်။

၂၆၆ ★ တက္ကသိုလ် နေ့ဘုန်းဦး

နှမ်းဆီ သူ့ လက်ကရက်ရာကို ပတ်တီးစည်းပြီးရင်း မနာ
လိုသလိုမျက်လုံးဖြင့် ဟုန်ဝေကိုကြည့်သည်။

တကယ်တော့...

တစ်ကိုယ်တော်လူစွမ်းကောင်းကြီးချွန်းယိသည် အသည်း
မည်မျှပစ်မာနေပါစေ နှလုံးတွေ ခူးတွေ့တွေ့သောအခါ သူ
သူလည်း လောကီသားဖြစ်သည်နှင့်အညီ သာယာမိသည်။

နှင်းဆီနှင့်ဟုန်ဝေတို့အကြား သူ့ မဆက်ဆံတတ်အောင်
သူ့ စိတ်ထဲဖြစ်ပေါ်နေသည်။

ယုတ်ညံ့သူ၏ အကြံ

ပပ်ပန်းမှုဒဏ်၊ တာဝန်ကျေဖွန်ဂုဏ်၊ ဆွေမျိုးသိက္ခာ၊
မျိုးရိုးပီဒေလို့သည် ချွန်းယိအပေါ် တစ်ခုပြီးတစ်ခု ရှင်းလင်း
နေရသည်။

ဒါတွေအားလုံးကို ရှင်းလင်းပြီးလျှင်...

သူသည် အမေနှင့် အဖေအတွက်၊ ဦးလေးနှင့် အဖေ
အတွက် သူ့ အဖို့ တာဝန်ကျေသောသူတစ်ယောက် ဖြစ်ပေ
တော့မည်။

စေ့ကန်းရွာတစ်ရွာလုံးက သူ့ကို သူ့ရဲကောင်းကြီးအဖြစ်
ဂုဏ်ပြုတော့မည်။

လူငယ်တို့သဘာဝ သူ့ အိပ်မက်များပင် မက်နေသည်။

တကယ်တော့...

သူလိုချင်သော အရာသည် ဂေါတုမဟုတ်တော့မှန်း သူ သိလာသည်။

တဝကို အေးအေးဆေးဆေးနေချင်သည်။

လူတစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး တိုက်ခိုက် အနိုင်ယူရတဲ့ပွဲတွေသူမှန်း လာသည်။

ကလဲ စားချေခြင်းကို သူရှက်ရွံ့သည်။

ယခုလည်း....

သူ တာဝန်က သူ တရားခံအစစ်ရှာတွေ့ခဲ့ပြီးပြီ၊ ဒီတရားခံကို သူ တကျေလည်ဆုံးဖြေရှင်းပေးချင်သည်။

တယ်သူဖောက်ဖောက် သူမဖောက်ပေ။

ဘွားဘွားကိုလည်း ကတိပေးပြီးသားပင်။

မိမိတို့ဆွေမျိုးတို့သည်....

ကလဲ စားချေတတ်သော ဆွေမျိုးချားမဟုတ်။

ကျန်ချေသည်....

သူ အဖေကို အမှန်းကြီးမှန်းပြီး အဖေနှင့်ပတ်သက်သမျှကို သက်သေရှင်းလင်းချင်သောစိတ်သည် သူ ထံတွင် ပြင်းထန်စွာ ဖိစီးနေသည်။

ကိုစိတ်ဖိစီးမှုကြောင့်ပင်....

သူ ချန်းယံထွက်လာကတည်းက တစ်မျိုးပြီး တစ်မျိုး နှောင့်ယှက်လာခဲ့သည်။

ဝါတွေကို....

စွန့်ခွာတဲ့သူများရဲ့သခင်မလေးက ကြိုတင်ပြီး သူ့ကို ဟန်တား နှောင့်ယှက်နေသည်ဟု သူထင်ခဲ့သည်။

တကယ်တော့....

ဟွာဟင်သည် သူထင်သလိုမဟုတ်ခဲ့ပြန်ပေ။

သူ့စုံစမ်းခဲ့ရသမျှတွေ ဦးလေးဆီမှာထားခဲ့သော ကြိုပံကလေးသည် ဖေဖေ၏ ချစ်သက်လက်ဆောင်တစ်ခုပင်....

ဝါကို ကျန်ချေသိသည်။

ဝါကြောင့်လည်း....

သူ၏သွေးသောက် စုစီကျင်းကို မိုးခိုင်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ကျန်ချေလက်ထဲက ကြပ်ကလေးသည်....

ကလဲ စားချေဖို့ အမှတ်တရပစ္စည်းတစ်ခု ဖြစ်ခဲ့သည်။

ဝါတွေဟာလည်း....

ချန်းယံအဖို့ တောဝေစရာတွေ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

လို့တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက်....

ချစ်ခြင်း၏အတွဲအပြန်ကို မရဘဲအခါ အမုန်းတို့သည် ထူ
နှင့်ထည်နှင့် ပြန်လည်ဖြစ်ပေါ်လာမြဲဖြစ်သည်။

အဝတေ့သည်....

အမြဲမပြတ် ပြောင်းလဲနေသည် ကျင့်ချေ မသိလေရော
သလား။

သူကတော့....

သည်နေ့ တစ်ယောက်တည်း အိမ်ကထွက်လာတာ တစ်နှစ်
ပြည့်ပြီ။

သည်တစ်နှစ်အတွင်း....

သူ့ တဝအပြောင်းအလဲတွေကို သူ့လည်း စဉ်းစားမိသည်။

ပထမဆုံးတွေ့ခဲ့ရသည့် မိန်းကလေးက စုလင်း။

ချစ်စရာထက် သူ့ ကိုတုန်လှုပ်ဖို့ စတင်ပြောဆိုသွားသည့်
သူလေး။

နောက်တစ်ယောက်က ယင်ယင်။

အထိန်းထောက်တစ်ယောက်နှင့် အတူနေပြီး ကုန်ချေခိုင်း
သမျှ လုပ်နေရတာ သူ။

သူ့ မော့စလေး ချူအင်းပြောမှ သူတို့နှစ်ယောက် ပို၍ရင်း
နှီးလွန်းရသည်။

တုန်ခေ သူလည်း ချန်းယိအမှတ်ရနေမယ့်သူပင်။

ချူအင်းက သူ့ကိုတစ်ဖက်သတ်ကြိုက်နေသည်ကို ချန်းယိ
သိသည်။

ဟုန်ဝေက စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော မိန်းကလေး။

နောက် ချူးမိန်၊ သခင်မလေးအလိုကျ လျှင်ပေးရသူ။

နှင်းဆီ သူ့ကလည်း အသက်ကိုပင် ကယ်ခဲ့ဖူးသည်။

စုဝေယန်နှင့်ကျမှ သူမနေနိုင်မထိုင်နိုင် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

ဒါလေမယ်....

သူ့ဟာ တာဝန်တွေနှင့်လူအဖြစ်ကြောင့် စုဝေယန်တို့ စွန့်
လွှတ်ရပြန်သည်။

သူ့တောင်ပေါ်သို့ တဖြည်းဖြည်း တက်လာသည်။

သည်နေ့မှ....

သူ့ နောက်ကြောင်းတွေ စဉ်းစားမိသည်။

ညီမဝမ်းကွဲတစ်ယောက် ကိစ္စဖြင့် သူ့ စုံစမ်းနေရသော
အခြေအနေသည် ပြီးပြည့်စုံပါပြီ။

သူ့ကလေးကို....

ဘူးဘူးတို့ ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ထားသည့် သူ
စိတ်အေးရသည်။

ဟစ်ခါတစ်ခါတော့လည်း သတိရမိသည်။

ခုဆို....

နောက်ဆုံး ကျန်ချေနှင့် နဖူးတွေ့စူးတွေ့ တွေ့ရတော့မည်။

တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် တွေ့ချင်သည်။

မိတ်ဟောင်း ဆွေဟောင်းများတွေကို သတောထား၍မရ

ပေ။

ဟကယ်တော့....

ရန်သူအသွင် တွေ့ခြင်းပင်။

သူမတွေ့ချင်၍....

ရှောင်လိုလည်း မဖြစ်ပေ။

သူ့ကိုယ်တိုင် ချိန်းပြီးသား ဖြစ်နေသည်။

စိတ်ကိုဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

သူ့ အကောင်းဆုံးတွေ့ဆုံဖို့ ကြိုးစားမည်။

ဒါမှ....

သူ့ ဘက်ကဖောက်လာရင်တော့ သူ့ အခြေအနေ ကြည့်၍ လုပ်ရတော့မည်။

သန့်တစ်ခါ ထောင်ပေါ်ရောက်လာသည်မှာ....

လမ်းခရီးပို၍ဆိုးသွားသလို ထင်မိသည်။

နေရောင်ခြည်သည် တောက်နိုင်လွန်းသည်။

တွေ့ရပါပြီ။

သူ့က တွေ့ချင်လွန်းသူ....။

သူ့ကိုလည်း တွေ့ချင်လွန်းသူ....။

ထိုသူနှစ်ဦး....

တောင်ထိပ်အမြင့်ဆုံးနေရာ လှူသူရှင်းလင်းနေသည်။

ချိန်းဆိုချက်ကို....

ဖပျက်မကွတ် လာရောက်ကြခြင်းဖြစ်သည်။

ယောက်ျားကောင်းတို့၏တာဝန်။

သူတို့၏အခြေအနေသည်....

တောက်မနေသော ရောင်ခြည်တွင် နှစ်ဦးစလုံး စိတ်လှုပ်

ရှားနေကြသည်။

ချိန်းယံကြည့်လိုက်တော့ သူ့ အသက်ငါး ဆယ် ကျော် လောက် ရှိမည်ထင်သည်။

ကျန်ချေ သူ့ စိတ်လှမ်းချင်းလျှောက်လာသည်။

'မင်းအဖေက ဘာဖြစ်လို့ သူ့ကိုယ်တိုင်မလာတာလဲ'

ဒီလိုပေးသည်လို့ ချိန်းယံမကြိုက်ပေ။

အဖေကိုထိလျှင်....

နည်းနည်းမှမခံတတ်သော သားတစ်ယောက်ဖြစ်၍

၂၇၄ ★ တက္ကသိုလ်နေ့တန်းခို

'ဖေဖေဟာ အသက်ကြီးပါပြီ၊ လောကီကိစ္စတွေကို သူဟာ ဥပေက္ခာပြုထားပါပြီ ဦးလေး၊ ဖေဖေဒီအတိုင်းနေဖို့ ကျွန်တော် တောင်းပန်ချင်ပါတယ်'

'ဟား... ဟား... မင်းက တော်တော်လာတဲ့ကောင်ပဲ၊ မင်းအဖေလိုလူမျိုးကတောင် ငါ့ကိုမပြောနဲ့၊ မင်းလို လက်စောက်လောက် အကောင်က ငါ့ကိုဆုံးမနေထယ်ဆိုတော့ မင်းဟာ တော်ရုံကောင်မဟုတ်နိုင်ဘူး၊ မင်းဟာ ငါနဲ့လာတော့ တာကိုက ကံဆိုးတာပဲ ကိုယ့်လူ'

'ဦးလေးခင်ဗျာ ကျွန်တော်ကံဆိုးတယ်၊ ကံကောင်းတယ်ဆိုတာ ကြိုတင်ပြောလို့ မရပါဘူးခင်ဗျာ'

'မင်းကလူငယ်ဆိုတော့ မင်းကိုဦးစားပေးရမှာပဲ၊ ဒီအချိန်မှာ မင်းအတွက် နောက်ဆုံးအခွင့်အရေးပဲနော်'

ချန်းယိ ပြုံးပြုံး....

'ခုလိုအခွင့်အရေးပေးတဲ့အတွက် ကျေးဇူးကင်ပါတယ်'

ချန်းယိ ရိုသေစွာပြန်ပြောလိုက်သည်။

'ကဲ... နောက်တော့ မင်းကို စတင်တိုက်ခိုက်ခွင့်ပေးလိုက်ဦးမယ်'

ကျန်နေ့က မထေမဲ့မြင်လေသံဖြင့် ပြောလိုက်၏။

'ဦး လားနဲ့ ကျွန်တော် မရှင်းခင် ကျွန်တော်သိချင်တာလေး- တစ်စုံနားလောက်တော့ မေးပါရစေ'

ကျန်ချေ မျက်နှာသုန်မှုန်သွားပြန်သည်။

'မေးကွာ... မေး'

'ဒီလိုပါဦးလေး၊ ကျွန်တော်ဦးလေးနဲ့ အခေါ်ကို တာကြောင့် သတ်ဖြတ်ရတာလဲ၊ နောက်တစ်ခုက ဦးလေးဟာ နဂါးနှက်ဂိုဏ်းသခင်မလေးကို မရတာနဲ့ ကျွန်တော်တို့ရွာ အပေါ် အညှိုးထားတာရယ်ပါ'

ကျန်ချေ ဟတ်ဟက်ပက်ပက် ရယ်တော့သည်။

'ဟား... ဟား... ဟား... ကြိုက်သွားပြီ၊ ကဲ... အချိန်မရှိဘူးကား၊ ဓါပြောမယ်၊ ငါ့ဟာ ဟွာဟင်ကို အသေအလဲ ကြိုက်တယ်၊ ဓါပေမယ် သူငါ့ကိုမကြိုက်ဘူး၊ မင်းအဖေကို ကြိုက်တယ်၊ ငါ့ဟာ အုနုကျွဲခတ်ခရတာပဲ၊ ဒီအတွက် မင်းအဖေကိုမကျေနပ်ဘူး၊ မင်းအဖေကြောင့်သာ ဒီအကြောင်းတွေဖြစ်ခဲ့ရတာ၊ မင်းအဖေသာ အဲဒီအချိန်ကသူ့အနားမှာမရှိခဲ့ရင် ဒီအကြောင်းတွေဖြစ်မှာမဟုတ်ဘူး....

'ဒီအတွက် ငါ့ဟာ ဟွာဟင်ကိုလဲစိတ်နှာတယ်၊ ဓါကြောင့် မင်းအဖေရဲ့ အမြတ်တနိုးပစ္စည်းတွေဟာ ငါ့အတွက်အသုံးဝင်အောင် ငါစီစဉ်ပြီးယူခိုင်းရတာပဲ၊ ဒီပစ္စည်းဟာ ငါ့အတွက် သူ့ကိုကလဲစားချေဖို့ အခွင့်အရေးပဲ၊ ဒီပစ္စည်းလေးနဲ့ပဲ မင်း

၂၇၆ ★ တက္ကသိုလ်နေ့တန်းဦး

စေ့ထန်းရွာကို အပြီးတိုင် ချေမှုန်းနိုင်အောင် ငါကြံစည်ခဲ့
တာပဲ...

တကယ်လဲ စူးသခင်ကို ငါသတ်ခဲ့တာ၊ နောက်တစ်ယောက်
က မင်း၊ မင်းပြီးရင် မင်းအဖေအလှည့်၊ နောက်ဆုံးအလှည့်
ကျတော့ ဟွာဟင်ဝဲ၊ ကဲ... မင်းကျေနပ်ပြီလား၊ ဒီလူတွေမရှိ
တဲနောက်မှာ ငါသေပျော်ပြီ'

'ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဦးလေး'

ချန်းယိ အားလုံးအဓိပ္ပာယ်ပေါက်သွားပြီဖြစ်တဲ့အတွက်...

ကျန်ချေကို သူက သတ်ဖြတ်မှုစတင်တိုက်ခိုက်သည်။

ဒီလိုကလေးတိုက်ကွက်မျိုး...

အစပထမ မယ်တော်ဦးချေတိုက်ကွက်၊ ကျန်ချေစိတ်ထဲ
တစ်မျိုးဖြစ်သွားသည်။

ဒီကလေး ဒီလိုသိုင်းပညာကို အစမှနေ၍ အရှိအသေပေး
တိုက်ခိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

သူ ကလေးကို အဓိပ္ပာယ်မဲ့အနိုင်မယူချင်။

ရသေ့ ကွက်ဟုခေါ်သော တံတောင်ဆစ်ထောက်၍ လက်
စားဖြန့်ကာ မျက်နှာအနားရောက်မှ ကုတ်ချလိုက်သည်။

ချန်းယိ နောက်လှန်၍ရှောင်လိုက်သည်။

ကျွန်တော် ဆွေမျိုး ★ ၂၇၇

နောက်....

မြေပွေးကွက်ဟုခေါ်သော တံတောင်ဆစ်ဖြင့် တွတ်လိုက်
သည်။

ဒါကို ချန်းယိ တွေ့လိုက်၍...

ကိုယ်ကို ကော့၍ ရှောင်လိုက်ရသည်။

ချန်းယိ လူတတ်စားသော သိုင်းကွက်တို့ဖြင့် အစွမ်းကုန်
တိုက်ခိုက်နေသည်။

ကျန်ချေ ခြေတစ်ချောင်း လေတောင်ဆန့်တန်း၍ ဝေးဝင်ခိုး
ခွန်းသိုင်းကွက်ဖြင့် အစချီတိုက်ခိုက်သည်။

ခြေတစ်ဖက်က...

မြေတောင်ထောက်၍ ကျန်ခြေတစ်ဖက် ကြော့ပုံထည့်ပြီး
ချန်းယိ ရှိသော နေရာတွေကို လိုက်ပြီး မျက်နှာကို သာမံ၍ တိုက်
ခိုက်သည်။

ချန်းယိ ကျေပတ်ရှောင်နေရသည်။

သူ လက်ဖြင့်...

ခြေထောက်ကို ပုတ်နေရသော်လည်း သူ့အတွင်းအားသည်
ကျန်ချေခြေထောက်ကို ဆန့်တန်းထားခြင်းမှ နေရာရွှေ့လျား
သွားအောင် မလုပ်နိုင်ပေ။

၂၇၀ ★ တက္ကသိုလ်နေ့ဘုန်းဦး

သူတို့နှစ်ယောက်....
 သိုင်းကွက်တစ်ရာမျှ တိုက်ခိုက်ပြီးကြပြီ၊
 သို့သော်....
 မည်သူမျှ အသာမရမပါချေ၊
 ကျန်ချေသည်....
 ယဲယဲမဲမဲတိုက်ခိုက်ရင်း သူ့တိုက်ကွက်တွေကို ရှောင်နိုင်
 ချန်းယီကို စိတ်ဝင်စားချီးကျူးနေသည်၊
 စိတ်ထဲတွင်လည်း....
 'ငါ ဒီထူဝယ်နှင့် ဒီလောက်တိုက်ခိုက်နေတာ ငါတော့
 သိက္ခာကျတော့မှာပဲ'
 စိုးရိမ်စိတ်လည်း ဝင်လာသည်၊
 ဒါကြောင့်....
 သူ ရဲ့နောက်ဆုံးတိုက်ကွက်ဖြင့် ထိုက်ခိုက်ရန် သူ့ဆုံးဖြတ်
 လိုက်သည်၊
 သူ နောက်သို့နှစ်လှမ်းဆုတ်လိုက်သည်၊
 ယန်ကျီခေါ်သိုင်းကွက်ဖြင့်....
 သူတိုက်ခိုက်တော့မည် စီးကူးလှိုင်းအတွင်းအား တစ်
 ချောင်း သိုင်းကွက်ဖြစ်သည်၊
 ထိုသို့စီးကွက်ဖြင့်သာ....
 ချန်းယီကိုအနိုင်ယူရပေမည်၊

ကျွန်တော်ဆွေမျိုး ★ ၂၇၉

ချန်းယီ သူ့ရွှေလျှားမဲ့တွေကို သတောပေါက်သည်၊
 သူ နောက်ဆုံးသိုင်းကွက်ဖြင့် အနိုင်ယူတော့မည်၊
 ချန်းယီအဖေဆီက သင်ထားခဲ့သမျှ သိုင်းပညာသည် ဒီပဲ
 တွင် အကုန်ထုတ်သုံးရတော့မည်၊
 အဖေ့မျက်နှာကို သူ ပြန်မြင်လာသည်၊
 အဖေထားခဲ့သော....
 လူတွေအပေါ် သစ္စာတရားကို သူကောရုံပြုလိုက်သည်၊
 သူ တစ်ကိုယ်လုံးရှိအားများ ပြန်လည်ဝင်လာသည်၊
 တွားတွားကစ၍ ဆွေမျိုးသားချင်းတွေအတွက် သူအမုန်
 တရားကို ရင်ဆိုင်ရပေတော့မည်၊

....★....

မြေပေါ်တွင်လှိုမိနေစဉ်...

ကျွန်ုပ်တို့ချစ်သိမ်းကွက်အား မည်သို့ယှဉ်ပြိုင်ရမည်ကို စဉ်းစား
နေသည်။

ဘုရားပြန်၍...

မြေကြီးပေါ်သို့ မတ်တပ်ရပ်လိုက်သောအခါ ပြိုင်ရမည်
သိမ်းကွက်ကို စဉ်းစားထားပြီးသား ဖြစ်နေသည်။

ထို့ကြောင့်...

ကျွန်ုပ်တို့တိုက်ခိုက်ရန် ထားသောအခါ သူ့ လက်ဝါးနှစ်
ဖက်ကို တွန်းပြီးသားဖြစ်နေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ချေသည်...

မိမိသိမ်းကွက်ကို ချွန်းယိုရှောင်မည်ထင်ပြီးလောသော်လည်း
မရှောင်ဘဲ တွန်းကန် ထိုက်ကွက်ဖြင့် ခုခံသောကြောင့်
သူလည်းပြောင်းပြီး ချွန်းယိုကို အထွင်းအားဖြင့် တွန်းလိုက်
သည်။

ထိုလူငယ်၏...

သျှပ်တစ်ပြက် သိမ်းကွက်ပြောင်းနည်းကို ချီးကျူးမိသည်။
တကယ်တော့...

မိမိ၏ တစ်ရာကွက်မှနေ၍ အဆင့်နိမ့်တိုက်ကွက်ဆီသို့ ပြန်
လှည့်ခေါ်ဆောင်သွားသော ချွန်းယိုကို သူ မချီးကျူးဘဲ မနေ
နိုင်ပါ။

အမှန်းတရားက သစ္စာ

ချွန်းယိုသည် ပန်းနှစ်သော လူငယ်တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။
ဟန်ကျိုသိမ်းကွက်ကလေး၍ သူမကြောက်ပါ။
ကျွန်ုပ်တို့၏ လက်နှစ်ချောင်းထောင်၍ ဝင်လာသောသိုင်း
ကွက်ကို သူ မည်သို့ရှောင်ရမည်ကို သူ့စဉ်းစားနေသည်။
ရှက်တရက် - သတိရ၍...
အင်မတန်လျှပ်မြန်သောသိမ်းကွက်သမား ဖြစ်လင့်ကစား
ကျွန်းချေ၏သိမ်းကွက်အား ခုခံကာကွယ်နိုင်ခြင်း မရှိသည်ကို
သိလိုက်ရသောအခါ ကပျာကယာ မြေပေါ်သို့ လှဲချကာ
နှောတ်သို့ စွဲတစ်ရိုက်ခန့်လှိုမိ၍ ရှောင်တိမ်းလိုက်လေသည်။

ယခုကဲ့သို့....

အတွင်းအားယုတပြိုင်တိုက်ခိုက်မှုတွင် တစ်ဦးကပြောင်းလဲ
တိုက်ခိုက်ပါက အတွင်းအားပြောင်းလဲသွက် သေစတမ်းဖြစ်
သည်။

ဒါကြောင့်....

ဒီတိုက်ကွက်ကို ကျန်ချေဘယ်တော့မှ သုံးဖို့မရည်ရွယ်ပေး

ခုတော့....

ချန်းယီ စတင် သုံးစွဲနေသောကြောင့် သူလည်း တန်ပြန်
သုံးစွဲရတော့သည်။

အချိန်သည် အတော်ကြာသွားသည်။

နှစ်ဦးစလုံးအာရုံ များသည်။

လက်ဖဝါးပေါ်တွင် ရောက်နေကြသည်။

ခန္ဓာကိုယ်တွင် အဆတ်မပြတ် တွန်းအားတွေထုတ်ပေးနေရ
သည်။

အချိန် ထပ်မံ ကုန်လွန်လာပြီး....

သူတို့နှစ်ယောက်၏ ယှဉ်ပြိုင်မှုသည် သူတို့နှစ်ယောက်၏
စွမ်းအားတည်နေသောကြောင့် သူတို့ သေသေကြေကြေတိုက်
ပွဲဝင်ရတော့မည်။

ကျန်ချေသည်....

ဤလူငယ်ကို ဘယ်လိုမှလျှော့တွက်၍ မရမှန်းသိလာသည်။
ချန်းယီအဖို့လည်း....

ယခုလို အဆင့်မြင့်သိုင်းသမားတစ်ဦးနှင့် တစ်ကြိမ်သာယှဉ်
ပြိုင်သောကြောင့် တစ်စက်ကလေးမျှ အာရုံနှင့် အတွင်းအား
ကို မလျှော့ခဲ့တော့ပေ။

ညနေပင် စောင်းလာပြီ....

ဆည်းဆာ၏အလှ ပေါ်လွင်လာသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး၏ ငယ်ထိပ်များမှာ....

အခိုးအငွေ့ များထွက်လာပြီး တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်
စိုက်၍ညှိသလိုဖြစ်နေကြသည်။

လက်ဖဝါး လေးဖက်စလုံး....

တစ်ခုတည်းလို ပူးကပ်နေတော့သည်။

အဝေးမှ တိမ်ပန်းချီသည်....

နိဟူရောင် အံ့ အံ့ ဖက်တိမ်နေသည်။

နှစ်ဦးစလုံး၏ ခြေထောက်တွေက မြေသို့ ကျ နေနေပေ
ပြီ။

၂၈၄ ★ တက္ကသိုလ် နေ့ဘုန်းဦး

ဤသို့ အတွင်းအား ဆက်လက်သုံးစွဲပါက...

သူတို့နှစ်ယောက်လုံး မြေထဲသို့ရောက်သွားပြီး ခူးဆစ် အထက်ရောက်ထည့်နှင့် နှစ်ဦးစလုံးမြေခတ်ကူး၍ အသက် ဆုံးရှုံးကြပေလိမ့်မည်။

စို့တတိုင်းဆိုတစ်ဦးတစ်ယောက်မှ အနိုင်မပေါ်နိုင်ပေ။

ထိုသို့ အနိုင်အရှုံးမရှိသောပွဲဝှံ့...

နှစ်ဦးစလုံး အရှုံးကို ပြိုင်ပွဲအဖြစ်သတ်မှတ်သော ချန်းယံ သည် စိတ်မကောင်းဖြစ်မိသည်။

မိမိ၏တဝန်ကျေပွန်မှုကို ပြန်လည်အမှတ်ရပြီး စိတ်ကို ပြေဖျောက်လိုက်ရသည်။

နှစ်ဦးစလုံး....

အတွင်းအားသည် မြေပင် ခြေမျက်စိ မြုပ်စပြုလာသည်။

လက်လျှော့သောသူ အရှုံးနှင့် အသေပင်။

နေ၏အလင်းရောင်သည် ဖျောက်ကွယ်လှချိန်....

အနီးအနားကုတ်စက်ဝိုင်း ပျောက်တော့မည်။

အဝေးမှခွေးတူသံပင် ကြားနေရပြီ။

တောခွေးများ မကြာခင်အစာရှာထွက်ချိန် ရောက်တော့ မည်။

ငှက်များ အိပ်တန်းတက်စို့ သစ်ပင်များရှိရာ ပျံသန်းသွား နေကြပေပြီ။

ညနေမှသည်....

ညအတွက် ချင်းနင်းဝင်ရောက်လာပြီ။

ရုတ်တရက်....

အမှောင်ကို အပြုအလင်းတန်းတစ်ခု ချန်းယံရှေ့တည့် တည့်လာနေသည်။

ချန်းယံ အလင်းတန်းဆီတစ်ချက် သတိထားပြီး....

အတွင်းအားစိုက်ထုတ်လိုက်သည်။

ရန်သူတစ်ယောက်အဖြစ်....

သူ ထပ်မံ ရင်မဆိုင်ရခင် ကြိုတင်တွက်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

တကယ်တော့....

သူမှားသွားသည်။

ခြေမျက်စိမြုပ်နေသောသူပင် တစ်လံလောက် မြေမှတွက် ပြီး လှင့်ထွက်သွားသည်။

အခြေအနေ ပြောင်းသွားသည်မိ....

သူ ရန်သူကို အခြေအနေ ပြောင်းလဲတိုက်ခိုက်ရန် မြေ
ပေါ်သို့ ကုန်းထလိုက်လည်း။

သူ့ယိုင်သွားပြီး ဖင်ထိုင်လဲသွားသည်။

ခါပေမယ့် သူ့မျက်လုံးများက အခရာင်မမ့်ဆေးပါ။

ကျန်ချေ မောက်လျက်လဲနေသည်။

သူ့ လောကကြီးကို စွန့်ခွာသွားပြီဖြစ်သည်။

တစ်ယောက်သေသူက ရပ်လျက်။

သူကား စုဝေယန်....။

တဖြည်းဖြည်း ပေါ်လွင်လာသော....

သူမရုပ်လွင် သူ့ဆီသို့ တစ်လှမ်းချင်း လျှောက်လာသည်။

မြေပေါ်တွင်လဲနေတော့သွား....

လက်ကမ်းပေးသည်။

သူ စုဝေယန်၏လက်ကို အားပြုပြီးထလိုက်စဉ်....

‘တိုး....’

နှစ်ဦးစလုံး မြေပေါ်သို့ ပြန်ကျသွားသည်။

သခင်မလေး စုဝေယန်သည်....

ချန်းယိ၏ကိုယ်ပေါ်တွင် မျက်နှာနီမြန်းလျက်ရှိသည်။

ညဦးယံလည်း....

တဖြည်းဖြည်းအမှောင်သို့ ဦးတည်ရွေ့လျားနေသည်....။

မြီးပါ မြီး

တက္ကသိုလ် နေဘုန်းဦး

